

HØR VAKTMANNENS ROP

Arild Teikari

Nytt Liv Bibelsenter

Hør vaktmannens rop!

⁵ *Da brudgommen lot vente på seg, slumret de alle inn og sovnet.*

⁶ *Men ved midnatt lød det et rop: Se, brudgommen kommer. Gå ut og møt ham!*
(Matt. 25,5-6)

Copyright © Arild Teikari.

Utgitt av Nytt Liv Bibelsenter, Sandnes, 2019

Formgitt av Arild Teikari.

Korrekturlest av Johanna Adalsteinsdottir

Trykt av LaserTrykk.no AS

2. opplag

Bibelsitatene i boken er hentet fra Bibel Forlagets: Bibelen Guds Ord, der ikke annet er oppgitt.

ISBN 978-82-93072-01-0

Innhold

Innledning	side	6
------------	------	---

Del I: Hør vaktmannens rop: "Herren kommer!"

Kapittel I: Jesus kommer snart og enden er nær	side	9
Jesus gir oss en oversikt over endetiden		9
Fødselsveene til skapelsen		10
I hast skal Gud gjøre det		11
Nasjonen Israel, Jerusalem og jødene		12
Antikrist forbereder sitt komme		13
Fred og sikkerhet for Israel		15
Hva vi så etter 11. september 2001		16
Homoseksualitet og ugudelighet		18
Den frafalne og den gjenopprettede menighet		20
Tegnene i verden, Israel og menigheten		21
Kapittel II: Vær rede i den siste tiden før Herren kommer	side	25
Exodus II		27
Kapittel III: Endetiden og trengselstiden, en tid av stor innhøstning	side	30
Høstårets syklus		30
Gud øker presset for å fylle sitt hus		34

Del II: Forberedt, hvorfor det?

Kapittel IV: Vi blir vel opprykket før den store trengsel, blir vi ikke?	side	38
Det finnes kristne på jorden i trengselstiden		38
En logisk brist i argumentasjonen		41
Forfølgelse av kristne under alle de sju årene med trengsel		44
Kapittel V: Når skjer bortrykkelsen og Lammets bryllup?	side	46
Når tidfester Jesus selv bortrykkelsen?		46
Dom umiddelbart etter bortrykkelsen		47
Ved den siste basun		49
Den gode høst og vredens høst		51
Betydningen av ordet "møte"		52
Tiden for Lammets bryllup er kommet		54
Løftet om å være med inntil verdens ende		56
Kapittel VI: Hvorfor skal vi være forberedt på de siste dager?	side	58
Er du villig til å betale prisen?		59
Nå er det tid for å gjøre seg rede og å be om regn		60

Del III: Hva skjer og i hvilken rekkefølge

Et ord av ydmykhet		64
Kapittel VII: Er vi med eller er vi ikke med?	side	65
Kom opp hit!		65

Finnes det en ny sjanse, om en blir latt tilake?	66
Kapittel VIII: De første seks seilene åpnes	side 70
Lammet er verdig til å åpne seilene	70
Det første segl åpnes - Antikrist trer fram med falsk fred	71
Det andre segl åpnes - Krig og rykter om krig	75
Gog, fyrsten av Ros, Møsjek og Tubal	76
Det tredje og fjerde segl åpnes - Sult, nød og stor død	82
Det femte segl åpnes - Kristne lider martyrdøden	84
Ødeleggelsens stygedom på hellig plass	88
De to vitnene profeterer mot Antikrist og den falske profet	91
Det sjette segl - Jordskjelv, mørke og folkets frykt	94
Kapittel IX: Det sjuende segl - de sju basunene	side 97
Det sjuende segl - De første fire av sju basuner	97
Det sjuende segl - Det første VE, den femte basun	100
Den sjette basun - Det andre VE, Samlingen på Harmageddon	106
Kapittel X: Den sjuende basun	side 108
Den sjuende basun - Bortrykkelsen og Lammets bryllup	108
Guds vredes skåler og Herrens Store Vredes Dag	110
Dommen over Babylon den store skjøge	117
Herrens store vredes dag	124
Israels folket blir frelst på en dag	128
Kapittel XI: De siste steg inn i evigheten	side 132
Kristi domstol	132
Dommen over nasjonene	135
Tusenårsriket	139
Dommen for den hvite trone	146
Evigheten	148
Del IV: Sju løfter om seier	
Kapittel XII: Hør hva Ånden sier til menigheten	side 152
De sju sendebrevene, hvem er de til?	152
Et profetisk ord til Pastorer og menighetsledere	154
Profetisk oppblomstring og bønn før tidsskifte	155
Jesus har seier for sin menighet, selv under trengselstiden	162
Brevet til Efesos	163
Brevet til Smyrna	167
Brevet til Pergamon	168
Brevet til Tyatira	172
Brevet til Sardes	174
Brevet til Filadelfia	176
Brevet til Laodikea	178
Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menigheten	180
Kapittel XIII: Et alvorlig budskap til alt Guds folk	side 181
To parallelle strømmer i Guds menighet	181
Den frafallende menighet	182

En sovende menighet overfor tidenstegn	183
En lovløs menighet	185
Et skinn av Guds frykt, men forneker dets kraft	187
En menighet full av gjerninger men uten samfunn med Gud	191
En selvgod og stolt menighet, helt uten Guds nærvær	194
En tid av å skille klinten fra veten, og geitene fra sauene	195
Den gjenopprettede menighet	197
En "ny" type lederskap	197
En dyp lengsel etter samfunn med Jesus	200
Seirer på tross av sterk forfølgelse	202
Menigheten kommer til å reise seg i Guds stråleglans	205
Den gjenopprettede menighet kommer til å stå i den største innhøstning noen sinne	206
Den siste tids vekkelse - som vekkelsen i Kina.	207
Dommen starter med Guds hus	210
En brud uten flekk eller lyte	213
Alt som kan brenne vil brenne	214
Forfølgelse vil rense menigheten	216
Kom ut av Babylon, mitt folk	216
Kapittel XIV: ...se da opp og løft deres hoder...	side 219

Innledning

Forberedelsene til denne boken begynte alt i 1998. Jeg holdt da månedens kassett av pastor Ulf Ekman fra Livets Ord. Hver gang det kom en ny kassett lå det også med en reklamefolder for andre bøker og kassettserier. På den tiden var det en serie som til stadighet gikk igjen i reklamen, i alle fall opplevde jeg det slik ettersom jeg opplevde et trykk fra Gud på at jeg skulle kjøpe serien. Ulf Ekman hadde nemlig hatt en lang undervisningsserie på Livets Ord om de siste dager. Jeg opplevde det flere måneder hvordan Gud var på meg for å kjøpe den spesielle kassettserien. Jeg var derimot ulydig de første månedene, ettersom jeg ikke var så veldig interessert i det som hadde med endetiden å gjøre. Jeg hadde hørt en mengde undervisning om emnet både på bibelskolen og i Pinsemenigheten Klippen i Sandnes hvor jeg vokste opp. Jeg hadde hørt forkynnere som Sverre Kornmo, Roger Skau, Oddvar Tegnander, Torbjørn Torp og Øyvind Garder Andersen gå gjennom det eskatologiske systemet og tenkte jeg kunne det som burde kunnes om endetiden. Men Gud var på meg hver måned, og trykket ble sterkere og sterkere for hver gang. Til slutt ga jeg etter og kjøpte kassettserien.

Undervisningen til Ulf Ekman rystet meg skikkelig. Jeg opplevde hvordan mitt oppleste og vedtatte eskatologiske system, plutselig ikke lenger var så opplest og vedtatt. Jeg hørte serien om igjen og om igjen, i en blanding av skrekk og fascinasjon. Kunne det være at vi ikke blir opprykket før trengselen? Jeg likte det ikke, men måtte motvillig innrømme at argumentene virket solide nok. Men Ulfs vers for vers gjennomgang av Johannes Åpenbaring begynte å tenne noe inne i meg. Jeg opplevde hvordan Den Hellige Ånd begynte å tale til meg om de siste dager, og jeg kjente hvordan Den Hellige Ånds salvelse begynte å flyte inn på dette området, som jeg opp til da hadde opplevd som temmelig tørt, og altfor innbydende for svermeriske spekulasjoner. Den Hellige Ånd la ned i meg en slik trang etter å dele budskapet om de siste dager med menigheten. For at Guds folk skulle stå rede og forberedt når alt dette skulle skje.

Denne trangen ble på ingen måte slukket ved å preke flere budskap og å holde et lengre seminar om emnet i Pinsemenigheten Betel på Hommersåk hvor jeg da var medlem. Nei, Gud talte mer og mer om både den nåværende situasjonen i menigheten og hvordan den ville være i fremtiden. Guds ord til oss som hans folk innfor den siste tiden er: "Vær forberedt og vær våkne." Tiden som kommer, kommer til å bli den tøffeste tiden som menigheten noen gang har gått gjennom, men det kommer også til å bli den mest herlige og fremgangsrike tiden. Men for at vi som Guds menighet skal få leve i den seieren som Gud har for oss, er det helt avgjørende for oss at vi hører hva Ånden sier til menigheten.

Denne boken er et resultat av det jeg opplever at Den Hellige Ånd har talt til meg om. Det er derfor mer en profetisk bok en bare en gjennomgang av et eskatologisk system. Selv om du vil finne mye læremessig undervisning om endetiden, er det først og fremst budskapet som Den Hellige Ånd har lagt på meg med en veldig tyngde, som jeg ønsker å dele med deg. Jeg håper derfor at du leser boken og lar Den Hellige Ånd tale til deg personlig og til din menighet, slik at du kan være forberedt for dagene som kommer. Og slik at du kan gjøre de rette valgene i ditt liv, slik at du kan bli en seiervinner i den siste tiden. Måtte Gud rikelig velsigne deg.

Vennlig hilsen
Arild Teikari

DEL I

HØR VAKTMANNENS ROP:
"HERREN KOMMER!"

Kapittel I:

Jesus kommer snart og enden er nær

Jesus gir oss en oversikt over endetiden

24 Deretter gikk Jesus ut og bortfra templet, og disiplene Hans kom opp for å vise Ham templets bygninger.

² Og Jesus sa til dem: «Ser dere ikke alt dette? Sannelig sier Jeg dere: Her skal ikke bli stein tilbake på stein, som ikke skal bli revet ned.»

³ Da Han nå satt på Oljeberget, kom disiplene til Ham. Og mens de var alene, sa de: «Si oss, når skal dette skje? Og hva skal tegnet på Ditt komme være, og på verdens ende?»

⁴ Jesus svarte og sa til dem: «Se til at ingen forfører dere!

⁵ For mange skal komme i Mitt navn og si: «Jeg er Kristus.» Og de skal forføre mange.

⁶ Og dere skal høre om kriger og rykter om kriger. Se da til at dere ikke blir skremt! For alt dette må skje, men enden er ikke ennå.

⁷ For folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike. Og det skal bli hungersnød, pest og jordskjelv på forskjellige steder.

⁸ Men alt dette er bare begynnelsen til veene.

(Matt. 24,1-8)

Etter at Jesus hadde gått inn i Jerusalem for å feire den siste påsken, og for å bli krosfestet, spør disiplene han om de siste tider. De spør om når tempelet skal bli ødelagt, som Jesus nettopp hadde profetert om, og hva som er tegnet på Jesu komme og tegnet på verdens ende. Dette svarer Jesus meget grundig på, ettersom han er opptatt av at vi skal kunne tyde tidens tegn. Han refset Israels folket for de kan tyde vær og vind men ikke kan tyde tegnene i tiden. Han svarer her på Oljeberget på alle de spørsmålene som disiplene stiller han, og samtidig gir oss en nærmest kronologisk oversikt over de siste tider, før han mot slutten av talen gir

en mer detaljert beskrivelse av hvordan det blir ved hans komme og ved opprykkelsen. Det han taler om her i Matteus kapittel 24 er en god oversikt over det han senere ga til Johannes på Patmos, åpenbaringsboken.

Fødselsveene til skapelsen

De tegnene Jesus ramser opp her i versene 4 til 31 hører alle til under den sju års perioden vi kaller for trengselstiden. De tegnene som hører til under de tre og ett halvt første årene vil også være synlige i den tiden som er like før trengselstiden starter. Det vil være en intensivering i styrke når tiden nærmer seg. Noen slike tegn, som alltid har vært på jorden men som blir sterkere og sterkere ettersom en nærmer seg enden er hungersnød, pest og jordskjelv. Dette er ting vi har fått se mer av dette århundret enn det noen gang tidligere har vært på jorden.

¹⁹ For skapningens inderlige lengsel venter og stunder etter åpenbaringen av Guds barn.

²⁰ For skapningen ble underlagt forgjengelighet, ikke frivillig, men på grunn av Ham som la den under forgjengelighet, men med håp,

²¹ for skapningen selv skal bli fridd ut fra forgjengelighetens trelldom og ført inn i herlighetens frihet, den som tilhører Guds barn.

²² For vi vet at hele skapningen stønner og sukker som i fødselsveer, helt til denne tid.

²³ Ikke bare det, men også vi som har Åndens førstegrøde, også vi stønner med oss selv og venter med iver på barnekåret, vårt legemes forløsning.

(Rom. 8,19-23)

Guds ord sier at skapelsen sukker og stønner etter det å bli fridd ut fra forgjengeligheten, som om den var i fødselsveer. Forgjengeligheten kom inn i verden ved syndefallet. Fra da av har døden ligget over skapelsen, og denne dødsprosessen blir mer og mer synlig og skyter stadig større og større fart ettersom vi nærmer oss enden. Dette kan vi daglig se resultatet av i naturen, hvor vi nå har klimaforandringer,

ekstremvær, arter som dør ut, osv. Det blir nå sagt at dagens dommedagsprofeter ikke lenger er predikantene, men klimaforskere og naturvernere. Klimaendringene og alt hva det fører med seg vil intensiveres kraftig når vi kommer inn i de sju siste årene, de årene som Guds ord selv kaller for fødselsveene. Disse er ikke bare fødselsveer for Guds folks forløsning, det er også fødselsveer for hele skapelsen.

På samme måte ser vi i dag oppfyllelsen av et av de andre store tegnene i tiden, nemlig at folk eller etniske grupper reiser seg opp mot hverandre. Dette er også noe som hører til under trengselstiden, men det er alt synlig nå i tiden før den store trengsel. Det er nemlig ikke tilfeldig at serbere hater bosniere, kroater og Kosovo albanere, eller at disse følelsene får fritt spillerom. Nei det er et av de tegnene Jesus gir oss på at enden er nær.

I hast skal Gud gjøre det

¹⁹ Solen skal ikke lenger være ditt lys om dagen, og månens skinn skal ikke lyse for deg. Men Herren skal være ditt lys for evig, din Gud skal være din herlighet.

²⁰ Din sol skal ikke gå ned mer, og månen skal ikke bli borte for deg. For det er Herren som skal være ditt lys for evig, og dine sørgedager skal ta slutt.

²¹ I ditt folk skal alle være rettferdige. De skal arve jorden for evig. De er en kvist Jeg har plantet, et verk av Mine hender, så Jeg kan bli herliggjort.

²² Den minste blir til tusen, og den ringeste til et mektig folkeslag. Jeg, Herren, lar det skje i sin tid, i hast!

(Jes. 60,19-22)

Et annet stort tegn i tiden er med hvilket tempo og med hvilken intensitet forandringene skjer i verden i dag. Hvis vi snur oss og ser bakover på historien, ser vi et meget tydelig bilde. Vi ser at fra skapelsen og frem til sytten/attenhundretallet har det skjedd en jevn og gradvis utvikling innen de sosiale, kulturelle, politiske og teknologiske

områdene av menneskelig liv. Men så fra slutten av attenhundretallet blir denne utviklingen mer og mer overproporsjonal. Det er som om noen har bestemt seg for å speede opp utviklingen.

Dette har ført til at det som for kristne på attenhundretallet og tidligere, virket fullstendig ubegripelig i profetiene i Johannes Åpenbaring, virker nå for oss i det tjueførsteårhundret, lett tenkelig og ikke lenger noen umulighet. Dette gjelder blant annet det pengeløse samfunn, hærer på tohundre millioner mann, hvordan hele jorden skal kunne se hendelsene i Jerusalem samtidig som det skjer, osv.

Alt dette stemmer med hva Gud sier i Jesaja kapittel 60, om at han skal gjøre det som står på hans agenda innfor endens tid, i sin tid, og at han skal la det skje i hast. Gud trykket på gasspedalen og har gradvis bare økt farten på alt som skal gjøres klart før denne verdens ende kommer.

Nasjonen Israel, Jerusalem og jødene

²⁰ Men når dere ser Jerusalem omringet av krigshærer, da skal dere vite at dens ødeleggelse er nær.

²¹ Da må de som er i Judea flykte til fjellene, de som er midt inne i byen, må dra ut, og de som er ute på landet, må ikke dra inn i byen.

²² For dette er straffens dager, når alt det som står skrevet, skal bli oppfylt.

²³ Men ve dem som er med barn og dem som gir die i de dager! For det skal bli stor nød på jorden og vrede over dette folk.

²⁴ De skal falle for sverdets egg og bli bortført som fanger til alle folkeslag. Og Jerusalem skal være nedtrampet av hedninger inntil hedningenes tider er oppfylt.

(Luk. 21,20-24)

Her profeterer Jesus om at Jerusalem skal omringes og ødelegges, det skjedde i år 70 ved romerne. Etter det skulle jødene være spredd som fanger til alle folkeslag, og de skulle bli forfølgd og drept. Alt dette vet vi har skjedd, og hadde sin kulminasjon gjennom Nazi-Tysklands

forfølgelse og utrydding av 6.000.000 jøder. Og Jerusalem lå nedtrampet av hedninger hele denne perioden gjennom romersk styre, muslimsk styre, gjennom erobring av korsfarere, ottomansk styre og til sist britisk styre. Men dette skulle bare vare inntil tiden da hedningenes tid skulle bli oppfylt. Og som vi vet ble Israel på nytt en jødisk nasjon i 1948 og Jerusalem kom under fullstendig jødisk kontroll i 1967. Dette er oppfyllelse av profetier som måtte oppfylles før den siste tiden kunne starte, nå er disse oppfylt og jødene vender hjem til Israel fra alle land. De strømmer hjem som aldri før. Hvorfor? Fordi Den Hellige Ånd drar på deres hjerte og samler dem fra alle verdens land. Så med andre ord så lever vi i en tid hvor alle de profetier som måtte oppfylles før endetiden kunne komme, er blitt oppfylt.

³² *Lær denne lignelsen fra fikentreet: Når grenene først er blitt myke og det kommer løv, da vet dere at sommeren er nær.*

³³ *Slik skal også dere, når dere ser alt dette, vite at Han er nær; Han står for dørene!*

³⁴ *Sannelig sier Jeg dere: Denne slekt skal slett ikke forgå før alt dette skjer.*

³⁵ *Himmel og jord skal forgå, men Mine ord skal aldri forgå.*

(Matt. 24,32-35)

Antikrist forbereder sitt komme

¹⁶ *Han gjør slik at alle, både små og store, rike og fattige, frie og treller, tar imot et merke på sin høyre hånd eller på sin panne,*

¹⁷ *og gjør slik at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket eller dyrets navn eller tallet for hans navn.*

¹⁸ *Her er visdommen. La den som har forstand, regne ut dyrets tall, for det er et menneskes tall. Hans tall er 666.*

(Åp. 13,16-18)

Dette handler om dyrets merke som dyret vil at alle skal ta på enten sin panne eller hånd. Dette skjer først etter de tre og ett halvt første årene av

trengselstiden og Antikrists regjeringstid, men allerede nå forbereder Antikrist jorden på sitt komme.

³ Og hver ånd som ikke bekjenner at Jesus Kristus er kommet i kjød, er ikke av Gud. Og dette er Antikristens ånd, som dere har hørt skal komme, og som allerede nå er i verden.

(1. Joh. 4,3)

Johannes sier her at Antikrist forbereder sitt fysiske komme, ved at hans ånd alt er virksom i denne verden. Gjennom denne antikristelige ånden påvirker han den moralske forfatningen i folket, den politiske dagsordenen og til og med enkelte kirkelederes visjoner og drømmer for fremtiden. Vi ser en stadig større globalisering og at den enkelte nasjons handlefrihet blir mindre ettersom nasjonene knytter seg opp mot handelsblokker og politiskeunioner. Men også dette dyrets merke blir det nå forberedt for. Det er nemlig slik at alt Satan kommer med, prøver han å snike inn på menneskene, for han vet at hvis han kommer og sier: ”Hei, jeg er Satan, og jeg har et lite merke her som jeg vil at du skal ta på deg.” så vil ingen ta merket på seg. Nei, den dagen når han kommer med sitt merke, vil det være det mest naturlige for alle ikke frelste mennesker å ta merket på seg. Hvorfor? Fordi Satan har da forberedt folk gjennom de forskjellige forløperne til merket, slik at merket bare blir den naturlige videreførselen av det en alt er vant til. Men derimot vil Gud gjennom flere kanaler, alt fra engler, de to profetene i Jerusalem og sin menighet, si klart og tydelig i fra om at alle som går med i systemet til Antikrist og tar på seg hans merke, vil være for evig fortapt. Men folks gjensvar vil da være at de advarslene, hvor tydelige de enn er, kun er fanatisme, for merket vil være det mest naturlige menneskene da vil tenke seg. Dette på grunn av merkets forløperer og annen forberedelse, samt at dyrets merke er et menneskets tall, og står da for det lette valg og den brede vei.

I det at dyrets tall er et menneskets tall ligger det, den måten Satan jobber, han sniker seg inn på menneskene uten å vise sin dyriske natur for dem. Hans veier er ikke smale og trange for menneskene, men de er

brede og lette for alt menneskelig kjøtt. Det finnes ingen motstand i synd, konsekvensene av synden kommer først etter at synden er blitt gjort.

I forberedelsen til dyrets merke kommer selvfølgelig alle plastkortene våre inn. De lærer oss å ikke lenger ha kontanter på oss, og ville det ikke være greit å slippe å huske å ta med kortet også, for det har jeg jo kanskje innoperert i handa, som en liten chip, hvor alle mine kontoopplysninger og personlige opplysninger ligger. Antikrist forbereder sitt komme.

Fred og sikkerhet for Israel

²⁷ Han skal stadfeste en pakt med de mange i én uke. Midt i uken gjør han slutt på slaktoffer og grødeoffer. På styggedommenes ving skal det komme en som ødelegger. Det skal vare inntil den fastsatte enden skal bli utøst over den som ødelegger.» (Dan. 9,27)

5 *Men om tider og stunder, brødre, trenger dere ikke at det blir skrevet til dere.*

² For dere vet selv meget godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten.

³ For når noen sier: «Fred og ingen fare,» da kommer en plutselig ødeleggelse over dem, som fødselsveene over den som skal føde. Og de skal slett ikke slippe unna.

(1. Tess. 5,1-3)

Her er det snakk om Antikrist som kommer og oppretter en pakt med Israel, hvor Israel endelig får den freden og sikkerheten de lengter etter. Dette er det som er selve startsskuddet for de siste sju årene av trengsel på jorden. Det er ikke at Jesus rykker opp sitt folk, som starter trengselstiden, men at Antikrist gir Israel en fredspakt. (Dette kommer vi tilbake til senere) Hvis du ser på TV noen gang og får med deg nyhetene er det en ting som du 90% sikkert vil få høre noe om, at det er

noen form for fredsforhandling mellom Israel og palestinerne eller araberne. Er det noe som er i tiden så er det dette. Men ingen vil greie å opprette den freden Israel lengter etter, før Antikrist gjør det, men da vil det være en falsk fred, for når det blir sagt fred og ingen fare, da vil ødeleggelsen komme, og fødselsveene vil starte. Dette profeterte Daniel om når han snakker om at Antikrist skal stadfeste en pakt med de mange i en uke, noe som betyr sju år, den siste sju års perioden i Daniels sytti åraker, hvor Gud på en spesiell måte handler med Israel. Vi kan se i Daniel også at freden er en falsk fred for Israelsfolket, for Antikrist gjør slutt på slaktofferet og grødofferet midt i uken. Noe som betyr at Antikrist gjør slutt på Israelsflokets tilbedelse og Gudstjeneste i det nye tempelet, og i stede setter seg selv i tempelet, og krever å bli tilbedt. Dette skjer etter at tre og et halvt år har gått av Antikrists regjeringstid, og fra da av viser han sitt sanne demoniske ansikt.

Men for oss er alle disse fredsinitiativene i Midtøsten et tegn i tiden. Og den dagen en politiker lykkes i å skape fred, kan vi også vite hvem denne politikeren er.

Hva vi så etter 11. september 2001

⁹ *Kongene på jorden som har drevet hor med henne, og som har levd i luksus med henne, skal gråte og klage over henne når de ser røyken når hun brenner.*

¹⁰ *De skal stå på avstand av frykt for hennes plage og si: «Ve, ve den store byen Babylon, den mektige byen! For på én time er dommen din kommet.»*

¹¹ *Og kjøpmennene på jorden skal gråte og sørge over henne, for ingen kjøper varene deres lenger:*

¹² *Varer av gull og sølv, kostbare steiner og perler, fint lin og purpur, silke og skarlagen, all slags sitrontre, alle slags gjenstander av elfenbein, alle slags gjenstander av de mest kostbare treslag, bronse, jern og marmor,*

¹³ *kanel og røkelse, velduftende olje og virak, vin og olje, fint mel og hvete, kveg og sauer, hester og vogner og menneskers legemer og sjeler.*

¹⁴ *Frukten som din sjel lengtet etter, er blitt borte fra deg, og alle de ting som er kostbare og strålende, er blitt borte fra deg, og du skal aldri finne dem mer.*

¹⁵ *De som handler med disse ting, de som ble rike ved henne, skal stå på avstand av frykt for hennes plage og gråte og klage.*

¹⁶ *Og de sier: «Ve, ve den store byen som var kledd i fint lin, purpurrødt og skarlagen og smykket med gull og kostbare steiner og perler!*

¹⁷ *For på én time ble hele denne store rikdommen ødelagt.» Hver skipsfører, alle som reiser med skip, sjømenn og alle de som har sitt arbeid på havet, stod på avstand,*

¹⁸ *og de ropte da de så røyken fra hennes brann, og sa: «Hva er som denne store byen?»*

¹⁹ *De kastet støv på hodet og ropte, gråt og klaget og sa: «Ve, ve denne store byen, hvor alle som har skip på havet ble rike ved hennes rikdom! For på én time er hun blitt lagt øde.»*

²⁰ *Fryd deg over henne, du himmel, og dere hellige apostler og profeter, for Gud har dømt henne for dere med en rettferdig dom!» (Åp. 18,9-20)*

Jeg vil ikke spekulere i om selve terrorangrepet den 11. september var et tegn i tiden eller ikke. Hvis du derimot spør en amerikaner vil du sikkert kunne få en hel eskatologisk teologi som sentrerer seg rundt angrepet. Men jeg opplevde at Gud talte til meg i tiden etter angrepet. Han sa: ”Legg merke til hva som er fokuset, og hva spesielt folk i Eurpoa er opptatt med etter angrepet. De er opptatt av verdensøkonomien. Alt settes inn på at den skal komme så raskt som mulig tilbake i normalt leie igjen, men ingen lar hendelsene drive en til omvendelse i Europa, slik en derimot så i USA.” Slik vil det være under trengselstiden også. Når Guds straffedommer faller over jorden, vil folks fokus være at økonomien må gå så normalt som overhode mulig, og de vil være trente i å holde økonomien oppe under alle forhold. Men frem for alt vil ikke Europa omvende seg, noe vi ser gang på gang stå etter straffedommene Gud sender i åpenbaringsboken.

Homoseksualitet og ugudelighet

²⁶ *Slik det var i Noahs dager, slik skal det også være i Menneskesønnens dager:*

²⁷ *De spiste, de drakk, de tok til ekte, og de ble gitt til ekte, helt til den dagen da Noah gikk inn i arken og vannflommen kom og ødela dem alle.*

²⁸ *På samme måten var det også i Lots dager: De spiste, de drakk, de kjøpte, de solgte, de plantet, de bygde.*

²⁹ *Men den dagen da Lot gikk ut av Sodoma, regnet det ild og svovel fra himmelen og ødela dem alle.*

³⁰ *Slik skal det også være den dagen Menneskesønnen blir åpenbart.*

(Luk. 17,26-30)

Jesus sier her at i tiden før han kommer tilbake skal det være som det var på Noah og Lots dager i verden. Hvordan var det på den tiden?

⁵ *Da så Herren at menneskets ondskap var stor på jorden, og at hver hensikt i hans hjertes tanker bare var ond hele dagen.*

⁶ *Herren angret at Han hadde gjort menneskene på jorden, og Han ble sorgfull i Sitt hjerte.*

⁷ *Da sa Herren: «De menneskene Jeg har skapt, vil Jeg utslette fra jordens overflate, ja, både mennesker og dyr, krypet og fuglene i luften, for Jeg angrer at Jeg skapte dem.»*

⁸ *Men Noah fant nåde for Herrens øyne.*

⁹ *Dette er Noahs slektsbok. Noah var en rettferdig mann, han var ulastelig blant sine samtidige. Noah vandret med Gud.*

¹⁰ *Noah ble far til tre sønner: Sem, Kam og Jafet.*

¹¹ *Men jorden var fordervet for Guds åsyn, og jorden var full av vold.*

¹² *Gud så på jorden, og se, den var fordervet. For alt kjød hadde gjort sin vei fordervet på jorden.*

¹³ *Gud sa til Noah: «Jeg har satt Meg fore å gjøre slutt på alt kjød, for ved dem er jorden blitt fylt av vold. Og se, Jeg skal ødelegge dem sammen med jorden. (1. Mos. 6,5-13)*

Her står det at jorden var blitt fordervet av vold, og Jesus sier at de spiste og drakk, tok til ekte og ble gitt til ekte, helt til ødeleggelsen kom. Dette viser både at de ikke enset sin ugudelighet og syndet helt inn i dommen. Men det viser også hvilke typer synd de levde i: vold, fråtsing, drukkenskap og ugudelige giftermål. Hvordan kan et giftermål være ugudelig? Ved at en gifter seg i en lettsindig ånd, der en nærmest regner med skilsmisse og gjengifte. Jesus sier at slik skal det være like før enden, og slik er det i dag. Vårt samfunn er fult av vold, vi fråtser på andres bekostning, lever i drukkenskap og ekteskapet står meget lavt i kurs.

19 *De to englene kom nå til Sodoma om kvelden, mens Lot satt i Sodomas port. Da Lot så dem, reiste han seg for å gå dem i møte, og han bøyde seg ned med ansiktet mot jorden.*

² *Han sa: «Hør, mine herrer, jeg ber dere å ta inn i deres tjeners hus for å overnatte der og vaske føttene deres. Så kan dere stå tidlig opp og dra videre på reisen.» Men de sa: «Nei, vi vil overnatte ute på torget.»*

³ *Men han nødde dem sterkt, og så tok de inn hos ham og gikk inn i hans hus. Så gjorde han i stand et festmåltid for dem og bakte usyret brød, og de spiste.*

⁴ *Før de hadde lagt seg, kom mennene fra byen, Sodomas menn, både gamle og unge, hele folket fra alle kanter av byen, og de omringet huset.*

⁵ *De ropte til Lot og sa til ham: «Hvor er mennene som kom til deg i kveld? Ta dem med ut til oss så vi kan få kjenne dem.»*

⁶ *Så gikk Lot ut til dem i porten og lukket døren etter seg.*

⁷ *Han sa: «Jeg ber dere, mine brødre, gjør ikke noe så ondt!*

⁸ *Se, jeg har to døtre som aldri har kjent noen mann. La meg føre dem ut til dere, så kan dere gjøre med dem som dere vil. Men gjør bare ikke noe med disse mennene, siden de nå er kommet inn i skyggen av mitt tak.»*

⁹ *Men de sa: «Hold deg unna!» Så sa de: «Denne fremmede kom for å bo her, og stadig vil han være dommer. Nå skal vi gå verre fram mot deg enn mot dem.» Så trengte de seg voldsomt mot mannen Lot, og de var nær ved å rive ned døren.*

¹⁰ *Men mennene rakte hendene sine ut og drog Lot inn til seg i huset. Så stengte de døren.*

¹¹ *Mennene som stod utenfor porten til huset, slo de med blindhet, både store og små, så de ble trette av all famlingen etter å finne døren. (1. Mos. 19,1-11)*

På Lots dager levde Sodomas menn i unaturlig seksuelladferd, de var homoseksuelle. Samtidig hatet de alle som fortalte dem at det de gjorde var synd. De hatet Lot fordi de følte at han dømte dem, med andre ord var de drevet av lovløshet. Jesus sier også om dem at de spiste og drakk, kjøpte og solgte, plantet og bygde helt til dommen kom. Her finnes det også et overdrevet jag etter materialstiske goder. Alt dette finner vi igjen i vår tid, homoseksualiteten sprer seg og blir fremstilt som helt normalt og sunt, og pengejaget er på sitt høyeste. Slik skal det være rett før Jesus kommer tilbake, og slik er det nå.

Den såkalte homofile og lespiske frigjøringen vi ser i dag, blant annet i Norge, er et meget klart tegn i tiden. For Jesus sa at slik det var i Sodoma under Lots tid, slik vil det også være i endetiden. Da var det en meget aggressiv og åpen type homoseksualitet som ble utført. Dette ser vi i og med at Sodomas menn kom og krevde å få ligge med englene som hadde kommet til Lot. I dag ser vi samme type aggressivitet og pågåenhet, og verre vil det bli ettersom vi nærmer oss enden.

Den frafalne og den gjenopprettede menighet

³ *La ingen forføre dere på noen måte! For den Dagen kommer ikke uten at frafallet først er kommet, og syndens menneske er blitt åpenbart, fortapelsens sønn. (2. Tess. 2,3)*

¹⁹ *Derfor, få et nytt sinn og vend om, så deres synder kan bli utslettet, og fornyelsens tider kan komme fra Herrens åsyn,*

²⁰ *og Han kan sende Jesus Kristus, Han som på forhånd ble forkynt for dere.*

²¹ *Ham som himmelen skal ta imot, inntil de tider kommer da alt skal gjenopprettes, det som Herren deres Gud har talt om ved alle Sine hellige profeters munn, siden begynnelsen på denne tidsalder.*

(Apg. 3,19-21)

Begge disse skriftstedene handler om den siste tiden, men de har et helt forskjellig innhold, selv om de begge handler om menigheten. I det ene verset snakker Paulus om et stort frafall mens i det andre verset taler Peter om at alt det som Gud har talt om angående sin menighet skal bli gjenopprettet i den siste tiden. Begge tingene vil skje og skjer allerede. Guds menighet vil gå i to retninger, den ene vil bli mer og mer verdslig og vil fornekte mer og mer av Guds ord, og da spesielt de ordene som taler om å leve hellig. Den vil slippe synd inn i menigheten under dekke av at Gud sikkert har forandret seg og at han er jo en kjærlig Gud. Mens den andre typen menighet vil bli mer og mer lik det bildet vi ser i apostlenes gjerninger. Den vil flyte i en større salvelse og kraft, og legge vinn på å leve så hellig og rent som mulig. Den vil høste inn mengder av mennesker, men samtidig bli beskyldt for å være intolerant. Dette ser vi alt konturene av i dag, selv om det store frafallet ikke vil komme før Antikrist er blitt åpenbart.

Tegnene i verden, Israel og menigheten

16 *Fariseerne og saddukeerne kom så for å friste Ham, og de bad Ham vise dem et tegn fra himmelen.*

² *Han svarte med å si til dem: «Når det er kveld, sier dere: Det blir pent vær, for himmelen er rød.*

³ *Og om morgenen: Det blir dårlig vær i dag, for himmelen er rød og truende. Hyklere! Dere vet hvordan dere skal tyde himmelens utseende, men tidenes tegn kan dere ikke tyde.*

(Matt. 16,1-3)

Som vi har sett på i dette kapittelet finnes det en mengde forskjellige tegn på at vi nærmer oss avslutningen av denne tidsalderen og Jesu

andre komme. Tegnene Guds ord gir oss finner vi hovedsaklig innen tre forskjellige områder:

Det første området er i naturen og i verden. Vi ser i dag hvordan naturen lider som i fødselsveer. Det går ikke en dag uten at vi får høre en eller annen rapport om hvor dårlig det står til i naturen. Vi hører om klimaendringer, forurensing, dyrearter som dør ut og hvordan det vil bli både vann og matmangel på jorden om noen år om ikke trenden blir snudd. Guds ord sier klart og tydelig at trenden ikke kommer til å bli snudd med menneskelig innsats, ettersom den tegner et klart bilde av at de verste spådommene til klimaforskerne og naturvernerne kommer til å være en realitet i endens tid. Betyr det at vi som kristne ikke skal bry seg om naturvern og klimaendringer? Nei, selvfølgelig ikke. Gud ser ikke med blide øyne på dem som ødelegger jorden.

¹⁸ Folkeslagene raste, og Din vrede er kommet, og tiden da de døde skal bli dømt, og da Du skal lønne Dine tjenere, profetene og de hellige og dem som frykter Ditt navn, liten og stor, og da Du skal ødelegge dem som ødelegger jorden.»

(Åp. 11,18)

Guds ord sier også mye om hvordan tilstanden vil være i verden, blant hedningene før Jesus kommer tilbake. Da skal menneskene blant mye annet være egoistiske, uten respekt for det hellige, homoseksualitet og perversiteter vil florere, de vil være fråtsende og kjærligheten vil være kall hos de fleste. Alt det som Guds ord sier om verden i tiden før enden, det ser vi alt i dag. Dette vil bare øke i styrke i tiden som kommer.

Det andre området vi kan se tidens tegn i, er Israel. Det kanskje største av alle tidens tegn skjedde i 1948 når jødene endelig fikk tilbake sitt eget land etter å ha vært spredd i alle verdens land. Videre fikk jødene igjen full kontroll over hele Jerusalem i 1967, som også er noe Jesus profeterte om ville være et tegn på at hedningenes tid er til ende. Nå ser vi hvordan jødene vender hjem til Israel fra alle land, men spesielt

Rusland, landet i Nord, som Gud talte om gjennom Jerimia. Og Jerusalem har blitt til den steinen som alle folkeslag vil prøve å løfte på, men som de alle vil komme til å skade seg på.

Det tredje området hvor vi kan se tidens tegn er i menigheten. Guds ord taler klart om hvordan Guds menighet vil se ut i tiden før Jesu komme. Vi vil komme til å se to helt forskjellige strømmer, som kommer til å gå på tvers av kirkesamfunn og trosretninger. Det kommer til å være et stort frafall i den ene strømmen, hvor Guds nærvær kommer til å fullstendig mangle i disse menighetene, men de kommer ikke til å savne det. De er mer opptatt av sin religiøse fasade, sine aktiviteter og sin menneskelige prestisje enn av å søke Gud og være i hans nærhet og tjene han av hele hjertet. Mens i den andre strømmen som i utgangspunktet kanskje vil se liten og spe ut, men som vil vokse seg meget stor ettersom den siste store innhøstningen kommer over jorden, vil menighetene kaste seg på Gud i et totalt avhengighets forhold til han. De vil søke hans nærvær, herlighet og salvelse, for de vet at de ikke kan gjøre noe i sin egen kraft. De vil lengte etter å lære Jesus å kjenne på dypet, og etter at Jesus skal kjenne dem på dypet. Dette kommer til å være den gjenopprettede menighet, hvor alt det Gud har talt om gjennom sine profeter får fungere. Dette ser vi alt konturene av, men det kommer til å bli mer og mer åpenbart ettersom tiden går.

⁴ *Men da tidens fylde var kommet, utsendte Gud Sin Sønn, født av en kvinne, født under loven, (Gal. 4,4)*

⁸ *Denne nåde lot Han komme rikelig over oss med all visdom og innsikt,*
⁹ *etter at Han hadde gjort Sin viljes hemmelighet kjent for oss, etter Sitt gode velbehag som Han hadde bestemt hos Seg Selv,*

¹⁰ *om en husholdning som hører tidenes fylde til, å sammenfatte alt til ett i Kristus, både det som er i himlene, og det som er på jorden - i Ham. (Ef. 1,8-10)*

Jesus kom første gang i tidens fylde, og han oppfylte alt det som var skrevet og profetert om han. Og han kommer til å komme tilbake igjen

på ny i tidens fylde, og igjen kommer han til å oppfylle alt som er skrevet og profetert om han.

Det er som om Gud har et svært puslespill med mange tusen brikker, som han har delt i tre like stor hauger og gitt en haug til verden, en til Israel og en til menigheten. Så sitter de der på tre forskjellige plasser og pusler med sine brikker inntil på et gitt tidspunkt da alle brikkene har funnet sin plass i de tre forskjellige delene. Deretter tar Gud dem og setter dem i sammen til ett stort bilde, som i tidens fylde passer perfekt i sammen, og som oppfyller alt det Guds ord sier om dagen da Jesus kommer tilbake.

Kapittel II:

Vær rede i den siste tiden før Herren kommer

³² *Men den dag og den time kjenner ingen, ikke en gang englene i himmelen, heller ikke Sønnen, men bare Faderen.*

³³ *Vær på vakt, våk og be! For dere vet ikke når tiden er der.*

³⁴ *Det er som når en mann skulle dra til et land langt borte. Han forlot huset sitt og gav myndigheten over til tjenerne sine, og hver av dem fikk sin tjeneste, og han befalte dørvokteren å våke.*

³⁵ *Våk derfor, for dere vet ikke når husets herre kommer, om kvelden, ved midnatt, ved hanegal eller om morgenen,*

³⁶ *for at han ikke, når han plutselig kommer, skal finne dere sovende.*

³⁷ *Men det Jeg sier til dere, sier Jeg til alle: Våk!»*

(Mark. 13,32-37)

Hvorfor sier jeg alt dette? For at du skal vite hvilken tid du lever i akkurat nå. Du lever i tiden ikke lenge før trengselstiden setter inn og da er det bare sju år før Jesus kommer igjen i sin herlighet. Jeg vet ikke hvor lenge det er igjen, men en ting er sikkert, det er ikke tilfeldig at alle disse endetidstegnene nå er oppfylt og går i oppfyllelse rett foran våre øyne. Jeg tror at enden kommer i min levetid. Nå har de fleste generasjoner av kristne før oss også trodd at enden skulle komme i deres levetid, så jeg er åpen for at jeg kan ta feil på det punktet. Men jeg opplever et trykk i min ånd på dette budskapet. Jeg mener derfor at det ikke bare er interessant med budskap om endetiden. Nei, de er helt livsnødvendige for at vi skal være forberedt på det som kommer, og som jeg tror vi vil komme til å stå midt oppe i.

Budskapet om Jesu komme og endetiden er et budskap for å forberede den enkelte kristne til å kunne stå seirende i denne vanskelige tiden. Det

er også et budskap for å vekke oss kristne til økt innsats i tiden før Jesus kommer. Det hjelper oss også til å sette rett fokus og sette tingene vi står i, i et rett perspektiv.

Jesus sier her at du har fått en tjeneste som du skal utføre og som Gud har satt deg til. Gud har bestemt om deg at du skal bære frukt under denne tiden. Men for at du skal kunne bære frukt må du, være våken, i en tid som vil prøve å gjøre deg sløv og lunken.

³⁵ *La hoftene deres være ombundet og lampene deres brennende.*

³⁶ *Vær selv lik mennesker som venter på sin herre når han vender tilbake fra bryllupet, slik at når han kommer og banker på, kan de åpne opp for ham med det samme.*

³⁷ *Salige er de tjenere som deres herre finner våkne når han kommer. Sannelig sier jeg dere at han skal binde opp om seg og la dem sette seg ned og spise, og herren skal selv komme og tjene dem.*

³⁸ *Enten han skulle komme i den andre vakt, eller han skulle komme i den tredje vakt, og finner dem slik, salige er da disse tjenerne.*

³⁹ *Men dette skal dere vite at om husets herre hadde visst i hvilken time tyven kom, ville han våke og ikke tillatt at det ble gjort innbrudd i huset hans.*

⁴⁰ *Derfor skal også dere være rede, for Menneskesønnen kommer i den time som dere ikke venter.»*

⁴¹ *Da sa Peter til Ham: «Herre, taler du denne lignelsen bare til oss eller til hele folket?»*

⁴² *Herren sa: «Hvem er da den trofaste og kloke forvalter, som hans herre vil sette over tjenestefolket sitt, for å gi dem deres mat i rette tid?*

⁴³ *Salig er den tjener som hans herre finner i ferd med å gjøre dette når han kommer.*

⁴⁴ *Sannelig sier jeg dere at han skal sette ham over alt han eier.*

⁴⁵ *Men hvis denne tjeneren sier i sitt hjerte: «Min herre venter med å komme,» og han begynner å slå tjenerne og tjenestekvinnene og å spise og drikke så han blir beruset,*

⁴⁶ *da skal denne tjenerens herre komme på en dag når han ikke venter på ham, og i en time han ikke er oppmerksom. Han skal hogge ham i to og gi ham sin lodd sammen med de vantro.*

⁴⁷ *Den tjeneren som kjente sin herres vilje og ikke gjorde seg ferdig eller handlet etter hans vilje, skal bli slått med mange slag.*

⁴⁸ *Men den som ikke kjente sin herres vilje, men likevel gjorde det som fortjente slag, han skal få færre slag. For hver den som mye er gitt, av ham skal mye kreves. Og den som er betrodd mye, han skal bes om enda mer. (Luk. 12,35-48)*

Jesus forventer å finne deg opptatt med å gjøre den tjenesten du er blitt satt til. Han sier at du må våke. Dette er på grunn av at det er så lett å bli litt sløv og ikke lenger stå ombundet og være aktiv i det kallet en har fått. Det er så lett å sette seg litt tilbake, ta en liten pause, være litt som alle andre. Når du leser om de sju forskjellige endetidsmenighetene, ser du at de fleste av dem (alle utenom to) har kompromisset på en eller annen måte. La ikke dette bli slik som du er. Nei, våk og stå rede, vær en av dem som Herren finner i full gang med å høste inn grøden, når han kommer tilbake.

Exodus II

¹⁴ *Derfor, se, dager kommer, sier Herren, da det ikke mer skal bli sagt: «Så sant Herren lever, Han som førte Israels barn opp fra landet Egypt,»*

¹⁵ *Men: «Så sant Herren lever, Han som førte Israels barn opp fra landet i Nord og fra alle landene Han hadde drevet dem bort til.» For Jeg skal føre dem tilbake til deres land, det Jeg gav deres fedre. (Jer. 16,14-15)*

Dette er et av de største endetidstegnene som finnes, og det blir oppfylt like for våre øyne i dag. Gud har gitt jødene tilbake sitt land, og han kaller jødene hjem fra alle de landene som han hadde drevet dem bort til. Stadig kommer det tusenvis av jøder hjem til Israel fra Rusland - landet i Nord.

Men dette avsnittet i Jeremia fortsetter med vers 16, som gjør at dette som har med å bringe jødene hjem er noe som burde ligge tungt på hver kristen.

14 Derfor, se, dager kommer, sier Herren, da det ikke mer skal bli sagt: «Så sant Herren lever, Han som førte Israels barn opp fra landet Egypt,»

15 Men: «Så sant Herren lever, Han som førte Israels barn opp fra landet i Nord og fra alle landene Han hadde drevet dem bort til.» For Jeg skal føre dem tilbake til deres land, det Jeg gav deres fedre.

16 Se, Jeg skal sende bud på mange fiskere, sier Herren, og de skal fiske dem opp. Etter det skal Jeg sende bud på mange jegere, og de skal jage dem bort fra hvert fjell og fra hver høyde, og ut fra hulene i klippene.
(Jer. 16,14-16)

Gud sier her at han skal først sende bud på mange fiskere som skal fiske jødene opp fra de landene de nå bor i, og frakte dem hjem til Israel. Men det er ikke alle jødene som kommer til å reise frivillig tilbake. De har slått seg ned i et nytt land som de kanskje trives godt i, de har kanskje sin foretning der og har det godt.

Deretter sier Gud at han skal sende bud på mange jegere og de skal jage jødene bort fra hvert land de bor i. I dette ligger det en profeti om en ny jødeforfølgelse i de landene hvor jødene ikke lot seg fiske frivillig tilbake til Israel. Vi vet hvilke grusomheter nazistene stod for under annen verdenskrig mot jødene. Hvordan den neste jødeforfølgelsen vil være sammenlignet med nazistenes vet jeg ikke, men at det kommer en ny forfølgelse etter at jødene har fått Israel på ny sier Guds ord helt klart.

Vårt ansvar her som kristne i tiden nå før Jesus kommer igjen og i tiden før den neste jødeforfølgelsen kommer er å stå for jødene og være de fiskerne som Gud reiser opp til å fiske så mange jøder ut fra alle verdens land før jegerne tar over. Under selve forfølgelsen må vi gjøre som

mange gode kristne gjorde under andre verdenskrig, vi må hjelpe de forfulgte jødene, hjemme dem og smugle dem ut og tilbake til Israel.

Kapittel III:

Endetiden og trengselstiden, en tid av stor innhøstning

Mange ser kun med frykt fram mot den tiden som Guds ord kaller endetiden, og forventer kun at det skal bli en vanskelig tid, hvor Guds menighet kommer til å komme under et nærmest utålelig press fra djevelen. Men selv om presset fra Satan vil være på sitt høyeste, vil det også være den tiden hvor de menighetene som går med Gud vil oppleve å stå i den største innhøstningen av mennesker noen sinne.

Ettersom dette kan være helt nye og revolusjonerende tanker, som kanskje bryter med alle den undervisningen du tidligere har fått om endetiden, skal vi se på en del skriftsteder som klart viser dette. Det blir nemlig ikke bare et stort frafall i menigheten, og hvor Jesus må lete meg lys og lykte for å finne noen frelste og forskremte sjeler oppe i et hjørne av verden. Nei, det kommer tøffe tider, men ikke kun det. Det kommer samtidig en tid av fornyelse, gjenoppbyggelse og stor innhøstning. Men for at du skal kunne legge ditt sinn til ro, skal vi nå se på hva Guds ord sier om dette.

Høstårets syklus

⁷ *Vær derfor tålmodige, brødre, helt til Herrens gjenkomst. Se hvordan bonden venter på jordens dyrebare grøde! Han venter tålmodig på den til den får tidligregn og senregn.*

⁸ *Vær også dere tålmodige! Styrk hjertene deres, for Herrens gjenkomst er nær. (Jak. 5,7-8)*

Her sier Guds ord at den åndelige høsten, der menneskers frelse er frukten som blir høstet inn, vil komme etter at jorden har fått tidligregn

og senregn. Når den har fått det vil det komme en tid av innhøstning. Høståret på det ordet som Jesus sådde i åkeren, som er verden, er som det naturlige høståret i Israel. Hvor en først har såtid, deretter en periode med tidligren, deretter kommer en lengre tørketid, før senregnetid kommer like før innhøstningstiden. Dette viser oss at all den innhøstning vi har sett til nå under den tiden som Guds ord kaller for tidligregnsperioden, og deretter tørketiden og nå under senregnets tid, vil bli for ingenting å regne med den innhøstningen vi vil se når vi går inn i innhøstningstiden. Det åndelige høstårets tidligregnsperiode var under apostlenes tid etter at Den Hellige Ånd var blitt utgydt på Pinsedagen. Denne tiden av friskt regn fra Himmelen ble erstattet av en lang tørketid etter at urkristendommen hadde forsvunnet og blitt erstattet av lærer som sa: "Når pengene i kisten klinger, sjelen ut av skjærsilden springer." Etter at Keiser Konstantin hadde gjort kristendommen til statsreligion i romerriket forfalt den ene etter den andre sannheten i menigheten, og ble erstattet av mennesketanker, synkretisme og falske lærer. Men Halleluja! Gud hadde en ny regntid for sin menighet og for det ordet som Jesus plantet i verden, nemlig senregnets tid, som kom med pinsevekkelsen i 1900 i Topekas, Kansas og Azusa Street, Los Angeles 1906. Gud har latt det regne over sin menighet i de ca 100 årene etter at Agnes Ozmann mottok åndens dåp nyttårsaften 1900/1901 og stadig regner det i flere og flere kirkesamfunn og flere og flere land. Den neste syklusen i det åndelige høståret som vi venter på er selve innhøstningstiden.

¹⁹ *Derfor, få et nytt sinn og vend om, så deres synder kan bli utslettet, og fornyelsens tider kan komme fra Herrens åsyn,*

²⁰ *og Han kan sende Jesus Kristus, Han som på forhånd ble forkynt for dere.*

²¹ *Ham som himmelen skal ta imot, inntil de tider kommer da alt skal gjenopprettes, det som Herren deres Gud har talt om ved alle Sine hellige profeters munn, siden begynnelsen på denne tidsalder. (Apg. 3,19-21)*

Dette er et herlig avsnitt som taler om fornyelsens tider som skal komme fra Herrens åsyn, før Jesus Kristus kan bli sendt tilbake til jorden av Gud. Avsnittet taler også om tider som skal komme da alt skal gjenopprettes, alt det som er talt ut av de hellige profeters munn. Dette sier med andre ord at det kommer en tid i menighetens historie hvor alt det som Gud har talt ut om sin menighet skal bli gjenopprettet. Hver sannhet, funksjon og kraft som Gud har for menigheten skal bli gjenopprettet. Men i det at noe skal bli gjenopprettet betyr det at det har alt funnes, men er blitt borte, for så å bli gjenopprettet. Så med andre ord er det, det samme vi ser her som vi gjorde når vi snakket om det åndelige høståret. Sannhetene og Den Hellige Ånds kraft fungerte i den første menigheten under apostlene, men at alt dette forsvant etter år 300, for så å bli gjenopprettet steg for steg og sannhet etter sannhet fra Luther og reformasjonen og frem til i dag.

²⁴ Han la også fram en annen lignelse for dem og sa: «Himlenes rike er likt en mann som sådde godt såkorn i åkeren sin.

²⁵ Men mens menneskene sov, kom fienden hans og sådde ugress blant hveten og gikk så bort.

²⁶ Men da kornet hadde vokst opp og gav avling, kom også ugresset til syne.

²⁷ Eierens tjenere kom så og sa til ham: Herre, var det ikke godt såkorn du sådde i åkeren din? Hvor kommer da ugresset fra?

²⁸ Han sa til dem: En fiende har gjort dette. Tjenerne sa til ham: Vil du da at vi skal gå og samle det sammen?

²⁹ Men han svarte: Nei, dere kunne også komme til å dra opp hvete når dere samler sammen ugresset.

³⁰ La begge vokse sammen inntil høsten. Når tiden for å høste kommer, vil jeg si til høstarbeiderne: Sank først sammen ugresset og bind det i bunter og brenn det! Men hveten skal dere samle inn i låven min.»
(Matt. 13,24-30)

³⁶ Deretter sendte Jesus folkemengden bort og gikk inn i huset. Og disiplene Hans kom til Ham og sa: «Forklar lignelsen om ugresset i åkeren for oss!»

³⁷ Han svarte og sa til dem: «Den som sår det gode såkornet, er Menneskesønnen.

³⁸ Åkeren er verden, det gode såkornet er rikets barn, men ugresset er den ondes barn.

³⁹ Fienden som sådde det, er djevelen. Høsten er tidens ende, og høstarbeiderne er englene.

⁴⁰ Som når ugresset blir samlet sammen og brent på ilden, slik skal det være ved denne tidens ende.

⁴¹ Menneskesønnen skal sende ut englene Sine, og de skal samle sammen og ta ut av riket alt som er til anstøt og dem som driver med lovløshet.

⁴² Og de skal kaste dem i ildovnen. Der skal det være gråt og tenners gnissel.

⁴³ Da skal de rettferdige stråle som solen i sin Fars rike. Den som har ører å høre med, han må høre! (Matt. 13,36-43)

I denne lignelsen viser Jesus et overblikk av Guds frelsesverk fra Jesu tjeneste på jord og til den endelige innhøstningen, som skal skje ved tidens ende. Jesus har sådd ut sitt ord i åkeren, som er verden og den store innhøstningen av den gode frukten Jesus har fått på de ordene han har sådd ut, kommer først i slutten av høståret, som er nådens tid. Høsten kommer til slutt.

Vi har den beste og den verste tiden foran oss. Vi kommer til, om vi holder oss til den delen av menigheten som lever i stadig fornyelse, hvor Gud får gjenopprette alt det som profetene han talt ut, til å få stå i den største vekkelsen jorden har fått sett. Men vi kommer også til å få oppleve den sterkeste forfølgelsen som menigheten noen gang har fått oppleve. Det kommer til å bli som det var på begynnelsen, sterk vekkelse og sterk forfølgelse, slik blir det i menighetens siste tid også.

10 Be Herren om regn i senregnets tid. Herren lager tordenskyer. Han skal gi dem byger av regn, så enhver får vekster på marken. (Sak. 10,1)

Her sier Guds ord at vi skal be og regn i senregnets tid. En gang Gud talte til meg om en annen preken jeg skulle holde, ga han meg dette verset, da måtte han si det flere ganger i min ånd, før jeg fikk med meg hva han ville si meg. Han sa gang på gang: Be om regn i senregnets tid. Be om regn i senregnets tid. Be om regn i senregnets tid... Grunnen til at han måtte si det så mange ganger er at jeg kunne dette skriftstedet utenat, og viste hva som kom etter den linjen som Gud sa til meg. Nemlig at hver mann skal få grøde på sin mark. Men Gud ville si meg noe om linjen: Be om regn i senregnets tid. Så plutselig fikk jeg åpenbaringskunnskap fra Den Hellige Ånd, etter at jeg hadde lagt mitt sinn til ro, og ikke bare fullført verset jeg hørte i min ånd. Jeg stoppet opp og spurte: Hva er det du vil si meg, Far? Da kom det sterkt i mitt indre: Nå er senregnets tid! Jakob sier at vi skal tålmodig vente på jordens grøde til at jorden har fått både tidligregn og senregn, og så vil høsttiden og deretter enden komme.

Vi lever i de aller siste dager, og Gud sier at i den tiden skal vi be om regn. Hvorfor skal vi be om regn? For at hver mann som lever i den tiden skal kunne bære frukt. Du trenger Den Hellige Ånds regn over ditt liv, om du vil være en av dem som bærer mye frukt, og som får høste grøden inn nå i den siste tiden. Derfor skal vi nå be om at Herren sender sitt regn over oss som menighet og som enkeltpersoner. Og Herren vil gjøre deg til en høstarbeider i den kommende store innhøstningstiden.

Gud øker presset for å fylle sitt hus

¹⁵ *Da nå en av dem som satt til bords med Ham, hørte dette, sa han til Ham: «Salig er den som får ete brød i Guds rike!».*

¹⁶ *Da sa Han til ham: «Et menneske holdt et stort festmåltid og innbød mange.*

¹⁷ *Da tiden for festmåltidet kom, sendte han tjeneren sin ut for å si til dem som var innbudt: Kom, for nå er alt gjort ferdig.*

¹⁸ *Men hver og en av dem begynte å unnskyldte seg. Den første sa til ham: Jeg har kjøpt et stykke jord, og jeg må gå og se på det. Jeg ber deg om å ha meg unnskyldt.*

¹⁹ *En annen sa: Jeg har kjøpt fem par okser, og jeg går nå for å prøve dem. Jeg ber deg om å ha meg unnskyldt.*

²⁰ *Enda en annen sa: Jeg har tatt en kvinne til ekte, og derfor kan jeg ikke komme.*

²¹ *Tjeneren kom da tilbake og fortalte om alt dette til sin herre. Da ble husets herre vred og sa til tjeneren sin: Gå i hast ut på byens store og små gater, og før inn hit de fattige, de vanføre, de lamme og de blinde.*

²² *Tjeneren sa: Herre, det er gjort som du befalte, og ennå er det rom.*

²³ *Da sa herren til tjeneren: Gå ut på veiene og ved gjerdene, og overtal folket til å komme inn, så huset mitt kan bli fullt.*

²⁴ *For jeg sier dere at ingen av de menn som var innbudt skal få ta del i festmåltidet mitt.» (Luk. 14, 15-24)*

Her viser Jesus hvordan Gud øker presset på innhøstningen. Først ber han tjeneren, som er Den Hellig Ånd om å si til de innbudte at festen er klar. Deretter ber han tjeneren om å føre inn mennesker til festen. Til slutt ber han tjeneren om å overtale eller nøde folk om å komme til festen, slik at huset kan bli fullt. Slik vil Gud nå i den siste tiden øke presset gjennom Den Hellige Ånd på de ufrelste, for han vil at himmelen skal være full når festen skal begynne.

⁹ *Han sa: «Gå nå, Daniel, for ordene skal være skjult og forseglet inntil endetiden.*

¹⁰ *Mange skal bli rensset, gjort hvite og lutres, men de ugudelige skal gjøre ugudelighet. Ingen av de ugudelige skal forstå, men de kloke skal forstå.*

¹¹ *Fra den tiden da det stadige offeret blir avskaffet, og ødeleggelsens styggedom settes opp, skal det være ett tusen to hundre og nitti dager.*

¹² *Salig er den som venter og når fram til de ett tusen tre hundre og trettifem dagene.*

¹³ *Men du, gå nå mot enden! For du skal hvile og oppstå til din arvedel ved dagenes ende.» (Dan. 12,9-13)*

Her profeterer Daniel om trengselstiden, de siste sju årene, og han sier at mange skal bli rensset, gjort hvite og lutres, i den tiden. Det betyr med

andre ord at mange og da mange i et verdensperspektiv ut fra folketallet under trengselstiden vil bli frelst. Hvor mange er mange? Er hundre mange? Hundre er kanskje mange hvis det er hundre og ti ufrelste på et møte og hundre av dem blir frelst, men hundre er ikke mange sett i et verdensperspektiv. Nei da snakker vi om millioner og milliarder.

Alt dette viser at den tiden vi lever i og går inn i, vil bli en tøff tid, men samtidig en tid med veldig innhøstning. Derfor er det viktig at vi som menighet er våkne og står ombundet og klare til tjeneste, slik at vi kan være med i høstarbeidet.

DEL II

FORBEREDT, HVORFOR DET?

Kapittel IV:

Vi blir jo opprykket før den store trengsel, eller blir vi ikke?

Når skjer opprykkelsen? er kanskje det viktigste spørsmål du kan stille deg, mens du setter deg inn i det som har med endetiden å gjøre, for det bestemmer hvordan hele tolkningen av Åpenbaringsboken og de skriftstedene som omhandler de siste tider blir. En ting som er viktig for å komme frem til et svar på dette viktige spørsmålet, er at du her som i alle andre tilfeller, må lese bibelen som den står, og ikke lese inn i versene en forklaring som passer inn i ditt system, hvis det ikke gir seg den forklaringen ut fra det som står der. Les bibelen som om du ikke kunne noen endetidssystem, og finn sannheten ut fra det som står i bibelen, ikke en masse andre bøker. Nå skal det sies at dette er et meget vanskelig spørsmål, og at det finnes meget dyktige bibellærere som hevder alle de forskjellige synene. Så jeg skal innrømme med det samme at det jeg nå vil si, kan være feil, men dette er det jeg tror og ser, og hva jeg kjenner salvelse på.

Det finnes kristne på jorden i trengselstiden

24 Deretter gikk Jesus ut og bortfra templet, og disiplene Hans kom opp for å vise Ham templets bygninger.

² Og Jesus sa til dem: «Ser dere ikke alt dette? Sannelig sier Jeg dere: Her skal ikke bli stein tilbake på stein, som ikke skal bli revet ned.»

³ Da Han nå satt på Oljeberget, kom disiplene til Ham. Og mens de var alene, sa de: «Si oss, når skal dette skje? Og hva skal tegnet på Ditt komme være, og på verdens ende?»

⁴ Jesus svarte og sa til dem: «Se til at ingen forfører dere!

⁵ For mange skal komme i Mitt navn og si: «Jeg er Kristus.» Og de skal forføre mange.

⁶ Og dere skal høre om kriger og rykter om kriger. Se da til at dere ikke blir skremt! For alt dette må skje, men enden er ikke ennå.

⁷ For folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike. Og det skal bli hungersnød, pest og jordskjelv på forskjellige steder.

⁸ Men alt dette er bare begynnelsen til veene.

⁹ Da skal de utsette dere for trengsel og drepe dere, og dere skal bli hatet av alle folkeslag for Mitt navns skyld.

¹⁰ Og da skal mange ta anstøt, og de skal angi hverandre og hate hverandre.

¹¹ Mange profeter skal da stå fram og forføre mange.

¹² Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos mange.

¹³ Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.

¹⁴ Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt i hele verden, som et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.

¹⁵ Når dere da ser ødeleggelsens styggedom, som profeten Daniel har talt om, stå på det hellige sted - den som leser, han forstå det -

¹⁶ da må de som er i Judea, flykte opp til fjellene.

¹⁷ Den som er på hustaket, må ikke gå ned for å ta noe ut fra huset sitt.

¹⁸ Den som er ute på marken, må ikke gå tilbake for å hente klærne sine.

¹⁹ Men ve dem som er med barn og dem som ammer spedbarn i de dager!

²⁰ Og be om at deres flukt ikke må skje om vinteren eller på sabbaten.

²¹ For da skal det bli så stor en trengsel som det ikke har vært siden verdens begynnelse og fram til denne tid, og som det heller aldri skal bli.

²² Og hvis ikke de dagene ble forkortet, ville ikke noe kjød bli frelst. Men for de utvalgte skyld skal de dagene bli forkortet.

²³ Hvis da noen sier til dere: «Se, her er Kristus!» eller: «Der!» så tro det ikke.

²⁴ For falske kristuser og falske profeter skal stå fram og gjøre store tegn og under, for å forføre selv de utvalgte - om det var mulig.

²⁵ Se, Jeg har sagt dere det på forhånd.

²⁶ *Så hvis de da sier til dere: «Se, Han er i ørkenen!» da gå ikke ut dit. Eller: «Se, Han er i de innerste rommene!» så tro det ikke.*

²⁷ *For som lynet kommer fra øst og blinker til vest, slik skal også Menneske-sønnens komme være.*

²⁸ *For der hvor åtselet er, der skal gribbene samle seg.*

(Matt. 24,3-28)

Her taler Jesus om de siste tider eller hva vi kaller trengselstiden. Han tar både for seg ting som skal skje de første tre ett halvt årene, og hva som skal skje de siste tre ett halvt årene. Så det er med andre ord en god oversikt over det som står i Johannes Åpenbaring, som det også er Jesus som gir oss. Når vi leser disse versene i Matt. 24, så blir et stort spørsmål, hvem Jesus her taler til, for det er klart at de han taler til vil oppleve trengselstiden.

Denne talen har mange sagt ikke handler om oss kristne, men om jødene. Men det står det ikke noe om i det hele tatt. Jesus taler heller ikke denne talen til hele folket, men til disiplene når de er alene på Oljeberget. Står det ikke at denne talen kun handler om jødene, er det farlig å bare anta det, på grunn av at den passer best inn i vårt system, om talen gjør det. For hvor går da grensen i Matteus evangeliet, om hva som handler om oss og hva som handler om jødene. Og vi kan også spørre: Hvor går grensen i Jesu tale om de siste tider på Oljeberget, for vi sier jo at Matt. 24,40-44 handler om oss kristne og bortrykkelsen, der to er på marken, en blir tatt med og den andre latt tilbake. Nei, de Jesus her taler til er disiplene, og det er om hans fremtidige disipler han sier skal oppleve alt dette. Og som du vet var vår befaling å gå ut i all verden og gjøre alle folkeslag til disipler, så når det handler om disipler så er det ikke bare snakk om messianske jøder.

Er disse kristne som lever på jorden under trengselstiden, en spesiell type kristne, som er blitt frelst under trengselstiden, mens de andre kristne som var frelst før trengselen er bortrykket? Vel, mulig det. Men da skulle en tro at Jesus sa noe om at disse kristne ikke er de vanlige disiplene, som også var disipler før trengselen. Noe slikt sier derimot

ikke Jesus, han sier tvert om. Han taler til de tolv disiplene, som definitivt levde før trengselstiden, som om det var dem som skulle få oppleve den kommende trengselen, og han sier ingenting om at dette kun gjelder for dem som blir frelst under trengselstiden.

En logiskbrist i argumentasjonen

Det finnes en del forskjellige argumenter, som blir frembrakt for å vise at opprykkelsen av menigheten skal skje før trengselstiden starter. Et argument har vært at menigheten er det som holder igjen slik at Antikrist ikke skal kunne bli åpenbart, eller opprette sitt rike. La oss se litt nærmere på denne påstanden.

⁶ Og nå vet dere hva som holder igjen, for at han kan bli åpenbart i sin egen tid.

⁷ For lovløshetens hemmelighet er allerede nå i virksomhet. Det er bare det at den som nå holder igjen, skal bli tatt bort.

⁸ Og da skal den lovløse bli åpenbart, han som Herren skal ødelegge med Sin munns ånde og tilintetgjøre ved Sin gjenkomst i herlighet.

⁹ Den lovløses komme er etter Satans virksomhet med all kraft, tegn og løgnens under

¹⁰ og med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kan bli frelst.

¹¹ Og av denne grunn skal Gud sende dem villfarelsens makt, så de skal tro løgnen,

¹² for at alle de som ikke trodde sannheten, men hadde glede i urettferdigheten, skal bli dømt. (2.Tess. 2,6-12)

Ut fra disse versene er det en del som sier at det er menigheten som er den som holder igjen, slik at Antikrist eller den lovløse ikke kan bli åpenbart. Ut i fra kun disse versene isolert sett, kan dette høres fornuftig ut. Da vil det være bortrykkelsen av menigheten som åpner veien for at Antikrist kan tre inn på arenaen, og opprette sitt rike og opprette en falsk fred for Israel. Problemet er at det finnes noen vers før disse versene i kapittel 2.

2 Når det gjelder vår Herre Jesu Kristi gjenkomst, brødre, og vår samling med Ham, ber vi dere

² om ikke så raskt å bli drevet fra vettet eller bli oppskaket, verken ved noen ånd eller ved noe ord eller ved brev, som om det kom fra oss, som om Kristi dag allerede var kommet.

³ La ingen forføre dere på noen måte! For den Dagen kommer ikke uten at frafallet først er kommet, og syndens menneske er blitt åpenbart, fortapelsens sønn.

(2. Tess. 2,1-3)

Her snakker Paulus til tessalonikerene om at Herrens dag (bortrykkelsen) enda ikke har kommet, som en del av dem fryktet. Han sier at dagen ikke kan komme før frafallet i menigheten har kommet og frafallet kan ikke komme før Antikrist, syndens menneske eller fortapelsens sønn er blitt åpenbart. Dette forteller oss at det vil være kristne menigheter på jorden selv etter at Antikrist er blitt åpenbart, og det vet vi skjer i starten av trengselstiden etter **Dan. 9,24-27**.

²⁴ Sytti uker er fastsatt for ditt folk og for din hellige stad, til å innelukke overtredelsen, til å gjøre slutt på syndene, til å gjøre soning for misgjerning, til å føre fram evig rettferdighet, til å besegle syn og profet, og til å salve Det Aller Helligste.

²⁵ Derfor skal du vite og forstå at fra ordet om å gjenreise og bygge opp igjen Jerusalem går ut, inntil Messias, Fyrsten, kommer, skal det være sju uker og sekstito uker. Gaten og vollgraven skal bli bygd igjen, men i tider med trengsel.

²⁶ Etter de sekstito ukene skal Messias bli utryddet. Ingenting skal han ha. Folket til en fyrste som skal komme, skal ødelegge staden og helligdommen. Slutten på det skal komme med en flom. Inntil enden skal det være krig, ødeleggelser er fast bestemt.

²⁷ Han (Antikrist) skal stadfeste en pakt med de mange i én uke. Midt i uken gjør han slutt på slakteroffer og grødeoffer. På styggedommenes

ving skal det komme en som ødelegger. Det skal vare inntil den fastsatte enden skal bli utøst over den som ødelegger.»

For det kan ikke være noe frafall uten at det er noe å falle fra. Men heldigvis er det ikke bare et frafall i denne tiden, det er også en parallell gjenopprettelse av urkristendommen, og en veldig innhøstning. Det vil finnes et begynnende frafall alt før Antikrist åpenbares, for den antikristelige ånd er alt virksom, men Frafallet med stor bokstav vil først starte etter at Antikrist er blitt åpenbart. Da vil en sønn angi sin far, en mor sin datter osv. som forutsagt av Jesus i Matteus kapittel 24. Men disse versene viser at det vil være kristne på jorden etter at Antikrist er blitt åpenbart. Så det kan ikke være menigheten som er den som holder igjen så ikke Antikrist skal bli åpenbart.

Andre sier at det må være Den Hellige Ånd, som er den som holder igjen. Men det er enda mindre sannsynlig, ettersom vi gjennom hele åpenbaringsboken ser at det er mennesker i trengselstiden som blir frelst. Og Guds ord sier at ingen kan bli frelst uten at Den Hellige Ånd drar på deres hjerte. Dermed finnes det heller ikke grunnlag for å si at det er Den Hellige Ånd som er den som holder Antikrists åpenbaring igjen.

Ok, alt dette gir jo for så vidt mening, tenker du kanskje, men hvem er denne som holder Antikrist igjen. Det kan jeg med hånden på hjerte dessverre ikke si noe sikkert om, ettersom jeg ikke vet det. Men i Johannes Åpenbaring kan vi se at det ikke er Antikrist som setter alle hendelsene i endetiden i gang. Nei, det er Lammet, Jesus Kristus, Løven av Juda stamme, Davids Rotskudd, den eneste som er verdig til å åpne bokrullen og bryte de sju seglene på den, som starter alle hendelsene i Johannes Åpenbaring ved å bryte det første seglet på bokrullen. Først etter at det første seglet er brutt kommer Antikrist ridende inn på senen med en hvit hest. (Han rir på en hvit hest, akkurat som Jesus også kommer på en hvit hest, men det gjør han ikke til Messias, men han ønsker gjerne å fremstille seg som en messias. Noe Jesus alt har advart

om at det kommer mange som sier seg å være Kristus, men som ikke er det.) Han får en krone og han rir ut med seier for å seire.

Forfølgelse av kristne under alle de sju årene med trengsel

¹³ *Da dragen så at han var kastet til jorden, forfulgte han kvinnen som hadde født Guttebarnet.*

¹⁴ *Men kvinnen ble gitt de to vingene fra den store ørnen, for at hun skulle fly ut i ørkenen til sitt eget sted, hvor hun blir næret for én tid og tider og en halv tid, borte fra slangens ansikt.*

¹⁵ *Så spydde slangen vann som en flodbølge ut av munnen sin etter kvinnen, for å få henne til å bli skyllet bort av flodbølgen.*

¹⁶ *Men jorden kom kvinnen til hjelp, og jorden åpnet sin munn og slukte flodbølgen som dragen hadde spydd ut.*

¹⁷ *Og dragen ble rasende på kvinnen, og han gikk for å føre krig mot de andre av hennes ætt, dem som holder Guds bud og har Jesu Kristi vitnesbyrd. (Åp. 12,13-17)*

Denne kvinnen er Israel og hennes barn er jødene som Satan forfølger, men ikke greier å utrydde. Derfor går han til krig mot de andre av hennes ætt, dem som holder Guds bud og har Jesu Kristi vitnesbyrd. Dette er med andre ord kristne, som er på jorden under trengselstiden.

⁵ *Og på pannen hennes var det skrevet et navn: EN HEMMELIGHET, BABYLON DEN STORE, MOR TIL SKJØGENE OG TIL STYGGEDOMMENE PÅ JORDEN.*

⁶ *Jeg så at kvinnen var drukken av de helliges blod og av blodet av Jesu vitner. Og da jeg så henne, undret jeg meg meget. (Åp. 17,5-6)*

Dette handler om skjøgen Babylon, som mest trolig er både den Romersk katolske kirken, eller en avart av denne, og byen Roma. Dette kommer jeg tilbake til og forklarer mer i detalj senere. Hun eller det Katolske systemet er drukken av de helliges blod og av blodet til Jesu vitner. Dette systemet forfølger med andre ord de kristne under

trengselstiden, og hun får ikke sin dom og ødeleggelse før helt i slutten av de sju årene, for de som seirer over henne får bare regjere i en time før Jesus kommer tilbake og overvinner dem. (Åpenbaringen kapittel 17 og 18) Dette forteller med andre ord at det finnes kristne på jorden under trengselstiden og også helt i slutten av trengselstiden. Det som da blir spørsmålet er hvem er disse kristne eller hellige? Er det bare de som er blitt frelst under trengselstiden, mens vi som var kristne før trengselstiden er opprykket, eller er det hele Guds menighet som fortsatt er på jorden og venter på opprykkelsen? Vi skal se på dette nå, men en ting er i alle fall sikkert, det finnes kristne på jorden under trengselstiden helt til dens slutt.

Kapittel V:

Når skjer bortrykkelsen og Lammets bryllup?

Når tidfester Jesus selv bortrykkelsen?

²⁹ Straks etter de dagers trengsel skal solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt lys. Stjernene skal falle fra himmelen, og himlenes krefter skal rokkes.

³⁰ Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og da skal alle folkestammer på jorden jamre. Og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet.

³¹ Og Han skal sende sine engler ut med en mektig basunrøst, og de skal samle sammen Hans utvalgte fra de fire vindretninger, fra den ene ende av himmelen til den andre.

(Matt. 24,29-31)

Her taler Jesus om sitt komme, og han gir oss tidspunktet for dette kommet. Han sier etter de dagers trengsel, som han har talt om, den store trengsel, da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og han skal komme i stor kraft og herlighet, og englene skal samle Jesu utvalgte fra de fire vindretninger. Dette er med andre ord noe som skjer i slutten av trengselstiden når Jesus kommer tilbake og tar makten på jorden og utsletter Antikrist rike. Men Jesus sier også at da skal han samle sine utvalgte fra jorden, ikke på et tidligere tidspunkt, men da han kommer i sin herlighet.

Spørsmålet er da om det finnes et tidligere komme, der Jesus kommer i skyen og henter sine til seg. Eller er dette kommet som han taler om i Matteus kapittel 24, det eneste kommet, og at bortrykkelsen skjer ved

dette kommet, som udiskutabelt er etter sju år med trengsel. Skulle det derimot være et tidligere komme der Jesus henter menigheten opp i skyen før trengselstiden, er det underlig at han ikke nevner dette med et ord i Matteus kapittel 24, hvor Jesus gir oss en gjennomgang av de tingene som skal skje i endetiden.

Dom umiddelbart etter bortrykkelsen

³⁶ *Men den dagen eller timen kjenner ingen, ikke engang englene i himmelen, men bare Min Far.*

³⁷ *Men som det var i Noahs dager, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.*

³⁸ *For i dagene før vannflommen spiste og drakk de, giftet seg og gav til ekte, helt til den dagen Noah gikk inn i arken.*

³⁹ *Og de forstod ingenting før flommen kom og tok dem alle bort. Slik skal det også være ved Menneskesønnens komme.*

⁴⁰ *Da skal to menn være ute på marken. Den ene blir tatt med, og den andre blir tilbake.*

⁴¹ *To kvinner skal male på kvernen. En blir tatt med, og den andre blir tilbake.*

⁴² *Våk derfor, for dere vet ikke hvilken time deres Herre kommer.*

⁴³ *Men dette skal dere vite: Hadde husets herre visst i hvilken time tyven ville komme, ville han holde vakt og ikke tillate at det ble gjort innbrudd i huset sitt.*

⁴⁴ *Derfor skal også dere være beredt, for Menneskesønnen kommer i en time dere ikke venter det. (Matt. 24,36-44)*

Jesus forklarer her videre hvordan det skal være på den dagen han kommer igjen. Han sier at det skal være som det var med Noah og Lot, de som syndet rundt dem fortsatte med det helt til dommen kom, mens Noah og Lot ble reddet ut rett før dommen kom. Noah gikk inn i arken og Gud lukket døren, og så begynte det å regne. Lot gikk ut av Sodoma, og da han hadde kommet seg ut falt det ild og svovel på byen. Jesus sier at som det var på Noah og Lots dager slik skal det være ved Jesu komme. Vi blir reddet ut og så kommer dommen over de som synder,

og over Antikrist. Videre sier han om det kommet som skal skje etter de dagers trengsel at da skal det være to på marken. Den ene skal bli tatt med, den andre latt tilbake. Dette er jo et skriftavsnitt som handler om borttrykkelsen, og Jesus sier ikke at dette er en separat hendelse sju år før den dagen etter trengselen, når han kommer i sin herlighet. Nei, tvert om så sier han at slik skal det være på den dagen. Så ut fra det Jesus sier her i Matt. 24 så ser det ut til at borttrykkelsen av de kristne skjer i slutten av trengselstiden, når Jesus kommer tilbake.

25 *Da skal himlenes rike lignede med ti jomfruer som tok lampene sine og gikk ut for å møte brudgommen.*

² *Fem av dem var kloke, og fem var uforstandige.*

³ *De som var uforstandige tok lampene sine, men de tok ikke olje med seg.*

⁴ *Men de kloke tok olje i kannene sine sammen med lampene sine.*

⁵ *Da brudgommen lot vente på seg, slumret de alle inn og sovnet.*

⁶ *Men ved midnatt lød det et rop: Se, brudgommen kommer. Gå ut og møt ham!*

⁷ *Da stod alle jomfruene opp og stelte i stand lampene sine.*

⁸ *Men de uforstandige sa til de kloke: Gi oss av oljen deres, for lampene våre slokner.*

⁹ *Men de kloke svarte og sa: Nei, gjør vi det, ville det ikke bli nok både til oss og dere. Gå heller til dem som selger og kjøp til dere selv.*

¹⁰ *Men mens de gikk bort for å kjøpe, kom brudgommen. Og de som var ferdige gikk inn med ham til bryllupet. Og døren ble stengt.*

¹¹ *Etterpå kom også de andre jomfruene og sa: Herre, herre, lukk opp for oss!*

¹² *Men han svarte og sa: Sannelig sier Jeg dere: Jeg kjenner dere ikke.*

¹³ *Våk derfor! For dere kjenner verken dagen eller timen for Menneskesønnens komme. (Matt. 25,1-13)*

På samme måte sier Jesus at lignelsen om de ti jomfruene i Matt. 25 handler om den dagen når han kommer etter trengselen. Alle jomfruene handler om mennesker som i utgangspunktet skulle komme med i

bryllupet, de er med andre ord alle kristne i navnet, men bare fem av dem var åndelig levende (jmf. Brevet til menigheten i Sardes i Åp.3,1-6) disse fem fikk komme med de andre fem fikk ikke. Her kan vi igjen se at det vil være en todeling i den kristne menigheten mellom den gjenopprettede og den frafallne menighet. Og de er begge med helt til enden.

I begge disse lignelsene viser Jesus tilbake på den siste tidsfastsettelsen han har kommet med i talen på oljeberget om de siste tider. Han sier i fortellingen om de to på marken: Den dagen. Og i lignelsen om de ti jomfruene, sier han: Da. Hva er det han viser tilbake til? Jo, det er det som står i vers 29 til 31 i kapittel 24 i Matteus:

²⁹ Straks etter de dagers trengsel skal solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt lys. Stjernene skal falle fra himmelen, og himlenes krefter skal rokkes.

³⁰ Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og da skal alle folkestammer på jorden jamre. Og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet.

³¹ Og Han skal sende Sine engler ut med en mektig basunrøst, og de skal samle sammen Hans utvalgte fra de fire vindretninger, fra den ene ende av himmelen til den andre.

Straks etter de dagers trengsel... Da skal det være slik som det står i de to lignelsene. Dermed kan vi utfra det som Jesus taler om når han taler om de siste tider se at opprykkelsen er etter trengselstiden, og at vi som Guds menighet skal gå i gjennom hele trengselstiden, men bli rykket opp rett før dommen over nasjonene kommer.

Ved den siste basun

⁵¹ Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli forvandlet,

⁵² i ett nu, på et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi skal bli forvandlet.

⁵³ For dette forgjengelige må bli ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige må bli ikledd udødelighet. (1. Kor. 15,51-53)

¹⁶ For Herren Selv skal med et rop, med en overengels røst og med Guds basun stige ned fra himmelen. Og de døde i Kristus skal stå opp først.

¹⁷ Deretter skal vi som lever og er igjen, bli rykket opp i skyer sammen med dem, for å møte Herren i luften. Og så skal vi alltid være med Herren. (1. Tess. 4,16-17)

I begge disse skriftstedene taler Paulus om opprykkelsen, og når du ser begge disse avsnittene i sammenheng, så ser du også når denne opprykkelsen skal finne sted. Paulus sier at ved den siste basun skal de døde i Kristus stå opp og vi bli rykket opp og bli forvandlet. Når er da den siste basun? Den er neppe i begynnelsen av trengselstiden, ettersom det står om basuner som lyder under trengselstiden. Det er en del som sier at opprykkelsen skjer i Åpenbaringen kapittel 4 vers 1, der det står at Johannes i sitt syn ble tatt opp til himmelen for å få se det som skulle skje i trengselstiden. I sitt syn hørte han en høst som lød som en basun som sa til Johannes at han skulle komme hit opp. Men å få dette til å bli den siste basun som Paulus taler om, og at dette skulle være opprykkelsen av menigheten er å dra dette langt utover det som verset inneholder. For det første finnes det flere basuner som lyder under trengselstiden etter den røsten som Johannes hørte. For det andre var dette en befaling Johannes fikk i sitt syn, og som gjaldt ham i det konkrete synet og ingenting verken mer eller mindre.

¹⁵ Da blåste den sjuende engelen. Og det lød høye røster i himmelen som sa: «Denne verdens riker tilhører nå vår Herre og Hans Kristus, og Han skal herske som konge i all evighet!»

¹⁶ Og de tjuefire eldste som satt foran Gud på tronene sine, falt ned på sitt ansikt, tilbad Gud

¹⁷ og sa: «Vi takker Deg, Herre Gud, Du Allmektige, Du som er og som var og som kommer, fordi Du har grepet Din store makt og har hersket som konge.

¹⁸ Folkeslagene raste, og Din vrede er kommet, og tiden da de døde skal bli dømt, og da Du skal lønne Dine tjenere, profetene og de hellige og

dem som frykter Ditt navn, liten og stor, og da Du skal ødelegge dem som ødelegger jorden.»

¹⁹ Så ble Guds tempel i himmelen åpnet, og Hans paktsark kunne ses i Hans tempel. Og det kom lyn, bulder, torden, jordskjelv og veldig hagl. (Åp. 11,15-19)

Nei, det er den sjuende basun, som Paulus skriver om i brevet til Korinterne. Når den lyder tar Jesus all makt på jorden og han lønner sine hellige og hans dom over Antikrist og synden begynner. Så igjen kan vi se det som Jesus talte om i Matt. 24 og 25, at etter trengselen skal opprykkelsen skje og rett etter den begynner dommen over Antikrist og synden.

Den gode høst og vredens høst

¹⁴ Og jeg så, og se, en hvit sky, og på skyen satt En som lignet Menneskesønnen. På Sitt hode hadde Han en gullkrone og i Sin hånd en skarp sigd.

¹⁵ Og en annen engel kom ut av templet og ropte med høy røst til Ham som satt på skyen: «Sving sigden Din og høst inn, for innhøstingens time er kommet for Deg, for høsten på jorden er fullmoden.»

¹⁶ Han som satt på skyen svingte da sigden Sin over jorden, og jorden ble høstet.

¹⁷ Så kom en annen engel ut av templet som er i himmelen. Han hadde også en skarp sigd.

¹⁸ Og en annen engel kom ut fra alteret. Han hadde makt over ilden, og ropte med høy røst til ham som hadde den skarpe sigden, og sa: «Sving den skarpe sigden din og høst drueklasene på jordens vintre, for druene er fullmodne på det.»

¹⁹ Så svingte engelen sigden sin over jorden og høstet jordens vintre. Og han kastet frukten i den store Guds vredes vinpresse.

²⁰ Og vinpressen ble tråkket utenfor byen, og det fløt blod ut av vinpressen, helt opp til bislene på hestene, så langt som ett tusen seks hundre stadier utover. (Åp. 14,14-20)

Her ser vi Jesus som kommer på en hvit sky, etter at den sjuende basun har lydt, med andre ord helt i slutten av de sju årene med trengsel. Han svinger sigden ut over jorden og høster inn jordens grøde, som er de hellige. Dette snakker om opprykkelsen som skal skje når Herren kommer tilbake i sin herlighet. hvor vi blir hentet opp i skyen til Herren, slik som det også stod i 1. Tess. 4,16-17. Deretter finnes det en annen innhøstning en vredes innhøstning. Her blir alle folkeslag samlet til Herrens store vredes dag. De samles først på sletten Harmageddon, og beveger seg deretter inn i Josafats dal hvor dommen og vreden finner sted. Så her finner vi det samme igjen. Vi blir hentet ut, og vreden og dommen kommer rett etter over de ugudelige.

Betydningen av ordet "møte"

¹⁶ For Herren Selv skal med et rop, med en overengels røst og med Guds basun stige ned fra himmelen. Og de døde i Kristus skal stå opp først.

¹⁷ Deretter skal vi som lever og er igjen, bli rykket opp i skyer sammen med dem, for å møte Herren i luften. Og så skal vi alltid være med Herren. (1. Tess. 4,16-17)

Dette er kanskje det skriftstedet som klarest sier at det skal være en opprykkelse av menigheten, og at vi da skal få møte Jesus i skyen. Men ettersom norsk er et fattig skråk sammenlignet med gresken som Paulus brukte i grunnteksten, går vi glipp av en del av meningen i avsnittet. Vi skal derfor se litt nærmere på det greske ordet "apántesin", som blir oversatt med ordet "møte" i den norske bibelen. Dette greske ordet har nemlig en mye større mening enn det som det norske ordet møte greier å romme. Leser vi da bare det norske "møte" mister vi mye av meningen i dette verset, ettersom Paulus ikke har brukt det greske ordet ved en tilfeldighet. Nei, dette greske ordet for møte, blir bare brukt fire ganger i Det Nye Testamentet, mens det blir skrevet andre ord om å møte mange andre ganger. Apántesin blir brukt her i 1.Tess. 4,17, i Matt. 25,1 og 6 og i Apg. 28,15, hvor tre av gangene handler om Herrens gjenkomst og hans menighets møte med han. Mens den fjerde gangen handler det om

at da Paulus nærmet seg Rom, gikk de kristne i byen han i møte og fulgte han tilbake til byen.

Det er nettopp dette som ligger i meningen av ordet *apántesin*, det at en går noen i møte, for deretter å følge dem tilbake til byen. Ordet var en teknisk term for et besøk av en høy romersk embetsmann eller keiser til en by, da skulle byens menn gå ham i møte og følge ham tilbake til byen.

Hvorfor bruker Paulus dette spesielle ordet om vårt møte med Herren i skyen etter opprykkelsen? Jo, for dette ordet beskriver perfekt det som kommer til å skje. Når vi ser at opprykkelsen skal skje ved den siste basun, etter de dagers trengsel, rett før innhøstningen av vredens høst på Harmageddon sletten og dommen i Josafats dal, stemmer alt.

¹¹ Og jeg så himmelen åpnet, og se, en hvit hest. Og Han som sitter på den, heter Trofast og Sannferdig, og Han både dømmes og fører krig i rettferdighet.

¹² Hans øyne er som en ildslue, og på Hans hode er det mange kroner. Han har et navn skrevet, som ingen kjenner uten Ham Selv.

¹³ Han er kledd i en kjortel dyppet i blod, og Hans navn er Guds ord.

¹⁴ Og himmelens hærer, kledd i fint lin, hvite og rene, fulgte Ham på hvite hester.

¹⁵ Ut av Hans munn går det et skarpt sverd, for at Han skulle slå folkeslagene med det. Og Han skal Selv herske over dem med jernstav. Han trår Selv vinpressen med den Allmektige Guds harme og vrede.

¹⁶ Og Han har et navn skrevet på Sin kjortel og på Sin hofte: KONGERS KONGE OG HERRERS HERRE.

¹⁷ Da så jeg en engel som stod i solen. Og han ropte med høy røst og sa til alle fuglene som flyr midt på himmelen: «Kom og samle dere til Den store Guds måltid,

¹⁸ så dere kan ete kjøttet av konger, av hærførere, av mektige menn, av hester og av dem som sitter på dem, og av alle, frie og trelles, både små og store.»

¹⁹ Og jeg så dyret, kongene på jorden og deres hærer, som var samlet for å føre krig mot Ham som satt på hesten, og mot Hans hær.

²⁰ Da ble dyret fanget, og sammen med ham den falske profeten som gjorde tegn framfor ham. Med disse tegnene hadde han forført dem som hadde tatt imot dyrets merke, og dem som tilbad hans bilde. Disse to ble kastet levende ned i ildsjøen som brenner med svovel.

²¹ Og de andre ble drept med sverdet som gikk ut fra Hans munn som satt på hesten. Og alle fuglene ble mett av deres kjøtt. (Åp. 19,11-21)

Dette er en mer detaljert beskrivelse av det som skjer når vredens høst blir høstet inn, noe som med andre ord skjer like etter at menigheten er blitt rykket opp i skyen for å møte (apántesin) Herren. Vi blir med andre ord rykket opp i skyen for å gå Jesus Kristus i møte, for deretter å ri sammen med han ned til jorden igjen på hvite hester, hvor vi skal være med han og stride i Josafats dal mot Antikrist og hans hærer. Utfra dette ser vi at det ikke var noen tilfeldighet at Paulus brukte nettopp dette greske ordet, for det beskriver perfekt hva vi skal få være med på når Herren kommer i skyen.

Det at Paulus bruker apántesin sier også noe om når opprykkelsen skal finne sted. Ordet har ikke i seg en sju års vente periode mellom at vi har "gått" Herren i møte i skyen til vi følger han tilbake til "byen". Nei, dette skjer i en sammenhengende handling, hvor vi umiddelbart etter å ha "gått" Herren i møtte i skyen, får våre hvite hester og rir sammen med ham tilbake til Jerusalem, og Josafats dal. Det er kun Lammets bryllupsfest som kommer inn imellom.

Tiden for Lammets bryllup er kommet

19 *Etter dette hørte jeg en kraftigrøst av en stor skare i himmelen, som sa: «Halleluja! Frelsen og æren og prisen og makten tilhører Herren, vår Gud!*

² For sanne og rettferdige er Hans dommer, for Han har dømt den store skjøgen som fordervet jorden med sitt horeliv. Og blodet av Sine tjenere har Han hevnet på henne, det som ble utøst av henne.»

³ Igjen sa de: «Halleluja! Røyken fra henne stiger opp i all evighet!»

⁴ Og de tjuefire eldste og de fire livsvesener falt ned og tilbad Gud som satt på tronen, og de sa: «Amen! Halleluja!»

⁵ Da kom en røst fra tronen, som sa: «Pris vår Gud, alle dere Hans tjenere og de som frykter Ham, både små og store!»

⁶ Og jeg hørte noe som lignet røsten av en stor skare, som lyden av mange vann og som lyden av mektige tordenskrall, som sa: «Halleluja! For Herren Gud, Den Allmektige hersker som Konge!

⁷ La oss være glade og fryde oss og gi Ham æren, for Lammets bryllup er kommet, og Hans hustru har gjort seg rede.»

⁸ Og det ble gitt henne å pynte seg i fint lin, rent og skinnende, for det fine linet er de helliges rettferdige gjerninger.

⁹ Så sa han til meg: «Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid!» Og han sa til meg: «Disse ord er de sanne Guds ord.»

¹⁰ Og jeg falt ned ved føttene hans for å tilbe ham. Men han sa til meg: «Se til at du ikke gjør det! Jeg er en medtjener sammen med deg og dine brødre, de som har Jesu vitnesbyrd. Gud skal du tilbe! For Jesu vitnesbyrd er profetiens ånd.»

¹¹ Og jeg så himmelen åpnet, og se, en hvit hest. Og Han som sitter på den, heter Trofast og Sannferdig, og Han både dømmer og fører krig i rettferdighet.

¹² Hans øyne er som en ildslue, og på Hans hode er det mange kroner. Han har et navn skrevet, som ingen kjenner uten Ham Selv.

¹³ Han er kledd i en kjortel dyppet i blod, og Hans navn er Guds ord.

¹⁴ Og himmelens hærer, kledd i fint lin, hvite og rene, fulgte Ham på hvite hester.

¹⁵ Ut av Hans munn går det et skarpt sverd, for at Han skulle slå folkeslagene med det. Og Han skal Selv herske over dem med jernstav. Han trår Selv vinpressen med den Allmektige Guds harme og vrede.

¹⁶ Og Han har et navn skrevet på Sin kjortel og på Sin hofte: **KONGERS KONGE OG HERRERS HERRE. (Åp. 19,1-16)**

Her ser vi reaksjonen i himmelen etter at skjøgen Babylon har fått sin dom og ødeleggelse. Den dommen og ødeleggelsen er det Antikrist og hans ti konger som utfører, men de vet ikke at det de gjør er Guds vilje. Dommen over Babylon den store skjer en time før Jesus kommer igjen. Ettersom de ti kongene som er med Antikrist, kun er blitt gitt myndighet som konger i én time sammen med dyret, deretter skal de føre krig mot Lammet i Josafats dal, og bli beseiret. (Åp. 17,12-14)

Vi ser at det er stor glede i himmelen over Babylons fall, og vi ser at de sier at nå er tiden for Lammets bryllup kommet. Med andre ord har det ikke pågått nå i sju år under trengselstiden. Nei, nå skal det starte. Deretter ser vi Jesus komme i sin herlighet. Og som Jesus sier i Matt. 24,29-31 er det da han skal samle sine utvalgte til seg, og da kan Lammets bryllup starte.

Løftet om å være med inntil verdens ende

¹⁸ Og Jesus stod fram og talte til dem og sa: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord.

¹⁹ Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, i det dere døper dem til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn,

²⁰ og lærer dem å holde alt det Jeg har befalt dere. Og se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» Amen.

(Matt. 28,18-20)

Jesus gir sine disipler løfte om at han vil være med dem helt til verdens ende. Dette er den samme anledningen som vi kan lese om i Apg. 1,6-9, hvor disiplene spør Jesus om når verdens ende kommer.

⁶ Da de var kommet sammen, spurte de Ham og sa: «Herre, vil Du på den tiden gjenopprette riket for Israel?»

⁷ Og Han sa til dem: «Det er ikke deres sak å kjenne tider eller stunder som Faderen har underlagt Sin egen myndighet.

⁸ *Men dere skal få kraft når Den Hellige Ånd kommer over dere. Og dere skal være vitner om Meg i Jerusalem, og i hele Judea og Samaria, og helt til jordens ende.»*

⁹ *Da Han hadde talt dette, ble Han tatt opp mens de så på, og en sky tok Ham ut av syne for dem. (Apg. 1,6-9)*

Jesus sier at han har fått all makt og at han vil være med dem alle dager inntil verdens ende. Verdens ende er ikke i begynnelsen av trengselstiden. Derimot blir Herrens dag eller den dagen når Jesus kommer igjen for å dømme Antikrist og nasjonene beskrevet som verdens ende. vi trenger ikke den beskyttelsen og kraften Jesus lover oss, hvis vi er opprykket, men vi trenger den til fulle om vi skal leve på jorden under trengselstiden.

Alle disse forskjellige argumentene finnes for å si at opprykkelsen ikke kan finned i begynnelsen av trengselstiden, men tvert om helt i slutten av den. Dette stemmer også overens med at Gud aldri har lette løsninger og snarveier ut av problemer for sitt folk. Nei, han fører oss heller gjennom vanskeligheter og prøvelser for å danne en sterk, fast og hellig karakter i oss. Men i alt dette vinner vi mer enn seier ved ham som har elsket oss. (Rom. 8,37)

Kapittel VI:

Hvorfor skal vi være forberedt på de siste dager?

5 *Men om tider og stunder, brødre, trenger dere ikke at det blir skrevet til dere.*

² *For dere vet selv meget godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten.*

³ *For når noen sier: «Fred og ingen fare,» da kommer en plutselig ødeleggelse over dem, som fødselsveene over den som skal føde. Og de skal slett ikke slippe unna.*

⁴ *Men dere, brødre, er ikke i mørket, så denne Dagen skulle komme over dere som en tyv.*

⁵ *Dere er alle lysets barn og dagens barn. Vi tilhører ikke natten eller mørket.*

⁶ *La oss derfor ikke sove, slik de andre gjør, men la oss våke og være edrue.*

⁷ *For de som sover, sover om natten. Og de som drikker seg fulle, er fulle om natten.*

⁸ *Men la oss som hører dagen til, være edrue og ta på oss troens og kjærlighetens brynje, og sette på oss håpet om frelse som hjelm.*

⁹ *For Gud bestemte oss ikke til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus,*

¹⁰ *Han som døde for oss, så vi skulle leve sammen med Ham, enten vi våker eller sover.*

¹¹ *Derfor, trøst hverandre og oppbygg hverandre, slik dere også gjør.*
(1. Tess. 5,1-11)

Hvorfor taler Guds ord om at vi må stå rede, og være ombundet og våke innfor den siste tiden? For hvis det er slik at vi blir borttrykket før trengselstiden begynner, da trenger vi jo ikke å forberede oss på denne

vanskelige tiden. Og Paulus sier jo her at Gud ikke har bestemt oss til vrede, men til å vinne frelse. Så det må jo bety at vi ikke er med i trengselstiden, for det er jo sju år med vrede.

Her er det en liten misforståelse ute og går. Det er sant og herlig at Gud ikke har bestemt oss til vrede, men til frelse. Men det betyr ikke at vi ikke skal være med i trengselstiden. For de sju årene med trengsel er ikke Herrens vredes dag. Herrens vredes dag er den dagen han kommer igjen og dømmer nasjonene i Josafats dal. Når Herrens vredes vinpresse skal bli trampet. Dette skal ikke vi være en del av, for borttrykkelsen skjer rett før dette skjer. Det skjer som med Noah og Lot, vi ut, vreden og dommen inn. Derfor er det viktig for oss som kristne å forberede oss for den tiden som ligger foran oss. For det blir en tid av stor trengsel, men vi skal ikke kripe igjennom den, og bare akkurat greie å karré oss til himmelen. Nei, vi som Guds gjenopprettede menighet skal toge igjennom trengselstiden, i seier og i beskyttelse, og mengder kommer til å bli frelst. Men samtidig vil det være stor forfølgelse, hvor mange vil lide martyrdøden, og mange som sa seg være kristne når alt gikk greit, vil ta anstøt og falle fra.

Er du villig til å betale prisen?

¹⁶ Se, det kom en og sa til Ham: «Gode Mester, hva godt skal jeg gjøre for å få evig liv?»

¹⁷ Da sa Han til ham: «Hvorfor kaller du Meg god? Ingen er god uten Én - Gud. Men hvis du vil gå inn til livet, så hold budene!»

¹⁸ Han sa til Ham: «Hvilke?» Jesus sa: «Du skal ikke drepe. Du skal ikke drive hor. Du skal ikke stjele. Du skal ikke si falskt vitnesbyrd.

¹⁹ Hedre din far og din mor, og du skal elske din neste som deg selv.»

²⁰ Den unge mannen sa til Ham: «Alt dette har jeg holdt fra min ungdom. Hva er det fremdeles jeg mangler?»

²¹ Jesus sa til ham: «Hvis du vil være fullkommen, så gå og selg det du eier og gi det til de fattige, og du skal få en skatt i himmelen, og kom, følg Meg!»

²² *Men da den unge mannen hørte disse ord, gikk han bebrøvet bort, for han hadde stor rikdom. (Matt. 19,16-22)*

Skal du være med på det som Gud gjør i denne tiden, finnes det en pris å betale. På samme måte som for den rike unge mannen, må du være villig til å betale prisen for å få bli med på det som Jesus vil gjøre i tiden som kommer. Derfor må du bestemme deg for om du er villig til å betale den prisen. Er du villig til å få litt spott fordi du er en kristen, er du villig til å stå for sannheten når alle synes du er en gammeldags tosk. Er du villig til å leve hellig når alle andre lever etter: har du lyst har du lov. Er du villig til å gi ditt liv for Jesus om det kreves?

¹¹ *Den som gjør urett, la ham fortsatt gjøre urett! Den som er uren, la ham fortsatt være uren! Den som er rettferdig, la ham fortsatt være rettferdig! Den som er hellig, la ham fortsatt være hellig!» (Åp. 22,11)*
I den tiden som ligger foran vil vi se at det blir en stadig større polarisering mellom Guds menighet og verden. Det kommer til å bli større og større forskjell mellom de som søker Gud og vil leve hellig og de som lever på verdens vis i urenheter og synd. Derfor er den tiden over da du som en lunken kristen kunne stå med ett bein i verden og ett bein i Guds rike. Det kommer ikke til å gå lenger. Det vil være som å stå med ett bein på toget og et bein på perrongen, og så begynner toget å gå, da har du et problem. Gud kommer ikke til å tillate det i sin menighet i den tiden som kommer, på samme måte som han ikke tillot Annanias og Safira i begynnelsen av menighetens tid.

¹¹ *Se, Jeg kommer snart! Hold fast på det du har, så ingen skal ta kronen din. (Åp. 3,11)*

Nå er det tid for å gjøre seg rede og å be om regn

Gud har lagt det tungt på meg å forkynne at nå er det tid for å gjøre to ting:

³⁵ *La hoftene deres være ombundet og lampene deres brennende.*

³⁶ Vær selv lik mennesker som venter på sin herre når han vender tilbake fra bryllupet, slik at når han kommer og banker på, kan de åpne opp for ham med det samme.

³⁷ Salige er de tjenerne som deres herre finner våkne når han kommer. Sannelig sier jeg dere at han skal binde opp om seg og la dem sette seg ned og spise, og herren skal selv komme og tjene dem.

³⁸ Enten han skulle komme i den andre vakt, eller han skulle komme i den tredje vakt, og finner dem slik, salige er da disse tjenerne.

³⁹ Men dette skal dere vite at om husets herre hadde visst i hvilken time tyven kom, ville han våke og ikke tillatt at det ble gjort innbrudd i huset hans.

⁴⁰ Derfor skal også dere være rede, for Menneskesønnen kommer i den time som dere ikke venter.»

⁴¹ Da sa Peter til Ham: «Herre, taler du denne lignelsen bare til oss eller til hele folket?»

⁴² Herren sa: «Hvem er da den trofaste og kloke forvalter, som hans herre vil sette over tjenestefolket sitt, for å gi dem deres mat i rette tid?

⁴³ Salig er den tjener som hans herre finner i ferd med å gjøre dette når han kommer.

⁴⁴ Sannelig sier jeg dere at han skal sette ham over alt han eier.

⁴⁵ Men hvis denne tjeneren sier i sitt hjerte: «Min herre venter med å komme,» og han begynner å slå tjenerne og tjenestekvinnene og å spise og drikke så han blir beruset,

⁴⁶ da skal denne tjenerens herre komme på en dag når han ikke venter på ham, og i en time han ikke er oppmerksom. Han skal hogge ham i to og gi ham sin lodd sammen med de vantro.

⁴⁷ Den tjeneren som kjente sin herres vilje og ikke gjorde seg ferdig eller handlet etter hans vilje, skal bli slått med mange slag.

⁴⁸ Men den som ikke kjente sin herres vilje, men likevel gjorde det som fortjente slag, han skal få færre slag. For hver den som mye er gitt, av ham skal mye kreves. Og den som er betrodd mye, han skal bes om enda mer. **(Luk. 12,35-48)**

For det første, må du gjøre deg rede for den tiden som kommer. Dette kommer til å bli en fantastisk tid av vekkelser, men også den tøffeste

tiden som noen gang har vært. Derfor holder det ikke at du bare slenger med. Nei, du må gjøre opp med synd i ditt liv og begynne å søke Gud av hele ditt hjerte. Satan vil prøve å gjøre deg sløv, for det er de sløve som kommer til å ta anstøt når forfølgelsen blir hard. Mens de som lever i Guds nærhet og elsker han vil aldri falle fra. Du må gjøre deg rede for den krigen som ligger foran.

10 *Be Herren om regn i senregnets tid. Herren lager tordenskyer. Han skal gi dem byger av regn, så enhver får vekster på marken. (Sak. 10,1)*

For det andre må du be Gud om regn over ditt liv, slik at du kan være med å bære frukt i denne tiden. Gud vil at du skal være med i vekkelsen, derfor må du søke Den Hellige Ånds salvelse innfor det som ligger foran.

DEL III

HVA SKJER OG I HVILKEN REKKEFØLGE

Et ord av ydmykhet

Vi skal nå prøve å gå igjennom de sju årene i trengselstiden og se på hva som vil skje og i hvilken rekkefølge de forskjellige tingene skjer. Dette er uhyre vanskelig å si noe helt bestemt om derfor blir det nok en omtrentlig rekkefølge. Men i grove trekk tror jeg den er riktig. Det som er viktig å vite om Åpenbarelsesboken er at den enkelte ganger hopper litt fram og tilbake i tid ettersom en leser og at den også av og til viser oss samme sak fra flere sider. Den kan da gjøre seg ferdig med en sak, for senere gå tilbake til det samme, men da fra en litt annen synsvinkel. Ofte skjer flere ting samtidig eller nært opptil hverandre i tid, da kan det hende at åpenbaringen hopper frem og tilbake mellom de forskjellige tingene. Med andre ord dette er ikke lett. Men Dan. 12,9-10 sier at de kloke eller de hellige i de siste dager skal forstå de ordene som handler om de siste tider, så la det skje i Jesu navn.

⁹ *Han sa: «Gå nå, Daniel, for ordene skal være skjult og forseglet inntil endetiden.*

¹⁰ *Mange skal bli rensset, gjort hvite og lutres, men de ugudelige skal gjøre ugudelighet. Ingen av de ugudelige skal forstå, men de kloke skal forstå. (Dan. 12,9-10)*

Kapittel VII:

Er vi med eller er vi ikke med?

Kom opp hit!

4 Deretter så jeg, og se, en dør var åpnet i himmelen. Og den første røsten jeg hørte var som en basun som talte til meg og sa: «Kom opp hit, og Jeg skal vise deg hva som må skje etter dette.»

² Straks ble jeg grepet av Ånden. Og se, en trone var satt i himmelen, og det satt En på tronen.

³ Og Han som satt der var som en jaspis og en sarderstein å se til. Og det var en regnbue rundt tronen, som så ut som en smaragd. (Åp. 4,1-3)

I år 1830 kom det en ny eskatologisk lære i første rekke gjennom teologen J. N. Darby. Den nye læren hadde ikke funnets før dette i kirkehistorien, men den spredde seg raskt i en rekke kirkesamfunn. Ofte var det slik at om en sterk bibellærer innen et kirkesamfunn, stod for den ene eller den andre læren om endetiden, fikk ofte dette synet en monopolstilling innen dette kirkesamfunnet.

Dette nye synet har gjort seg sterkt gjeldende i pinsebevegelsen, i karismatiskemenigheter og i trosmenigheter både i Skandinavia og i USA. Denne nye læren gikk i hovedtrekk ut på at menigheten, skulle opprykkes før trengselstiden starter. Opprykkeslen ville da bli selve startsskuddet for de sju årene med trengsler over jorden. Trengselstiden er i dette systemet først og fremst en tid hvor Gud igjen begynner å handle med Israel, dette fordi Daniel holder en uke igjen for Israel, som sant nok er de sju årene i trengselstiden. De kristne som en da finner i åpenbaringsboken etter kapittel 4 er da mennesker som ikke ble rykket opp, ettersom de enten ikke var frelst eller var for lunkne til å få være med, men som etter opprykkelsen er blitt frelst og blir deretter forfulgt.

Disse blir i følge J. N. Darbys lære kun frelst gjennom å dø martyrdøden.

Spørsmålet er om det er en grunn til at denne læren ikke har funnets før i kirkehistorien. Verset i Johannes åpenbaring 4,1 er nemlig det eneste verset som en direkte kan bruke til å tidsfeste en slik opprykkelse før trengselstiden. Det finnes selvfølgelig en del andre vers som blir brukt for å bygge opp under den nye læren, men dette er det eneste verset som direkte kan brukes til en slik tidsfestelse. Spørsmålet er bare om det er dette som verset handler om. Vi ser her at Johannes får høre en røst som var som en basun, men den kan vanskelig sies å være den siste basun, som sies av Paulus i 1. Kor. 15,51-53 skal lyde ved opprykkelsen. Vi ser videre at Johannes blir rykket av Ånden inn for Guds trone, mens vi ser i 1. Tess. 4,16-17 at menigheten i opprykkelsen blir rykket opp i skyen for å møte Herren. Dette tyder derfor på at det kanskje ikke er opprykkeslen av menigheten som det her tales om i Åpenbaringen 4,1 men i stedet en hendelse i Johannes sitt syn og kun det.

Som dere sikkert alt har fått med dere gjennom å lese fram til her, så tror jeg ikke at det finnes noen opprykkelse før trengselstiden. Jeg vil selvfølgelig ikke bli skuffet om det allikevel skulle vise seg at vi blir rykket opp før trengselen begynner. Jeg tror det vil bli et verre sjokk for de som tror på opprykkelse før trengselen, å plutselig befinne seg midt oppe i den. Guds ord sier også gang på gang at vi skal være rede for de siste tider, det er noe som gir mer mening om vi skal gå igjennom trengselen, enn om vi blir rykket opp før trengselen starter.

Finnes det en ny sjanse, om en blir latt tilbake?

En annen populær læresetning fra den eskatologiske læren som kom i år 1830, er at de som ikke blir rykket opp sammen med Jesu menighet, før trengselen begynner kan enda bli frelst i trengselstiden. Det som derimot blir krevd av de som skal bli frelst under trengselen, er at de må lide martyrdøden, etter ikke å tilbe Antikrist eller hans bilde, eller å ta dyrets merke på seg.

Dette høres jo greit ut, at de som kanskje hadde blitt så lunkne kristne i tiden før opprykkelsen, skulle få en ny sjanse til å komme seg til himmelen, eller alle ektefeller av kristne som ikke hadde villet bli frelst før opprykkelsen, nå plutselig stod der tilbake uten ektefelle, ville da kanskje besinne seg og bli frelst, selv om da gjennom et martyrium. Dette høres jo greit ut, spørsmålet er bare om det finnes noen dekning for det i Guds ord.

Hvis det er slik at opprykkelsen skjer før trengselen, da er saken grei, for vi ser jo at det finnes kristne på jorden i trengselstiden, og disse må jo da ha blitt latt tilbake, men er blitt frelst eller fått sitt frafall lagt etter opprykkelsen. I så fall finnes det definnnetivt en ny sjanse for de som blir latt tilbake.

Skulle det derimot være slik som vi gjennom en mengde argumenter har sett, at opprykkelsen neppe skjer før trengselen, men som Jesus sier det: "Etter de dagers trengsel..." da stiller det seg ganske annerledes med de som blir latt tilbake. La oss se på de beskrivelsene Guds ord gir oss av opprykkelsen og det som skjer like etter den.

³⁶ Men den dagen eller timen kjenner ingen, ikke engang englene i himmelen, men bare Min Far.

³⁷ Men som det var i Noahs dager, slik skal det også være når Menneskesønnen kommer.

³⁸ For i dagene før vannflommen spiste og drakk de, giftet seg og gav til ekte, helt til den dagen Noah gikk inn i arken.

³⁹ Og de forstod ingenting før flommen kom og tok dem alle bort. Slik skal det også være ved Menneskesønnens komme.

⁴⁰ Da skal to menn være ute på marken. Den ene blir tatt med, og den andre blir tilbake.

⁴¹ To kvinner skal male på kvernen. En blir tatt med, og den andre blir tilbake.

⁴² Våk derfor, for dere vet ikke hvilken time deres Herre kommer.

⁴³ *Men dette skal dere vite: Hadde husets herre visst i hvilken time tyven ville komme, ville han holde vakt og ikke tillate at det ble gjort innbrudd i huset sitt.*

⁴⁴ *Derfor skal også dere være beredt, for Menneskesønnen kommer i en time dere ikke venter det.*

⁴⁵ *Hvem er da den trofaste og kloke tjeneren som hans herre har satt til å styre over sitt husfolk for å gi dem mat i rette tid?*

⁴⁶ *Salig er den tjener som hans herre finner opptatt med dette når han kommer.*

⁴⁷ *Sannelig sier Jeg dere: han skal sette ham over alt han eier.*

⁴⁸ *Men hvis den onde tjener sier i sitt hjerte: «Min herre drøyer med å komme»,*

⁴⁹ *og han så begynner å slå medtjenerne sine og å spise og drikke sammen med drukkenbolter,*

⁵⁰ *da skal denne tjeners herre komme på en dag han ikke venter ham, og i en time han ikke er klar over.*

⁵¹ *Og han skal hogge ham i to og gi ham hans del sammen med hyklerne. Der skal det være gråt og tenners gnissel.*

25 *Da skal himlenes rike lignede med ti jomfruer som tok lampene sine og gikk ut for å møte brudgommen.*

² *Fem av dem var kloke, og fem var uforstandige.*

³ *De som var uforstandige tok lampene sine, men de tok ikke olje med seg.*

⁴ *Men de kloke tok olje i kannene sine sammen med lampene sine.*

⁵ *Da brudgommen lot vente på seg, slumret de alle inn og sovnet.*

⁶ *Men ved midnatt lød det et rop: Se, brudgommen kommer. Gå ut og møt ham!*

⁷ *Da stod alle jomfruene opp og stelte i stand lampene sine.*

⁸ *Men de uforstandige sa til de kloke: Gi oss av oljen deres, for lampene våre slokner.*

⁹ *Men de kloke svarte og sa: Nei, gjør vi det, ville det ikke bli nok både til oss og dere. Gå heller til dem som selger og kjøp til dere selv.*

¹⁰ *Men mens de gikk bort for å kjøpe, kom brudgommen. Og de som var ferdige gikk inn med ham til bryllupet. Og døren ble stengt.*

¹¹ *Etterpå kom også de andre jomfruene og sa: Herre, herre, lukk opp for oss!*

¹² *Men han svarte og sa: Sannelig sier Jeg dere: Jeg kjenner dere ikke.*

¹³ *Våk derfor! For dere kjenner verken dagen eller timen for Menneskesønnens komme. (Matt. 24,36-25,13)*

Hva vi kan se i disse tre forskjellige beskrivelsene som Jesus gir om hvordan det skal være ved opprykkelsen, er at det ikke snakkes om noen ny sjanse i noen av dem. Jesus sier at Hans komme skal være som ved Noah. I det Noah og familien var kommet seg inn i arken, lukket Gud døren og dommen i form av vannflommen kom. Slik sier Jesus at det blir ved hans komme også, vi blir reddet ut ved opprykkelsen, og dommen kommer over de ugudelige rett etterpå.

Vi finner heller ikke noen ny sjanse for de fem jomfruene som ikke hadde olje på lampene sine, når de prøver å komme inn i bryllupsfesten. Disse var ikke rede når Herren kom og hentet de fem andre kloke jomfruene, men fikk ikke noen ny sjanse. Det samme ser vi med den onde tjeneren, som ikke var opptatt med å gjøre Herrens vilje når han kom tilbake, der kom dommen over han med det samme.

Vi kan dermed si at om opprykkelsen skjer i slutten av trengselstiden vil det ikke være grunnlag for en slik lære om en ny sjanse for dem som blir latt tilbake. Vi kan også ut fra dette at Guds ord ikke nevner en slik ny sjanse når den taler om opprykkelsen si at læren om opprykkelse før trengselstiden er mindre trolig ettersom læren om en ny sjanse er en viktig forutsetning for hele det eskatologiske systemet om opprykkelse før trengselen. For hvem er de kristne vi leser om i åpenbaringsboken, om det ikke er noen som var latt tilbake som har fått en ny sjanse. (Kanskje de ikke var latt tilbake i det hele tatt, men fortsatt ser fram mot opprykkelsen, som skal fri dem ut av den trengselen de lever i.)

Kapittel VIII:

De første seks seilene åpnes

Lammet er verdig til å åpne seilene

5 Og i den høyre hånden til Ham som satt på tronen, så jeg en bokrull som det var skrevet på både på innsiden og utsiden, forseglet med sju segl.

² Deretter så jeg en mektig engel som forkynte med høy røst: «Hvem er verdig til å åpne bokrullen og bryte seglene på den?»

³ Og ingen i himmelen eller på jorden eller under jorden var i stand til å åpne bokrullen eller å se på den.

⁴ Så gråt jeg sårt, for ingen ble funnet verdig til å åpne og lese bokrullen, eller å se på den.

⁵ Men en av de eldste sa til meg: «Ikke gråt! Se, Løven av Juda stamme, Davids Rotskudd, har seiret, så Han kan åpne bokrullen og bryte de sju seglene på den.»

⁶ Og jeg så, og se, midt foran tronen og iblant de fire livsvesener, og midt iblant de eldste, stod et Lam, som om det var slaktet. Det hadde sju horn og sju øyne, som er de sju Guds ånder, sendt ut over hele jorden.

⁷ Så kom Han og tok bokrullen ut av den høyre hånden på Ham som satt på tronen.

⁸ Da Han hadde tatt bokrullen, falt de fire livsvesener og de tjuefire eldste ned foran Lammet. Hver av dem hadde en harpe og gullskåler fulle av røkelse, som er de helliges bønner.

⁹ Og de sang en ny sang og sa: «Du er verdig til å ta bokrullen og åpne seglene på den. For Du ble slaktet og har frikjøpt oss til Gud med Ditt blod fra hver stamme og tungemål og folk og folkeslag,

¹⁰ og Du har gjort oss til konger og prester for vår Gud. Og vi skal herske på jorden.» (Åp. 5,1-10)

Dette er selve startskuddet på det som skal skje under disse sju årene. Dette kan også meget vel være den, han eller det som Paulus sier holder igjen Antikrists komme. (2. Tess. 2,6-8) For som vi vil se åpenbares ikke Antikrist før det første seglet blir åpnet av Lammet. Også ved andre tilfeller ser vi at Guds engler står og holder ødeleggelsen tilbake inntil at de får beskjed om å slippe den løs. Vi ser at Gud gjennom disse sju årene av trengsel, tar bort mer og mer av sin oppholdende nåde fra skapelsen, slik at skapelsen går mer og mer i oppløsning. For det er ikke bare slik at Gud skapte verden for deretter å la den seile sin egen sjø. Nei, Guds ord sier at Gud er den som holder hele skapelsen oppe med sitt allmakts ord. Skulle ikke Gud gjøre dette ville heller ikke skapelsen kunne bestå. Men nå når de siste fødselsveene skal sette inn, tar trolig Gud bort sin oppholdende nåde fra skapelsen mer og mer, og vi får de utslagene i naturen som vi kan se utover i åpenbaringen. Samtidig slipper dette Satan til på en sterkere måte, på samme måte som når Satan slapp til med sine tester av Job.

Bokrullen med de sju segl viser tilbake til jødiske skyldbrev. Den som hadde et slikt skyldbrev mot seg var bundet av det inntil en kom og kjøpte den fri, først da kunne seglene på skyldbrevet åpnes. Jesus er den som har kjøpt oss fri og den som løser ut hele skapelsen fra forgjengeligheten.

Det første segl åpnes – Antikrist trer fram med falsk fred

6 *Og jeg så at Lammet åpnet ett av seglene. Og jeg hørte ett av de fire livsvesener si med en røst som torden: «Kom og se!»*

² *Og jeg så, og se, en hvit hest. Han som satt på den hadde en bue. Og det ble gitt ham en krone, og han drog ut seirende og for å seire. (Åp. 6,1-2)*

²⁴ *Sytti uker er fastsatt for ditt folk og for din hellige stad, til å innelukke overtredelsen, til å gjøre slutt på syndene, til å gjøre soning for*

misgjerning, til å føre fram evig rettferdighet, til å besege syn og profet, og til å salve Det Aller Helligste.

²⁵ Derfor skal du vite og forstå at fra ordet om å gjenreise og bygge opp igjen Jerusalem går ut, inntil Messias, Fyrsten, kommer, skal det være sju uker og sekstito uker. Gatene og vollgraven skal bli bygd igjen, men i tider med trengsel.

²⁶ Etter de sekstito ukene skal Messias bli utryddet. Ingenting skal han ha. Folket til en fyrste som skal komme, skal ødelegge staden og helligdommen. Slutten på det skal komme med en flom. Inntil enden skal det være krig, ødeleggelse er fast bestemt.

²⁷ Han skal stadfeste en pakt med de mange i én uke. Midt i uken gjør han slutt på slaktoffer og grødeoffer. På styggedommenes ving skal det komme en som ødelegger. Det skal vare inntil den fastsatte enden skal bli utøst over den som ødelegger.» (Dan. 9,24-27)

Det første seglet handler om en som kommer ridende på en hvit hest, som går ut med seier for å seire. Han kommer ridende på en hvit hest på samme måte som Jesus også skal komme ridende på en hvit hest, men dette er ikke Jesus som kommer ridende, men Antikrist. Antikrist vil i sitt komme prøve å etterligne Messias. Derfor advarer Guds ord en mengde ganger om at det i de siste dager vil være mange Messias kopier, som prøver å forføre de hellige. Antikrist rir her frem i seier med en bue, men han har ingen piler. Dette handler om det diplomati han vil være en mester i, og som han benytter seg av for å skape fred og for å opprette en pakt med Israel. Vi ser av det andre segl at han har lyktes i å skape fred på jorden.

I Daniel her ser vi en del forskjellige saker. Vi ser for det første hvordan Daniel på en prikk tidsfester Jesu død på korset til 483 år etter at befalingen fra perserkongen Kyros gikk ut om å bygge opp igjen Guds tempel og Jerusalem og la Israels folket bli fri fra sitt fangenskap i Babylon. For det andre ser vi Daniel profetere om folket til en fyrste som skal komme, skal på nytt ødelegge Jerusalem og tempelet. Dette skjedde i år 70 etter Kristus ved Romerriket. Fra Jerusalem og tempelets ødeleggelse skal det kun være krig og ødeleggelse for Israel inntil enden

kommer. Denne fyrsten fra Romerriket som enda ikke er kommet, er Antikrist og han skal stadfeste en pakt mellom Israel og de mange for én uke (7 år), men han bryter pakten midt i uken.

²³ I den siste tiden av deres riker, når overtredene har nådd sitt fulle mål, da skal det oppstå en konge med et hardt ansikt, som er dyktig i bedrag.

²⁴ Han skal få stor makt, men ikke ved sin egen makt. Han skal fare fram med forunderlig ødeleggelse, og han skal ha framgang i det han gjør. Han skal ødelegge mektige og de helliges folk.

²⁵ Ved sin list skal han få svik til å lykkes under sitt styre. Han skal opphøye seg i sitt hjerte. Han skal ødelegge mange i deres trygghet. Han skal til og med reise seg mot fyrstenes Fyrste. Men han skal bli knust uten hjelp av menneskehånd.

(Dan. 8,23-25)

Beskrivelsen i Åpenbaringsboken 6,1-2 av rytteren på den hvite hesten passer perfekt sammen med denne beskrivelsen av et av Antikrists gammeltestamentlige forbilder, Antiokus IV Epifanes, som Daniel får av engelen Gabriel. Denne beskrivelsen er også en beskrivelse av Antikrist, ettersom Gabriel sier at synet omhandler endetiden. Det står at han skal være en mester i list, svik og bedrag. Han skal også få stor makt men ikke ved sin egen makt, noe som kan vise til både det at Antikrist har sin makt i fra Satan, og samtidig det at han skal oppstå fra folkehavet, som betyr at han hersker utfra at folket har demokratisk satt han i den posisjonen, og makten har han da fra folket. Det står at han skal ha fremgang i alt han gjør, noe som passer bra med rytteren som dro ut seirende for å seire.

5 *Men om tider og stunder, brødre, trenger dere ikke at det blir skrevet til dere.*

² For dere vet selv meget godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten.

³ For når noen sier: «Fred og ingen fare,» da kommer en plutselig ødeleggelse over dem, som fødselsveene over den som skal føde. Og de skal slett ikke slippe unna.

(1. Tess. 5,1-3)

Antikrist skal som sagt opprette en pakt med Israel, der Israel får den freden og den sikkerheten som de lengter etter. Men det vil bli en kortvarig og falsk fred, ettersom ødeleggelsen vil plutselig komme når en sier fred og ingen fare.

⁴ Jesus svarte og sa til dem: «Se til at ingen forfører dere!

⁵ For mange skal komme i Mitt navn og si: «Jeg er Kristus.» Og de skal forføre mange. **(Matt. 24,4-5)**

Det vi finner under det første segl korosponderer med det som Jesus sier i sin eskatologiske tale på Oljeberget. Han sier at mange skal komme som Messias og forføre mange. Den freden som Antikrist kommer med er også en del av selve forførelsen, for det er en falsk fred, med baktanker.

⁶ Og nå vet dere hva som holder igjen, for at han kan bli åpenbart i sin egen tid.

⁷ For lovløshetens hemmelighet er allerede nå i virksomhet. Det er bare det at den som nå holder igjen, skal bli tatt bort.

⁸ Og da skal den lovløse bli åpenbart, han som Herren skal ødelegge med Sin munns ånde og tilintetgjøre ved Sin gjenkomst i herlighet. **(2. Tess. 2,6-8)**

¹² Og fordi lovløsheten tar overhånd, skal kjærligheten bli kald hos mange. **(Matt. 24,12)**

Med Antikrists komme vil lovløsheten få fritt spillerom. Jesus sier at fordi lovløsheten tar overhånd skal kjærligheten bli kald hos mange. Paulus sier også at det er først når Antikrist er blitt åpenbart at frafallet i menigheten vil skje. Det er slik at alt dette vil finnes i tiden rett før

trengselstiden, og det vil skje en stadig forverring inntil det slår ut i full blomst etter Antikrists komme. For som Guds ord sier er den antikristelige ånd alt virksom i verden.

Hvem er så denne Antikrist? Han er for det første den andre personen i "den sataniske treenigheten", som består av Satan, Antikrist eller dyret, som han også kalles, og den falske profet. Han er en person, men også et antikristelig system. 1. Joh. 2,18 sier at det har kommet mange antikrister, men at Antikristen skal komme. Han kommer derfor til å være selve inkarnasjonen av den antikristelige ånd som alt er virksom i verden. Paulus kaller han for den lovløse, syndens menneske og fortapelsens sønn. Paulus sier at hans komme er etter Satans virksomhet med all kraft, tegn og løgnens under og med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt. (2. Tess. 2,3-10) Videre er han dyret som stiger opp av havet i Åpenbaringsboken. Dette dyret er både personen Antikrist, men det er også det antikristelige systemet som han innfører i verden. Det at han stiger opp av havet, kan ut fra bildebruken i Åpenbaringsboken bety at han stiger opp av folkehavet. At han er en fyrste som kommer fra folket ved demokratiske valg, ikke gjennom en fyrstelig fødselsrekke. Han er derfor trolig en verdens politiker, som det kommer til å gnistre av. Han skal i følge Daniel være en fyrste fra det folket som ødela Jerusalem og tempelet i år 70, som var romerne. Om det da betyr at han skal være italiener, eller tilhøre et land i et nyoppstått Romerrike, som godt EU enten kan være eller være en forløper til, vet jeg ikke. Et er i alle fall sikkert hvor mye det enn kommer til å gnistre av han, så blir han beseiret og han ender sine dager i ildsjøen.

Det andre segl åpnes – Krig og rykter om krig

³ *Da Han åpnet det andre seglet, hørte jeg det andre livsvesen si: «Kom og se!»*

⁴ *En annen hest, flammende rød, drog ut. Og ham som satt på den ble det gitt å ta freden bort fra jorden, for at folket skulle drepe hverandre. Og det ble gitt ham et stort sverd. (Åp. 6,3-4)*

⁶ *Og dere skal høre om kriger og rykter om kriger. Se da til at dere ikke blir skremt! For alt dette må skje, men enden er ikke ennå.*

⁷ *For folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike. Og det skal bli hungersnød, pest og jordskjelv på forskjellige steder.*

⁸ *Men alt dette er bare begynnelsen til veene. (Matt. 24,6-8)*

³ *For når noen sier: «Fred og ingen fare,» da kommer en plutselig ødeleggelse over dem, som fødselsveene over den som skal føde. Og de skal slett ikke slippe unna. (1. Tess. 5,3)*

Alle disse tre skriftavsnittene handler om det samme, nemlig hva som skjer etter at det andre seglet er blitt åpnet. For den som kommer på den andre hesten blir det gitt makt til å ta freden bort fra jorden. Med andre ord hadde den første rytteren – Antikrist tilveiebrakt en tilstand av fred og trygghet. Jesus sier at vi skal høre om kriger og rykter om krig og at folkeslag skal reise seg mot folkeslag. Eller som det egentlig står etniske grupper mot etniske grupper. Han sier at alt dette må skje, men at det bare er begynnelsen på fødselsveene. Med andre ord hører da dette til under de første tre og ett halvt årene.

Gog, fyrsten av Ros, Mesjek og Tubal

Dette er et avsnitt som jeg langt fra er sikker på hva jeg skal tro om, men jeg vil ta det med her og diskutere de to alternativene som jeg kan se for meg, så får du gjøre deg opp din egen mening.

38 *Herrens ord kom til meg, og det lød slik:*

² *Menneskesønn, vend ansiktet mot Gog, landet Magog, fyrsten av Ros, Mesjek og Tubal, og profetér mot ham*

³ *og si: Så sier Herren Gud: Se, Jeg kommer imot deg, Gog, fyrste av Ros, Mesjek og Tubal.*

⁴ Jeg skal vende deg rundt, sette kroker i dine kjever og føre deg ut med hele din hær, hester og hestfolk. De er alle vakkert kledd, en stor flokk med store og små skjold, og alle kan svinge sverdet.

⁵ Persia, Etiopia og Put er med dem. Alle har skjold og hjelm.

⁶ Gomer og alle hennes stridstroppe, Togarmas hus fra det fjerne Nord og alle hans stridstroppe, mange folk er med deg.

⁷ Gjør deg klar og vær rede, du og alle dine flokker som er samlet rundt deg. Du skal være fører for dem.

⁸ Etter mange dager skal du mønstres. I årene som kommer etter skal du komme inn i landet til dem som ble utfridd fra sverdet. De er samlet fra mange folk på Israels fjell, de som lenge hadde ligget øde. De ble ført ut fra folkene, og nå bor de trygt alle sammen.

⁹ Du skal dra dit opp, du skal komme som et uvær og dekke landet som en sky, du og alle dine stridstroppe og mange folk sammen med deg.

¹⁰ Så sier Herren Gud: På den dagen skal det skje at det skal komme opp noen tanker i ditt hjerte, og du skal legge en ond plan.

¹¹ Du skal si: «Jeg vil dra opp imot et land med landsbyer uten murer. Jeg vil dra opp mot de som har ro, de som bor trygt. Alle bor uten murer, og de har verken bommer eller porter.»

¹² Dette skal du gjøre for å plyndre og ta bytte, så du kan vende din hånd mot ruinene som på ny er bebodd, og mot et folk som er samlet fra folkeslagene, et folk som har skaffet seg buskap og eiendeler, og som bor i jordens navle.

¹³ Saba, Dedan og handelsmennene fra Tarsis og alle deres unge løver skal si til deg: «Har du kommet for å ta bytte? Har du samlet din flokk for å plyndre, for å føre bort sølv og gull, for å ta bort buskap og eiendeler, for å ta et stort bytte?»

¹⁴ Derfor, menneskesønn, profetér og si til Gog: Så sier Herren Gud: På den dagen da Mitt folk Israel bor trygt, får du ikke vite om det?

¹⁵ Da skal du komme fra ditt sted fra det fjerne Nord, du og mange folk sammen med deg. Alle kommer ridende på hester. Det er en stor flokk og en mektig hær.

¹⁶ Du skal komme opp imot Mitt folk Israel som en sky, for å dekke landet. I de siste dager skal det skje: Jeg skal føre deg opp mot Mitt

land, for at folkeslagene skal kjenne Meg når Jeg blir helliget gjennom deg, Gog, foran øynene på dem.

¹⁷ Så sier Herren Gud: Er du den Jeg har talt om i de eldste dager ved Mine tjenere, Israels profeter? I de dager var det de som profeterte i årevis om at Jeg ville føre deg mot dem.

¹⁸ På samme dag, den dagen Gog kommer mot landet Israel, sier Herren Gud, skal det skje: Min harme vil vise seg i Mitt åsyn.

¹⁹ For i Min nidkjærhet og i Min vredes ild har Jeg talt: Sannelig, på den samme dagen skal det komme et stort jordskjelv i Israels land,

²⁰ så fisken i havet, fuglene under himmelen, dyrene på marken, alt det som kryper på jorden, og alle mennesker som bor på jorden, skal skjelve for Mitt åsyn. Fjellene skal styrtes ned, bratthengene skal falle ned, og hver mur skal falle til jorden.

²¹ Over alle Mine fjell skal Jeg kalle på sverdet imot ham, sier Herren Gud. Hver mann skal vende sitt sverd mot sin bror.

²² Jeg skal dømme ham med pest og blodsutgytelse. Over ham, hans stridstropper og de mange folkene som er med ham, skal Jeg la det regne et flommende regn, hagl som stein, ild og svovel.

²³ Jeg skal vise Meg Selv stor og hellig, og Jeg skal bli kjent foran øynene på mange folkeslag. Da skal de kjenne at Jeg er Herren.

39 Og du, menneskesønn, profetér mot Gog og si: Så sier Herren Gud: Se, Jeg kommer imot deg, Gog, fyrste av Ros, Mesjek og Tubal.

² Jeg skal vende deg rundt og lede deg fram. Jeg fører deg opp fra det fjerne Nord og fører deg mot Israels fjell.

³ Så skal jeg slå din bue ut av din venstre hånd og få dine piler til å falle ut av din høyre hånd.

⁴ På Israels fjell skal du falle, du og alle dine stridstropper og de folkene som er med deg. Jeg skal gi deg til føde for alle slags rovfugler og for villdyrene på marken.

⁵ På åpen mark skal du falle. For Jeg har talt, sier Herren Gud.

⁶ Jeg skal sende ild over Magog og over dem som bor i trygghet ved fjerne kyster. Da skal de kjenne at Jeg er Herren.

⁷ *Mitt hellige navn skal Jeg gjøre midt iblant Mitt folk Israel, og Jeg skal ikke mer la Mitt hellige navn bli vanhelliget. Da skal folkeslagene kjenne at Jeg er Herren, Den Hellige, i Israel.*

⁸ *Sannelig, det kommer, og det skal skje, sier Herren Gud. Dette er dagen Jeg har talt om.*

⁹ *Da skal de som bor i Israels byer, gå ut og sette fyr på våpnene og brenne dem opp, både de små og de store skjoldene, buene og pilene, håndstavene og spydene. De skal holde ilden ved like i sju år med dem.*

¹⁰ *De skal ikke hente ved fra marken eller hogge ned noe fra skogene, for de skal holde ilden ved like med våpnene. De skal plyndre dem som plyndret dem, og rane dem som ranet dem, sier Herren Gud.*

¹¹ *På den dagen skal det skje: Jeg skal gi Gog et gravsted der i Israel, i dalen til dem som drar forbi, øst for havet. Den skal stenge for de reisende, for der skal de begrave Gog og hele hans hop. Derfor skal de kalle den «Gog-hopens dal».*

¹² *For å rense landet, skal Israels hus holde på med å begrave dem i sju måneder.*

¹³ *Hele folket i landet skal være med på å begrave dem. På den dagen da Jeg blir herliggjort, skal det gjøre dere navngjetne, sier Herren Gud.*

¹⁴ *De skal ta ut noen menn som hele tiden skal dra gjennom landet, mens noen andre drar gjennom landet for å begrave dem som er igjen. Slik skal de rense landet. Når de sju månedene er omme, skal de gjennomføre det.*

¹⁵ *De som skal dra gjennom landet, skal dra. Når noen ser et bein av et menneske, skal han sette opp et merke ved det, til de som skal begrave har begravd det i Gog-hopens dal.*

¹⁶ *Navnet på byen skal være Hamona. Slik skal de rense landet. (Esek. 38,1-39,16)*

I dette lange skriftavsnittet fra Esekiel finner vi en profeti om hvordan Gog fra landet Magog, fyrsten over Ros, Masjek og Tubal blir dratt av Gud ned mot Israel for å plyndre og ødelegge Israel. Men i det at den store hæren fra mange land kommer mot Israel lar Gud det komme et stort jordskjelv i Israel og lar det komme et flommende regn med hagl

som stein og ild og svovel ned over den angripende hæren og tilintetgjør den.

Problemet med denne profetien er å vite når denne krigen skal finne sted. Noe kan vi finne ut av det som står her, som at det er en krig som skjer etter at jødene er blitt samlet tilbake til Israel fra alle land, og de lever i ro og fred. Dette kan passe med tiden etter at Antikrist har opprettet en pakt med de mange, som det står i Daniel, der Israel har fått fred, men som vi tidligere har sagt er den en falsk og ikke varende fred. Alt dette hadde vært greit hadde det ikke vært for at det står om Gog i Johannes Åpenbaring kapittel 20 også.

⁷ *Når så de tusen år er omme, skal Satan slippes fri fra sitt fengsel.*

⁸ *Og han skal gå ut for å forføre folkeslagene som er ved de fire verdenshjørner, Gog og Magog, for å samle dem sammen til strid. Tallet på dem er som havets sand.*

⁹ *De drog opp på jordens høyslette og omringet de helliges leir og den elskede Staden. Og ild falt ned fra Gud fra himmelen og fortørte dem.*

¹⁰ *Djevelen, som forførte dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, der dyret og den falske profeten er. Og de skal pines dag og natt i all evighet. (Åp. 20,7-10)*

Det som står her om Gog og Magog ligner ganske mye på det vi finner i Esekiel om Gog, hvordan de får med seg en mengde folk til krig mot Israel, og hvordan Gud utsletter dem med ild fra himmelen. Her derimot blir denne krigen nøyaktig tidsfestet til å finne sted etter tusenårsriket når Satan er blitt sluppet løs fra sitt fangenskap. Her finnes det to tolkninger: Enten er dette snakk om den samme krigen både i Esekiel og i Åpenbaringen, og da vil den finne sted etter tusenårsriket og har ingenting med trengselstiden å gjøre. Eller så er det snakk om to forskjellige kriger, hvor den første som det står om i Esekiel 38 og 39 er en krig som skjer i trengselstiden mellom Gog og hans hær og jødene som har returnert til Israel etter å ha vært spredd blant alle folk. Og den andre krigen er da den krigen det står om i Åpenbaringen 20, som er en

krig mellom Gog og hans nye hær og Herrens hellige, som da har regjert jorden i tusen år med jernstav.

Jeg er ikke sikker på hva jeg skal tro om dette, men jeg heller mest mot at det er snakk om to forskjellige kriger. Dette fordi at det snakkes om at Gog den ene plassen angriper de hjemvendte jødene i årene etter, som det står. Dette betyr at angrepet ikke skjer med det samme at Israel på ny har fått sitt land og ikke med det samme at de har begynt å vende hjem, men heller ikke tusen år etter at dette er skjedd. Om den andre krigen står det ikke at Gog angriper Israel men leiren til de hellige som har regjert jorden sammen med Jesus i tusen år. Riktignok skjer angrepet på jordens høyslette og rundt den elskede stad, Jerusalem, men det står ikke at dette er en krig mot Israel.

Skulle dette være snakk om to forskjellige kriger som Gog, som da selvfølgelig ikke er samme person, men lederen av de samme landområdene Magog, Ros, Mesjek og Tubal, som også får med seg Persia, Kusj, Put, Gomer og Togarmas hus fra det fjerne Nord. De fleste tolkninger på hvilke folk dette er snakk om går på at dette er Russland som leder en araberkoalisjon, bestående blant annet av Persia som er dagens Iran, Kusj som er dagens Etiopia og Put som er dagens Libia.

Rick Joyner skriver om dette angrepet, som han daterer til trengselstiden, i sin bok: "Høsten". Hvor han skriver om de profetiske visjonene han fikk i september 1987, mai 1988 og september 1988 om den siste store innhøstingen som skal komme over jorden. Der skriver han at dette angrepet og Guds respons på angrepet, hvor han overnaturlig utsletter angriperne, vil trigge den store innhøstningen som skal komme over jorden. Dette kan stemme overens med hva som står i Esekiel.

¹⁶ Du skal komme opp imot Mitt folk Israel som en sky, for å dekke landet. I de siste dager skal det skje: Jeg skal føre deg opp mot Mitt land, for at folkeslagene skal kjenne Meg når Jeg blir helliget gjennom deg, Gog, foran øynene på dem. (Esek. 38,16)

²² *Jeg skal dømmе ham med pest og blodsutgytelse. Over ham, hans stridstropper og de mange folkene som er med ham, skal Jeg la det regne et flommende regn, hagl som stein, ild og svovel.*

²³ *Jeg skal vise Meg Selv stor og hellig, og Jeg skal bli kjent foran øynene på mange folkeslag. Da skal de kjenne at Jeg er Herren.*

(Esek. 38,22-23)

⁶ *Jeg skal sende ild over Magog og over dem som bor i trygghet ved fjerne kyster. Da skal de kjenne at Jeg er Herren.*

⁷ *Mitt hellige navn skal Jeg gjøre midt iblant Mitt folk Israel, og Jeg skal ikke mer la Mitt hellige navn bli vanhelliget. Da skal folkeslagene kjenne at Jeg er Herren, Den Hellige, i Israel.*

⁸ *Sannelig, det kommer, og det skal skje, sier Herren Gud. Dette er dagen Jeg har talt om. (Esek. 39,6-8)*

En annen detalj som er spennende i hva vi leser i Esekiel om Gog er at Gud sier at han skal vende han rundt og sette kroker i hans kjeve og føre han ut til krig mot Israel. Hvis dette er Russland det er snakk om kan vi finne en parallell til vår egen tid. Russland eller Sovjet som fortsatt eksisterte ved Israels opprettelse har helt siden starten vært en fiende av Israel og støttet araberstatene i deres stadige krig mot Israel. Derimot skjedde det en endring av denne fiendtligheten etter at Sovjet falt og Russland fikk en form for demokrati, dermed har det nå oppstått for første gang i historien den situasjon at om Russland skal bli en fiende og gå til krig mot Israel må de endre sin politikk mot Israel igjen. Nå skal det sies at en slik endring kan mye mulig allerede være i anmarsj under Putin, som på ny har ført Russland lenger vekk fra demokratiet og Vesten.

Det tredje og fjerde segl åpnes – Sult, nød og stor død

⁵ *Da Han åpnet det tredje seglet, hørte jeg det tredje livsvesen si: «Kom og se!» Og jeg så, og se, en svart hest, og han som satt på den hadde en skålvekt i hånden sin.*

⁶ Og jeg hørte en røst midt iblant de fire livsvesener, som sa: «En liter hvete for en denar, og tre liter bygg for en denar. Men gjør ikke skade på oljen og vinen.»

⁷ Da Han åpnet det fjerde seglet, hørte jeg røsten til det fjerde livsvesen si: «Kom og se!»

⁸ Og jeg så, og se, en gulblek hest. Og navnet på ham som satt på den var Døden, og Dødsriket fulgte med ham. Og det ble gitt dem makt over en fjerdedel av jorden, til å drepe med sverd, med hungersnød, med død og ved villdyrene på jorden.

(Åp. 6,5-8)

⁷ For folkeslag skal reise seg mot folkeslag, og rike mot rike. Og det skal bli hungersnød, pest og jordskjelv på forskjellige steder.

⁸ Men alt dette er bare begynnelsen til veene. **(Matt. 24,7-8)**

Som en følge av den krigen som blir utløst av det andre seglet vil det komme hungersnød og pest. Prisen på mat vil stige kraftig, slik at en dagslønn vil kun holde til mat for en person. En liter hvete og tre liter bygg er ca. hva en person trenger for en dags føde, og en denar var en dagslønn på den tiden. For familier vil dette bety sult. Sammen med sult og krig følger sykdom og pest. Jesus ramser også opp disse trengslene som en del av de begynnende fødselsveene. Han nevner også jordskjelv som noe som skal hende i denne tiden i stor utstrekning, for på samme måte som menneskene opplever fødselsveene, så merker også skapelsen dem. Noe nytt skal fødes fram, og skapelsen skal ikke lenger ligge under forgjengeligheten.

¹⁹ For skapningens inderlige lengsel venter og stunder etter åpenbaringen av Guds barn.

²⁰ For skapningen ble underlagt forgjengelighet, ikke frivillig, men på grunn av Ham som la den under forgjengelighet, men med håp,

²¹ for skapningen selv skal bli fridd ut fra forgjengelighetens trelldom og ført inn i herlighetens frihet, den som tilhører Guds barn.

²² For vi vet at hele skapningen stønner og sukker som i fødselsveer, helt til denne tid.

²³ *Ikke bare det, men også vi som har Åndens førstegrøde, også vi stønner med oss selv og venter med iver på barnekåret, vårt legemes forløsning. (Rom. 8,19-23)*

Når det fjerde seglet blir åpnet får vi se følgene av det andre og tredje seglet, stor død. Døden og dødsriket kommer ridende og får makt over en fjerdepart av jordens innbyggere, til å drepe med sverd/krig, hungersnød, med død/pest, og ved villdyrene på jorden.

Det femte segl åpnes – Kristne lider martyrdøden

⁹ *Da Han åpnet det femte seglet, så jeg under alteret sjelene til dem som var blitt drept for Guds ords skyld og på grunn av det vitnesbyrd som de holdt fast på.*

¹⁰ *Og de ropte med høy røst og sa: «Hvor lenge, Herre, Du Hellige og Sannferdige, vil Du vente før Du dømmer og hevner blodet vårt på dem som bor på jorden?»*

¹¹ *Da ble det gitt en hvit kjortel til hver av dem. Og det ble sagt dem at de skulle hvile en liten stund til, inntil både deres medtjenere og deres brødre som skulle bli drept slik som dem selv, var fulltallige.*

(Åp. 6,9-11)

⁸ *Men alt dette er bare begynnelsen til veene.*

⁹ *Da skal de utsette dere for trengsel og drepe dere, og dere skal bli hatet av alle folkeslag for Mitt navns skyld.*

¹⁰ *Og da skal mange ta anstøt, og de skal angi hverandre og hate hverandre. (Matt. 24,8-10)*

Dette femte seglet gjelder for hele trengselstiden, ikke bare fra midten og ut. Jesus sier at forfølgelse av de kristne vil være blant de begynnende fødselsveene, som Jesus taler om, men forfølgelsen vil vare under hele trengselstiden. Med andre ord vil disse trengslene starte under de første tre og ett halvt årene, og de vil forsette ut hele sju års perioden. Dette seglet handler om de kristne som har lidt martyrium

gjennom hele kirkehistorien, men det handler først og fremst om de kristne som lider martyrium under trengselstiden. Med kristne mener jeg da ikke bare de som blir frelst under trengselstiden men hele Guds menighet som enda ikke er opprykket.

17 Deretter kom en av de sju englene som hadde de sju skålene, og talte med meg. Han sa til meg: «Kom, jeg vil vise deg dommen over den store skjøgen som sitter på mange vann.

² Kongene på jorden drev hor med henne, og de som bor på jorden ble drukne av hennes horevin.»

³ I ånden bar han meg så ut i ørkenen. Og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr som var fullt av gudsbespottelige navn. Det hadde sju hoder og ti horn.

⁴ Kvinnen var kledd i purpurrødt og skarlagen og smykket med gull og kostbare steiner og perler. I hånden hadde hun et gullbeger fullt av styggedommene og urenheten av hennes horeliv.

⁵ Og på pannen hennes var det skrevet et navn: **EN HEMMELIGHET, BABYLON DEN STORE, MOR TIL SKJØGENE OG TIL STYGGEDOMMENE PÅ JORDEN.**

⁶ Jeg så at kvinnen var drukken av de helliges blod og av blodet av Jesu vitner. Og da jeg så henne, undret jeg meg meget. (**Åp. 17,1-6**)

Det finnes to forskjellige eller egentlig tre forskjellige motstandere for de kristne under denne tiden av forfølgelse. Den første er den store skjøgen. Hun som heter Babylon, eller hemmeligheten Babylon. Skjøgen står for to forskjellige ting. For det første er hun et religiøst-politisk system som rir på Antikrists system i verden, som betyr at det finnes en slags allianse eller et slags samarbeid mellom disse systemene. Dette er trolig den Romersk Katolske kirke, eller en avart av denne, dette gjør at Johannes undres når han ser henne, for han vet at hun egentlig utgår fra den levende Guds menighet. Og han undres over hvilken maktposisjon denne såkalte kristne menigheten har i den byen som for han står for stor forfølgelse av de kristne. Vi kommer senere til

å se mer i detalj på Babylon den store skjøge, når vi skal ta for oss dommen fra Gud over henne.

Dette systemet vil stå for sterk forfølgelse av de kristne i denne tiden, for det står at hun er drukken av de helliges og Jesu vitners blod. Hun vil være den som starter forfølgelsen av de kristne i Antikrists rike, og hun vil forfølge de kristne helt til hennes dom kommer gjennom Antikrist en time før Jesus kommer igjen.

¹⁷ Og dragen ble rasende på kvinnen, og han gikk for å føre krig mot de andre av hennes ætt, dem som holder Guds bud og har Jesu Kristi vitnesbyrd. (Åp. 12,17)

Senere i trengselstiden, etter at Antikrist har proklamert seg som gud og satt seg i tempelet, ser vi at Satan selv går til krig mot de kristne. Dette gjør han etter at han ikke har greid å utrydde Israel og jødene. Denne forfølgelsen vil bli administrert gjennom den falske profet, som ønsker å få alle mennesker til å tilbe bildet av Antikrist. De som ikke vil tilbe dette bildet vil måtte dø. Vil det bety at alle som ikke tilber faktisk kommer til å dø som martyrer? Nei, Antikrist har ikke hele kontrollen og vi ser senere i trengselstiden at det fortsatt er en mengde kristne på jorden som ikke har blitt martyrer. Antikrist og den falske profet er dermed den andre fienden som vil forfølge de kristne.

⁹ Da skal de utsette dere for trengsel og drepe dere, og dere skal bli hatet av alle folkeslag for Mitt navns skyld.

¹⁰ Og da skal mange ta anstøt, og de skal angi hverandre og hate hverandre. (Matt. 24,9-10)

Den siste fienden til de kristne er de som tar anstøt fra kristendommen når forfølgelsen starter. De var med i miljøet når alt gikk greit og det ikke var noen forfølgelse, men så snart det koster litt å være frelst, da snur de ryggen til menigheten, og i stedet begynner å angi de sanne kristne. De har ikke lagt sitt liv som et levende offer på Guds alter, under den tiden som gikk før forfølgelsen startet.

12 *Jeg formaner dere derfor, brødre, ved Guds barmhjertighet, at dere framstiller deres legemer som et levende offer, hellig og velbehagelig for Gud. Dette er deres åndelige gudstjeneste.*

² *Og bli ikke dannet lik denne verden, men bli forvandlet ved fornyelsen av deres sinn, så dere kan prøve hva som er den gode og velbehagelige og fullkomne Guds vilje.*

(Rom. 12,1-2)

Ut fra det vi har sett angående de tre motstanderne, vil det med andre ord bli et stort trykk på de kristne, derfor gjelder det å gjøre seg rede for det som kommer. En må legge sitt liv på alteret nå som et levende og hellig offer, før du faktisk står ansikt til ansikt med martyrdøden. Paulus sier om seg selv, at han regner seg selv for å være død. Han hadde gjort seg ferdig med døden, dermed ble det mye lettere å se den i øynene når tiden for martyrdøden faktisk kom. Med en slik innstilling til døden gjorde det at det også ble mye lettere for han å leve livet maksimalt radikalt for Gud.

¹³ *Men den som holder ut til enden, skal bli frelst.*

¹⁴ *Og dette evangeliet om riket skal bli forkynt i hele verden, som et vitnesbyrd for alle folkeslag, og så skal enden komme.*

(Matt. 24,13-14)

⁹ *Han sa: «Gå nå, Daniel, for ordene skal være skjult og forseglet inntil endetiden.*

¹⁰ *Mange skal bli rensset, gjort hvite og lutres, men de ugudelige skal gjøre ugudelighet. Ingen av de ugudelige skal forstå, men de kloke skal forstå.*

¹¹ *Fra den tiden da det stadige offeret blir avskaffet, og ødeleggelsens styggedom settes opp, skal det være ett tusen to hundre og nitti dager.*

¹² *Salig er den som venter og når fram til de ett tusen tre hundre og trettifem dagene.*

¹³ *Men du, gå nå mot enden! For du skal hvile og oppstå til din arvedel ved dagenes ende.» (Dan. 12,9-13)*

Jesus sier at den som holder ut til enden skal bli frelst. Men under denne tiden av forfølgelse vil evangeliet bli forkynt i hele verden, og mengder vil bli frelst, som Daniel sier skal skje under de tre og ett halvt siste årene. Det er med andre ord ikke totalt mørke under denne tiden. Nei, det skal komme en så stor skare med mennesker ut av denne tiden, at det ikke går an å telle den. Men det vil være en større forfølgelse av de kristne enn det noen gang har vært, og heller ikke alle som det blir forkynt til vil omvende seg. Nei, mange som er ugudelige vil fortsette i sin ugudelighet helt til dommen kommer over dem.

Ødeleggelsens styggedom på hellig plass

¹⁵ *Når dere da ser ødeleggelsens styggedom, som profeten Daniel har talt om, stå på det hellige sted - den som leser, han forstå det -*

¹⁶ *da må de som er i Judea, flykte opp til fjellene.*

¹⁷ *Den som er på hustaket, må ikke gå ned for å ta noe ut fra huset sitt.*

¹⁸ *Den som er ute på marken, må ikke gå tilbake for å hente klærne sine.*

¹⁹ *Men ve dem som er med barn og dem som ammer spedbarn i de dager!*

²⁰ *Og be om at deres flukt ikke må skje om vinteren eller på sabbaten.*

²¹ *For da skal det bli så stor en trengsel som det ikke har vært siden verdens begynnelse og fram til denne tid, og som det heller aldri skal bli.*

²² *Og hvis ikke de dagene ble forkortet, ville ikke noe kjød bli frelst. Men for de utvalgte skyld skal de dagene bli forkortet. (Matt. 24,15-22)*

²⁷ *Han skal stadfeste en pakt med de mange i én uke. Midt i uken gjør han slutt på slaktoffer og grødeoffer. På styggedommenes ving skal det komme en som ødelegger. Det skal vare inntil den fastsatte enden skal bli utøst over den som ødelegger.» (Dan. 9,27)*

Daniel sier at midt i uken, etter tre og ett halvt år skal Antikrist stille seg på hellig plass, det vil si at han kommer til å sette seg i tempelet i Jerusalem, som vil være gjenoppbygd, og der vil han proklamere seg som gud.

⁴ Han er den som står imot og opphøyer seg over alt det som kalles Gud eller som blir tilbedt, slik at han sitter som Gud i Guds tempel og viser seg selv fram som om han er Gud.

(2. Tess. 2,4)

Han kommer til å avskaffe jødernes offertjeneste og kreve at alle tilber ham. Jesus sier at dette er starten på den store trengsel. Denne perioden vil vare i tre og ett halvt år, og nå viser Antikrist sitt sanne jeg, og viser at den pakten han gjorde med Israel var en forførelse og en falsk pakt. Etter at Antikrist har opphøyet seg til gud, tar Israel avstand fra han. Da vil Satan gå til krig mot jødene, for å utslutte dem. Noe han har prøvd på helt siden han la sitt jødehat ned i Haman, på dronning Esters tid.

12 *Nå viste det seg et stort tegn i himmelen: En kvinne som var kledd i solen, med månen under føttene sine, og på hodet hadde hun en krone av tolv stjerner.*

² Fordi hun var med barn, ropte hun i rier og i fødselsveer.

³ Og et annet tegn viste seg i himmelen: Se, en stor, flammende rød drage som hadde sju hoder og ti horn og sju kroner på hodene sine.

⁴ Og halen hans drog med seg en tredjedel av himmelens stjerner og kastet dem ned på jorden. Og dragen stod foran kvinnen som var ferdig til å føde, for å sluke Barnet hennes så snart hun hadde født det.

⁵ Hun fødte et Guttebarn som skulle herske over alle folkeslagene med jernstav. Og Barnet hennes ble tatt opp til Gud og Hans trone.

⁶ Da flyktet kvinnen ut i ørkenen, hvor hun har et sted som er gjort i stand av Gud, for at de skulle gi henne mat der i ett tusen to hundre og seksti dager. (Åp. 12,1-6)

Kvinnen som det snakkes om her er Israel, det kan vi si fordi synet om denne kvinnen, som er kledd i solen, med månen under sine føtter og med tolv stjerner som krone på hodet, korosponderer med synet som Josef hadde når han så solen, månen og elleve stjerner bøye seg for hans stjerne. Samt at denne kvinnen føder et Guttebarn som skal herske over alle folkeslagene med jernstav. Dette er selvfølgelig Jesus, som blir født av en jødisk kvinne. Sakarja skriver noe om den krigen jødene utsettes for i kapittel 13, vers 8-9.

⁸ *Det skal skje i hele landet, sier Herren, at to tredjedeler i det skal utryddes og forgå, men en tredjedel skal bli igjen i det.*

⁹ *Jeg skal føre den ene tredjedelen gjennom ilden, og Jeg skal lutre dem slik sølv blir lutret, og prøve dem, slik gull blir prøvd. De skal påkalle Mitt navn, og Jeg skal svare dem. Jeg skal si: «Dette er Mitt folk.» Hver av dem skal si: «Herren er min Gud.» (Sak. 13,8-9)*

Her ser vi at mange av jødene vil bli drept under Satans angrep, etter at jødene har tatt avstand fra Antikrist, som har satt seg i deres tempel og sagt seg være gud. Men vi leste her i Åpenbaringen 12,6 at da flyktet kvinnen eller Israel ut i ørkenen, hvor Gud har gjort i stand et sted for henne, og hvor folket skal få mat der i ørkenen i 1260 dager, som er de resterende tre og ett halvt årene av trengselstiden.

Jesus gir også en advarsel til kristne som befinner seg i Juda når Antikrist setter seg i tempelet og sier seg å være gud, da må den som er i Juda flykte opp i fjellene. Hvem sier Jesus dette til? Jo, til disiplene. Derfor betyr dette trolig at det er en advarsel til de disiplene av Jesus som befinner seg i Judea når disse tingene finner sted. Med andre ord skal jødene flykte ut i ørkenen til et sted Gud har forberedt for dem der, mens de kristne som er i Juda, skal flykte opp i fjellene. Dette fordi at Satan kommer til å rette sin vrede mot de kristne, når han ser at han ikke greier å utrydde jødene. (Åp. 12,13-17)

De to vitnene profeterer mot Antikrist og den falske profet

13 Så stod jeg på sanden ved havet. Og jeg så et dyr stige opp fra havet. Det hadde sju hoder og ti horn, og på hornene hadde det ti kroner, og på hodene hadde det et bespottelig navn.

² Dyret jeg så var som en leopard. Føttene hans var som føttene til en bjørn, og munnen som munnen på en løve. Dragen gav ham sin kraft, sin trone og stor makt.

³ Og jeg så et av hodene hans, som om det var blitt dødelig såret, og hans dødelige sår ble legt. Og hele verden undret seg og fulgte etter dyret.

⁴ Så tilbad de dragen som gav makt til dyret. Og de tilbad dyret og sa: «Hvem er som dyret? Hvem er i stand til å føre krig mot ham?»

⁵ Og han ble gitt en munn som talte store ord og bespottelser, og han ble gitt makt til å holde på med det i førtito måneder.

⁶ Så åpnet han sin munn til bespottelse mot Gud, for å spotte Hans navn, Hans bolig og dem som bor i himmelen.

⁷ Det ble gitt ham å føre krig mot de hellige og overvinne dem. Og det ble gitt ham makt over hver stamme, tungemål og folkeslag.

⁸ Alle som bor på jorden, skal tilbe ham, de som ikke har navnene sine skrevet i Livets bok hos Lammet som ble slaktet fra verdens grunnleggelse.

⁹ Hvis noen har øre, han høre!

¹⁰ Den som fører i fangenskap, skal komme i fangenskap. Den som dreper med sverdet, skal selv drepes med sverdet. Her er de helliges tålmodighet og tro.

¹¹ Deretter så jeg et annet dyr som kom opp av jorden, og han hadde to horn som et lam og talte som en drage.

¹² Og i det første dyrets nærvær utøver han all den makt det første dyret hadde, og han får jorden og de som bor på den til å tilbe det første dyret, han som fikk det dødelige såret sitt legt.

¹³ Han utfører store tegn, slik at han til og med får ild til å falle fra himmelen ned på jorden i menneskers påsyn.

¹⁴ Og han forfører dem som bor på jorden ved de tegn som han ble gitt å gjøre foran dyret, og sier til dem som bor på jorden at de skal lage et bilde for det dyret som ble såret med sverdet og overlevde.

¹⁵ Han ble gitt makt til å gi ånde til dyrets bilde, slik at dyrets bilde skulle snakke, og gjøre det slik at alle de som ikke ville tilbe dyrets bilde, ble drept.

¹⁶ Han gjør slik at alle, både små og store, rike og fattige, frie og treller, tar imot et merke på sin høyre hånd eller på sin panne,

¹⁷ og gjør slik at ingen kan kjøpe eller selge uten den som har merket eller dyrets navn eller tallet for hans navn.

¹⁸ Her er visdommen. La den som har forstand, regne ut dyrets tall, for det er et menneskes tall. Hans tall er 666.

(Åp. 13,1-18)

Etter at Antikrist har satt seg i tempelet og vist sitt sanne jeg, som dyret. Blir det gitt ham makt til å tale store ord og bespottelser mot himmelen og Gud i 42 måneder, som er tre og ett halvt år. Samtidig med at dette skjer står som sagt den falske profet fram, for å forføre folket til å tilbe dyret og hans bilde. Han innfører også dyrets merke, som alle må ha for å kunne kjøpe eller selge.

11 Så ble det gitt meg et rør av siv, som lignet en målestav. Og engelen stod fram og sa: «Stå opp og mål opp Guds tempel, alteret og dem som tilber der.

² Men la forgården som er utenfor templet være, og mål den ikke, for den er gitt til hedningene. Og de skal trække den hellige stad under fot i førtito måneder.

³ Og jeg vil gi makt til mine to vitner, og de skal profetere i ett tusen to hundre og seksti dager, kledd i sekk.»

⁴ Disse er de to oliventrærne og de to lysestakene som står foran jordens Gud.

⁵ Og hvis noen ønsker å skade dem, går det ild ut fra munnen deres og fortærer fiendene deres. Og hvis noen ønsker å skade dem, skal han drepes på denne måten.

⁶ Disse har makt til å lukke himmelen, slik at det ikke faller noe regn i de dagene de profeterer. Og de har makt over vannene til å gjøre dem til blod, og til å slå jorden med alle plager, så ofte de ønsker det.

⁷ Når de har fullført sitt vitnesbyrd, skal dyret som stiger opp fra avgrunnen, gå til krig mot dem, seire over dem og drepe dem.

⁸ Og de døde legemene deres skal ligge på gaten i den store byen, som i åndelig mening kalles Sodoma og Egypt, hvor også vår Herre ble korsfestet.

⁹ Så skal mennesker fra folkene, stammene, tungemålene og folkeslagene se de døde legemene deres i tre og en halv dag, og de skal ikke tillate at de døde legemene deres blir gravlagt.

¹⁰ Og de som bor på jorden skal glede seg over dem, de skal være lykkelige og sende gaver til hverandre, for disse to profetene hadde plaget dem som bor på jorden.

¹¹ Etter tre og en halv dag kom livsånden fra Gud inn i dem, og de stod på føttene sine, og stor frykt kom over dem som så dem.

¹² Og de hørte en høy røst fra himmelen si til dem: «Kom opp hit!» Og de steg opp til himmelen i en sky, og fiendene deres så dem.

¹³ I samme stund kom det et stort jordskjelv, og tiendedelen av byen falt. I jordskjelvet ble sju tusen mennesker drept, og de andre ble fylt av frykt og gav himmelens Gud ære.

¹⁴ Det andre ve er til ende. Se, det tredje ve kommer snart.

(Åp. 11,1-14)

Midt oppe i all denne elendigheten, og fra den første dagen Antikrist setter seg i tempelet vil to vitner fra Gud stille seg fram og profetere mot Antikrist i tre og ett halvt år. De vil ha en spesiell beskyttelse, slik at ingen kan skade dem, for den som prøver på det vil bli fortært av ild som utgår fra vitnenes munn. De vil ha makt til å lukke himmelen og gjøre vannene til blod. Hele verden vil høre deres profetier og vil oppleve de plagene de sender over Antikrists rike. Trolig er disse vitnene Elia og Moses. Dette på grunn av at det var Elia som kunne lukke himmelen og Moses som kunne gjøre vannene om til blod, og slå jorden med alle slags plager. Det var også Moses og Elia som kom til Jesus på forklarelsesberg, og ingen av dem fullførte sin tjeneste her på

jorden. Elia skulle komme igjen før Mesisas oppretter sitt rike. Elia døde ikke og Moses legeme ble aldri funnet, og det står at Satan stred om å få Moses sitt legeme. Dette er selvfølgelig ikke sikkert, men mye trolig er de to vitnene som blir reist opp i de siste tre og ett halvt årene, Moses og Elia. Andre som det nevnes på er Elia og Enok, siden begge disse ble hentet til Himmelen før de døde. Det kan også være Serubabel og ypperstepresten Josva, ettersom det står at de var de to lysestakene og oliventrærne som står foran Guds åsyn.

Etter at de to vitnene har fullført sitt vitnesbyrd, vil Antikrist gå til krig mot dem og drepe dem. Dette viser noe av den plagen disse har vært for Antikrist, disse profetene har satt kjepper i hjulene for alt det Satan hadde planlagt. For disse sju årene er ikke sju år der Satan har fullstendig kontroll. Nei, hans planer blir stadig forkludret, både av menigheten, messianske jøder, Israel, de to vitnene, englene og til sist Jesus Kristus. Hans grad av problem med disse vitnene viser seg i at han må gå til krig mot to små enkle mennesker. Du går ikke til krig mot to menn, du dreper to menn og går til krig mot nasjoner og hærer. Men når Antikrist endelig har greid å drepe vitnene får ingen lov til å røre deres legemer, og de blir liggende i Jerusalems gater i tre og en halv dag. Når vitnene dør vil hele verden glede seg og sende gaver til hverandre, dette skjer bare tre og en halv dag før Jesus kommer igjen. Etter disse tre dagene kommer det livsånde inn i dem igjen og de blir borttrykket til himmelen. Dette er neppe en spesiell borttrykkelse bare for disse vitnene. Nei, den kan mye mulig falle sammen med menighetens borttrykkelse (Matt. 24,29-31). Når dette skjer kommer et stort jordskjelv som 7000 i Jerusalem dør i. Da først blir de ugudelige fylt med frykt og de gir Gud ære.

Det sjette segl – Jordskjelv, mørke og folkets frykt

Som jeg tidligere har nevnt er ikke oppsetningen av de forskjellige tingene som beskrives i Johannes Åpenbaring, satt opp i en streng kronologisk rekkefølge. Det viser for eksempel det at det i kapittel seks

beskrives noe som skjer helt i slutten av trengselstiden, for deretter å gå tilbake til tidligere hendelser i senere kapitler. Det som derimot kapittel seks gir oss er en oversikt over alle de seks første seglene, som blir åpnet. Det er nemlig slik at de sju seglene er et slags grov skjelett som de andre hendelsene i åpenbaringen bygger på eller ut fra. Det er slik at de forskjellige seglene som blir åpnet, åpner døren for nye hendelser som skal skje under de sju årene med trengsel.

¹² Jeg så da Han åpnet det sjette seglet, og se, det ble et stort jordskjelv. Og solen ble svart som sekkestrie av hår, og månen ble som blod.

¹³ Og stjernene på himmelen falt ned på jorden, som et fikentre som mister sine siste fikener når det blir ristet av en kraftig vind.

¹⁴ Så trakk himmelen seg sammen som når en bokrull blir rullet igjen, og hvert fjell og hver øy ble flyttet vekk fra sitt sted.

¹⁵ Og kongene på jorden, de store menn, de rike menn, hærførerne, de mektige menn, hver trell og hver fri mann gjemte seg i hulene og i klippene i fjellene.

¹⁶ Og de sier til fjellene og klippene: «Fall over oss og skjul oss for Hans åsyn som sitter på tronen, og for Lammets vrede!

¹⁷ For Hans vredes store dag er kommet, og hvem kan da bestå?» (Åp. 6,12-17)

Her vises en beskrivelse av det som skjer rett i starten av Herrens dag, den store og veldige, som er blitt profetert om opp gjennom alle tider og av alle Herrens profeter. Når er den endelig her og alt skal settes i rett stand. Vi ser at det samme skjer her som det som er beskrevet når de to vitnene blir rykket opp. Og vi kan finne den samme beskrivelsen igjen i Matt. 24,29-31, om hvordan himmellegemene blir kastet ned på jorden og himmelen blir rullet sammen som en bokrull. Den samme beskrivelsen finner vi også i Joel 3,4.

⁴ Solen skal forvandles til mørke og månen til blod før Herrens dag kommer, den store og fryktinngytende. (Joel 3,4.)

Dette er en helt unik hendelse. Senere i Åpenbaringen ser vi en videre beskrivelse av det som skjer. Når Himmelen rulles i sammen på denne måten kan menneskene på jorden se like inn i tempelet i himmelen, og de ser paktsarken stå der. Så nå vil alle se og skjønne hva som holder på å skje, derfor blir de alle fylt med frykt og ber fjellene skjule dem for Guds vrede. For de vet at de er skyldige. Og de vet at nå kommer deres dom.

Kapittel IX:

Det sjuende segl - de sju basunene

Det sjuende segl – De første fire av sju basuner

8 *Da Han åpnet det sjuende seglet, ble det stillhet i himmelen omkring en halv time.*

² *Og jeg så de sju englene som står framfor Gud, og det ble gitt dem sju basuner.*

³ *En annen engel, som hadde et røkelseskar av gull, kom da og stilte seg ved alteret. Og det ble gitt ham mye røkelse, for at han skulle legge den sammen med alle de helliges bønner på gullalteret som var foran tronen.*

⁴ *Og røyken av røkelsen, sammen med de helliges bønner, steg opp foran Gud fra engelens hånd.*

⁵ *Så tok engelen røkelseskarer, fylte det med ild fra alteret og kastet det på jorden. Og det ble brusende lyder, torden og lyn og jordskjelv.*

⁶ *De sju englene som hadde de sju basuner, gjorde seg så klare til å blåse i dem. (Åp. 8,1-6)*

Når det sjuende segl åpnes blir det stille i himmelen i en halv time. For første gang er det helt stille, og det annonserer at noe av meget stor betydning skal til å skje. Disse sju basunene som det sjuende seglet inneholder, ender med den sjuende basunen på Herrens dag. De er ikke alle på Herrens dag, men i tiden opp mot Herrens dag, men som sagt er den sjuende på Herrens dag. Det betyr at det sjette seglet foregriper begivenhetene litt, og viser oss ting som skjer rett før eller mens den sjuende basunen, i det sjuende seglet, lyder.

⁷ Og den første engelen blåste. Og det kom hagl og ild, blandet med blod, og det ble kastet ned på jorden.* Og en tredjedel av trærne ble oppbrent, og alt grønt gress ble oppbrent. (Åp. 8,7)

Ved den første basun rammes en tredjedel av trærne og alt grønt og det blir brent opp. Her en dag i desember 2000 hørte jeg en nyhet opplest på radioen, som fikk meg straks til å tenke på nettopp dette som skjer under den første basun. Det ble nemlig opplyst at en tredjedel av all fruktbar mark i Europa var blitt ubrukkelig, som en følge av utarming av jordsmonnet. Det kan selvfølgelig være at dette ikke har noe som helst med den første basunen å gjøre, men ettersom uttrykket en tredjedel av alt fruktbart land, ble brukt gikk mine tanker til dette avsnittet i Guds ord. Og det kan være at det vi nå ser skje i naturen er en opptakt til den ødeleggelsen som vil skje i trengselstiden, når Gud tar mer og mer av sin oppholdende nåde bort fra naturen og skapelsen.

⁸ Så blåste den andre engelen. Og noe som lignet et stort fjell, som brente med ild, ble kastet i havet, og en tredjedel av havet ble til blod.

⁹ Og en tredjedel av de levende skapningene i havet døde, og en tredjedel av skipene ble ødelagt. (Åp. 8,8-9)

Ved den andre basun rammes en tredjedel av alt levende i havet og en tredjedel av skipene ble ødelagt. Og en tredjedel av havet ble til blod. Som den sjøfartsnasjonen vi nordmenn er kan vi levende forestille oss følgene av at den andre basunen lyder. Vi har alt fått føle på kroppen at det har blitt dårligere tider for de som lever av fiske, etter at noen fiskeslag har nærmest blitt utryddet etter stort overfiske, klimatiske forandringer og forurensing. Dette har til nå ført til at tidligere levende småsamfunn langs kysten nå står igjen som spøkelsesbyer og monumenter over en svunnet tid. Men dette har bare vært konsekvensene av fiskedød i begrenset skala, men her snakkes det om at en tredjedel av alt liv i havet skal dø. Det vil bli dramatiske konsekvenser ikke bare for de som lever av fiske, men for mattilgangen på jorden. Dette kommer til å forsterke den sulten som alt er kommet etter at det tredje seglet er blitt åpnet.

Hva som blir beskrevet her kan se ut som om en stor meteoritt kommer og treffer havet. Den ville i så fall skape en flodbølge som ville flytte seg over store deler av alle verdenshav. En slik flodbølge kunne mye mulig forårsake at en tredjedel av alle skip på verdens hav forliste i én sammenhengende hendelse.

¹⁰ Så blåste den tredje engelen. Og en stor stjerne falt ned fra himmelen, brennende som en fakkell, og den falt på en tredjedel av elvene og på vannkildene.

¹¹ Navnet på stjernen er Malurt. En tredjedel av vannene ble til malurt, og mange mennesker døde av vannet, for det var gjort bittert.

(Åp. 8,10-11)

Ved den tredje basun faller stjernen Malurt ned på en tredjedel av elvene og vannkildene, og vannet ble bittert. Her ser vi at entredjedel av ferskvannskildene blir forurenset, slik at de som drikker av det blir syke og dør. Det at det står stjerne her, kan bety både stjerne og det kan bety en engel, ettersom det greske ordet for stjerne er det samme som for engel. Hva det skal bety her er ikke godt å si, men skulle en stjerne treffe jorden vil jeg tro at drikkevannet ikke var det eneste vi ville bekymre oss for. Så jeg heller mer til å tro at det her er en engel, ond eller god, som rører ved vannet og forurenser det. Dette vil bety en katastrofe for store deler av jordens befolkning, spesielt i varmere strøk, hvor det alt nå er stor vannmangel.

¹² Så blåste den fjerde engelen. Og en tredjedel av solen ble rammet, en tredjedel av månen og en tredjedel av stjernene, for at en tredjedel av dem skulle bli formørket, slik at en tredjedel av dagen skulle miste sitt lys, og natten likeså.

¹³ Og jeg så, og jeg hørte en engel fly midt på himmelen og si med høy røst: «Ve, ve, ve over dem som bor på jorden på grunn av de andre basunrøstene fra de tre englene som skal til å blåse!» (Åp. 8,12-13)

Ved den fjerde basun ble en tredjedel av solen, månen og stjernene formørket. Hva som forårsaker denne formørkelsen sier ikke Guds ord noe om, det trengs heller ikke, ettersom Gud som er universets skaper, og den som holder skapelsen oppe med sitt allmakts ord, kan når som helst gjøre hva som helst med himmellegemene, uten at han trenger en naturlig forklaring om hva som har forårsaket formørkelsen. I alle fall mister både dagen og natten en tredjedel av sitt lys, noe som vil forsterke den plagen som alt kjennes for menneskene på jorden.

Vi ser her at en engel flyr opp på himmelen og roper ut: "VE, VE, VE over dem som bor på jorden!" For det som kommer under de tre neste basunene vil langt overgå de første i plage for menneskene. De tre neste basunene er de tre ve ropene som blir ropt ut over jorden.

Det sjuende segl - **Det første VE, den femte basun**

9 Så blåste den femte engelen. Og jeg så en stjerne som var falt fra himmelen til jorden. Han ble gitt nøkkelen til brønnen til avgrunnen.

2 Og han åpnet brønnen til avgrunnen, og røyk steg opp fra den, som røyken fra en stor smelteovn, og solen og luften ble formørket på grunn av røyken fra brønnen.

3 Så kom det gresshopper fra røyken ut over jorden. Og det ble gitt dem makt, slik skorpionene på jorden har makt.

4 Det ble sagt dem at de ikke skulle skade gresset på jorden eller noe som var grønt eller noe tre, men bare de menneskene som ikke har Guds segl på sin panne.

5 Og de ble ikke gitt å drepe dem, men bare pine dem i fem måneder. Deres pine var som plagen av en skorpion når den stikker et menneske.

6 I de dager skal menneskene søke døden, men de skal ikke finne den. De skal ønske å dø, men døden skal flykte fra dem.

7 Gresshoppene var av utseende lik hester som var gjort klare til kamp. På hodene deres var det kroner av noe som lignet gull, og ansiktene deres var som menneskers ansikter.

- ⁸ *De hadde hår som kvinnehår, og tennene deres var som løvers tenner.*
- ⁹ *Og de hadde brynjer som lignet brynjer av jern, og lyden av vingene deres var som lyden av vogner med mange hester som springer ut til slaget.*
- ¹⁰ *De hadde haler som skorpioner, og det var brodder i halene deres. Med disse hadde de makt til å skade menneskene i fem måneder.*
- ¹¹ *Og som konge over seg har de avgrunnens engel. Hans navn er Abaddon på hebraisk, men på gresk har han navnet Apollyon.*
- ¹² *Ett ve er til ende. Se, det kommer enda to verop etter dette.*

(Åp. 9,1-12)

Ved den femte basun, som er det første ve ropet, ser vi en stjerne som er falt ned fra himmelen ned til jorden, ordet stjerne her betyr helt sikkert engel, ettersom denne får en nøkkel til avgrunnen. En vanlig stjerne vil ikke kunne bruke en nøkkel, så her snakkes det om en engel, og da en fallen engel, han åpner avgrunnen og Apollyon, som betyr ødeleggelse eller ødeleggeren slipper ut av avgrunnen. Apollyon som er herskeren over avgrunnen kommer med en hær av gresshopper eller demoner. Disse gresshoppene får makt til å pine menneskene i fem måneder. Dette er ikke vanlige gresshopper, noe som vers en viser. For her snakkes det om den falne engelen, som låser opp avgrunnen og slipper ut Apollyon og hans hær av falne engler. At dette er falne engler eller demoner ser vi av at de ble holdt i fangenskap i avgrunnen, som i følge Peter er et fengsel for falne engler.

⁴ *For så sant Gud ikke sparte de engler som syndet, men kastet dem ned i avgrunnen og overgav dem til mørkets lenker, for at de skulle være i forvaring til dommen,*

(2. Pet. 2,4)

Hvilke disse englene som blir holdt i forvaring er, sier Guds ord noe om. Det finnes flere fall blant englene. Først har vi det store fallet som skjedde når Erkeengelen Lucifer prøvde å opphøye seg selv over Gud. Han fikk med seg en tredjedel av himmelens engler i krig mot Erkeengelen Mikael og Guds engler, men han tapte og ble kastet ut av

himmelen ned i himmelrommet, hvor Guds ord sier at han har tatt bolig inntil han også blir kastet ut derfra.

¹² Å, at du er falt ned fra himmelen, du, strålende stjerne, morgenrødens sønn! Å, hvor du er hogd ned til jorden, du som underkuet folkeslagene!

¹³ For det er du som har sagt i ditt hjerte: «Til himlene vil jeg stige opp, høyt over Guds stjerner vil jeg reise min trone. Jeg vil sitte på forsamlingens berg, på sidene lengst borte mot nord.

¹⁴ Jeg vil stige opp over skyenes tinder, jeg vil bli lik Den Høyeste.»

¹⁵ Men til dødsriket skal du føres ned, lengst nede i avgrunnens dyp.

¹⁶ De som ser deg, skal stirre på deg, granske deg og si: «Er dette mannen som fikk jorden til å skake, som rystet kongeriker,

¹⁷ som gjorde verden lik en ørken, og som rev ned byene i den, som aldri slapp sine fanger løs?» (Jes. 14,12-17)

¹¹ Herrens ord kom til meg, og det lød slik:

¹² Menneskesønn, stem i en klagesang over Tyrus' konge og si til ham: Så sier Herren Gud: Du var seglet på det fullendte, full av visdom og fullkommen i skjønnhet.

¹³ Du var i Eden, Guds hage. Du dekket deg med alle slags edelsteiner, rubin, topas og diamant, beryll, onyks og jaspis, safir, turkis og smaragd med gull. Håndverksarbeidet i dine innfatninger og smykker ble gjort i stand den dagen du ble skapt.

¹⁴ Du var en salvet kjerub med dekkende vinger. Jeg har innsatt deg. Du var på Guds hellige berg. Du vandret blant glødende steiner.

¹⁵ Du var fullkommen i din ferd fra den dagen du ble skapt, helt til det ble funnet misgjerning i deg.

¹⁶ Ved den omfattende handelen ble du fylt med vold i ditt indre, og du syndet. Som vanhellig stengte Jeg deg ute fra Guds berg. Jeg lot deg gå fortapt, du kjerub med dekkende vinger, fra å være blant de glødende steinene.

¹⁷ Ditt hjerte ble hovmodig på grunn av din skjønnhet. For din skjønnhets skyld gjorde du din visdom fordervet. Jeg kastet deg til jorden, Jeg la deg ned foran ansiktet på konger, så de kunne stirre på deg.

18 Du vanhelliget dine helligdommer ved dine mange misgjerninger, ved at du drev handel på urett vis. Derfor henter Jeg fram ild fra din midte. Den skal fortære deg, Jeg gjør deg til aske på jorden for øynene på alle som ser deg.

19 Alle som kjente deg blant folkene, er forskrekket over deg. Du er blitt til redsler, og for evig skal du ikke være mer. (Esek. 28,11-19)

Begge disse avsnittene handler om urfallet i himmelen, når Satan faller fra den tjenesten han hadde som en salvet kjerub, full av herlighet, men han ville ikke bare være en tilbeder, men han ønsket å opphøye seg til en posisjon hvor han kunne være den som mottok tilbedelsen. Men i stedet begynte hans lange nedadgående spiral, hvor han går fra nederlag til nederlag. Men i prosessen drog han med seg en tredjedel av englene og en mengde mennesker gjennom synd og elendighet.

7 Og det brøt ut krig i himmelen, Mikael og englene hans kjempet mot dragen. Og dragen og englene hans kjempet,

8 men de fikk ikke overtaket. Det ble heller ikke funnet plass for dem i himmelen lenger.

9 Så ble den store dragen kastet ut, den gamle slangen, han som kalles djevelen eller Satan, han som forfører hele verden. Han ble kastet til jorden, og englene hans ble kastet ut sammen med ham.

10 Så hørte jeg en høy røst i himmelen si: «Frelsen og styrken og riket tilhører fra nå av vår Gud, og makten tilhører Hans Kristus, for anklageren blant brødrene våre, han som anklaget dem framfor Gud dag og natt, er kastet ned.

11 Og de har seiret over ham i kraft av Lammets blod og i kraft av sitt vitnesbyrds ord, og de hadde ikke sitt liv kjært, like til døden.

12 Gled dere derfor, dere himler, og dere som bor i dem! Ve over jordens og havets innbyggere! For djevelen er kommet ned til dere med stor vrede, for han vet at han har en kort tid.» (Åp. 12,7-12)

Disse englene som vi ser Peter sier blir holdt i forvaring i avgrunnen kan altså være fra det urgamle fallet i himmelen. Men Guds ord sier også noe om et annet fall blant englene.

6 *Da menneskene begynte å bli mange ut over jorden, og de fikk døtre, skjedde det:*

² *Guds sønner så menneskenes døtre, at de var vakre. Blant dem tok de seg hustruer, dem de selv valgte.*

³ *Herren sa: «Min Ånd skal ikke strides med mennesket for evig, for i deres villfarelse er det bare kjød. Deres dager skal være hundre og tjue år.»*

⁴ *Det var kjemper på jorden i de dager, og også senere, da Guds sønner gikk inn til menneskenes døtre, og de fødte dem barn. Dette var de mektige menn som var fra gammel tid, de navngjetne menn.*

(1. Mos. 6,1-4)

⁶ *Og de englene som ikke tok vare på sin myndighet, men forlot sin egen bolig, dem har Han bundet i evige lenker under mørke til dommen på den store dag.*

⁷ *Slik var det med Sodoma og Gomorra og byene rundt dem. På samme måte gav de seg over til seksuell umoral og la seg etter fremmed kjød, disse er gitt som eksempel, og de lider under straffen i evig ild.*

(Jud. 1,6-7)

Dette vi leser om her er om et annet fall blant englene, som skjer etter at menneskene har begynt å bli mange på jorden, men det skjer før vannflommen. Vi ser her at Guds sønner får lyst på menneskenes døtre og tar dem til ekte. Hvem er disse Guds sønner? For det første er det ikke noen som er på samme nivå som Jesus Kristus, ettersom Guds ord sier at han er Guds enbårne Sønn. Jesus er født av Gud, mens disse er skapt. Vi ser det samme uttrykket i Jobs bok, når Satan kommer for å anklage Job innfor Gud.

⁶ *Det skjedde en dag at Guds sønner kom for å stille seg fram for Herren, og sammen med dem kom også Satan.*

⁷ *Herren sa til Satan: «Hvor kommer du fra?» Da svarte Satan Herren med å si: «Fra å flakke omkring på jorden, og fra å vandre fram og tilbake på den.» (Job. 1,6-7)*

Disse Guds sønner som det står om både i 1. Mosebok og i Jobs bok er engler. I Judas brev ser vi at det andre fallet blant englene bestod i at de englene som falt ikke tok vare på den myndigheten de var blitt gitt, og at de forlot sin egen bolig i det himmelske. Dette var et seksuelt fall blant englene, på samme måte som Sodoma og Gomorra, la disse englene seg etter fremmed kjød, de la seg etter menneskenes døtre selv og de selv var engler. For dette fallet har Gud bundet dem med evige lenker i mørke til dommen på den store dag.

Disse englene som blir holdt i forvaring i avgrunnen kan altså stamme fra to forskjellige fall blant englene. Den avgrunnen som det sies at denne falne engelen i Åpenbaringsboken får nøklene til, og åpner er ikke helvetet. Nei, det er det stedet som på gresk heter *tatarosa*, mens helvetet kalles *géennan*. Avgrunnen er altså ikke helvetet, men det stedet hvor englene som falt i synd holdes i forvaring inntil dommen. Derfor kan det mye mulig være disse falne englene som slippes løs under ledelse av Apollyon, for å pine menneskene. Uansett er det ikke snakk om vanlige gresshopper ettersom de lignet på stridshester med menneske ansikter, de hadde løvetenner, vinger og skorpionhaler. Det er med disse halene de skal pine menneskene, ettersom de skal stikke som skorpioner.

²⁷ *Gresshoppene har ingen konge, likevel drar de alle flokkvis fram.*
(Ord. 30,27)

Vi kan også se at det ikke er vanlige gresshopper det her er snakk om ut fra det faktum at de har Apollyon som deres konge. Ettersom Guds ord sier at vanlige gresshopper ikke har noen konge over seg. Derfor er disse gresshoppene som kommer opp av avgrunnen her trolig demoniske makter, eller falne engler, som får makt til å pine menneskene i fem måneder.

Under denne tiden skal menneskene søke døden, men de skal ikke finne den. Dette er ikke ment som et ekstra krydder på plagen. Nei, det er Gud som viser sin nåde. For under denne tiden er det mange som vil falle for

den samme løggen fra Satan, som alle de som har tatt sitt eget liv før har falt for, nemlig at døden vil bli en hvile, en utfrielse fra dette livets kvaler. Det som Satan derimot ikke sier noe om er at hvis du dør i din ugudelighet, har du forspilt din sjanse og kun evig dom gjenstår. Derfor lar ikke Gud noen kunne finne døden under denne perioden, ikke som en ekstra straff, men som en ekstra sjanse til omvendelse.

Den sjette basun – **Det andre VE, Samlingen på Harmageddon**

¹³ Så blåste den sjette engelen. Og jeg hørte en røst fra de fire hornene på gullalteret som er framfor Gud.

¹⁴ Røsten sa til den sjette engelen som hadde basunen: «Løs de fire englene som er bundet ved den store elven Eufrat.»

¹⁵ De fire englene ble så løst, de som ble holdt ferdige til den timen og dagen og måneden og året, da de skulle drepe en tredjedel av menneskene.

¹⁶ Tallet på rytternes hær var to ganger ti tusen ganger ti tusen. Jeg hørte tallet på dem.

¹⁷ Og slik så jeg hestene i synet: De som satt på dem hadde brynjer i flammende rødt, hyasintblått og svovel gult. Og hestenes hoder var som løvehoder. Og det kom ild, røyk og svovel ut av munnen deres.

¹⁸ Ved disse tre plagene ble en tredjedel av menneskene drept, ved ilden, røyken og svovelen som kom ut av munnen deres.

¹⁹ For kraften deres er i munnen og halene. For halene deres er som slanger som har hoder. Og med dem gjør de skade.

²⁰ Men resten av menneskeheten, de som ikke ble drept ved disse plagene, omvendte seg ikke fra sine henders verk, slik at de sluttet å tilbe demoner og avgudsbilder av gull, sølv, kobber, stein og tre, slike som verken kan se eller høre eller gå.

²¹ Og de omvendte seg ikke fra sine mord eller fra sin trolldom eller fra sin kjønnslige umoral eller fra sine tyverier. (Åp. 9,13-21)

¹² Så tømte den sjette engelen sin skål ut på den store elven Eufrat, og vannet i den tørket opp, slik at veien for kongene fra øst kunne ryddes.

¹³ *Og jeg så tre urene ånder som lignet frosker, komme ut av dragens munn, ut av dyrets munn, og ut av den falske profetens munn.*

¹⁴ *For de er demoners ånder som gjør tegn, de går ut til kongene på jorden og til hele verden, for å samle dem til krigen på Guds, Den Allmektiges store dag.*

¹⁵ *«Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den som våker og tar vare på klærne sine, så han ikke går naken, og de ser hans skam.»*

¹⁶ *Han samlet dem sammen på stedet som på hebraisk kalles Harmageddon. (Åp. 16,12-16)*

Når den sjette basunen lyder slippes de englene som sto bundet ved elven Eufrat løs, og disse kommer med en meget stor hær. Dette er det samme som vi kan se skje under den sjette vredesskålen, bare da ser vi det hele fra et litt annerledes perspektiv. Det som skjer er at vannet i elven Eufrat tørker ut, dette åpner veien for kongene fra Østen, som kommer med denne veldige hæren, som er på 200.000.000 mann. Disse kongene fra Østen er trolig i opposisjon til Antikrist og hans rike, men samtidig i sterk opposisjon til Gud og Israel. Trolig handler det hele om makten over Jerusalem, for det står at Jerusalem skal bli en stein som alle folkeslag vil prøve å løfte på i den siste tiden. Vi vet at på dette tidspunktet har Antikrist kontrollen over Jerusalem, og han føler seg sikkert truet av denne store hæren som kommer mot han fra øst. Derfor sender han ut tre onde ånder for å kalle sammen alle folk til krig. Her vet han ikke at han med dette hjelper Gud med å samle folkeslagene til dommen som kommer på Herrens store dag. Antikrist samler sine hærer på sletten Harmageddon.

Kapittel X:

Den sjuende basun

Den sjuende basun – Bortrykkelsen og Lammets bryllup

⁷ Men i de dager, når den sjuende engelen gir lyd fra seg, når han skal blåse i basunen, da skal Guds hemmelighet være fullendt, slik som Han forkynte for Sine tjenere profetene.

(Åp. 10,7)

¹⁵ Da blåste den sjuende engelen. Og det lød høye røster i himmelen som sa: «Denne verdens riker tilhører nå vår Herre og Hans Kristus, og Han skal herske som konge i all evighet!»

¹⁶ Og de tjuefire eldste som satt foran Gud på tronene sine, falt ned på sitt ansikt, tilbad Gud

¹⁷ og sa: «Vi takker Deg, Herre Gud, Du Allmektige, Du som er og som var og som kommer, fordi Du har grepet Din store makt og har hersket som konge.

¹⁸ Folkeslagene raste, og Din vrede er kommet, og tiden da de døde skal bli dømt, og da Du skal lønne Dine tjenere, profetene og de hellige og dem som frykter Ditt navn, liten og stor, og da Du skal ødelegge dem som ødelegger jorden.»

¹⁹ Så ble Guds tempel i himmelen åpnet, og Hans paktsark kunne ses i Hans tempel. Og det kom lyn, bulder, torden, jordskjelv og veldig hagl.

(Åp. 11,15-19)

Nå fullendes Guds store frelsesplan og Gud overtar nå all makt i alle verdens riker, og ingen kan sette seg imot det, selv om Antikrist faktisk prøver å kjempe mot Jesus når han kommer med sin hær. Nå skal lønn og dom deles ut. Guds tempel åpnes og alle menneskene kan se

paktsarken stå i Guds tempel i himmelen, som vi allerede har fått sett under det sjette seglet.

²⁹ *Straks etter de dagers trengsel skal solen bli formørket, og månen skal ikke gi sitt lys. Stjernene skal falle fra himmelen, og himlenes krefter skal rokkes.*

³⁰ *Da skal Menneskesønnens tegn vise seg på himmelen, og da skal alle folkestammer på jorden jamre. Og de skal se Menneskesønnen komme på himmelens skyer med kraft og stor herlighet.*

³¹ *Og Han skal sende Sine engler ut med en mektig basunrøst, og de skal samle sammen Hans utvalgte fra de fire vindretninger, fra den ene ende av himmelen til den andre.*

(Matt. 24,29-31)

⁵¹ *Se, jeg sier dere en hemmelighet: Vi skal ikke alle sovne inn, men vi skal alle bli forvandlet,*

⁵² *i ett nu, på et øyeblikk, ved den siste basun. For basunen skal lyde, og de døde skal oppstå uforgjengelige, og vi skal bli forvandlet.*

⁵³ *For dette forgjengelige må bli ikledd uforgjengelighet, og dette dødelige må bli ikledd udødelighet. (1. Kor. 15,51-53)*

¹⁶ *For Herren Selv skal med et rop, med en overengels røst og med Guds basun stige ned fra himmelen. Og de døde i Kristus skal stå opp først.*

¹⁷ *Deretter skal vi som lever og er igjen, bli rykket opp i skyer sammen med dem, for å møte Herren i luften. Og så skal vi alltid være med Herren.*

¹⁸ *Derfor skal dere trøste hverandre med disse ord.*

(1. Tess. 4,16-18)

Jesus beskriver disse hendelsene som skjer når han kommer tilbake etter at trengselstiden er over. Når han kommer vil han høste inn grøden fra jorden, og vi som hans menighet vil bli rykket opp ved den siste basun, som er den sjuende basunen. Vi vil bli rykket opp for så å feire

Lammets bryllup, for Guds ord sier at nå er tiden for bryllupet kommet og bruden har gjort seg klar.

⁷ *La oss være glade og fryde oss og gi Ham æren, for Lammets bryllup er kommet, og Hans hustru har gjort seg rede.»*

⁸ *«Og det ble gitt henne å pynte seg i fint lin, rent og skinnende, for det fine linet er de helliges rettferdige gjerninger.*

⁹ *Så sa han til meg: «Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid!» Og han sa til meg: «Disse ord er de sanne Guds ord.»*
(Åp. 19,7-9)

Lammets bryllup skjer altså når vi blir rykket opp i skyen etter at trengselstiden er over. Det som gjenstår nå er Herrens Dag eller Herrens store vredes dag, som den også kalles. Det er en dommens dag, som kulminerer med at Jesus Kristus kommer ridende på en hvit hest og knuser Satans hær.

Guds vredes skåler og Herrens Store Vredes Dag

15 *Deretter så jeg et annet tegn i himmelen, stort og underfullt: Sju engler hadde de sju siste plagene, for med dem er Guds vrede fullendt.*

² *Og jeg så noe som lignet et hav av glass, blandet med ild. Og dem som seiret over dyret, over bildet og over hans merke og over hans navns tall, så jeg stå på glasshavet. Og de hadde Guds harper.*

³ *Og de synger Moses', Guds tjeners sang, og Lammets sang og sier: «Store og underfulle er Dine gjerninger, Herre Gud, Den Allmektige! Rettferdige og sanne er Dine veier, Du, de helliges Konge!*

⁴ *Hvem skal ikke frykte Deg, Herre, og ære Ditt navn? For Du alene er hellig. For alle folkeslag skal komme og tilbe framfor Deg, for Dine rettferdige dommer er blitt åpenbare.»*

⁵ *Etter dette så jeg, og se, templet, vitnesbyrdets bolig i himmelen, ble åpnet.*

⁶ *Og ut av templet kom de sju englene som hadde de sju plagene, kledd i rent, skinnende lin. Og de hadde sine bryst ombundet med gullbånd.*

⁷ *Ett av de fire livsvesener gav da sju gullskåler til de sju englene, fulle av Guds vrede, Han som lever i all evighet.*

⁸ *Templet ble fylt med røyk fra Guds herlighet og fra Hans kraft, og ingen var i stand til å gå inn i templet før de sju plagene fra de sju englene var fullført.*

16 *Da hørte jeg en høy røst fra templet, som sa til de sju englene: «Gå og tøm skålene med Guds vrede ut over jorden!» (Åp. 15,1-16,1)*

Her befinner vi oss rett etter opprykkelsen, og Johannes får se alle de som har kommet seirende ut av trengselstiden. De står i sine rene og hvite kjortler og synger Moses og Lammets sang, men samtidig ser Johannes også sju engler som kommer med sju skåler som er fulle med Guds vrede, som de skal tømme ut over jorden og menneskene som er igjen der.

⁸ *Men la oss som hører dagen til, være edrue og ta på oss troens og kjærlighetens brynje, og sette på oss håpet om frelse som hjelm.*

⁹ *For Gud bestemte oss ikke til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus, (1. Tess. 5,8-9)*

Nå er Herrens Store Vredes Dag kommet og ettersom Gud ikke har bestemt oss til vrede, er vi blitt rykket bort før vreden setter inn. De sju årene med trengsler er ikke Guds vrede, men en tid av barnsnød for denne verden, for Gud holder på med å føde fram noe nytt. Men nå skal Gud dømme den bestående verden, og åpne veien for det nye som skal komme.

² *Så gikk den første og tømte sin skål ut over jorden, og et ondt og grusomt sår slo ut på de menneskene som hadde dyrets merke, og på dem som tilbad hans bilde. (Åp. 16,2)*

Her tømmer den første engelen ut sin skål over verden, og et ondt og grusomt sår slo ut på folket som hadde bøydd seg for Antikrist og tilbedt han og tatt hans merke. Med andre ord er det ikke over alle folkene på

jorden dette såret slår ut, for vi vet at folkene som kommer med kongene fra Østen, står i opposisjon til både Antikrist og til Gud. De er dermed ikke opprykket, men de tilber ikke Antikrist heller, og unngår dermed dette såret.

Her kan en tenke seg at om dette dyrets merke er en slags chip som er blitt innplantet under huden til dem som tar merket. En slik chip er noe som alt finnes som betalings- og identifikasjonsmiddel, kan dette såret være uforutsette bivirkninger med innplantet. Såret kan da være en direkte følge av det å ha tatt dyrets merke. Dette er selvfølgelig bare spekulasjoner, men ikke helt utenkelig.

³ Så tømte den andre engelen sin skål ut på havet, og det ble til blod som av en død mann. Og hver levende skapning i havet døde. (Åp. 16,3)

Her ser vi hvordan Gud går et skritt videre fra hva som skjedde med havet da den andre basun lød. Da ble en tredjedel av havet til blod, og en tredjedel av alt liv i havet døde. Nå blir hele havet til blod og alt liv i havet dør.

⁴ Så tømte den tredje engelen sin skål ut på elvene og vannkildene, og de ble til blod.

⁵ Og jeg hørte engelen for vannene si: «Du er rettferdig, Herre, Du som er og som var og som skal være, for Du har dømt alt dette.

⁶ For de har utøst hellige og profeters blod, og Du har gitt dem blod å drikke, for det er hva de fortjener.»

⁷ Og jeg hørte en annen fra alteret si: «Ja, Herre Gud, Du Allmektige, sanne og rettferdige er Dine dommer.»

(Åp. 16,4-7)

Igjen går Gud et skritt videre fra hva som skjedde mens den tredje basun lød. Da ble en tredjedel av elvene og vannkildene til blod og ble giftige for folk å drikke. Nå blir alle elvene og vannkildene til blod. Dette er en gjengjeldelse over alle jordens folk, for alt blodet av de kristne, som er

blitt utgytt gjennom alle tider. De har utøst de helliges blod og nå har Gud gitt dem kun blod å drikke.

⁸ *Så tømte den fjerde engelen sin skål ut på solen, og det ble gitt den makt til å svi menneskene med ild.*

⁹ *Og menneskene ble svidd med stor hete, og de spottet Guds navn, Han som har makt over disse plagene. Og de omvendte seg ikke slik at de gav Ham ære. (Åp. 16,8-9)*

Når den fjerde engelen tømmer sin skål med Guds vrede, gjør han det ut over solen. Solen får da makt til å svi menneskene med ild og stor hete. Om det er slik at Gud her tar bort det beskyttende ozonlaget, eller om han øker solens hete, betyr for så vidt mindre, men vi ser at denne plagen fikk heller ikke menneskene til å omvende seg. I stedet for den omvendelsen som burde ha kommet, spottes de Gud for alle plagene som de lider under. Når alle disse plagene kommer er det trolig slik at menneskene på jorden kan se himmelen åpnet og se paktsarken stå i Guds tempel, ettersom det skjer når den sjuende engelen blåser i sin basun.

¹⁹ *Så ble Guds tempel i himmelen åpnet, og Hans paktsark kunne ses i Hans tempel. Og det kom lyn, bulder, torden, jordskjelv og veldig hagl. (Åp. 11,19)*

Nå er det slik at de sju vredes skålene blir tømt ut som en del av alt det som skjer etter at den sjuende basun lyder, dermed er det ikke helt enkelt å si hva som kommer først og sist. Om himmelen alt er åpnet slik at folk kan se inn fra jorden før plagene fra vredesskålene kommer eller om skålene først blir tømt og deretter at himmelen blir åpnet. Men om det er slik at himmelen alt er åpnet sier det mye om hvor forherdede menneskene er blitt, når de fortsatt spottes Gud etter at de kan se like inn i himmelen.

¹⁰ *Så tømte den femte engelen sin skål ut på dyrets trone, og hans rike ble fullt av mørke. Og de bet seg i tungen på grunn av smerten.*

11 De spottet himmelens Gud på grunn av smertene og sårene sine, men de omvendte seg ikke fra gjerningene sine.

(Åp. 16,10-11)

Her ser vi hvordan Gud viser med all tydelighet at denne Antikrist som i tre og ett halvt år nå har proklamert seg selv som gud, ikke har noen makt, sammenlignet med Den Levende og Allmektige Gud. Gud skurr nemlig av lyset i hele Antikrist sitt rike, mens de andre områdene på jorden som ikke er en del av Antikrists rike fortsatt har lys.

12 Så tømte den sjette engelen sin skål ut på den store elven Eufrat, og vannet i den tørket opp, slik at veien for kongene fra øst kunne ryddes.

13 Og jeg så tre urene ånder som lignet frosker, komme ut av dragens munn, ut av dyrets munn, og ut av den falske profetens munn.

14 For de er demoners ånder som gjør tegn, de går ut til kongene på jorden og til hele verden, for å samle dem til krigen på Guds, Den Allmektiges store dag.

15 «Se, jeg kommer som en tyv. Salig er den som våker og tar vare på klærne sine, så han ikke går naken, og de ser hans skam.»

16 Han samlet dem sammen på stedet som på hebraisk kalles Harmageddon. (Åp. 16,12-16)

Det som skjer her under den sjette vredesskålen er at engelen tømmer sin skål ut over elven Eufrat, dette for å rydde veien for kongene fra øst, og deres fremmarsj mot Antikrist og hans hærer i Jerusalem. Dette vi ser med at de tre urene åndene reiser ut for å kalle sammen kongene på jorden, har trolig alt skjedd når engelen tømmer sin skål over elven. Det er trolig slik at Antikrist samler sine støttespillere til krig mot kongene fra øst, som kommer mot Jerusalem. Men uten å vite det løper både Antikrist og kongene fra øst Guds ærend når de samler sine hærer på Harmageddon sletten.

17 Så tømte den sjuende engelen sin skål ut i luften, og en høy røst kom ut fra templet i himmelen, fra tronen, og sa: «Det er skjedd!»

18 Og det kom røster og torden og lyn. Og det kom et stort jordskjelv, et så kraftig og stort jordskjelv som det aldri hadde vært siden det kom mennesker på jorden.

19 Og den store byen ble delt i tre deler, og folkeslagenes byer falt. Og den store Babylon ble husket hos Gud, slik at hun ble gitt begeret med Hans harmes vredesvin.

20 Så ble hver øy borte, og fjellene ble ikke funnet.

21 Og store hagl falt ned fra himmelen på menneskene, hvert hagl veide omtrent en talent. Menneskene spottet Gud på grunn av plagen av haglene, for denne plagen var veldig stor.

(Åp. 16,17-21)

Hva vi ser her når den sjuende engelen tømmer sin vredesskål ut i luften, stemmer godt med de andre beskrivelsene vi har sett av hva som skal skje på Herrens dag. Videre beskrives et stort jordskjelv, som deler Jerusalem i tre deler, og som får alle folkeslagenes byer til å falle, samt at alle øyer og fjell forsvinner. Vi kan se noe mer om dette jordskjelvet i Sakarjas bok.

3 Da skal Herren gå ut og stride mot disse folkeslagene, slik Han strider på stridens dag.

4 På den dagen skal Hans føtter stå på Oljeberget, som ligger vendt mot Jerusalem fra øst. Oljeberget skal revne i to, fra øst til vest, så det blir en meget stor dal. Halvparten av berget skal flytte seg mot nord og halvparten mot sør.

5 Da skal dere flykte gjennom dalen mellom Mine berg, for dalen mellom bergene skal nå helt til Asal. Ja, dere skal flykte som dere flyktet fra jordskjelvet i Juda kongen Ussias dager. Slik skal Herren min Gud komme, og alle de hellige med Deg.

6 På den dagen skal det skje: Det skal ikke være noe lys. Himmellysene skal forsvinne.

7 Det skal være en eneste dag, som er kjent av Herren - det skal verken være dag eller natt -, men ved kveldstid skal det skje at det blir lys.

(Sak. 14,3-7)

Dette jordskjelvet som finner sted når den sjuende engelen tømmer sin skål skjer som vi ser her i Sakarjas bok like før eller samtidig med at Jesus kommer for å stride mot folkeslagene. Da setter han sine føtter på Oljeberget, som revner og flytter seg mot øst og mot vest. Dette kan bare bety at et kjempe jordskjelv vil komme, for slike forskyvninger i jordskorpen skjer kun ved meget store jordskjelv. Åpenbaringsboken sier at Jerusalem blir delt i tre deler, og vi ser her at Oljeberget blir delt i to deler.

Det andre som skjer når den sjuende vredesskålen blir tømt er at Babylon den store, skal endelig få sin dom. Hun får sitt beger med Guds harmes vredesvin rekt seg.

Alle disse vredesskålene som blir tømt ut over jorden og menneskene, kan skje under en meget kort tid. De skjer trolig rett etter at menigheten er blitt rykket opp i skyen, men før Jesus kommer ridende med sine hellige for å stride mot Antikrist sine hærer i Josafats dal. Om det er snakk om en dag, eller en litt lengre tid er ikke godt å si noe bastant om. Men om vi ser på beskrivelsen av når jordens grøde og deretter jordens vredes høst blir sanket, ser det ut som om dette skjer med et meget kort mellomrom.

¹⁴ Og jeg så, og se, en hvit sky, og på skyen satt En som lignet Menneskesønnen. På Sitt hode hadde Han en gullkrone og i Sin hånd en skarp sigd.

¹⁵ Og en annen engel kom ut av templet og ropte med høy røst til Ham som satt på skyen: «Sving sigden Din og høst inn, for innhøstingens time er kommet for Deg, for høsten på jorden er fullmoden.»

¹⁶ Han som satt på skyen svingte da sigden Sin over jorden, og jorden ble høstet.

¹⁷ Så kom en annen engel ut av templet som er i himmelen. Han hadde også en skarp sigd.

¹⁸ Og en annen engel kom ut fra alteret. Han hadde makt over ilden, og ropte med høy røst til ham som hadde den skarpe sigden, og sa: «Sving

den skarpe sigden din og høst drueklasene på jordens vintre, for druene er fullmodne på det.»

¹⁹ Så svingte engelen sigden sin over jorden og høstet jordens vintre. Og han kastet frukten i den store Guds vredes vinpresse.

²⁰ Og vinpressen ble tråkket utenfor byen, og det fløt blod ut av vinpressen, helt opp til bislene på hestene, så langt som ett tusen seks hundre stadier utover. (Åp. 14,14-19)

Dommen over Babylon den store skjøge

17 Deretter kom en av de sju englene som hadde de sju skålene, og talte med meg. Han sa til meg: «Kom, jeg vil vise deg dommen over den store skjøgen som sitter på mange vann.

² Kongene på jorden drev hor med henne, og de som bor på jorden ble drukne av hennes horevin.»

³ I ånden bar han meg så ut i ørkenen. Og jeg så en kvinne sitte på et skarlagenrødt dyr som var fullt av gudsbespottelige navn. Det hadde sju hoder og ti horn.

⁴ Kvinnen var kledd i purpurrødt og skarlagen og smykket med gull og kostbare steiner og perler. I hånden hadde hun et gullbeger fullt av styggedommene og urenheten av hennes horeliv.

⁵ Og på pannen hennes var det skrevet et navn: EN HEMMELIGHET, BABYLON DEN STORE, MOR TIL SKJØGENE OG TIL STYGGEDOMMENE PÅ JORDEN.

⁶ Jeg så at kvinnen var drukket av de helliges blod og av blodet av Jesu vitner. Og da jeg så henne, undret jeg meg meget.

⁷ Men engelen sa til meg: «Hvorfor undret du deg? Jeg skal forklare deg hemmeligheten med kvinnen og dyret som bærer henne, det som har de sju hodene og de ti hornene.

⁸ Dyret som du så, var, og er ikke, og det skal stige opp fra avgrunnen og gå bort til fortapelse. Og de som bor på jorden, skal undre seg, de som ikke har sine navn skrevet i Livets bok fra verdens grunnleggelse av, når de ser dyret som var, og ikke er, og likevel er.

⁹ Her er den forstand som har visdom: De sju hodene er sju fjell som kvinnen sitter på.

¹⁰ De er også sju konger. Fem er falt, den ene er nå, og den andre er ennå ikke kommet. Og når han kommer, skal han bare være en kort tid.

¹¹ Dyret som var, og ikke er, er selv også den åttende, og er av de sju, og går bort til fortapelse.

¹² De ti hornene som du så, er ti konger som ennå ikke har fått noe rike, men de får myndighet som konger i én time sammen med dyret.

¹³ Disse har én og samme tanke, og de gir sin makt og myndighet til dyret.

¹⁴ Disse skal føre krig mot Lammet, og Lammet skal seire over dem, for Han er herrenes Herre og kongenes Konge, og de som er med Ham, de er kalte, utvalgte og trofaste.»

¹⁵ Så sa han til meg: «Vannene som du så, hvor skjøgen sitter, er folk, skarer, folkeslag og tungemål.

¹⁶ Og de ti hornene som du så på dyret, disse skal hate skjøgen, gjøre henne naken og forlatt, ete hennes kjøtt og brenne henne med ild.

¹⁷ For Gud har lagt ned i hjertene deres å oppfylle Hans hensikt, å ha én og samme tanke, og å gi riket sitt til dyret, inntil Guds ord er oppfylt.

¹⁸ Og kvinnen som du så, er den store byen som hersker over kongene på jorden.»

18 Etter dette så jeg en annen engel som kom ned fra himmelen. Han hadde stor makt, og jorden ble opplyst av hans herlighet.

² Og han ropte kraftig med høy røst og sa: «Falt, falt er den store Babylon, og hun er blitt et bosted for demoner, et fengsel for hver uren ånd og et bur for hver uren og forhatt fugl!

³ For alle folkeslagene har drukket av hennes horelivs vredesvin, kongene på jorden har drevet hor med henne, og kjøpmennene på jorden er blitt rike ved overfloden fra hennes luksus.»

⁴ Og jeg hørte en annen røst fra himmelen, som sa: «Kom ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder, og for at dere ikke skal få noen av hennes plager.

⁵ For syndene hennes har nådd helt til himmelen, og Gud har husket hennes gjerninger.

⁶ Gi henne igjen slik som hun gav dere, og betal henne dobbelt tilbake etter hennes gjerninger. I det begeret som hun blandet, skal dere blande dobbelt opp for henne.

⁷ I den grad hun har herliggjort seg selv og har levd i luksus, i samme grad skal dere gi henne plage og sorg. For hun sier i sitt hjerte: «Jeg sitter som dronning, jeg er ingen enke, og jeg skal ikke se sorg.»

⁸ Derfor skal hennes plager komme på én dag, død og sorg og hungersnød. Og hun skal bli fullstendig oppbrent med ild, for sterk er Herren Gud som dømmer henne.

⁹ Kongene på jorden som har drevet hor med henne, og som har levd i luksus med henne, skal gråte og klage over henne når de ser røyken når hun brenner.

¹⁰ De skal stå på avstand av frykt for hennes plage og si: «Ve, ve den store byen Babylon, den mektige byen! For på én time er dommen din kommet.»

¹¹ Og kjøpmennene på jorden skal gråte og sørge over henne, for ingen kjøper varene deres lenger:

¹² Varer av gull og sølv, kostbare steiner og perler, fint lin og purpur, silke og skarlagen, all slags sitrontre, alle slags gjenstander av elfenbein, alle slags gjenstander av de mest kostbare treslag, bronse, jern og marmor,

¹³ kanel og røkelse, velduftende olje og virak, vin og olje, fint mel og hvete, kveg og sauer, hester og vogner og menneskers legemer og sjeler.

¹⁴ Frukten som din sjel lengtet etter, er blitt borte fra deg, og alle de ting som er kostbare og strålende, er blitt borte fra deg, og du skal aldri finne dem mer.

¹⁵ De som handler med disse ting, de som ble rike ved henne, skal stå på avstand av frykt for hennes plage og gråte og klage.

¹⁶ Og de sier: «Ve, ve den store byen som var kledd i fint lin, purpur rødt og skarlagen og smykket med gull og kostbare steiner og perler!

¹⁷ For på én time ble hele denne store rikdommen ødelagt.» Hver skipsfører, alle som reiser med skip, sjømenn og alle de som har sitt arbeid på havet, stod på avstand,

¹⁸ og de ropte da de så røyken fra hennes brann, og sa: «Hva er som denne store byen?»

¹⁹ De kastet støv på hodet og ropte, gråt og klaget og sa: «Ve, ve denne store byen, hvor alle som har skip på havet ble rike ved hennes rikdom! For på én time er hun blitt lagt øde.»

²⁰ Fryd deg over henne, du himmel, og dere hellige apostler og profeter, for Gud har dømt henne for dere med en rettferdig dom!»

²¹ Deretter løftet en veldig engel opp en stein, så stor som en kvernstein, og kastet den i havet og sa: «Slik skal den store byen Babylon bli kastet ned med stor kraft, og den skal aldri bli funnet mer.

²² Lyden av harpespillere, musikere, fløytespillere og basunblåsere skal aldri høres i deg mer. Ingen håndverker i noe slags håndverk skal bli funnet i deg mer, og lyden av en kvernstein skal aldri høres i deg mer.

²³ Ikke noe lampelys skal skinne i deg mer, og røsten av brudgom og brud skal aldri høres i deg mer. For dine kjøpmenn var de store menn på jorden, og ved din trolldom ble alle folkeslag forført.

²⁴ Og det ble funnet blod av profeter og hellige i henne, og av alle dem som er blitt myrdet på jorden.»

19 Etter dette hørte jeg en kraftig røst av en stor skare i himmelen, som sa: «Halleluja! Frelsen og æren og prisen og makten tilhører Herren, vår Gud!

² For sanne og rettferdige er Hans dommer, for Han har dømt den store skjøgen som fordervet jorden med sitt horeliv. Og blodet av Sine tjenere har Han hevnet på henne, det som ble utøst av henne.»

³ Igjen sa de: «Halleluja! Røyken fra henne stiger opp i all evighet!»

⁴ Og de tjuefire eldste og de fire livsvesener falt ned og tilbad Gud som satt på tronen, og de sa: «Amen! Halleluja!»

⁵ Da kom en røst fra tronen, som sa: «Pris vår Gud, alle dere Hans tjenere og de som frykter Ham, både små og store!»

⁶ Og jeg hørte noe som lignet røsten av en stor skare, som lyden av mange vann og som lyden av mektige tordenskrall, som sa: «Halleluja! For Herren Gud, Den Allmektige hersker som Konge!

⁷ La oss være glade og fryde oss og gi Ham æren, for Lammets bryllup er kommet, og Hans hustru har gjort seg rede.»

⁸ Og det ble gitt henne å pynte seg i fint lin, rent og skinnende, for det fine linet er de helliges rettferdige gjerninger.

⁹ Så sa han til meg: «Skriv: Salige er de som er innbudt til Lammets bryllupsmåltid!» Og han sa til meg: «Disse ord er de sanne Guds ord.»

¹⁰ Og jeg falt ned ved føttene hans for å tilbe ham. Men han sa til meg: «Se til at du ikke gjør det! Jeg er en medtjener sammen med deg og dine brødre, de som har Jesu vitnesbyrd. Gud skal du tilbe! For Jesu vitnesbyrd er profetiens ånd.» (Åp. 17,1-19,10)

Her er det mye å ta tak i. Men det første vi legger merke til er hvilken stor glede og jubel det er i himmelen over at Babylon får sin dom. Og hvilken stor sorg det blir på jorden over at Babylon faller. Kongene som opp til da har drevet utukt med henne, sørger over det som har skjedd. Det er neppe tårer av medfølelse med henne, men heller tårer over at de ikke lenger kan drive med den utukten som de levde i til da. De får ikke lenger leve i den luksusen som hun har kledd seg i.

Det første vi kan se litt på er hvem denne Babylon er. Hun er som tidligere nevnt både et politisk og religiøst system. Høyst trolig er hun enten den Romersk katolske kirken eller en avart av denne.

Hvorfor kalles den Romersk katolske kirken for Skjøgen Babylon? Det er først og fremst på grunn av hennes åndelige utroskap. Hennes horeliv stammer fra hennes henfallenhet til å tilbe andre enn Gud, i hennes Maria og helgendyrkelse. Hun lever på samme måte som Israels folket gjorde på Profeten Hoseas tid, han som Gud ba gifte seg med en hore, for å illustrere Israels utroskap mot Gud. Den katolske kirken sier at hun tjener Gud, mens hun samtidig har tatt seg en mengde med andre guder. Hun har blandet inn andre folks religioner inn i det kristne budskapet, til dette ikke lenger kan kalles et kristent budskap. Dette ser vi på de fleste stedene hvor den katolske kirken har etablert seg. Hvordan hun går til de lokale tradisjonene og folketroene og "kristner" disse. Spørsmålet er om ikke det er slik at det heller er det kristne budskapet som blir avkristnet og ikke omvendt.

Videre har hun tatt opp i seg den gamle romerske religionen som igjen stammer fra Nimrods Babylon, som er utgangspunktet for all

avgudsdyrkelse og som også er det første forsøket på jorden, på å skape et verdensrike. Denne babylonske ånden har siden begynnelsen stått i sterk opposisjon til Gud, og har ligget i bunnen for enhver som har ønsket å skape seg et verdensrike. Den Babelske religionen handlet om kong Nimrod, hans kone Semiramis og deres sønn Tammus. Etter kong Nimrods død proklamerte hans kone, Semiramis som solguden og seg selv som modergudinnen for hun skulle føde kong Nimrod igjen i deres sønn, som da også skulle være en gud. Dette finner vi igjen i både egyptisk og romersk religion. I romersk religion heter modergudinnen Fortuna og sønnen Jupiter. Jupiters yppersteprest i Rom ble kalt for Pontifex Maximus, som betyr øverste brobygger, som igjen er den samme tittelen som den gamle babylonske ypperstepresten hadde. Denne tittelen Pontifex Maximus hadde keiseren fram til år 378 da den ble overført til den kristne (katolske) biskopen i Roma, som senere ble kalt for Paven. Med andre ord har Paven i dag denne hedenske og babelske tittelen Pontifex Maximus. Selve modergudinnen finner vi igjen i den katolske læren om Maria.

Helt siden starten når Keiser Constantin gjorde kristendommen til statsreligion i Romerriket, har den Romersk katolske kirken, søkt makt og rikdom, på bekostning av sannhet etter sannhet i Guds ord og på bekostning av det sanne Gudslivet i menighetene. Hele veien fra at Constantin blandet inn elementer fra den gamle romerske religionen i sin nye statsreligion, har den romersk katolske kirke tatt opp i seg de lokale skikkene på alle de stedene den har gått fram, uavhengig hvor demonisk inspirerte disse skikkene har vært eller ikke. Dette er hva Guds ord kaller skjøgedom.

Videre står også Skjøgen Babylon for selve byen Rom. Grunnen til at vi kan si dette er at hun sitter på sju fjell. Og både da og nå er det slik at det finnes kun en by som var kjent for å ligge på sju fjell, det er Roma, ikke Bergen som enkelte bergensere kanskje trodde. Videre står det om denne kvinnen, at hun er den store byen som hersker over kongene på jorden. Dette stemmer med Roma, samt at det står at hun er drukken av

alle de helliges blod som er blitt utøst i henne. Det er ikke noen by hvor så mye blod fra kristne har blitt utgytt som i Roma.

Babylon den store skjøgen er med andre ord både den romersk katolske kirke eller en videreføring av denne og selve byen Roma. Nå skal det sies at det finnes mange herlig frelste brødre og søstre i Herren innen den katolske kirken. Disse skal en ikke ha en bortstøtende holdning til. Nei, alle som i hjertet tror at Jesus er Guds Sønn, og at han er oppstått fra det døde, og som bekjenner Jesus som Herre i sitt liv, er en del av Jesu legeme på jord. Og vi er da ett med dem i Herren. Guds ord til disse brødrene og søstrene er: ”Kom ut av henne, så du ikke får del i hennes plage.” Vi er ikke ett med dette skjøgevesenet, som Babylon står for, men med alle de frelste i den katolske kirken.

Det står at Johannes undres når han ser skjøgen. I dette ligger det at hun har kommet fra Den Levende Guds menighet, men er nå noe helt annet. Johannes undres også over hvordan dette såkalte kristne systemet har fått så mye makt og innflytelse i Roma, som for han kun står for sterk forfølgelse av de kristne.

Dommen over Babylon kommer gjennom Antikrist og de ti kongene, som enda ikke har fått noe rike, men som får herske sammen med Antikrist i en time. Det står om disse at de hater skjøgen Babylon. Babylon har opptil da ridd på dyret, og det har funnets en form for vanhellig allianse mellom dyrets system og den frafallne folkekirken som den katolske kirken er blitt. Men etter et langt samarbeid blir Antikrist trøtt av å dele æren med skjøgen som sitter og rir på han. Kanskje er det ut av misunnelse at han ikke lenger ønsker å ha skjøgen Babylon ridende på seg. For det er jo oftest slik at det er rytteren som får mer oppmerksomhet enn hesten.

Antikrist konspirerer derfor i sammen med disse ti kongene uten land om å ødelegge Babylon. Men det er Gud som har lagt ned i kongenes hjerter å fullføre den dommen Gud har for Babylon. Det står at kongene skal gjøre henne naken og forlatt, ete hennes kjøtt og brenne henne med

ild. Det står også at hun skal brenne med en evig ild, og at folkene og kongene på jorden sørger over henne på lang avstand på grunn av hennes plage. Kan dette bety at hun blir utsatt for et kjernefysisk angrep, som gjør at ingen kan nærme seg henne, på grunn av den radioaktiviteten som oppstår etter et slikt angrep. Videre står det at hennes dom og fall skjer alt i løpet av en time, noe som også kan tyde på et kjernefysisk angrep, ettersom en neppe greier å utslette en by med konvensjonelle våpen på en time.

Her er det tydelig at det er byen Roma som får oppleve denne dommen over Babylon. Men samtidig vil den ugudelige alliansen mellom den katolske kirken og Antikrist være over. Han vil i stedet hente sin støtte hos disse ti kongene, som nå etter Babylons fall får myndighet til å herske med dyret i én time. Etter denne ene timen er det Lammet som kommer ridende på sin hvite hest og avsetter både Satan, Antikrist, den falske profet og de ti kongene.

Herrens store vredes dag

¹¹ Og jeg så himmelen åpnet, og se, en hvit hest. Og Han som sitter på den, heter Trofast og Sannferdig, og Han både dømmer og fører krig i rettferdighet.

¹² Hans øyne er som en ildslue, og på Hans hode er det mange kroner. Han har et navn skrevet, som ingen kjenner uten Ham Selv.

¹³ Han er kledd i en kjortel dyppet i blod, og Hans navn er Guds ord.

¹⁴ Og himmelens hærer, kledd i fint lin, hvite og rene, fulgte Ham på hvite hester.

¹⁵ Ut av Hans munn går det et skarpt sverd, for at Han skulle slå folkeslagene med det. Og Han skal Selv herske over dem med jernstav. Han trår Selv vinpressen med den Allmektige Guds harme og vrede.

¹⁶ Og Han har et navn skrevet på Sin kjortel og på Sin hofte: KONGERS KONGE OG HERRERS HERRE. (Åp. 19,11-16)

⁷ Så kom en annen engel ut av templet som er i himmelen. Han hadde også en skarp sigd.

¹⁸ *Og en annen engel kom ut fra alteret. Han hadde makt over ilden, og ropte med høy røst til ham som hadde den skarpe sigden, og sa: «Sving den skarpe sigden din og høst drueklasene på jordens vintre, for druene er fullmodne på det.»*

¹⁹ *Så svingte engelen sigden sin over jorden og høstet jordens vintre. Og han kastet frukten i den store Guds vredes vinpresse.*

²⁰ *Og vinpressen ble tråkket utenfor byen, og det fløt blod ut av vinpressen, helt opp til bislene på hestene, så langt som ett tusen seks hundre stadier utover. (Åp. 14,17-20)*

Etter at vi som Guds menighet er blitt rykket opp og en time etter at Babylon den stor skjøge har fått sin dom, vil Jesus komme ridende på en hvit hest og han vil dømme folkeslagene som er samlet sammen med Antikrist i Josafats dal. Da skal vredens høst samles inn og trampes i Guds store vredes vinpresse. Så det vil være på den dagen som det var med Noah og Lot. De ble reddet ut rett før dommen og vreden kom over de ugudelige. Guds ord sier at Gud ikke har bestemt oss til vreden men til å bli frelst, derfor vil vi bli reddet ut rett før dommen kommer.

14 *Se, Herrens dag kommer, og byttet som tilhørte deg, skal fordeles midt iblant deg.*

² *For jeg skal samle alle folkeslagene til krig mot Jerusalem. Staden skal bli inntatt, husene plyndret og kvinnene voldtatt. Halvparten av staden skal bli bortført, men resten av folket skal ikke bli utryddet fra staden.*

³ *Da skal Herren gå ut og stride mot disse folkeslagene, slik Han strider på stridens dag.*

⁴ *På den dagen skal Hans føtter stå på Oljeberget, som ligger vendt mot Jerusalem fra øst. Oljeberget skal revne i to, fra øst til vest, så det blir en meget stor dal. Halvparten av berget skal flytte seg mot nord og halvparten mot sør.*

⁵ *Da skal dere flykte gjennom dalen mellom Mine berg, for dalen mellom bergene skal nå helt til Asal. Ja, dere skal flykte som dere flyktet*

fra jordskjelvet i Juda kongen Ussias dager. Slik skal Herren min Gud komme, og alle de hellige med Deg.

⁶ På den dagen skal det skje: Det skal ikke være noe lys. Himmellysene skal forsvinne.

⁷ Det skal være en eneste dag, som er kjent av Herren - det skal verken være dag eller natt -, men ved kveldstid skal det skje at det blir lys.

⁸ På den dagen skal det skje: at levende vann strømmer ut fra Jerusalem, halvparten av det mot Øst-havet og halvparten av det mot Vest-havet. Både om sommeren og vinteren skal det skje.

⁹ Herren skal være Konge over hele jorden. På den dagen skal det være slik: «Herren er én», og Hans navn ett.

¹⁰ Hele landet skal bli gjort om til en slette fra Geba til Rimmon sør for Jerusalem. Jerusalem skal bli opphøyet og være bebodd på sitt sted fra Benjamins port til stedet for Den første porten og Hjørneporten, og fra Hananel-tårnet til kongens vinpresser.

¹¹ Folket skal bo i henne, og aldri mer skal noen lyses i bann, men Jerusalem skal være bebodd i trygghet.

¹² Dette er den plagen Herren skal slå alle folkene med som stred mot Jerusalem: Deres kjøtt skal råtne mens de står på sine føtter. Deres øyne skal råtne i sine huler. Og deres tunge skal råtne i munnen på dem.

¹³ På den dagen skal det skje: Det skal komme over dem en stor forvirring fra Herren. Hver av dem skal gripe hånden til sin neste og løfte hånden mot sin neste.

¹⁴ Juda skal også stride i Jerusalem. Rikdommen til alle folkeslagene omkring skal samles sammen: gull, sølv og klær i store mengder.

¹⁵ Slik skal plagen også komme over hesten og muldyret, over kamelen og eselet og over all buskapen som er i disse leirene. Slik skal denne plagen være. (Sak. 14,1-15)

Her er en av de mange gammeltestamentlige profetiene om hva som skal skje på Herrens dag. De har alle det til felles at folkeslagene skal gå til krig mot Jerusalem, men at Herren skal komme og stride mot folkene. I Åpenbaringen står det at Jesus skal slå folkeslagene med det skarpe sverdet som går ut av hans munn. Her i Sakarjas bok står det om de folkene som angriper, når Herren slår dem kommer kjøttet deres til å

råtne mens de står på sine føtter. Øynene deres skal råtne i sine huler og tungen i deres munn. Det er med andre ord ingen jevn kamp, mellom Jesus og de hellige med ham og Antikrist og hans hær. Jesus kommer til å utslette dem med bare et ord fra sin munn.

¹⁷ Da så jeg en engel som stod i solen. Og han ropte med høy røst og sa til alle fuglene som flyr midt på himmelen: «Kom og samle dere til Den store Guds måltid,

¹⁸ så dere kan ete kjøttet av konger, av hærførere, av mektige menn, av hester og av dem som sitter på dem, og av alle, frie og trelle, både små og store.»

¹⁹ Og jeg så dyret, kongene på jorden og deres hærer, som var samlet for å føre krig mot Ham som satt på hesten, og mot Hans hær.

²⁰ Da ble dyret fanget, og sammen med ham den falske profeten som gjorde tegn framfor ham. Med disse tegnene hadde han forført dem som hadde tatt imot dyrets merke, og dem som tilbad hans bilde. Disse to ble kastet levende ned i ildsjøen som brenner med svovel.

²¹ Og de andre ble drept med sverdet som gikk ut fra Hans munn som satt på hesten. Og alle fuglene ble mett av deres kjøtt. (Åp. 19,17-21)

Guds straffedom over disse som våger å løfte våpen sammen med Antikrist mot Jesus Kristus når han kommer i sin herlighet er total. Her ser vi hvordan Gud kaller alle luftens fugler sammen til et stort måltid. De skal få ete kjøttet av alle de som er falt i slaget mot Herren, både av konger, hærførere, mektige menn, ryttere, frie og trelle, både små og store. Gud tar ingen små og beskjedne eller pasifistiske hensyn når han deler ut dommen over disse hærene som har samlet seg i Josafats dal. Nei, han lar disse hærene få smake hele hans vrede mot dem.

Etter at slaget er vunnet blir både Antikrist og den falske profet fanget. De blir deretter med det samme kastet levende ned i ildsjøen, som er den andre død. Eller hva vi kaller helvetet eller fortapelsen, som er stedet hvor alle de fordømte blir pint i all evighet i ild og svovel. Dette er noe alle liberalteologer har steilt over i alle tider, for hvordan kan en kjærlig Gud gjøre noe slikt. Det en da glemmer er at Gud også foruten å

være kjærlig også er tre ganger hellig og rettferdig. Gud har alt vist sin kjærlighet ved at han ga sin Sønn den enbårne. Nådens tid er nå forbi, alle disse som har stått i opposisjon til Gud under trengselstiden, har alle fått sin sjanse til å omvende seg. Under disse sju årene med trengsel har det på en mengde forskjellige måter, alt fra gjennom menigheten, de 144000 utvalgte messianske "misjonærene", de to profetiske vitnene, engler og en åpen himmel blitt forkynt at menneskene må omvende seg fra sin synd og ta i mot frelsen i Jesus Kristus. Det kommer ikke til å være en som kan si at han ikke viste hva som kom til å skje om han ikke omvendte seg, men mange kommer til å være så forherdet og fanget i synden at de på tross av dette ikke vil omvende seg. Det som i alle fall er sikkert er at dette kommer til å skje, uavhengig av hva en mengde liberalteologer sier og mener. Gud spør nemlig ikke oss om hvordan vår hjemmesnekrede teologi er eller hva vi synes om hans planer. Nei, han gjør det han har bestemt fra før verden ble grunnlagt, uten at han spør noen om råd.

Israels folket blir frelst på en dag

¹⁰ Over Davids hus og over dem som bor i Jerusalem, skal Jeg utøse nådens og bønnens Ånd. Da skal de se på Meg som de har gjennomboret. Ja, de skal sørge over Ham slik en sørger over den enbårne, og de skal klage bittert over Ham slik en klager bittert over den førstefødte.

¹¹ På den dagen skal det være stor sorg i Jerusalem, som sorgen ved Hadad-Rimmon på Megiddo-sletten.

¹² Landet skal sørge, hver slekt for seg: slekten av Davids hus for seg og deres hustruer for seg, slekten av Natans hus for seg og deres hustruer for seg,

¹³ slekten av Levis hus for seg og deres hustruer for seg, Sjimis slekt for seg og deres hustruer for seg,

¹⁴ alle slektene som er igjen, hver slekt for seg og deres hustruer for seg.

13 *På den dagen skal en kilde bli åpnet for Davids hus og for dem som bor i Jerusalem, en kilde mot synd og mot urenheter.*

² På den dagen, sier hærskaarenes Herre, skal det skje: Jeg skal utrydde avgudenes navn fra landet, så de ikke skal bli husket lenger. Jeg skal også få disse profetene og den urene ånden bort fra landet.

³ Det skal skje: Om noen fortsatt profeterer, da skal hans far og mor som fødte ham, si til ham: «Du skal ikke leve, for du har talt løgn i Herrens navn.» Hans far og mor som fødte ham, skal gjennombore ham når han profeterer.

⁴ På den dagen skal det skje: Hver enkelt av profetene skal skamme seg over sitt syn når han profeter. De skal ikke gå med en lodden kappe for å forføre.

⁵ Men han skal si: «Jeg er ingen profet, jeg er en jorddyrker. For en mann kjøpte meg til slave fra min ungdom av.»

⁶ Om noen sier til ham: «Hva er disse sårene mellom armene dine?», da skal han svare: «Jeg ble slått i huset til mine elskere.» (Sak. 12,10-13,6)

Under disse sju årene med trengsel, har Gud igjen på en spesiell måte handlet med Israel, sitt eiendomsfolk. Disse årene er den siste av de sytti årstusener som var målt opp for Israel og for Jerusalem. Gud har ikke glemt sitt folk Israel eller erstattet dem med menigheten. Nei, nå skal Guds frelsesplan både med hedningnasjonene og med Israel bli fullført under sju korte men meget intensive år.

Når folkeslagene hærer samler seg på Harmageddon sletten og begynner å marsjere opp mot Jerusalem og inn i Josafats dal. Da vil Gud utøse nådens og bønnens Ånd over Israels folket. De skal da igjen søke Herren som en nasjon, om hjelp i den situasjonen de har kommet opp i. Når de da søker Herren, vil han svare deres bønn, og komme dem til hjelp. Dette er det som skjer når han kommer ridende på sin hvite hest og strider med Antikrist. Når Jesus kommer slik tilbake etter at Israel har bedt som en nasjon om Gud hjelp, skal Israel se opp til han som de har gjennomstunget, og sørge over han. Eller med andre ord gråte i fortvilelse over at de korsfestet deres egen Messias og deretter ikke har villet ta imot han før nå helt ved enden. Men nå blir en kilde åpnet for Davids hus og for dem som bor i Jerusalem, en kilde mot synd og mot urenheter. Med andre ord, er det ikke for sent for Israel, de omvender seg

alle fra sin synd og tar i mot frelsen i Jesus Kristus, som en hel nasjon, der han kommer dem til hjelp.

¹¹ *Jeg sier altså: Har de snublet for at de skulle falle? På ingen måte! Men ved deres overtredelse er frelsen kommet til hedningene, for å gjøre dem nidkjære.*

¹² *Hvis nå deres fall er blitt til rikdom for verden og deres fåtall til en rikdom for hedningene, hvor mye mer da deres fylde!*

¹³ *For jeg taler til dere hedninger. Så sant jeg er hedningenes apostel, ærer jeg tjenesten min,*

¹⁴ *om jeg på noen måte kan gjøre dem nidkjære som er av mitt kjød, og frelse noen av dem.*

¹⁵ *For om deres forkastelse er til forlikelse for verden, hva vil da deres antakelse være, om ikke liv av døde?*

¹⁶ *For om førstegrøden er hellig, er hele deigen også hellig. Og om roten er hellig, er også grenene det.*

¹⁷ *Og om noen av grenene ble brukket av, og du som var et vilt oliventre, ble innpodet blant dem og sammen med dem fikk del i roten og sevjen fra oliventreet,*

¹⁸ *så ros deg ikke overfor grenene! Men dersom du roser deg, så husk at det er ikke du som bærer roten, men roten som bærer deg.*

¹⁹ *Du vil da si: «Grenene ble brukket av for at jeg skulle bli podet inn.»*

²⁰ *Vel, ved vantro ble de brukket av, og du står innpodet ved tro. Vær ikke hovmodig, men frykt!*

²¹ *For om Gud ikke sparte de naturlige grenene, kan det være at Han ikke sparer deg heller.*

²² *Legg derfor merke til Guds godhet og strenghet: Overfor dem som falt, strenghet, men mot deg, godhet, hvis du da fortsetter i Hans godhet. Ellers vil også du bli hogd av.*

²³ *Slik er det med de andre også. Hvis de ikke fortsetter i vantro, skal de bli podet inn, for Gud har makt til å pøde dem inn igjen.*

²⁴ *For dersom du ble hogd av fra det oliventreet som av naturen er vilt, og i strid med naturen ble innpodet i et edelt oliventre, hvor mye mer skal da disse som er naturlige grener, bli innpodet i sitt eget oliventre?*

²⁵ For jeg vil ikke, brødre, at dere skal være uvitende om denne hemmeligheten, så dere ikke skal være kloke i egne øyne, nemlig at forherdelse har rammet en del av Israel inntil fylden av hedningene er kommet inn,

²⁶ og så skal hele Israel bli frelst, slik det er skrevet: Utfrieren skal komme fra Sion, og Han skal vende ugudelighet bort fra Jakob.

²⁷ For dette er Min pakt med dem, når Jeg tar bort deres synder.

²⁸ Ifølge evangeliet er de fiender for deres skyld. Men ifølge utvelgelsen er de elsket for fedrenes skyld.

²⁹ For Guds nådegaver og kall kan ikke tas tilbake.

³⁰ For på samme måte som dere en gang var ulydige mot Gud, men nå likevel har fått miskunn ved deres ulydighet,

³¹ slik har også disse andre nå vært ulydige, for at også de skal få nåde ved den nåde som er vist dere.

³² For Gud har overgitt dem alle til ulydighet, for at Han kunne vise nåde mot dem alle.

³³ Å, hvilken dybde av rikdom og visdom og kunnskap hos Gud! Hvor uransakelige Hans dommer er og hvor uutgrunnelige Hans veier!

³⁴ For hvem har kjent Herrens sinn? Eller hvem var Hans rådgiver?

³⁵ Eller hvem har først gitt noe til Ham, så han skulle få gjengjeld?

³⁶ For av Ham og ved Ham og til Ham er alle ting. Ham være æren i all evighet! Amen. **(Rom. 11,11-36)**

Dette er det samme som Paulus her snakker om. Israel skal igjen bli podet inn på den stammen, som de ble hugget av fra. Han sier at om det var herlig for oss hedninger når Israel ble hugget av, hvor mye bedre vil det ikke bli når de igjen blir innpodet. Ved avhugget gikk vi inn i nådenstidshusholdning eller menighetens tid, men ved Israels innpodning går vi alle inn i tusenårsriket.

Kapittel XI:

De siste steg inn i evigheten

Kristi domstol

5 *For vi vet at om vårt jordiske hus, dette teltet, brytes ned, har vi en bygning av Gud, et hus som ikke er laget med hender, evig i himlene.*

² *For mens vi er i dette jordiske huset, sukker og lengter vi etter å bli ikledd vår bolig som er fra himmelen,*

³ *for at vi, når vi er blitt ikledd denne, ikke skal bli funnet nakne.*

⁴ *For vi som er i dette teltet, sukker mens vi er nedtynget. For vi vil ikke bli avkledd, men heller ikledd, så dette dødelige kan bli oppslukt av livet.*

⁵ *Han som har forberedt oss på nettopp dette, er Gud. Han har også gitt oss Ånden som pant.*

⁶ *Derfor er vi alltid ved godt mot, selv om vi vet at så lenge vi er hjemme i legemet, er vi borte fra Herren.*

⁷ *For vi vandrer ved tro, ikke ved det synlige.*

⁸ *Vi er da ved godt mot, og vil heller flytte bort fra legemet og være hos Herren.*

⁹ *Derfor setter vi vår ære i å være til behag for Ham, enten vi er hjemme hos Herren eller i legemet.*

¹⁰ *For vi skal alle fram for Kristi domstol, for at enhver kan få igjen de ting som er gjort ved legemet, etter det han har gjort, enten godt eller ondt.*

¹¹ *Når vi da kjenner frykten for Herren, overtaler vi mennesker. Men vi er åpent kjent av Gud, og jeg stoler også på at vi er åpent kjent for samvittighetene deres.*

(2. Kor. 5,1-11)

¹⁰ Etter den Guds nåde som ble gitt meg, har jeg lagt grunnvollen som en vis byggmester, og en annen bygger på den. Men hver enkelt må passe på hvordan han bygger videre på den.

¹¹ For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus.

¹² Men om noen bygger på denne grunnvollen med gull, sølv, kostelige steiner, tre, høy eller halm,

¹³ skal den enkeltes arbeid bli åpenbart, for Dagen skal vise det, for den skal bli åpenbart med ild. Og ilden skal prøve den enkeltes arbeid og finne ut hvilken kvalitet det er av.

¹⁴ Hvis det verk han har bygd opp blir stående, skal han få lønn.

¹⁵ Hvis hans verk brenner opp, skal han lide tap. Men selv skal han bli frelst, men da som gjennom ild. (1. Kor. 3,10-15)

Her ser vi Kristi domstol beskrevet ved to anledninger. Dette er en domstol som alle kristne skal inn for. Vi skal da avlegge regnskap for våre liv innfor Jesus Kristus. Akkurat når denne dommen, eller bedømmingen finner sted står det ikke konkret her i disse avsnittene. Men mest trolig er dette det samme som vi ser i Jesu endetidstale i Matteus kapittel 25, når han snakker om talentene og Herren som gjør opp regnskapet med tjenerne sine. Men det kan også være slik at denne dommen er en kontinuerlig prosess, som skjer etter hvert som kristne dør. Mest trolig er Kristi domstol en hendelse som skjer i full offentlighet og som skjer én gang i tiden, ettersom Jesus sier at det en har gjort for Gud i det skjulte skal en bli lønnet for i det synlige.

³ Men når du gjør en barmhjertighetsgjerning, skal du ikke la din venstre hånd vite hva din høyre hånd gjør,

⁴ for at din barmhjertighetsgjerning kan være i det skjulte. Og din Far som ser i det skjulte, skal Selv lønne deg åpenlyst.

(Matt. 6,3-4)

En kan da tenke seg at etter at opprykkelen har skjedd og de døde i Kristus har oppstått og blitt rykket opp sammen med de levende kristne, og trolig etter slaget i Josafats dal, blir alle de frelste fra hele historiens

løp, samlet inn for Jesus Kristus for å få sine liv bedømt av Herren. Hvorfor tror jeg at Kristi domstol finner sted etter at Jesus har kommet igjen og overvunnet Antikrist i Josafats dal, men før dommen over nasjonene. Vel, for det første er det i den rekkefølgen Jesus taler om det i Matteus kapittel 24 og 25. Men hvis det er slik at lignelsen om talentene er det samme som Kristi domstol, vil trolig belønningen den enkelte kristne får etter sitt verk på jorden, få direkte følge for denne i tusenårsriket. Vi skal se på en parallell lignelse til lignelsen om talentene som vi finner i Lukas kapittel 19.

¹¹ Da folket hørte dette, fortalte Han også en annen lignelse, siden Han var nær Jerusalem, og siden de trodde Guds rike ville komme til syne med det samme.

¹² Derfor sa Han: «En mann av høy ætt drog til et land langt borte for å få kongeverdighet og så vende tilbake.

¹³ Da kalte han til seg ti av tjenerne sine, gav dem ti pund og sa til dem: Driv forretning til jeg kommer tilbake!

¹⁴ Men han var forhatt av sine landsmenn, og de sendte en delegasjon etter ham og sa: Vi vil ikke at denne mannen skal herske over oss.

¹⁵ Da han kom tilbake, etter å ha fått kongeriket, befalte han tjenerne som han hadde gitt pengene til, å komme til ham for at han kunne få vite hvor mye hver av dem hadde tjent på å drive forretning.

¹⁶ Så kom den første og sa: Herre, ditt pund har gitt ti pund.

¹⁷ Han sa til ham: Rett gjort, gode tjener! Fordi du var trofast i lite, skal du få myndighet over ti byer.

¹⁸ Den andre kom og sa: Herre, ditt pund har gitt fem pund.

¹⁹ Til denne sa han: Du skal settes over fem byer.

²⁰ Så kom en annen og sa: Herre, her er ditt pund, som jeg har tatt vare på og lagt bort i et tøyestykke.

²¹ For jeg var redd deg, siden du er en streng mann. Du samler inn det du ikke har lagt ut, og høster det du ikke har sådd.

²² Han sa til ham: Ut fra det du selv sier skal jeg dømme deg, du onde tjener. Du visste at jeg var en streng mann, og at jeg samlet inn det jeg ikke hadde lagt ut, og høstet det jeg ikke hadde sådd.

23 Hvorfor gav du ikke da pengene mine til pengevekslerne, så jeg kunne ta dem ut med renter når jeg kom tilbake?

24 Han sa til dem som stod der: Ta pundet fra ham og gi det til ham som har ti pund!

25 Men de sa til ham: Herre, han har jo ti pund.

26 For jeg sier dere at hver den som har, han skal få. Og den som ikke har, han skal bli fratatt selv det han har.

27 Men før hit de fiendene mine som ikke ville at jeg skulle være konge over dem, og drep dem rett foran meg.»

(Luk. 19,11-27)

Her ser vi at Herren belønner de gode tjenerne med myndighet over ti og fem byer etter hvor mange pund de har klart å tjene. Hvis det er slik at Kristi domstol skjer like før tusenårsriket begynner kan dette gi en mer konkret mening enn en først kan tenke seg når en leser denne lignelsen. Det er nemlig slik at Jesus skal herske over folkeslagene i tusenårsriket med jernstav, og de hellige skal herske med han. Dermed kan denne lignelsen bli meget konkret, når vi står innfor Kristi domstol og vårt livsverk blir testet med ild. Hvis da vårt livsverk ikke brenner opp, men blir stående, vil da trolig vår lønn blir utbetalt i mer eller mindre myndighet i tusenårsriket.

Dommen over nasjonene

4 Og jeg så troner, og noen satte seg på dem, og det ble overgitt til dem å holde dom. Deretter så jeg sjelene til dem som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds skyld og for Guds ords skyld, de som ikke hadde tilbedt dyret eller hans bilde, og som ikke hadde tatt imot hans merke på pannen eller hånden. Og de levde og regjerte med Kristus i tusen år.

5 Men de andre døde ble ikke levende igjen før de tusen år var omme. Dette er den første oppstandelsen.

6 Salig og hellig er den som har del i den første oppstandelsen. Over dem har den annen død ingen makt, men de skal være prester for Gud og Kristus, og de skal regjere med Ham i tusen år. (Åp. 20,4-6)

Etter at selve kampen mot Antikrist og hans hærer er over vil Jesus Kristus sette seg på Sin herlighets trone og dømme nasjonene i Josafats dal. Antikrist og den falske profet er da kastet i ildsjøen og nå skal Jesus skille folkeslagene fra hverandre. Om det er slik at dommen blir på individ nivå eller på nasjonsnivå er jeg ikke sikker om, ettersom det kan tyde på at dette er på nasjonsnivå, men normalt sett handler Gud med oss på individ nivå. Nå skal det sies om disse som her skal dømmes, at de ikke er blant de som er frelst, som en del av menigheten, ettersom disse alt er rykket opp. Dermed er de alle skyldige til fortapelse, men her kan det se ut som om enkelte av disse får være med inn i tusenårsriket, om de tilhører en nasjon som får bli med.

31 Når Menneskesønnen kommer i Sin herlighet, og alle de hellige englene med Ham, da skal Han sitte på Sin herlighets trone.

32 Og alle folkeslagene skal bli samlet framfor Ham, og Han skal skille dem fra hverandre, slik som en gjeter skiller sauene fra geitene.

33 Og Han skal stille sauene ved Sin høyre side, men geitene ved Sin venstre.

34 Så skal Kongen si til dem ved Sin høyre side: «Kom, dere som er velsignet av Min Far. Arv det riket som er gjort ferdig for dere fra verdens grunnvoll ble lagt.

35 For Jeg var sulten, og dere gav Meg mat. Jeg var tørst, og dere gav Meg drikke. Jeg var en fremmed, og dere tok imot Meg.

36 Jeg var naken, og dere kledde Meg. Jeg var syk, og dere besøkte Meg. Jeg var i fengsel, og dere kom til Meg.»

37 Da skal de rettferdige svare Ham og si: «Herre, når så vi Deg sulten og mettet Deg, eller tørst og gav Deg å drikke?

38 Når så vi Deg som en fremmed og tok imot Deg, eller naken og kledde Deg?

39 Eller når så vi Deg syk eller i fengsel og kom til Deg?»

40 Og Kongen skal svare og si til dem: «Sannelig sier Jeg dere: Alt det dere gjorde mot en av de minste av disse Mine brødre, det gjorde dere mot Meg.»

⁴¹ Da skal Han også si til dem ved Sin venstre side: «Gå bort fra Meg, dere som er forbannet, til den evige ild som er gjort ferdig for djevelen og hans engler.

⁴² For Jeg var sulten, og dere gav Meg ikke å spise. Jeg var tørst, og dere gav Meg ikke å drikke.

⁴³ Jeg var en fremmed, og dere tok ikke imot Meg, Jeg var naken, og dere kledde Meg ikke, Jeg var syk og i fengsel, og dere besøkte Meg ikke.»

⁴⁴ Da skal også de svare Ham og si: «Herre, når så vi Deg sulten eller tørst eller som en fremmed eller naken eller syk eller i fengsel, uten å tjene Deg?»

⁴⁵ Da skal Han svare dem og si: «Sannelig sier Jeg dere: Alt det som dere ikke gjorde mot en av disse minste, det gjorde dere heller ikke mot Meg.»

⁴⁶ Og disse skal gå bort til evig straff, men de rettferdige til evig liv.»
(Matt. 25,31-46)

⁶ For se, i de dager og på den tiden, når Jeg fører tilbake de bortførte av Juda og Jerusalem,

⁷ da skal Jeg samle alle folkeslagene og føre dem ned til Josjafats dal. Der skal Jeg holde dom over dem, for Mitt folk og Min arv Israels skyld, fordi de spredte dem blant folkeslagene, og fordi de delte opp Mitt land.

⁸ De har kastet lodd om Mitt folk, de gav en gutt som betaling for en skjøge, de solgte en jente for vin, så de kunne drikke.

⁹ Hva er det dere vil Meg, Tyrus og Sidon, og alle områdene i Filisterland? Vil dere gjøre gjengjeld mot Meg? Men hvis dere gjør gjengjeld mot Meg, skal Jeg raskt og snart la deres gjerninger komme tilbake over deres eget hode,

¹⁰ fordi dere tok Mitt sølv og Mitt gull og førte Mine kostbare skatter inn i deres templer.

¹¹ Folket i Juda og folket i Jerusalem har dere solgt til Javans barn, for at dere skulle få dem langt bort fra deres egne grenser.

¹² Se, Jeg skal kalle dem til oppbrudd fra det stedet dere har solgt dem til, og Jeg skal la deres gjerninger komme tilbake over deres eget hode.

¹³ *Jeg skal prisgi deres sønner og deres døtre i Judas barns hånd, og de skal selge dem til sabeerne, til et folkeslag langt borte. For Herren har talt.*

¹⁴ *Rop dette ut blant folkeslagene: Innvi dere til krig! Vekk de mektige, la alle stridsmennene møte fram, la dem komme opp!*

¹⁵ *Smi plogskjærene om til sverd og vingårdsknivene om til spyd! La den svake si: «Jeg er sterk.»*

¹⁶ *Samle dere og kom, alle dere folkeslag, og kom sammen der fra alle kanter. La Dine mektige gå dit ned, Herre!*

¹⁷ *Folkeslagene skal vekkes og komme opp til Josjafats dal. For der skal Jeg sitte for å dømme alle folkeslagene som er omkring overalt.*

¹⁸ *Slå med sigden, for høsten er moden. Kom og tråkk ned, for vinpressen er full, vinkarene flyter over, for deres ondskap er stor.*

¹⁹ *Det er skarer, ja skarer i avgjørelsens dal! For Herrens dag er nær i avgjørelsens dal.*

²⁰ *Solen og månen skal formørkes, og stjernene skal miste sin glans.*

²¹ *Herren skal brøle fra Sion og løfte Sin røst fra Jerusalem. Himmelen og jorden skal skjelve. Men Herren skal være en tilflukt for Sitt folk, og en festning for Israels barn.*

²² *Da skal dere kjenne at Jeg er Herren deres Gud, som bor på Sion, Mitt hellige berg. Da skal Jerusalem være hellig, og ingen fremmede skal fare gjennom henne igjen. (Joel 3,6-22)*

Begge disse avsnittene handler om dommen over nasjonene. Guds ord sier at Jesus skal skille sauene fra geitene, eller sau-nasjonene fra geit-nasjonene. Hva som tydelig fremgår av begge disse avsnittene er at det er hvordan den enkelte nasjon har oppført mot Israelfolket, som er kriteriet på om en tilhører en sau-nasjon eller en geit-nasjon. Her i Joel leser vi: Der skal Jeg skal holde dom over dem, for Mitt folk og Min arv Israels skyld, fordi de spredte dem blant folkeslagene, og fordi de delte opp Mitt land. Gud kommer til å dømme dem etter hva folkeslagene har gjort med jødene og hva de har gjort med landet Israel. Har folkeslaget vært med og spredd jødene rundt blant folkeslagene kommer Jesus til å straffe dem. Jesus sier også i sin tale om de siste tider at hva de enkelte folkene har gjort mot Jesu brødre, vil ha betydning for om de får være

med inn i tusenårsriket. Hvem Jesus her kaller sine brødre, kan bety både de som i det naturlige er hans brødre nemlig jødene, men det kan også menes hans åndelige brødre, som er de kristne. Det kan også menes begge disse to kategoriene av brødre. Altså hvordan folkene har oppført seg mot jøder i vanskeligheter og kristne i vanskeligheter. Vi har her nettopp gått i gjennom sju år med store vanskeligheter og prøvelser både for jødene og for de kristne, derfor kan det ha mye å si hvordan den enkelte nasjon har handlet med jødene og de kristne under trengselstiden, men for jødenes del har hele perioden i diasporaen mye å si for Guds dom over den enkelte nasjon.

De av nasjonene som Jesus finner verdige, får bli med inn i tusenårsriket mens de nasjonene som ikke blir funnet verdige, blir sendt i ildsjøen sammen med Antikrist og den falske profet. De andre folkeslagene som derimot får gå inn i tusenårsriket, vil bli de folkene som Jesus og de oppståtte martyrene skal regjere over med jernstav i tusen år.

Tusenårsriket

Endelig har skapelsen kommet inn i sin sjuende dag, inn i hviledagen. Guds ord sier at for Gud er en dag som tusen år, og tusen år, som en dag. Gud brukte seks dager på å skape jorden og alt som finnes på den, og så hvilte han den sjuende dagen. Nå går skapelsen inn i sitt sjuende tusen år, ettersom om vi følger bibelens tidsanvisninger har jorden vært bebodd i ca. seks tusen år. Det sjuende tusen året vil bli et tusen år av hvile, ettersom Satan er bundet under tusenårsriket, og Jesus regjerer over folkene.

4 *I de siste dager skal det skje: Berget der Herrens hus står, skal være grunnlagt på toppen av fjellene. Det skal være opphøyet over høydene. Folkene skal strømme til det.*

² *Mange folkeslag skal dra av sted og si: «Kom, la oss gå opp til Herrens berg, til Jakobs Guds hus. Han skal lære oss Sine veier, og vi*

skal vandre på Hans stier.» For fra Sion skal loven utgå, og Herrens ord fra Jerusalem.

³ *Han skal dømme mellom mange folk og skifte rett for sterke folkeslag langt borte. De skal smi sine sverd om til plogskjær og sine spyd om til vingårdskniver. Folkeslag skal ikke løfte sverd mot folkeslag, og de skal ikke lenger læres opp til strid.*

⁴ *Men hver enkelt av dem skal sitte under sitt vintre og sitt fikentre, og ingen ting skal skremme. For Herren, hærskaresnes Guds munn har talt.*

⁵ *For alle folkene, ja hver mann, vandrer i sin guds navn, men vi vandrer i Herren vår Guds navn i all evighet.*

(Mika 4,1-5)

Under tusenårsriket kommer Jerusalem og Israelfolket til å komme inn i den posisjonen som Gud hadde tiltenkt dem i utgangspunktet. Tempelet i Jerusalem kommer til å få den opphøyde posisjonen det skal ha blant folkeslagene som har fått komme inn i tusenårsriket. Disse folkene kommer til å rette sin oppmerksomhet mot Jerusalem, mot Sion for Jesus kommer til å herske over folkene ut fra Sion. Hans ord og hans lover kommer til å utgå fra Jerusalem, og der kommer han til å dømme mellom folkene. Her er det viktig å huske at disse folkene i utgangspunktet ikke var mennesker som var frelst i trengselstiden, men på grunn av at de hadde handlet samvittighetsfullt overfor Israel og de kristne, hadde de fått komme inn i tusenårsriket. Dermed kommer det ikke naturlig for disse folkene alt det som hører Guds rike til, og trenger å bli styrt med en fast hånd av Jesus. Det står derfor også at han kommer til å regjere over folkeslagene med en jernstav. Det finnes derfor en form for tvang i Jesu styre over folkene under disse tusen årene.

Selv om Jesus regjerer ved hjelp av en jernstav, kommer det til å være tusen gode år på jorden. Det kommer ikke til å være noen form for krig eller ufred nasjonene i mellom. Og det blir en tid av massiv nedrustning. Guds ord sier at en kommer til å smi sine sverd om til plogskjær og sine spyd om til vingårdskniver. Og det kommer ikke til å være noe som kommer til å skremme menneskene som bor på jorden. Frykten kommer til å være drevet ut, og freden kommer til å råde.

16 Det skal skje at alle som blir igjen av alle folkeslagene som kom imot Jerusalem, skal år etter år dra opp for å tilbe Kongen, hærskarenes Herre, og for å feire Løvhyttefesten.

17 Det skal bli slik at den av slektene på jorden som ikke drar opp til Jerusalem for å tilbe Kongen, hærskarenes Herre, over dem skal det ikke komme regn.

18 Hvis ikke slektene i Egypt vil dra opp og komme inn, skal de heller ikke få regn. De skal slås med den samme plagen som Herren lar ramme de folkeslagene som ikke kommer opp for å feire Løvhyttefesten.

19 Dette blir straffen for Egypt og straffen for alle de folkeslagene som ikke kommer opp for å feire Løvhyttefesten.

20 På den dagen skal «HELLIGHET FOR HERREN» stå på hestenes bjeller. Karene i Herrens hus skal være som offerskålene foran alteret.

21 Ja, hvert kar i Jerusalem og Juda skal være helliget til hærskarenes Herre. Alle som ofrer, skal komme og ta av dem og koke i dem. På den dagen skal det ikke lenger være noen kanaaneer i hærskarenes Herres hus. (Sak. 14,16-21)

Her ser vi at under disse tusen årene med det Messianske riket, kommer menneskene og folkene på jorden fortsatt ha sin frie vilje. Selv om Satan er bundet i avgrunnen og ikke lenger kommer med nye fristelser over folkene, finnes det fortsatt mulighet for folkeslagene til ikke å lyde Herren, men da følger det konsekvenser. Her ser vi for eksempel at om ikke folket i Egypt vil dra opp til Jerusalem og feire Løvhyttefesten og å tilbe Jesus Kristus, vil det ikke regne over Egypt.

20 *Deretter så jeg en engel som kom ned fra himmelen. Han hadde nøkkelen til avgrunnen og en stor lenke i hånden.*

² Han grep dragen, den gamle slange, som er djevelen og Satan, og bandt ham for tusen år,

³ og han kastet ham ned i avgrunnen og stengte ham inne og satte et segl over ham, for at han ikke lenger skulle forføre folkeslagene før de

tusen år var til ende. Men etter alt dette skal han bli løslatt for en kort tid.

⁴ Og jeg så troner, og noen satte seg på dem, og det ble overgitt til dem å holde dom. Deretter så jeg sjelene til dem som var blitt halshogd for Jesu vitnesbyrds skyld og for Guds ords skyld, de som ikke hadde tilbedt dyret eller hans bilde, og som ikke hadde tatt imot hans merke på pannen eller hånden. Og de levde og regjerte med Kristus i tusen år.

⁵ Men de andre døde ble ikke levende igjen før de tusen år var omme. Dette er den første oppstandelsen.

⁶ Salig og hellig er den som har del i den første oppstandelsen. Over dem har den annen død ingen makt, men de skal være prester for Gud og Kristus, og de skal regjere med Ham i tusen år.

⁷ Når så de tusen år er omme, skal Satan slippes fri fra sitt fengsel.

⁸ Og han skal gå ut for å forføre folkeslagene som er ved de fire verdenshjørner, Gog og Magog, for å samle dem sammen til strid. Tallet på dem er som havets sand.

⁹ De drog opp på jordens høyslette og omringet de helliges leir og den elskede Staden. Og ild falt ned fra Gud fra himmelen og fortærte dem.

¹⁰ Djevelen, som forførte dem, ble kastet i sjøen med ild og svovel, der dyret og den falske profeten er. Og de skal pines dag og natt i all evighet. (Åp. 20,1-10)

Her ser vi beskrivelsen av tusenårsriket som vi finner i Johannes Åpenbaring. Det blir som vi vet, en tid uten Satans innflytelse og en tid der Jesus skal herske over folkeslagene. De hellige, de som har lidd martyrdøden skal få oppstå og herske sammen med ham i tusen år. Mens de andre kristne er da trolig innfor Gud i himmelen etter opprykkelsen.

Etter at de tusen årene er gått vil Satan igjen slippes løs fra sitt fangenskap i avgrunnen. Han vil da igjen gå ut og forføre folkeslagene, som opp til da er blitt styrt av Jesus med en jernstav. Forførelsen kommer da også trolig til å gå på at Satan lurer folkene til å gjøre opprør mot Jesu Messianske rike. Satan får med seg Gog og Magog, som en del mener står for Russland og landene i nord, men de får også med seg,

etter hva som står her folk fra alle jordens fire hjørner. Disse folkeslagene samler seg til krig og går mot Jerusalem og de helliges leir der.

38 Herrens ord kom til meg, og det lød slik:

² *Menneskesønn, vend ansiktet mot Gog, landet Magog, fyrsten av Ros, Mesjek og Tubal, og profetér mot ham*

³ *og si: Så sier Herren Gud: Se, Jeg kommer imot deg, Gog, fyrste av Ros, Mesjek og Tubal.*

⁴ *Jeg skal vende deg rundt, sette kroker i dine kjever og føre deg ut med hele din hær, hester og hestfolk. De er alle vakkert kledd, en stor flokk med store og små skjold, og alle kan svinge sverdet.*

⁵ *Persia, Etiopia og Put er med dem. Alle har skjold og hjelm.*

⁶ *Gomer og alle hennes stridstroker, Togarmas hus fra det fjerne Nord og alle hans stridstroker, mange folk er med deg.*

⁷ *Gjør deg klar og vær rede, du og alle dine flokker som er samlet rundt deg. Du skal være fører for dem.*

⁸ *Etter mange dager skal du mønstres. I årene som kommer etter skal du komme inn i landet til dem som ble utfridd fra sverdet. De er samlet fra mange folk på Israels fjell, de som lenge hadde ligget øde. De ble ført ut fra folkene, og nå bor de trygt alle sammen.*

⁹ *Du skal dra dit opp, du skal komme som et uvær og dekke landet som en sky, du og alle dine stridstroker og mange folk sammen med deg.*

¹⁰ *Så sier Herren Gud: På den dagen skal det skje at det skal komme opp noen tanker i ditt hjerte, og du skal legge en ond plan.*

¹¹ *Du skal si: «Jeg vil dra opp imot et land med landsbyer uten murer. Jeg vil dra opp mot de som har ro, de som bor trygt. Alle bor uten murer, og de har verken bommer eller porter.»*

¹² *Dette skal du gjøre for å plyndre og ta bytte, så du kan vende din hånd mot ruinene som på ny er bebodd, og mot et folk som er samlet fra folkeslagene, et folk som har skaffet seg buskap og eiendeler, og som bor i jordens navle.*

¹³ *Saba, Dedan og handelsmennene fra Tarsis og alle deres unge løver skal si til deg: «Har du kommet for å ta bytte? Har du samlet din flokk*

for å plyndre, for å føre bort sølv og gull, for å ta bort buskap og eiendeler, for å ta et stort bytte?»

¹⁴ Derfor, menneskesønn, profetér og si til Gog: Så sier Herren Gud: På den dagen da Mitt folk Israel bor trygt, får du ikke vite om det?

¹⁵ Da skal du komme fra ditt sted fra det fjerne Nord, du og mange folk sammen med deg. Alle kommer ridende på hester. Det er en stor flokk og en mektig hær.

¹⁶ Du skal komme opp imot Mitt folk Israel som en sky, for å dekke landet. I de siste dager skal det skje: Jeg skal føre deg opp mot Mitt land, for at folkeslagene skal kjenne Meg når Jeg blir helliget gjennom deg, Gog, foran øynene på dem.

¹⁷ Så sier Herren Gud: Er du den Jeg har talt om i de eldste dager ved Mine tjenere, Israels profetér? I de dager var det de som profeterte i årevis om at Jeg ville føre deg mot dem.

¹⁸ På samme dag, den dagen Gog kommer mot landet Israel, sier Herren Gud, skal det skje: Min harme vil vise seg i Mitt åsyn.

¹⁹ For i Min nidkjærhet og i Min vredes ild har Jeg talt: Sannelig, på den samme dagen skal det komme et stort jordskjelv i Israels land,

²⁰ så fisken i havet, fuglene under himmelen, dyrene på marken, alt det som kryper på jorden, og alle mennesker som bor på jorden, skal skjelve for Mitt åsyn. Fjellene skal styrtes ned, bratthengene skal falle ned, og hver mur skal falle til jorden.

²¹ Over alle Mine fjell skal Jeg kalle på sverdet imot ham, sier Herren Gud. Hver mann skal vende sitt sverd mot sin bror.

²² Jeg skal dømme ham med pest og blodsutgytelse. Over ham, hans stridstropper og de mange folkene som er med ham, skal Jeg la det regne et flommende regn, hagl som stein, ild og svovel.

²³ Jeg skal vise Meg Selv stor og hellig, og Jeg skal bli kjent foran øynene på mange folkeslag. Da skal de kjenne at Jeg er Herren.

39 *Og du, menneskesønn, profetér mot Gog og si: Så sier Herren Gud: Se, Jeg kommer imot deg, Gog, fyrste av Ros, Mesjek og Tubal.*

² Jeg skal vende deg rundt og lede deg fram. Jeg fører deg opp fra det fjerne Nord og fører deg mot Israels fjell.

³ Så skal jeg slå din bue ut av din venstre hånd og få dine piler til å falle ut av din høyre hånd.

⁴ På Israels fjell skal du falle, du og alle dine stridstropper og de folkene som er med deg. Jeg skal gi deg til føde for alle slags rovfugler og for villdyrene på marken.

⁵ På åpen mark skal du falle. For Jeg har talt, sier Herren Gud.

⁶ Jeg skal sende ild over Magog og over dem som bor i trygghet ved fjerne kyster. Da skal de kjenne at Jeg er Herren.

⁷ Mitt hellige navn skal Jeg gjøre midt iblant Mitt folk Israel, og Jeg skal ikke mer la Mitt hellige navn bli vanhelliget. Da skal folkeslagene kjenne at Jeg er Herren, Den Hellige, i Israel.

⁸ Sannelig, det kommer, og det skal skje, sier Herren Gud. Dette er dagen Jeg har talt om.

⁹ Da skal de som bor i Israels byer, gå ut og sette fyr på våpnene og brenne dem opp, både de små og de store skjoldene, buene og pilene, håndstavene og spydene. De skal holde ilden ved like i sju år med dem.

¹⁰ De skal ikke hente ved fra marken eller hogge ned noe fra skogene, for de skal holde ilden ved like med våpnene. De skal plyndre dem som plyndret dem, og rane dem som ranet dem, sier Herren Gud. **(Esek. 38,1-39,10)**

Her ser vi en mer detaljert profetisk beskrivelse om hvordan Satan forfører Gog, til å samle seg en stor hær fra en mengde folkeslag for å gå til angrep på Jerusalem og de helliges leir. Det står at det skal komme opp en tanke i Gogs indre om at han kan plyndre folket som bor i Israel i fred og uten noen forsvarsverk. Dette sier Guds ord skal skje etter mange dager med fred og trygghet for dem som bor i Israel. Noe som stemmer med at dette skulle være etter de tusen årene med fred i tusenårsriket. Enkelte mener derimot at denne profetien handler om en krig mot Israel som finner sted i trengselstiden, noe som godt kan være mulig, som vi alt har diskutert tidligere. Men det er ingen tvil om at Åpenbaringsboken sier at Gog angriper Jerusalem etter tusenårsriket, spørsmålet er bare om Esekiel kapittel 38 og 39 taler om den samme krigen eller en krig som skjer tusen år tidligere.

Når Gog, Magog og alle de forskjellige andre folkene som de har med seg kommer opp i mot Israel og de helliges leir, vil Guds harme tennes voldsomt opp mot dem. Disse vet godt hva som skjedde ved inngangen til tusenårsriket, når Jesus beseiret Antikrist og hans hær, men allikevel velger de å reise seg mot Gud enda en gang. Selv om disse folkeslagene ikke frivillig ønsket å tjene Gud ved inngangen til tusenårsriket har de nå fått leve i fred og fryktløshet i tusen år under Jesu styre. En skulle tro at de gjennom de tusen årene hadde lært Herren å kjenne og lært seg å elske Gud, slik at de ikke ville la seg forføre av Satan til å gjøre opprør mot Gud igjen. Men i alle fall får Gog med seg en kjempe hær fra alle jordens fire hjørner og går til krig mot Gud. Når de kommer opp på hva Guds ord kaller for jordens høyslette, som sannsynligvis ligger i nærheten av Jerusalem vil Gud la det regne ild og svovel over denne store hæren, og fortære den. Krigen blir med andre ord like kortvarig som når Antikrist prøvde å kjempe mot Jesus, når han kom ridende på sin hvite hest. Satan blir deretter grepet på ny, men denne gangen blir han kastet i ildsjøen, hvor Antikrist og den falske profet alt har vært i tusen år. Hvor de blir pint med ild og svovel, både dag og natt i all evighet.

Dommen for den hvite trone

¹¹ Deretter så jeg en stor, hvit trone og Ham som satt på den. Jorden og himmelen flyktet for Hans åsyn. Og det ble ikke funnet noe sted for dem.

¹² Og jeg så de døde, små og store, stå framfor Gud, og bøker ble åpnet. Og en annen bok ble åpnet, som er Livets bok. Og de døde ble dømt etter det som var skrevet i bøkene, etter sine gjerninger.

¹³ Og havet gav fra seg de døde som var i det, og Døden og Dødsriket gav tilbake de døde som var i dem. Og de ble dømt, hver etter sine gjerninger.

¹⁴ Deretter ble Døden og Dødsriket kastet i ildsjøen. Dette er den annen død.

¹⁵ Og hver den som ikke ble funnet innskrevet i Livets bok, ble kastet i ildsjøen. (Åp. 20,11-15)

Dette er den endelige dommen over menneskeheten. Her er det Gud selv som sitter på sin store hvite trone og for hans åsyn forsvinner både himmelen og jorden. Den gamle jorden slutter altså her å eksistere. Gud ønsker ikke lenger å flikke på den, han vil i stede skape en helt ny jord foran den evigheten som vi nå skal gå inn i.

Nå kommer alle mennesker som ikke alt er kastet i ildsjøen og som ikke var en del av Guds menighet før tusenårsriket fram for Guds åsyn for å bli dømt for sine gjerninger. Her kommer alle de som hadde dødd på jorden før dommen over nasjonene i Josafats dal, og alle de som har levd på jorden under tusenårsriket kommer også her for å bli dømt. Alle de kristne som levde på jorden er derimot ikke med under denne dommen, vi blir i stedet dømt ved Kristi domstol, som trolig skjer like før dommen over nasjonene i Josafats dal. Det kan derimot også tenkes at Kristi domstol også finner sted her ettersom det står om Livets bok her, men mest trolig har Kristi domstol alt vært tusen år tidligere.

De som her dømmes skal bli dømt etter sine gjerninger, som alle er blitt nedskrevet i himmelen. Jesus sier til og med at vi skal bli dømt for hvert fåfengt ord som vi sier. Det vil med andre ord ikke finnes en eneste som vil kunne bli stående på grunn av sine gjerninger, alt er blitt observert og nedskrevet. Kun de som har sine navn i Livets bok vil kunne bli stående i denne dommen, men ettersom de kristne ikke er her, vil det trolig ikke være en eneste som unnslipper dommen. Det kan derimot kanskje tenkes at noen av de som har levd på jorden under tusenårsriket kan på ett eller annet vis ha blitt frelst. Det står lite om hvordan det vil være under tusenårsriket, utenom at det står at Jesus skal herske over folkene med jernstav, og at Herrens ord skal gå ut fra Sion over hele jorden, og folkene skal søke til Jerusalem for å feire Løvhyttedefesten. Om noen under disse tusen årene kan bli frelst vet jeg ikke, men i så tilfelle vil disse være de som står oppskrevet i Livets bok under dommen foran Guds hvite trone. Alle de som ikke står oppskrevet i Livets bok vil bli dømt etter sine gjerninger, til å bli kastet i ildsjøen til evig pine.

Døden, den siste fiende og Dødsriket skal nå endelig kastes i ildsjøen. Døden som kom inn i verden ved syndefallet, skal nå ikke lenger finnes. For nå skal menneskene få fri adgang til livets tre, som de ble avskåret fra en gang for ca 7000 år siden i Edens hage.

Evigheten

21 *Og jeg så en ny himmel og en ny jord, for den første himmel og den første jord var blitt borte, og havet er ikke mer.*

² *Og jeg, Johannes, så den hellige Staden, Det nye Jerusalem, komme ned fra Gud ut fra himmelen, gjort i stand som en brud smykket for sin brudgom.*

³ *Og jeg hørte en høy røst fra himmelen som sa: «Se, Guds bolig er hos menneskene, og Han skal bo hos dem, og de skal være Hans folk. Gud selv skal være hos dem og være deres Gud.*

⁴ *Og Gud skal tørke bort hver tåre fra deres øyne, og døden skal ikke være mer, heller ikke sorg eller gråt eller smerte skal være mer, for de første ting er blitt borte.»*

⁵ *Så sa Han som satt på tronen: «Se, Jeg gjør alle ting nye.» Og Han sa til meg: «Skriv, for disse ord er sanne og troverdige.»*

⁶ *Og Han sa til meg: «Det er skjedd! Jeg er Alfa og Omega, Begynnelsen og Enden. Den som tørster, vil Jeg gi av kilden med livets vann uten betaling.*

⁷ *Den som seirer, skal arve alle ting, og Jeg vil være hans Gud, og han skal være Min sønn.*

⁸ *Men de feige, vantro, avskyelige, morderne, de som lever i hor, trollmennene, avgudsdyrkerne og alle løgnere skal få sin del i sjøen som brenner med ild og svovel, den som er den annen død.»*

⁹ *En av de sju englene som hadde de sju skålene fylt med de siste sju plagene, kom deretter til meg, talte med meg og sa: «Kom, jeg skal vise deg bruden, Lammets hustru.»*

¹⁰ *Og i ånden førte han meg av sted til et stort og høyt fjell, og viste meg den store Staden, Det hellige Jerusalem, som stiger ned fra himmelen fra Gud,*

¹¹ den som har Guds herlighet. Den hadde et lys som den mest kostbare stein, som en jaspis-stein, som funklet som krystall.

¹² Den hadde også en stor og høy mur med tolv porter og tolv engler ved portene. På den var det skrevet navnene på de tolv Israels stammer:

¹³ tre porter mot øst, tre porter mot nord, tre porter mot sør og tre porter mot vest.

¹⁴ Og muren rundt Staden hadde tolv grunnsteiner, og på dem stod navnene på Lammets tolv apostler.

¹⁵ Og han som talte med meg, hadde et gullrør. Med det skulle han måle Staden, portene og muren.

¹⁶ Staden strekker seg utover som en firkant. Lengden er den samme som bredden. Og han målte Staden med røret: tolv tusen stadier. Lengden, bredden og høyden er like.

¹⁷ Deretter målte han muren rundt Staden: hundre og førtifire alen, etter menneskemål, som også er englemål.

¹⁸ Muren var bygd av jaspis. Og byen var av rent gull, som glinset som glass.

¹⁹ Grunnsteinene i Stadens mur var smykket med alle slags kostbare steiner. Den første grunnsteinen var jaspis, den andre safir, den tredje kalkedon, den fjerde smaragd,

²⁰ den femte sardonyks, den sjette sarder, den sjuende krysolitt, den åttende beryll, den niende topas, den tiende krysopras, den ellefte hyasint og den tolvte ametyst.

²¹ De tolv portene var tolv perler. Hver enkelt port var av én perle. Og Stadens gate var av rent gull, som gjennomsiktig glass.

²² Men jeg så ikke noe tempel i den, for Herren Gud, Den Allmektige, og Lammet er dens tempel.

²³ Og Staden har ikke bruk for solen eller månen til å skinne i den, for Guds herlighet opplyste den. Lammet er dens lys.

²⁴ Og de frelstes folkeslag skal vandre i dens lys, og kongene på jorden fører sin herlighet og ære inn i den.

²⁵ Dens porter skal aldri være stengt om dagen. Natt skal det ikke være der.

²⁶ Og de skal føre folkeslagenes herlighet og ære inn i den.

²⁷ *Men det skal aldri noen sinne komme noe inn i den som gjør den uren eller er årsak til styggedom eller løgn, men bare de som er innskrevet i Livets Bok hos Lammets.*

22 *Og han viste meg en ren elv med livets vann, som funklet som krystall, og som strømmer ut fra Guds og Lammets trone.*

² *Midt i Stadens gate, og på begge sider av elven, vokser livets tre som bærer tolv frukter; hvert tre gir sin frukt hver måned. Bladene på treet er til legedom for folkeslagene.*

³ *Og det skal ikke lenger være noen forbannelse, men Guds og Lammets trone skal være i Staden, og Hans tjenere skal tjene Ham.*

⁴ *De skal se Hans ansikt, og Hans navn skal være på deres panne.*

⁵ *Og natt skal det ikke være der; de trenger ingen lampe og heller ikke lys fra solen, for Herren Gud gir dem lys. Og de skal herske som konger i all evighet.*

Endelig er menneskeheten kommet fram til målet for Guds frelsesplan, å sammenfatte alt i Kristus. Satan er endelig beseiret for godt. Vi kan endelig gå inn i den evigheten i sammen med Gud som vi var skapt til å leve i. De sju tusen år med menneskelig historie på jorden, som har ledet fram til denne evigheten på en ny jord, kommer til å fortone seg som kun en parentes etter at vi har levd i evigheten i 100 000 år og har enda en evighet foran oss.

Hvordan Evigheten vil bli, er det ikke godt å si mye konkret om. Men når en leser beskrivelsen av det nye Jerusalem som kommer ned fra Himmelen, så kan en tenke seg til at Evigheten vil langt overgå den nåværende verden i herlighet.

DEL IV

SJU LØFTER OM SEIER

Kapittel XII:

Hør hva Ånden sier til menigheten

De sju sendebrevene, hvem er de til?

¹⁰ På Herrens dag ble jeg grepet av Ånden, og bak meg hørte jeg en sterk røst, som av en basun.

¹¹ Den sa: «Jeg er Alfa og Omega, Den Første og Den Siste,» og: «Det du ser, skriv det ned i en bok og send det til de sju menighetene som er i Asia: til Efesos, Smyrna, Pergamon, Tyatira, Sardes, Filadelfia og Laodikea.»

¹² Så snudde jeg meg for å se røsten som talte til meg. Og da jeg hadde snudd meg, så jeg sju lysestaker av gull,

¹³ og midt mellom de sju lysestakene så jeg En som lignet Menneskesønnen, kledd i en fotsid kjortel og ombundet med et gullbelte om brystet.

¹⁴ Hans hode og hår var hvitt som ull, så hvitt som snø, og Hans øyne var som luende ild.

¹⁵ Føttene Hans var som fint kobber, som om de var glødet i en smelteovn, og røsten Hans bruste som av mange vann.

¹⁶ I Sin høyre hånd hadde Han sju stjerner. Ut av Hans munn gikk et skarpt, tveegget sverd, og Hans åsyn var som solen når den skinner i sin kraft.

¹⁷ Da jeg så Ham, falt jeg ned som død ved føttene Hans. Men Han la Sin høyre hånd på meg og sa til meg: «Frykt ikke! Jeg er Den Første og Den Siste.

¹⁸ Jeg er Han som lever og var død, og se, Jeg er levende i all evighet. Amen. Og Jeg har nøklene til Dødsriket og til Døden.

(Åp. 1,10-18)

I det andre og tredje kapitelet av Johannes Åpenbaring finnes det sju brev som Jesus sender til sju forskjellige menigheter i provinsen Lille

Asia. Dette var sju faktiske menigheter som fantes på den tiden, og som hadde de styrkene og svakhetene som Jesus påpeker. Dette betyr at de sju brevene og deres innhold selvfølgelig var til disse menighetene, men var brevene kun til disse menighetene og ingen andre?

¹⁵ Og helt fra barndommen av har du kjent De hellige Skrifter som har kraft til å gjøre deg vis til frelse ved troen på Kristus Jesus.

¹⁶ Hele Skriften er innåndet av Gud, og den er nyttig til lærdom, til overbevisning, til rettleiding og til opplæring i rettferdighet,

¹⁷ for at Guds menneske skal bli satt i stand og godt utrustet til all god gjerning. (2. Tim. 3,15-17)

Nei, alt Guds ord er til alle kristne i alle tider og er nyttig til lærdom, overbevisning, rettleiding og til opplæring i rettferdighet. Dette gjelder også for de sju brevene i Johannes Åpenbaring. Derfor kan du som en kristen ta til deg innholdet i brevene og la de forandre deg og forberede deg på det som ligger foran.

¹¹ Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, skal slett ikke bli rammet av den annen død.

(Åp. 2,11)

I tillegg til at brevene er skrevet til de sju faktiske menighetene på Johannes' tid og at de er til deg som en kristen, som en del av alt Guds ord, så handler de også om sju typer menigheter i den siste tiden, og da mest sannsynlig menigheter under trengselstiden. Grunnen til at jeg kan si dette er at de løftene Jesus gir til alle de forskjellige menighetene hvis de seirer, er knyttet til det som skal skje i slutten av trengselstiden. I tillegg det at de innleder Åpenbaringsboken er i seg selv et vitnesbyrd om at de har med den tiden åpenbaringen taler om.

Det finnes også en del som hevder at de sju menighetene står for forskjellige perioder i kirkehistorien. Dette ønsker jeg ikke å ta noen stilling til, men jeg vil bare ha det nevnt. Det viktigste for oss blir å se at brevene som en del av Guds ord, er til oss som kristne, og at de også

viser sju typer menigheter i den siste tiden før Herren kommer og henter sin brud.

Et profetisk ord til Pastorer og menighetsledere

Mens jeg arbeidet med disse sju brevene til menighetene i Åpenbaringsboken, opplevde jeg hvordan Den Hellige Ånd talte med tyngde i mitt indre. Han la på meg et budskap til deg som leser denne boken og som er en pastor eller en eller annen form for menighetsleder. Budskapet begrenser seg selvfølgelig ikke bare til den pastor som leser denne boken, men jeg opplever det slik at det er et ord som er til alle pastorer og ledere her i Norge og i Vesten.

Det jeg opplever at Gud legger tungt nedover meg for å dele med deg er, at de sju brevene i Åpenbaringsboken var alle sju løfter om seier. Men seieren kommer på en betingelse, at menighetene valgte å høre hva Ånden sier til den enkelte menighet, og deretter gjøre hva Ånden sier.

Derfor, er det så viktig for at du skal få del i den seieren som Jesus har for deg og den menighet han har satt deg i, at du kobler deg opp mot de gavene som Jesus har gitt til menigheten. Koble deg opp mot den profetiske og den apostoliske tjenesten, som han har lagt ned i evnen til å ta temperaturen på den lokale menigheten, og deretter stille en diagnose, slik som Jesus gjorde med de sju menighetene i provinsen Lille Asia. Jesus vil bruke disse gavene som han har utvalgt og utrustet til å tale inn i din sammenheng, de ordene som du trenger for å se deg selv og din menighet slik han ser den. La Herrens ord til deg korrigere og lede deg, slik at du kan få se den seieren han har for menigheten i denne tiden.

Jeg opplever at i dette ligger en vei til stadig å leve i seier, som menighetsleder og som menighet. Om du som leder hører hva Ånden sier til din menighet, og gjør etter hva Den Hellige Ånd sier, vil du få oppleve en tid av seier. Her er det viktig for deg som er pastor å la de gavene Jesus har gitt til sin menighet i stort, få tale inn i din lokale

menighet. Ikke søk etter en som kan bekrefte alt hva du holder på med, som de gammeltestamentlige falske profetene som kun drev med hvitkalking, selv om muren var enda så falleferdig.

Det er viktig for deg som pastor eller leder at du har den ydmykheten som skal til, slik at du lar Gud komme til og korrigere der det måtte trenges. For kun ved at du lar Gud få korrigere deg, vil du få oppleve den seieren som du lengter etter. La ikke din stolthet få stille seg i veien for den seieren Gud vil la deg leve i.

Profetisk oppblomstring og bønn før tidsskifte

9 *Det var i det første regjeringsåret til Dareios', Ahasverus' sønn, han som var av medernes ætt og som var gjort til konge over kaldeernes kongerike.*

² *I det første året av hans regjeringstid forstod jeg, Daniel, ved hjelp av bøkene, tallet på de årene som Herrens ord til profeten Jeremia hadde omtalt. Han ville la det gå hele sytti år etter at Jerusalem lå i ruiner.*

³ *Da vendte jeg ansiktet mot Herren Gud for å søke Ham i faste med bønnerop og bønn om nåde. Jeg var kledd i sekkestrie og aske.*

⁴ *Jeg bad til Herren min Gud og bekjente og sa: «Å Herre, Du store og fryktinngytende Gud, som holder pakten og bevarer barmhjertigheten mot dem som elsker Ham, og mot dem som holder Hans bud,*

⁵ *vi har syndet og gjort misgjerning, vi har vært ugudelige og gjort opprør, vi har veket av fra Dine bud og Dine dommer.*

⁶ *Vi har ikke hørt på Dine tjenere, profetene. De talte i Ditt navn til våre konger og våre fyrster, til våre fedre og alt folket i landet.*

⁷ *Deg, Herre, tilhører rettferdigheten, men oss tilhører vårt ansikts skam. Slik det er på denne dag med oss, Judas menn og de som bor i Jerusalem og hele Israel, både de som er nær og de som er langt borte i alle de landene Du har drevet dem bort til, på grunn av den troløsheten de har vist mot Deg.*

⁸ *Å Herre, oss tilhører vårt ansikts skam, både våre konger, våre fyrster og våre fedre, fordi vi har syndet mot Deg.*

⁹ *Barmhjertigheten og tilgivelsen tilhører Herren vår Gud. For vi gjorde opprør mot Ham.*

¹⁰ *Vi hørte ikke på Herren vår Guds røst, så vi vandret etter Hans lover, dem Han gav oss ved Sine tjenere, profetene.*

¹¹ *Ja, hele Israel har overtrådt Din lov, og de har veket av så de ikke hørte på Din røst. Derfor er forbannelsen og eden som det er skrevet om i loven til Moses, Guds tjener, blitt utøst over oss, fordi vi har syndet mot Ham.*

¹² *Han har stadfestet Sine ord som Han talte mot oss, og mot våre dommere som dømte oss, ved å føre denne store ulykken over oss. For overalt under himmelen har det aldri blitt gjort noe slikt som det er gjort i Jerusalem.*

¹³ *Etter det som er skrevet i loven til Moses, er hele denne ulykken kommet over oss. Likevel kom vi ikke fram med vår bønn for Herren vår Guds åsyn, og vi vendte ikke om fra våre misgjerninger, så vi kunne forstå Din sannhet.*

¹⁴ *Derfor hadde Herren ulykken stadig for øye og førte den over oss. For Herren vår Gud er rettferdig i alle de gjerningene Han gjør. Men vi hørte ikke på Hans røst.*

¹⁵ *Og nå, Herre vår Gud, Du som førte Ditt folk ut av landet Egypt med mektig hånd, og som gjorde Deg et navn, slik det er i dag. Vi har syndet, vi har vært ugudelige.*

¹⁶ *Herre, for all Din rettferdighets skyld: La Din vrede og Din harme vende bort fra Din stad Jerusalem, Ditt hellige berg. For på grunn av våre synder og på grunn av våre fedres misgjerninger, er Jerusalem og Ditt folk blitt til hån for alle som er rundt oss.*

¹⁷ *Derfor, vår Gud, hør nå Din tjeners bønnerop og hans bønner om nåde. La Ditt ansikt lyse over Din ødelagte helligdom, for Herrens skyld!*

¹⁸ *Min Gud, bøy Ditt øre og hør! Åpne Dine øyne og se hvordan vi er ødelagt, og staden som er kalt med Ditt navn. For det er ikke på grunn av vår egen rettferdighet vi kommer fram med våre bønner om nåde for Ditt åsyn, men på grunn av Din store barmhjertighet.*

19 Herre, hør! Herre, tilgi! Herre, hør og grip inn! Vær ikke sen for Din egen skyld, Du min Gud, for Din stad og Ditt folk er kalt med Ditt navn.» (Dan. 9,1-19)

Daniel fikk lagt på sitt hjerte at han skulle granske skriftene og fant der at Jeremia hadde profetert at Israelfolket skulle være i fangenskap i Babylon i hele sytti år, og deretter slippe fri. Når Daniel så dette kom en tung bønnebyrde over han. Han fikk på sitt hjerte at han måtte faste og be det løftet gjennom Jeremia igjennom for folket. Daniel ydmyket seg da og gikk innfor Herren i bønn og faste, for å be fram det løftet som Israel hadde fått i det usynlige, slik at det skulle bli åpenbart i det synlige.

19 *Da kong Hiskia fikk høre dette, flerret han klærne sine, dekket seg med sekkestrie og gikk inn i Herrens hus.*

² *Så sendte han Eljakim, som hadde overoppsynet med slottet, og statsskriveren Sjebna og de eldste blant prestene til profeten Jesaja, Amos' sønn. De var kledd i sekkestrie.*

³ *De sa til ham: «Så sier Hiskia: Denne dagen er en dag med trengsel, tukt og gudsbespottelse. For barna har kommet til åpningen på livmoren, men det er ingen styrke til å føde dem.*

(2.Kong. 19,1-3)

Vi kan her i historien om kong Hiskia se det samme som vi så med Daniel. Kong Hiskia var etter hva Guds ord sier den beste kongen Juda hadde hatt utenom David. Han var en gudfryktig mann, som rensket landet for avguder og gjeninnførte den sanne Gudstjenesten i tempelet. Han visste at Gud hadde lovet sitt folk seier og fremgang om de levde etter hans lover og ikke holdt seg til avguder. Men nå opplevde Juda at Assyrreriket angrep dem og tok by etter by, før de og deres konge Sankerib stod foran Jerusalem. Sankerib spottet bade Gud og kong Hiskia og truet med å ødelegge hele Jerusalem. Det er da kong Hiskia sier disse ordene: "Denne dagen er en dag med trengsel, tukt og

gudsbespottelse. For barna har kommet til åpningen på livmoren, men det er ingen styrke til å føde dem."

Disse barna som kong Hiskia snakker om er de løftene som Gud hadde gitt Juda om seier og fremgang om de fulgte han. Hiskia sier altså med andre ord: Vi har løftene i det usynlige, men vi ser dem ikke i det synlige. Det er ingen styrke eller kraft til å føde de barna som ligger i livmorsmunnen. Hvordan skal kong Hiskia og Juda få kraften til å føde ut løftene som Gud har gitt dem?

⁵ *Da kom kong Hiskias tjenere til Jesaja.*

⁶ *Jesaja sa til dem: «Så skal dere si til deres herre: Så sier Herren: Frykt ikke for ordene som du har hørt, de ordene som tjenerne til Assyrias konge har hånet Meg med.*

⁷ *Sannelig, Jeg skal gi ham en ånd som gjør at han skal høre et rykte og vende tilbake til sitt eget land. Jeg skal la ham falle for sverdet i sitt eget land.» (2. Kong. 19,5-6)*

Kong Hiskia og Juda fikk kraften til å føde ut de løftesbarna som de hadde, ved for det første at profeten Jesaja profeterte inn i situasjonen, og profeterte mot Sankerib. Det uttalte profetiske ordet har nemlig i seg selv en gjennombruddskraft. Det ser vi for eksempel også når Israels folket skulle bygge opp tempelet etter fangenskapet i Babylon. Da stod alt i stampe inntil profetene Haggai og Sefanja begynte å profetere. Da står det at arbeidet hadde stor fremgang ved de profetiske ordene som Haggai og Sefanja uttalte. Så det uttalte profetiske ordet fra profeten Jesaja var det første som ga kraft inn i fødselsprosessen til løftene som kong Hiskia hadde fra Gud.

¹⁴ *Hiskia tok imot brevet fra budbærernes hånd og leste det. Da gikk Hiskia opp til Herrens hus, og der brettet han det ut for Herrens åsyn.*

¹⁵ *Så bad Hiskia framfor Herrens åsyn og sa: «Herre, Israels Gud, Den som troner over kjerubene, Du alene er Gud for alle kongerikene på jorden. Du har gjort himmelen og jorden.*

¹⁶ *Bøy Ditt øre, Herre, og hør! Åpne Dine øyne, Herre, og se! Hør ordene fra Sankerib, dem han har sendt for å håne Den levende Gud.*

¹⁷ *Sannelig, Herre, Assyrias konger har lagt folkeslagene og landene deres øde,*

¹⁸ *og de har kastet gudene deres på ilden. For de er ikke guder, men et verk av menneskehender, tre og stein. Derfor ødela de dem.*

¹⁹ *Derfor, Herre vår Gud, ber jeg nå: Frels oss fra hans hånd, så alle kongeriker på jorden må erkjenne at Du er Herren Gud, Du alene.» (2. Kong. 19,14-19)*

Her ser vi det andre som ga kraften til å føde ut alle de løftene Gud hadde gitt Juda om seier og framgang. Bønn. Kong Hiskia gikk innfor Gud og ba om å bli utfridd fra Sankerib. Han minnet Gud på hans løfter om seier. Dette var det som ga fødselskraft til alle løftene Gud hadde gitt. For det første at Jesaja profeterte mot Sankerib og for det andre at kong Hiskia ydmyket seg og gikk innfor Gud i bønn.

²⁰ *Men da bad de, både Hiskia, kongen og profeten Jesaja, Amos' sønn. De ropte mot himmelen.*

²¹ *Da sendte Herren en engel som hogg ned hver eneste mektig kriger, hver leder og hver befalingsmann i assyrerkongens leir. Da vendte han tilbake til sitt eget land med skamfullt ansikt. Da han hadde gått inn i huset til sin egen gud, kom noen av hans egne etterkommere og slo ham ned der med sverdet.*

²² *Slik reddet Herren Hiskia og dem som bodde i Jerusalem fra assyrerkongen Sankeribs hånd og fra alle andres hånd. Han vernet dem på alle kanter.*

²³ *Mange kom til Jerusalem med gaver til Herren, og kostbare gaver til Hiskia, kongen av Juda, så han fra da av ble opphøyet for øynene på alle folkeslag.*

(2. Krøn. 32,20-23)

Barna som hadde kommet til modernunnen, ble altså født ut i det synlige i all sin fylde. Juda fikk den seieren og fremgangen, som Gud

hadde lovet dem om de holdt seg til han. Men hva har alt dette med endetiden å gjøre, lurer du kanskje på.

⁵ *Se, Jeg skal sende dere profeten Elia før den store og fryktingytende Herrens dag kommer.*

⁶ *Han skal vende fedrenes hjerte til barna og barnas hjerte til deres fedre, så Jeg ikke skal komme og lyse jorden i bann.*

(Mal. 4,5-6)

10 *Be Herren om regn i senregnets tid. Herren lager tordenskyer. Han skal gi dem byger av regn, så enhver får vekster på marken. (Sak. 10,1)*

¹⁰ *Over Davids hus og over dem som bor i Jerusalem, skal Jeg utøse nådens og bønnens Ånd. Da skal de se på Meg som de har gjennomboret. Ja, de skal sørge over Ham slik en sørger over den enbårne, og de skal klage bittert over Ham slik en klager bittert over den førstefødte. (Sak. 12,10)*

Det er slik at Gud forbereder ethvert skifte av tidshusholdning ved å reise opp profetiske tjenester, som profeterer inn i den nye tiden som ligger for døren og som søker Gud etter å få kjenne tiden de lever i, og å forberede for den nye tidsepoken som ligger foran. Det ser vi blant annet med at Gud reiste opp Noah til å profetere ut dom over folkene før vannflommen kom og startet en ny tidshusholdning. Vi ser det med hvordan Gud reiser opp Moses som profet før han fører sitt folk inn i lovens tidshusholdning. Daniels søken etter å finne tiden for løslatelsen i fra fangenskapet i Babylon, går også på hvordan Gud reiser opp profetiske tjenester for å forberede de skiftene i tidshusholdning som han ønsker å gjøre. Igjen ser vi det samme når Gud reiser opp Elias tjeneste gjennom Johannes døperen før Jesu første komme, og inngangen til nådens tidshusholdning. Og Gud kommer igjen til å reise opp Elias tjeneste, trolig gjennom den ene av de to profetiske vitnene i åpenbaringsboken før Jesu andre komme, og da inngangen til tusenårsriket og enden på nådens tidshusholdning.

Samtidig med at Gud reiser opp slike profetiske tjenester innfor skifter av tidshusholdninger, kaller han også sitt folk inn i bønn for de tidsskiftene som skal skje. Gud øker forventningen og lengselen i folket sitt før han gjør det som skal gjøres i skiftet av tidshusholdning. Dette ser vi både ved Israelsfolkets klagerop og bønner i fangenskapet i Egypt før lovens tid ble innstiftet. Vi ser det igjen i den sterke messiaslengselen som var i Israel før Jesu fødsel, og hvordan Gud reiser opp bønnetjenester som Simeon i tempelet og Anna Fanuels datter. Videre ser vi hvordan de hundre og tjue var samlet i bønn før Den Hellige Ånd blir utgydt på Pinsedagen. Den samme hungeren og bønneiveren ser vi i vår nære kirkehistorie rundt 1900, hvor det ble holdt store bønnekonferanser hvor en søkte Gud etter mer av han. Dette ble fulgt opp av at vi gikk inn i senregnetstid ved at Gud på ny lot Den Hellige Ånds regn falle over sin menighet og pinsevekkelsen brøt fram.

Jeg opplever at Gud taler om at det kommer en tid hvor han kommer til å reise opp mengder av profetiske tjenester, for å forberede sitt folk på den tiden og det skiftet i tidshusholdning som ligger foran oss. Gud kommer til å reise opp Elias tjeneste i den siste tiden, men ut over den ene kraftige profetiske røsten dette kommer til å være, vil Gud reise mengder av andre profetiske og apostoliske tjenester på det mer lokale planet for å gjøre sin brud rede for bryllupet.

Samtidig med denne oppblomstringen kommer Den Hellige Ånd til å mane sitt folk til å be om regn i senregnetstid innfor den kommende høstperioden. Hvor vi som Guds menighet kommer til å få være med å gi fødselskraft til alle de løftene vi har som Guds menighet innfor den tiden som kommer.

Nå er det også slik at Jesus selv advarer oss om at det kommer til å stå frem falske profeter i den ytterste tiden, derfor er det viktig at en lar Den Hellige Ånd utskille hva som er falsk og hva som er god og ren vare. Derfor blir gaven til å kjenne ånder og evnen til å skjelne en viktig gave i menigheten i den kommende tiden. For når Gud reiser opp mange

sanne profetiske tjenester, vil fienden prøve å skape forvirring ved å sende inn falske profeter. Da er det viktig at en som Guds menighet ikke kaster barnet ut med badevannet. For da vil vi gå glipp av den styrken Gud ønsker å gi oss gjennom de gavene han gir til menigheten.

Jesus har seier for sin menighet, selv under trengselstiden

¹⁸ Og Jesus stod fram og talte til dem og sa: «Meg er gitt all makt i himmel og på jord.

¹⁹ Gå derfor ut og gjør alle folkeslag til disipler, i det dere døper dem til Faderens, Sønnens og Den Hellige Ånds navn,

²⁰ og lærer dem å holde alt det Jeg har befalt dere. Og se, Jeg er med dere alle dager inntil verdens ende.» Amen.

(Matt. 28,18-20)

Jesu løfte til oss som hans menighet er at han vil være med oss inntil verdens ende. I dette ligger det et herlig løfte om at han vil støtte og beskytte oss gjennom alt, til og med trengselstiden.

³⁵ Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Trengsel, angst, forfølgelse, hungersnød, nakenhet, fare eller sverd?

³⁶ Som det står skrevet: For Din skyld blir vi drept hele dagen lang. Vi blir regnet som slaktesauer.

³⁷ Men i alt dette skal vi mer enn seire ved Ham som elsket oss.

³⁸ For jeg er overbevist om at verken død eller liv, verken engler eller myndigheter eller makter, verken det som er nå eller det som skal komme,

³⁹ verken høyde eller dybde eller noen annen skapning skal være i stand til å skille oss fra Guds kjærlighet, den som er i Kristus Jesus, vår Herre. (Rom. 12,35-39)

Trengsel, angst, forfølgelse, hungersnød, nakenhet, fare eller sverd. Alt dette vil vi møte under de sju årene med trengsel, men Guds ord til oss er at i alt dette skal vi mer enn seire. Jesus har ikke sju år med totalt nederlag for sin menighet under trengselstiden. Nei, han har sju år med

seier og innhøstning. Når han skriver til de sju menighetene er det en ting som går igjen i alle brevene: løftet om at menigheten skal få seier, hvis den følger Herrens rettleiding. Jesus gir oss som kristne og som menigheter en oppskrift for hvordan vi kan få oppleve seier i den tiden som vi går inn i, i de sju sendebrevene. Derfor er det viktig at vi tar den åndelige temperaturen på oss selv og vår menighet, og handler i tråd med Jesu rettleiding, slik at vi kan bli en av dem som seirer.

Brevet til Efesos

2 *Skriv til engelen for menigheten i Efesos: Dette sier Han som holder de sju stjernene i Sin høyre hånd, som vandrer midt iblant de sju lysestakene av gull:*

² *Jeg vet om gjerningene dine, arbeidet ditt, tålmodigheten din, og at du ikke kan tåle dem som er onde. Og du har prøvd dem som sier de er apostler, og ikke er det, og du har funnet ut at de er løgnere.*

³ *Og du har holdt ut, og du har tålmodighet, og du har arbeidet for Mitt navns skyld uten å bli trett.*

⁴ *Likevel har Jeg dette imot deg, at du har forlatt din første kjærlighet.*

⁵ *Husk derfor hvor du er falt fra! Omvend deg og gjør de første gjerningene, ellers skal Jeg brått komme over deg og flytte lysestaken din fra sitt sted, hvis du ikke omvender deg.*

⁶ *Men dette har du, at du hater nikolaittenes gjerninger, som Jeg også hater.*

⁷ *Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, ham vil Jeg gi å ete av livets tre, som er midt i Guds Paradis.*

(Åp. 2,1-7)

Jesus starter med å si: ”Skriv til engelen for menigheten i Efesos” Når han her sier engelen, så betyr det mest sannsynlig pastoren for den aktuelle menigheten. Nå finnes det helt sikkert en engel for hver menighet, men denne trenger neppe å få et brev i posten, for å høre noe fra himmelen, så disse brevene ble skrevet til pastorene i menighetene. Men jeg opplever at det er også snakk om mer enn bare til pastoren i

menigheten. Jesus taler her også inn profetiske ord inn i den strøm av innflytelse som finnes i den enkelte menighet. Det uttalte profetiske ordet har i seg, at det skaper resultater i det åndelige, og her inn i den strømmen av innflytelse som finnes i den enkelte menighet. Slik at disse ordene går både ut til den enkelte pastor, men også inn i livet i menigheten.

Jesus sier at han holder de sju stjerner i sin hånd, stjerner her er det samme ordet som brukes for engler, så det Jesus sier er at han holder de sju pastorene i sin hånd. Dette viser hvilken kjærlighet og omsorg Jesus har for lederskapet i sine menigheter, selv de menighetene som han refser. Videre går han mellom de sju lysestakene, som er et bilde på de sju menighetene. Det betyr at Jesus er nærværende i alle sine menigheter og at han tar pulsen på sin lokale menighet. Det gjør han med oss her i Nytt Liv Bibelsenter i Sandnes hvor jeg hører til, og det gjør han med menigheten hvor du ører til.

Jesus starter med å berømme menigheten i Efesos for dens gjerninger, arbeid, tålmodighet og at de ikke tåler de onde. Han berømmer dem også for at de ikke har latt seg forføre av falske apostler. Dette er med andre ord en menighet med et høyt aktivitets nivå, med mye arbeid, det er en solid menighet som ikke blir kastet hit og dit av enhver ny lære som måtte komme. Dette berømmer Jesus. Men han har en ting i mot dem, som er en meget alvorlig ting, de hadde mistet eller forlatt sin første kjærlighet.

Når Jesus allikevel lover menigheten seier er den betinget av omvendelse. Seieren ligger i å ha kjærligheten til Jesus brennende og ikke la kristenlivet synke hen i døde aktiviteter. Aktiviteter som ikke er drevet fram av Kristi kjærlighet i en, men av hensyn til forventninger og tradisjon, er døde aktiviteter. Menigheten i Efesos ble grunnlagt av Paulus i ca år 45 etter Kristus, mens Johannes skriver her i ca år 90 etter Kristus. Det har med andre ord gått flere generasjoner etter at den første generasjonen av Efesos kristne levde sterkt i den første kjærligheten til Jesus. Slike generasjonsskifter er "farlige" i Guds rike, om ikke fedrene

fostrer barna rett, før skiftet skjer. Ved slike skifter sniker det seg lett inn religiøsitet i en menighet, og når religiøsiteten kommer inn forsvinner fort de gjerningene som er drevet fram av kjærligheten til Jesus, og blir erstattet av gjerninger som har et skinn av Gudsfrykt, men ingen kraft i seg. Jesus sier at i den siste tiden vil kjærligheten bli kald hos mange. (Matt. 24,12) Resultatet for en menighet som har mistet sin første kjærlighet er at den i Jesu øyne ikke lenger er en menighet, men en sosial klubb, og derfor vil han ta bort den menighetens lysestake. Den har blitt som saltet som har mistet sin kraft, det blir kastet ut.

Derfor er det viktig for menigheten i de siste dager og i trengselstiden at den bevarer kjærligheten, og at den gjør sine gjerninger drevet ut fra kjærligheten til Jesus. Jesus sier til Efesos menigheten at de må vende tilbake til sine første gjerninger.

19 *Og det skjedde mens Apollos var i Korint, at Paulus kom til Efesos etter å ha reist gjennom de øvre distriktene. Og da han fant noen disipler der,*

² *sa han til dem: «Fikk dere Den Hellige Ånd da dere kom til troen?»*

Da sa de til ham: «Vi har ikke engang hørt at det finnes en Hellig Ånd.»

³ *Og han sa til dem: «Hva ble dere da døpt med?» De sa: «Med Johannes' dåp.»*

⁴ *Da sa Paulus: «Johannes døyte med omvendelsens dåp. Og han sa til folket at de skulle tro på Ham som skulle komme etter ham, det er: på Kristus Jesus.»*

⁵ *Da de hørte dette, ble de døpt til Herren Jesu navn.*

⁶ *Og da Paulus hadde lagt hendene på dem, kom Den Hellige Ånd over dem, og de talte med tunger og profeterte.*

⁷ *Disse mennene var omkring tolv til sammen.*

⁸ *Og han gikk inn i synagogen og talte frimodig der i tre måneder. Han samtalte og overbeviste om alt det som hadde med Guds rike å gjøre.*

⁹ *Men fordi noen av dem forherdet seg og ikke trodde, men talte ondt om Veien overfor folkemengden, drog han bort fra dem og trakk disiplene tilbake. Og hver dag førte han samtaler i Tyrannus' skole.*

¹⁰ Dette fortsatte i to år, slik at alle som bodde i Asia, hørte ordet om Herren Jesus, både jøder og grekere.

¹¹ Gud gjorde også uvanlige kraftige gjerninger ved Paulus' hender,

¹² slik at selv svetteduker eller arbeids-forklær som han hadde hatt på seg, ble brakt til de syke, og sykdommene forlot dem, og de onde åndene for ut av dem.

¹³ Noen av de omreisende jødiske demonutdriverne begynte da selv å påkalle Herren Jesu navn over dem som hadde onde ånder. De sa: «Vi driver dere ut ved den Jesus som Paulus forkynner.»

¹⁴ Det var sju sønner av Skevas, en jødisk yppersteprest, som gjorde dette.

¹⁵ Og den onde ånden svarte og sa: «Jesus kjenner jeg, og Paulus vet jeg hvem er, men hvem er dere?»

¹⁶ Mannen som den onde ånden var i, for da på dem, og fikk makten over dem, slik at de flyktet nakne og sårede ut av huset.

¹⁷ Dette ble kjent for alle jøder og grekere som bodde i Efesos. Og frykt kom over dem alle, og Herren Jesu navn ble opphøyet.

¹⁸ Og mange av dem som var kommet til tro, kom og bekjente og fortalte om sine gjerninger.

¹⁹ Også mange av dem som hadde drevet med trolldomskunster, samlet sammen bøkene sine, kom med dem og brente dem mens alle så på. Og de regnet ut verdien av dem, og de fant at den samlet kom opp i femti tusen sølvstykker.

²⁰ Slik fikk Herrens ord mektig framgang og vant seier.

(Apg. 19,1-20)

Hvis vi går tilbake og ser hva som var menigheten i Efesos sine første gjerninger, så ser vi at mens Paulus underviste daglig i Tyrannus' skole, så evangeliserte menigheten hele provinsen Asia på to år. De levde i sann omvendelse fra synd og trolldomskunster, og de opplevde både helbredelser og demonutdrivelser gjennom Paulus tjeneste. De ble med andre ord drevet av en slik nyfrelst glød, der kjærligheten til Jesus drev dem til å evangelisere hele det store området, slik at alle hadde fått høre evangeliet.

Jesus sier til menigheten i Efesos og til oss som hans menighet i dag at den må vende tilbake til den første kjærligheten og legge av de døde aktivitetene, så den kan få oppleve seieren, som ligger i gjerningene som er drevet fram av den brennende kjærligheten til Jesus Kristus, i den tiden som kommer. Den som seirer skal få ete av livets tre. Med andre ord gjelder det for menighetene som måtte komme til å være på jorden under trengselstiden at de lever i sin første kjærlighet til Jesus, og lever i de samme gjerningene som Efesos menigheten startet med, for da vil de leve i seier og oppnå å få spise av livets tre. Jesus advarsel går også ut til endetidsmenighetene, at om de henfaller kun til døde og religiøse gjerninger og aktiviteter vil Jesus måtte flytte bort lysestaken fra dem, og de opphører da å være en Guds menighet, men er blitt noe annet.

Brevet til Smyrna

⁸ Og skriv til engelen for menigheten i Smyrna: Dette sier Den Første og Den Siste, Han som var død, og ble levende:

⁹ Jeg vet om gjerningene dine, trengselen din og fattigdommen din - men du er rik -, og Jeg vet om bespottelsen fra dem som sier de er jøder, og som ikke er det, men er en Satans synagoge.

¹⁰ Frykt ikke for noe av alt det du skal komme til å lide. Se, djevelen kommer til å kaste noen av dere i fengsel, for at dere skal bli prøvd, og dere skal ha trengsel i ti dager. Vær tro inntil døden, og Jeg skal gi deg livets krone.

¹¹ Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, skal slett ikke bli rammet av den annen død.

(Åp. 2,8-11)

Når Jesus her sier at han er den første og den siste, så er ikke det tilfeldig at han sier det til Smyrna. Nei, han sier til dem at han vil bestå til evig tid og han vil ha den samme makten og kraften og han vil ha den samme muligheten til å beskytte og bevare dem, det vil ingen trengselstid kunne forandre på. Grunnen til at han sier dette til Smyrna er at den menigheten vil få oppleve trengsel og forfølgelse. Disse sju

menighetene er sju typer menigheter som finnes i den siste tiden. Vi ser her at Jesus ikke har et eneste bebreidende ord å si til denne menigheten, men han sier til den at den vil møte forfølgelse og vanskeligheter. Det finnes en forbindelse med å leve i Guds vilje og det å oppleve trengsler. Jesus sier: ”Ve dere om alle taler vel om dere.” Derimot ser vi ikke noe snakk om forfølgelse hos Efesos, som er kun opptatt av sine døde fine religiøse aktiviteter.

¹¹ Og de har seiret over ham i kraft av Lammets blod og i kraft av sitt vitnesbyrds ord, og de hadde ikke sitt liv kjært, like til døden. (Åp. 12,11)

Seieren Jesus lover menigheten ligger i at de må være tro inntil døden. Jesus sier at den som mister sitt liv skal finne det, men den som vil berge sitt liv skal miste det. Denne menigheten opplever trengslene i trengselstiden med full styrke. Den opplever fattigdom, trengsel og forfølgelse og noen blir sikkert stilt overfor et martyrium. Derfor på grunn av disse trengslene sier Jesus til menigheten at han fremdeles er den første og den siste og at han er den oppstandne, for å vise at han er den som skal føre menigheten gjennom de trengslene de opplever. Han skal gi dem mer enn seier i alle disse prøvelsene. Ingen trengsel vil forandre på hvem Jesus er, men det er viktig at menigheten holder ut og er tro til det siste, for da vil den få oppleve seieren Jesus har for dem.

Jesus sier at de skal være tro inntil døden. I dette ligger det at en legger sitt liv på alteret, som et levende og hellig offer. En må gjøre opp med døden på forhånd slik som Paulus gjorde, for da kan en lettere møte martyrdøden når den måtte komme. Det er viktig å sette trengslene i et evighetsperspektiv, for hva gagnar det et menneske om han vinner hele verden, om han mister sin sjel.

Brevet til Pergamon

¹² Og skriv til engelen for menigheten i Pergamon: Dette sier Han som har det skarpe, tveeggede sverdet:

¹³ Jeg vet om gjerningene dine og hvor du bor, der Satans trone er. Og du holder fast ved Mitt navn, og har ikke fornektet Min tro, selv i de dager da Antipas var Mitt trofaste vitne, han som ble drept hos dere, der Satan bor.

¹⁴ Men Jeg har noen få ting imot deg, for du har noen der som holder fast på Bileams lære, han som lærte Balak å legge en snublestein for Israels barn, å spise kjøtt som var ofret til avguder, og til å leve i hor.

¹⁵ Slik har også du noen som holder fast ved nikolaittenes lære, som Jeg hater.

¹⁶ Omvend deg, ellers kommer Jeg brått over deg, og Jeg vil kjempe mot dem med sverdet fra min munn.

¹⁷ Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene! Den som seirer, vil Jeg gi å ete av den skjulte manna. Og Jeg vil gi ham en hvit stein, og på steinen er det skrevet inn et nytt navn, som ingen kjenner, uten den som får det. (Åp. 2,12-17)

Jesus sier her at han har det skarpe tveeggede sverdet, noe som viser at han er den som skiller sjel og ånd med sitt ord, og den som dømmer hjertets innerste tanker. Dette sier han for å vise menigheten at han vet om de innerste motivene i menigheten.

Jesus berømmer denne menigheten for at den har holdt fast på bekjennelsen og troen på tross av at de lever blant total ugudelighet og på tross av forfølgelse. Men Jesus har imot dem at noen i menigheten lever i kompromiss, de følger Bileams lære og Nikolaittenes lære.

⁹ Like så sant vet Herren hvordan Han skal utfri de gudfryktige fra fristelser og holde de urettferdige under straff i forvaring til dommens dag,

¹⁰ og aller mest dem som vandrer etter kjødet i urenhetens lyst, og som forakter myndighet. De er overmodige og egenrådige. De er ikke redde for å spotte de høye makter,

¹¹ mens engler, som er større i styrke og makt, ikke kommer med noen spottende anklage mot dem overfor Herren.

¹² Men disse menneskene ligner ufornuftige villdyr som er født til å fanges og utslettes. De taler ondt om de ting de ikke forstår, og de skal gå fullstendig til grunne i sin egen fordervelse,

¹³ de får urettferdighetens lønn. De regner det som en glede å bruke dagen til et utsvevende liv. De er som skamflekker og styggedommer, og de fråtser i sine egne forførelser mens de fester sammen med dere.

¹⁴ Deres øyne er fulle av skjøgen, og de kan ikke opphøre med å synde. De lurar ubefestede sjeler. De har et hjerte som er opplært i grådighet, og de er forbannelsens barn.

¹⁵ De har forlatt den rette vei og har gått seg vill. De har fulgt veien til Bileam, sønn av Beor, han som elsket urettferdighetens lønn.

¹⁶ Men han ble refset for sitt lovbrudd. Et stumt esel talte med et menneskes stemme og stanset profetens galskap.

¹⁷ Disse er brønner uten vann, skyer som drives av sted av stormen. Det dype bekmørke holdes av for dem til evig tid.

¹⁸ For når de taler tomhetens store og hovmodige ord, får de ved kjødets lyst og ved tøylesløshet narret dem som nettopp har unnsuppet dem som lever i villfarelse.

¹⁹ Mens de lover dem frihet, er de selv treller under fordervelsen. For det en ligger under for, det er en også trelle under.

²⁰ For om de først har flyktet unna verdens urenheter ved erkjennelsen av Herren og Frelseren Jesus Kristus, og de så igjen blir viklet inn i disse urenheterne og underlagt dem, da er det siste blitt verre for dem enn det første.

²¹ For det hadde vært bedre for dem om de ikke hadde kjent rettferdighetens vei, enn å ha kjent den for så å vende seg bort fra det hellige budet som ble overgitt til dem.

²² Men det har gått med dem som det heter i det sanne ordtaket: Hunden vender tilbake til sitt eget spy, og: Et nyvasket svin velter seg i gjørmen.

(2. Pet. 2,9-22)

Bileams lære inneholder en sterk form for "kristen" antisemittisme, med andre ord en from form av jødehat, der en ønsker å forbanne Israel i Guds navn. Den inneholder videre avgudsdyrkelse og hor. Peter sier at de vandrer etter kjødet i urenheters lyst, at de forakter all myndighet, er

overmodige og egenrådige og at de lover mennesker frihet men fører dem inn i fangenskap. Disse gjør opprør mot det sanne lederskapet i menigheten, i det de ønsker å være dem som alle følger.

Nikolaittenes lære gikk ut på at de mente at evangeliets frihet stilte dem over enhver morallov og ga dem rett til å synde fritt. Med andre ord en helt feilaktig nåde og frihets forkynnelse.

Seieren Jesus lover menigheten ligger i omvendelsen fra Bileams og Nikolaittenes lære. Ettersom Bileams lære inneholder antisemittisme, blir det i den siste tiden mer enn noen gang viktig å stå for Israel og det jødiske folket. Samt å stille seg under det lederskapet Gud har satt i den enkelte lokalmenighet. Og sist men ikke minst leve i hellighet og renhet, og ikke la feilaktig forkynnelse av nåden og friheten, føre en ut i et utsvevende liv. Dette siste punktet rammer den såkalte folkelige kirken med full tyngde, hvor en bortforklarer synd med Guds kjærlighet og at vi lever i moderne tider. Guds ord snakker om et frafall i den siste tiden, dette frafallet vil sannsynlig gå på disse tingene som vi finner i Bileams og Nikolaittenes lære. Men hvis menigheten vender om fra eller holder seg borte fra denne typen lære og praksis vil den få oppleve seier i trengselstiden, og få ete av den skjulte manna, som står for Guds forsørgelse gjennom alle ting, og få en hvit stein med sitt nye navn, som står for hellighet og rettferdighet.

Her er det viktig for den enkelte menighet å ta et oppgjør med denne typen falske lærer og ugudelige praksis. For disse brevene er skrevet til lederskapet i disse sju menighetene, og Jesus taler hele tiden om menigheten som et kollektiv som seirer eller feiler i sammen. Derfor er det viktig for enhver menighet at den får rensset ut enhver Akan som måtte finnes i leiren.

Forsørgelsen som Gud vil gi i trengselstiden for de menighetene som ikke henfaller til Bileam eller Nikolaittenes lære, og følger deres praksis vil være som Guds forsørging av Israels folket i ørkenen. Dette kan vise til Antikrist sin forordning om at ingen som ikke har hans merke skal få

verken selge eller kjøpe noe etter de tre og ett halvt første årene av trengselen. Noe lignende fant sted under andre verdenskrig og forfølgelsen av jødene i de naziokkuperte områdene. Da opplevde mange jøder hvordan kristne og andre tok dem inn og gjemte dem og forsørget dem i skjul for nazistene. Det kan være at det er noe slikt Gud her lover de kristne om ikke lar dette frafallet komme inn, eller det kan være en mer direkte Guddommelig forsørging, som når Elia ble forsørget av Gud ved Krit bekken.

Brevet til Tyatira

18 Og skriv til engelen for menigheten i Tyatira:

Dette sier Guds Sønn, som har øyne som luende ild, og føttene Hans er som fint kobber:

19 Jeg vet om gjerningene dine, kjærligheten din, tjenesten din, troen din og tålmodigheten din. Og når det gjelder gjerningene dine, er de siste flere enn de første.

20 Likevel har Jeg noen få ting imot deg, for du tillater kvinnen Jesabel, hun som kaller seg selv profetinne, å lære og forføre tjenerne Mine til å leve i hor og spise av kjøtt som er ofret til avguder.

21 Og Jeg gav henne tid til å omvende seg fra sitt horeliv, men hun omvendte seg ikke.

22 Se, Jeg kaster henne på sykeseng, og dem som lever i utuktig samliv med henne, kaster Jeg ut i stor trengsel, hvis ikke de omvender seg fra gjerningene sine.

23 Jeg vil utrydde barna hennes ved død, og alle menighetene skal kjenne at Jeg er Den som ransaker sinn og hjerter. Og Jeg vil gi enhver av dere etter deres gjerninger.

24 Men nå sier Jeg til dere og til de andre i Tyatira, så mange som ikke har denne læren, som ikke har kjent Satans dybder, som de sier: Jeg skal ikke legge noen annen byrde på dere.

25 Bare hold fast på det dere har inntil Jeg kommer!

26 Og den som seirer og holder fast på Mine gjerninger inntil enden, ham vil Jeg gi makt over folkeslagene,

27 Han skal herske over dem med jernstav. Som pottemakerens kar skal de bli slått i stykker, slik Jeg også har fått det overgitt av Min Far.

28 Og Jeg vil gi ham morgenstjernen.

29 Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!

Åp. 2,18-29

Jesus beskriver seg som den som har øyne som luende ild, som betyr at alt er nakent og bart for hans øyne. Og videre at han er den som har føtter av fint kobber, som viser at han vandrer og dømmer i rettferdighet.

Han berømmer menigheten for dens gjerninger, kjærlighet, tjeneste, tro og tålmodighet. Men han har imot dem at pastoren har tillatt en kvinne og da kanskje sin kone, Jesabel som er en falsk profet, å komme inn i menigheten og øve innflytelse. Navnet Jesabel viser tilbake til kong Akabs hustru, og viser at dette er en herskesyk kvinne, og at hun bruker sjeliske profetier til å herske over mennesker. Hun lærer og forfører Herrens tjenere ut i hor og avgudsdyrkelse. På samme måte som dronning Jesabel, så prøver denne kvinnen å øve kontroll over Herrens tjenere i den menigheten. Hennes lære gikk ut på at en måtte kjenne Satans dybder for å få oppleve fylde av Guds nåde.

Denne Jesabel står for en uren åndelig innflytelse som prøver å dreie det sanne lederskapet i menigheten inn i urenhet og svakhet. Det betyr derfor at det ikke nødvendigvis er en kvinne eller pastorkonen denne ånden opererer gjennom, det kan også være gjennom en mann, men denne vil ofte stå pastoren nært, og ha sjeliske bånd til denne, og bruke disse til å øve innflytelse over menigheten.

Seieren for denne menigheten ligger i å ikke følge denne falske og herskesyke profetinnen, selv om hun muligens er pastorens kone. For dem som ikke allerede følger denne Jesabel ligger seieren i at de holder fast på det de har, og holder fast ved de gjerningene de gjør som er flere enn de første. Disse blir berømt for deres gjerninger, kjærlighet, tjeneste, tro og tålmodighet. Når de holder fast ved dette og ikke lar

Jesabel forføre dem, skal de seire i trengselstiden og få herske over folkeslagene og Jesus vil gi dem morgenstjernen.

Brevet til Sardes

3 *Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Dette sier Han som har de sju Guds ånder og de sju stjernene: Jeg vet om gjerningene dine, at du har navn av å leve, men du er død.*

² *Våkn opp og styrk det som ennå er igjen, det som er i ferd med å dø, for Jeg har ikke funnet gjerningene dine fullkomne for Gud.*

³ *Husk derfor på hvordan du tok imot og hørte! Hold fast på det og omvend deg! Derfor, hvis du ikke vil våke, skal Jeg komme over deg som en tyv, og du skal ikke vite i hvilken time Jeg kommer over deg.*

⁴ *Du har noen få navn også i Sardes, som ikke har flekket til klærne sine. Og de skal vandre omkring med Meg i hvite klær, for de er verdige til det.*

⁵ *Den som seirer, han skal bli kledd i hvite klær, og Jeg skal slett ikke stryke navnet hans ut av Livets Bok. Men Jeg skal bekjenne hans navn for Min Far og for Hans engler.*

⁶ *Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!*

(Åp. 3,1-6)

Jesus presenterer seg som den som har de sju Guds ånder, som er Den Hellige Ånd og de sju forskjellige måtene Den Hellige Ånd flyter fram på og fungerer på. Det er som den jødiske sjuarmede lysestaken. Den har sju forskjellige armer som alle brenner med hver sin flamme, men de hører alle til den samme staken, så de er alle en del av den samme helheten. Slik er det med Den Hellige Ånd også, den er ikke sju forskjellige Ånder men en Ånd, med sju forskjellige måter å operere og flyte fram på.

11 *En Kvist skal skyte opp fra Isaïs stubb, en Spire fra hans røtter skal bære frukt.*

² *Herrens Ånd skal hvile over Ham, visdoms og forstands Ånd, råds og styrkes Ånd, Ånden som gir kunnskap og frykt for Herren. (Jes. 11,1-2)*

Her ser vi de sju Guds Ånder beskrevet i Jesaja. Vi har Herrens Ånd eller Ånden til herreskap, visdoms Ånd, forstands Ånd, råds Ånd, styrkes Ånd, kunnskaps Ånd og Herrens frykts Ånd. Disse er de sju forskjellige sidene eller funksjonene til Den Hellige Ånd.

Han sier også at han har de sju stjernene som vi vet er pastorene for menighetene. Dette betyr at Jesus har både Den Hellige Ånd som gir liv og friskhet og han har pastoren som er ansvarlig for den enkelte menighets liv. Han har det som skal til for at en menighet skal få oppleve Guds overstrømmende liv.

Han sier til Sardes at de har navn av å leve, som betyr at de hører til en sammenheng som lever, men at de allikevel på tross av sin sammenheng er døde og døende. Det finnes ikke noe Åndens liv i menigheten, og deres gjerninger er ikke fullkomne innfor Gud. Med andre ord så gjør de ikke Åndens gjerninger, men de jobber ut fra egen kraft. Det var ingen ytre faktor som hadde presset dem inn i denne åndelige døden. Nei, det var kanskje mangelen på ytre press som hadde gjort dem sløve.

Jesus sier: ”Våkner opp og styrk det som enda ikke er dødt.” Han ber dem vende tilbake til den brannen de hadde i begynnelsen. Derimot hvis de ikke våkner opp, vil Jesus komme over dem som en tyv. De vil med andre ord miste sitt privilegium som en Guds menighet, med å kjenne tiden. Og da vil Jesu gjenkomst for dem ikke bli en herlig opplevelse, men en opplevelse av dom.

5 *Men om tider og stunder, brødre, trenger dere ikke at det blir skrevet til dere.*

² *For dere vet selv meget godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten.*

³ For når noen sier: «Fred og ingen fare,» da kommer en plutselig ødeleggelse over dem, som fødselsveene over den som skal føde. Og de skal slett ikke slippe unna.

⁴ Men dere, brødre, er ikke i mørket, så denne Dagen skulle komme over dere som en tyv.

⁵ Dere er alle lysets barn og dagens barn. Vi tilhører ikke natten eller mørket.

⁶ La oss derfor ikke sove, slik de andre gjør, men la oss våke og være edrue.

⁷ For de som sover, sover om natten. Og de som drikker seg fulle, er fulle om natten.

⁸ Men la oss som hører dagen til, være edrue og ta på oss troens og kjærlighetens brynje, og sette på oss håpet om frelse som hjelm.

(1. Tess. 5,1-8)

Seieren for denne menigheten ligger i å tenne opp igjen Åndens ild og omvende seg fra sin sløvhet. De må la dem som fortsatt har litt lid, tenne opp resten av menigheten. Og menigheten må vende tilbake til slik de var når de først tok imot.

Den som seirer skal slett ikke bli strøket ut av Livets bok. Dette viser at om denne menigheten ikke seirer og gjør det Jesus ber dem om å gjøre, vil konsekvensen bli så alvorlig at de vil bli strøket ut av Livets bok.

Brevet til Filadelfia

⁷ Og skriv til engelen for menigheten i Filadelfia: Dette sier Den Hellige, Den Sannferdige, Han som har Davids nøkkel, Han som åpner opp og ingen lukker igjen, og lukker igjen og ingen åpner opp:

⁸ Jeg vet om gjerningene dine. Se, Jeg har satt foran deg en åpen dør, og ingen kan lukke den igjen. For du har liten styrke, og du har holdt fast på Mitt ord, og du har ikke fornektet Mitt navn.

⁹ Se, Jeg vil la noen av Satans synagoge, de som sier at de er jøder og ikke er det, men lyver - se, Jeg skal få dem til å komme og tilbe for føttene dine, og de skal kjenne at Jeg har elsket deg.

¹⁰ Fordi du har tatt vare på Mitt ord om utholdenhet, vil Jeg også holde deg borte fra den prøvelsens time som skal komme over hele verden, for å prøve dem som bor på jorden.

¹¹ Se, Jeg kommer snart! Hold fast på det du har, så ingen skal ta kronen din.

¹² Den som seirer, ham vil Jeg gjøre til en søyle i Min Guds tempel, og han skal aldri mer gå utenfor. Jeg vil skrive Min Guds navn på ham, og navnet på Min Guds stad, det nye Jerusalem som kommer ned fra himmelen, fra Min Gud. Og Jeg vil skrive Mitt nye navn på ham.

¹³ Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!

(Åp. 3,7-13)

Jesus beskriver seg som den sannferdige, noe som betyr at hans beskrivelse av menigheten er sann og rett. Han sier også at det er han som har makt til å åpne og til å lukke enhver dør som menigheten møter. Han sier videre at han har satt en åpen dør foran denne menigheten, det betyr at her under trengselstiden vil det finnes muligheter for ekspansjon inn i nye områder for Guds menighet.

Han berømmer menigheten for dens gjerninger og for at den har holdt fast på ordet og på Jesu navn. På grunn av dette vil Jesus på en helt spesiell måte beskytte denne menigheten under trengselstiden. Det Jesus sier her betyr ikke at han vil ta dem ut av trengselstiden, men at han vil holde dem borte fra prøvelsene under denne tiden, og da en bestemt prøvelsens time som vil komme.

Når en ser på disse sju menighetene og brevene til dem, ser en at alle utenom to menigheter, Smyrna og Filadelfia, lever i en eller annen form for kompromiss eller frafall. Når en da ser på Smyrna og Filadelfia ser en to menigheter som lever i ydmykhet. Jesus sier til Smyrna at: "Jeg vet om fattigdommen din – men du er rik." Og til Filadelfia sier han: "For du har liten styrke..." Disse to menighetene har en helt annen holdning enn den som for eksempel Laodikea menigheten har, som tror om seg selv at den har alt og trenger ingenting. Her i den ydmykheten og avhengigheten til Gud ligger grunnen til at Gud kan bruke disse to

menighetene og har bare godt å si om dem. Skal vi som Guds folk være brukbare for Gud innfor den tiden som ligger foran er det viktig at vi lærer av disse to menighetene, og kler oss i sann ydmykhet og avhengighet til Gud. Uten dette vil vi fort ende opp som Laodikea menigheten.

Seieren for Filadelfia menigheten ligger i å holde fast på det den har. For Satan er ute etter å stjele, myrde og ødelegge i menigheten. Derfor for at menigheten skal få oppleve den seieren Jesus har for den, må den holde fast på alt den nå har. Da skal den bli til en søyle i Guds tempel, som står for noe støtt og fast.

Brevet til Laodikea

¹⁴ Og skriv til engelen for laodikeernes menighet: Dette sier Han som er Amen, Det Trofaste og Sanne Vitne, Opphavet til Guds skaperverk:

¹⁵ Jeg vet om gjerningene dine, at du verken er kald eller varm. Om du enda var kald eller varm!

¹⁶ Derfor, fordi du er lunken og verken kald eller varm, vil Jeg spy deg ut av Min munn.

¹⁷ Fordi du sier: «Jeg er rik, har fått overflod og har ikke behov for noe,» og ikke vet at du er elendig, ynkelig, fattig, blind og naken,

¹⁸ så råder Jeg deg til å kjøpe gull av Meg, gull rensset i ild, så du kan bli rik, og hvite klær, så du kan være påkledt, så din nakenhets skam ikke skal bli avslørt, og øyensalve til å salve øynene dine med, så du kan se.

¹⁹ Alle dem Jeg elsker, dem refser og tukter Jeg. Vær derfor nidkjær og omvend deg!

²⁰ Se, Jeg står for døren og banker. Om noen hører Min røst og åpner døren, da vil Jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med Meg.

²¹ Den som seirer, ham vil Jeg gi å sitte med Meg på Min trone, slik Jeg også har seiret og satt Meg med Min Far på Hans trone.

²² Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!

(Åp. 3,14-22)

Jesus presenterer seg som Amen, det trofaste og sanne vitne, opphavet til Guds skaperverk, som viser at når Jesus sier at dette kan han gjøre, så vil det bli slik, for han er Amen, la det skje.

Dette er en menighet som tror om seg selv at den har alt den trenger, at den er perfekt i Guds øyne. Den er fornøyd med sin nåværende situasjon. Men Jesus er langt fra fornøyd med menigheten. Det kan nok stemme at den en gang var en brennende, varm menighet, som hadde alt, men så ble den fornøyd og sluttet å søke Gud etter mer. Da ble den mer og mer lunken og mistet en etter en av de tingene den tidligere hadde. Men Jesus sier at det finnes gjenopprettelse for denne menigheten.

¹⁹ Derfor, få et nytt sinn og vend om, så deres synder kan bli utslettet, og fornyelsens tider kan komme fra Herrens åsyn,

²⁰ og Han kan sende Jesus Kristus, Han som på forhånd ble forkynt for dere.

²¹ Ham som himmelen skal ta imot, inntil de tider kommer da alt skal gjenopprettes, det som Herren deres Gud har talt om ved alle Sine hellige profeters munn, siden begynnelsen på denne tidsalder.

(Apg. 3,19-21)

For tiden før Jesus kommer tilbake er en tid av stor gjenoppbyggelse for Guds menighet, om den vil omvende seg fra sin stolthet og sin fornøydhet. Om den omvender seg fra sin fornøyde holdning vil det komme en fornyelsens vind i fra Herrens åsyn, og Gud vil da blåse på ilden i deres hjerter og gjøre dem brennende og lengtende igjen.

44 *Men hør nå, Jakob, Min tjener, Israel som Jeg har utvalgt.*

² Så sier Herren som dannet deg, som formet deg fra mors liv, Han som hjelper deg: Frykt ikke, Min tjener Jakob, du Jesjurun, som Jeg har utvalgt.

³ *For Jeg skal øse vann over det tørste og strømmen over det tørre. Jeg vil utøse Min Ånd over din ætt og Min velsignelse over dine etterkommere.*

⁴ *De skal spire opp mellom gresset, som popler ved vannbekker.*

⁵ *En skal si: «Jeg hører Herren til.» En annen skal kalle seg ved Jakobs navn. En annen skal skrive i sin hånd: «Tilhører Herren», og får Israel som hedersnavn. (Jes. 44,1-5)*

Seieren for denne menigheten ligger i å ikke forherde seg, i sin fornøydhet, men igjen begynne å søke Herren, som hjerten skriker etter vann. Gud sier nemlig at han vil øse vann ut over det tørste. Men den som ikke tørster vil heller ikke få noe. Om menigheten omvender seg vil Jesus komme inn og holde måltid med den, og øse ut over den alle sine himmelske velsignelser.

Men Jesus kommer med en alvorlig advarsel til denne menigheten. Om den insisterer på å leve i sin fornøydhet og misplasserte selvtilfredshet, og dermed sin lunkenhet, vil Jesus spy den ut av sin munn. Som betyr at Jesus vemmes så mye av en slik lunken holdning at han ikke vil ha noe mer å gjøre med en slik lunken menighet. Om det betyr at Jesus aktivt kaster den lunkne menigheten ut av sin globale menighet, eller om den lunker mer og mer til den helt har mistet sitt åndelige liv, og dermed ekskluderer seg selv, vet jeg ikke, men resultatet blir det samme.

Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menigheten

Jesus har her gitt de menighetene som skal leve i den siste tiden sju herlige løfter om seier i den verste av alle tider på jorden. Men han har også gitt oss sju sett betingelser for å få oppleve den seieren han har for oss. Derfor er det viktig at du hører hva Ånden sier til menigheten og gjør etter det. For gjør du det har du ingenting å frykte under trengselstiden, du vil kanskje måtte gi ditt liv, men da vil det være mer en ære og en velsignelse, enn noe du trenger å frykte. Du skal få være med å høste inn grøden slik at huset kan bli fullt, og du vil få oppleve at Jesus er med deg alle dager, inntil verdens ende.

Kapittel XIII:

Et alvorlig budskap til alt Guds folk

En dag etter at jeg hadde opplevd hvordan mitt eskatologiske system var blitt snudd opp ned etter å ha hørt på Ulf Ekmans kassettserie om Åpenbaringsboken, var jeg i Langgaten i Sandnes. Mens jeg gikk gjennom gågaten opplevde jeg hvordan Gud begynte å tale til meg i mitt indre. Jeg opplevde hvordan han la på meg at jeg skulle skrive en bok om det som jeg opplevde at Den Hellige Ånd talte til meg om, etter å ha hørt Ulf Ekmans undervisning. Jeg hadde nemlig opplevd at den undervisningen ble det som satte lyset på i et mørkt rom, slik at jeg begynte å se hele rommet i et nytt lys. Og jeg opplevde hvordan jeg fikk åpenbaring over nye skriftsteder og hvordan salvelsen fløt inn i et emne i Guds ord som jeg før hadde opplevd som tørt og lite spennende.

Mens jeg gikk der i Langgaten i Sandnes, diskuterte jeg med Gud om det at han ville at jeg skulle skrive denne boken. Jeg hadde ikke lyst ettersom jeg viste at mitt nye syn på opprykkelsen neppe ville bli tatt i mot av den sammenhengen jeg stod i med høye hallelujarop. Men jeg opplevde at Gud la en veldig tyngde på mitt indre, og befalte meg å skrive boken, uansett hva jeg trodde om mottakelsen. Jeg opplevde da etter å ha sagt ja til Gud angående boken, hvordan Den Hellige Ånd begynte å tale til meg om et budskap han ville at jeg skulle forkynne minst en gang på alle de plassene hvor jeg ville bli invitert i fremtiden. Det var et budskap om Guds menighet nå og i tiden som kommer, om to parallelle strømmer. Jeg vil gi deg det budskapet nå.

To parallelle strømmer i Guds menighet

Hva jeg opplevde Den Hellige Ånd talte til meg om der i Langgaten i Sandnes, var at det finnes alt og kommer til å bli enda mer tydelig og forsterket, to strømmer i Guds menighet.

³ *La ingen forføre dere på noen måte! For den Dagen kommer ikke uten at frafallet først er kommet, og syndens menneske er blitt åpenbart, fortapelsens sønn.*

⁴ *Han er den som står imot og opphøyer seg over alt det som kalles Gud eller som blir tilbedt, slik at han sitter som Gud i Guds tempel og viser seg selv fram som om han er Gud.*

(2. Tess. 2,3-4)

¹⁹ *Derfor, få et nytt sinn og vend om, så deres synder kan bli utslettet, og fornyelsens tider kan komme fra Herrens åsyn,*

²⁰ *og Han kan sende Jesus Kristus, Han som på forhånd ble forkynt for dere.*

²¹ *Ham som himmelen skal ta imot, inntil de tider kommer da alt skal gjenoprettes, det som Herren deres Gud har talt om ved alle Sine hellige profeters munn, siden begynnelsen på denne tidsalder. (Apg. 3,19-21)*

Ofte har det vært slik at de som har talt om endetiden enten har hatt et veldig pessimistisk syn på hvordan det kommer til å stå til med menigheten i tiden før Jesus kommer igjen. Eller så har den som har talt om de siste dager vært veldig positivt innstilt og kun talt om fremgang, seier og stor vekkelse i endetiden. Siden de ikke har vært enige om hva som gjelder, så har disse to forskjellige leirene kranglet om hva som var rett og hva som var vranglære. Men de gode nyhetene er at begge synene er rett. Det kommer nemlig til å finnes to parallelle strømmer i Guds menighet. Vi skal se hva Guds ord sier om disse to forskjellige strømmene i menigheten.

Den frafallende menighet

Grunnen til at jeg kaller den ene strømmen for den frafallende menighet og ikke den frafalne menighet, er at det vil finnes ulike grader av frafall i denne strømmen. Dette ser vi også i de sju sendebrevene i åpenbaringsboken, hvor vi ser to menigheter som ikke har noe frafall

eller kompromiss i seg, og fem andre menigheter som har alle ulik grad av frafall og kompromiss i seg. Der finnes alt fra at noen få i en menighet holder seg til Bileams lære, som i menigheten i Pergamon, til Sardes som Jesus sier er åndelig død. Dette vil vi komme til å se og ser alt, at ulike menigheter har gått ulik lengde inn på frafallets vei, men har en først begynt å gå på den veien, har en, en tendens til å fortsette lenger og lenger inn i frafallet. Det finnes nemlig ingen motstand på den veien, uten om at Gud står og kaller menigheten tilbake til seg.

En sovende menighet overfor tidenstegn

Den frafallende menighet vil være som sovende overfor det faktum at Jesu komme nærmer seg med stormskritt under den tiden som den frafallende menigheten eksisterer. De som hører til i denne menigheten vil til og med spotte de som forkynner om Jesu snare gjenkomst.

³ *Først av alt skal dere vite at i de siste dager skal spottere stå fram. De skal gå fram etter sine egne lyster*

⁴ *og si: «Hvor er løftet om Hans gjenkomst? For fra den tid fedrene sovnet inn fortsetter alle ting som de var fra skapelsens begynnelse av.»*

⁵ *For med vilje glemmer de dette: At himlene fra gammel tid ble til ved Guds ord. Og ved det samme Guds ord stod jorden fram fra vann og gjennom vann.*

⁶ *Ved dette gikk den daværende verden under, ved at den ble oversvømmet av vann.*

⁷ *Men de himler og den jord som er nå blir ved det samme Guds ord spart til ilden ved tiden for de ugudelige menneskers dom og fortapelse.*

⁸ *Men dette ene må dere ikke glemme, mine kjære, at for Herren er én dag som tusen år, og tusen år som én dag.*

⁹ *Herren er ikke sen med løftet, slik noen regner det for senhet. Men Han er tålmodig med oss, siden Han ikke vil at noen skal gå fortapt, men at alle skal komme til omvendelse.*

(2. Pet. 3,3-9)

De i denne typen menighet vil leve med en holdning av "Fred og ingen fare." Dette vil føre til en sovende holdning overfor alle de utallige tegn i tiden om at Herrens dag står like for døren. De vil være mer opptatt av sine daglige gjøremål i verdens system enn å leve nær til Jesus og lengte etter hans komme. Herrens dag vil dermed komme over dem som en tyv om natten.

5 *Men om tider og stunder, brødre, trenger dere ikke at det blir skrevet til dere.*

² *For dere vet selv meget godt at Herrens dag kommer som en tyv om natten.*

³ *For når noen sier: «Fred og ingen fare,» da kommer en plutselig ødeleggelse over dem, som fødselsveene over den som skal føde. Og de skal slett ikke slippe unna.*

⁴ *Men dere, brødre, er ikke i mørket, så denne Dagen skulle komme over dere som en tyv.*

⁵ *Dere er alle lysets barn og dagens barn. Vi tilhører ikke natten eller mørket.*

⁶ *La oss derfor ikke sove, slik de andre gjør, men la oss våke og være edrue.*

⁷ *For de som sover, sover om natten. Og de som drikker seg fulle, er fulle om natten.*

⁸ *Men la oss som hører dagen til, være edrue og ta på oss troens og kjærlighetens brynje, og sette på oss håpet om frelse som hjelm.*

⁹ *For Gud bestemte oss ikke til vrede, men til å vinne frelse ved vår Herre Jesus Kristus,*

¹⁰ *Han som døde for oss, så vi skulle leve sammen med Ham, enten vi våker eller sover.*

¹¹ *Derfor, trøst hverandre og oppbygg hverandre, slik dere også gjør.*
(1. Tess. 5,1-11)

De som lever som denne menigheten vil miste det privilegiet som de kristne egentlig skulle få leve i, nemlig at Herrens dag ikke skulle komme over dem som en tyv om natten, ettersom de ville kjenne

hvilken tid de levde i og ville vite at Herrens dag stod like for døren. Disse derimot ville være som sovende, og ikke få med seg "tider og stunder". De vil være som de fem uforstandige jomfruene, som ikke hadde olje nok på lampen. De var alle innbudt til bryllupet, men de fem uforstandige kom ikke inn, ettersom de ikke kjente tiden de levde i og ikke var klar når brudgommen kom.

En lovløs menighet

Den frafallende menighet vil ligge under for den samme lovløsheten som vil tre mer og mer fram i samfunnet, jo nærmere Jesu komme vi kommer.

³ La ingen forføre dere på noen måte! For den Dagen kommer ikke uten at frafallet først er kommet, og syndens menneske er blitt åpenbart, fortapelsens sønn.

⁴ Han er den som står imot og opphøyer seg over alt det som kalles Gud eller som blir tilbedt, slik at han sitter som Gud i Guds tempel og viser seg selv fram som om han er Gud.

⁵ Husker dere ikke at da jeg ennå var hos dere, fortalte jeg dere disse tingene?

⁶ Og nå vet dere hva som holder igjen, for at han kan bli åpenbart i sin egen tid.

⁷ For lovløshetens hemmelighet er allerede nå i virksomhet. Det er bare det at den som nå holder igjen, skal bli tatt bort.

⁸ Og da skal den lovløse bli åpenbart, han som Herren skal ødelegge med Sin munns ånde og tilintetgjøre ved Sin gjenkomst i herlighet.

⁹ Den lovløses komme er etter Satans virksomhet med all kraft, tegn og løgnens under

¹⁰ og med all urettferdighetens forførelse blant dem som går fortapt, fordi de ikke tok imot kjærlighet til sannheten, så de kan bli frelst.

¹¹ Og av denne grunn skal Gud sende dem villfarelsens makt, så de skal tro løgnen,

¹² for at alle de som ikke trodde sannheten, men hadde glede i urettferdigheten, skal bli dømt. (2. Tess. 2,3-12)

De kommer til å ta seg lærere i hopevis, som ikke lenger forkynner de grunnleggende sannhetene i Guds ord som vi finner ut fra Hebreerne kapittel 6 vers 1 til 2:

- Omvendelse fra døde gjerninger og tro på Gud.
- Lære om dåp.
- Lære om håndspåleggelse.
- Lære om de dødes oppstandelse.
- Lære om evig dom.

Spesielt det som har med evig dom og med omvendelse fra døde gjerninger vil disse nye lærerne som menigheten tar seg holde seg langt borte fra. Og når de kommer inn på temaet vil det alltid være for å forklare at det ikke lenger er slik som dette ble forkynt i gamle dager, for nå vet vi bedre og tidene har forandret seg.

De vil i stedet for den sunne læren om å leve i stadig helliggjørelse, lage seg lærer som bekrefter at det er helt greit med det livet de lever. De vil hate enhver som forkynner sannheten, på samme måte som Sodomas innbyggere hatet Lot. De vil kun høre det som klør dem i øret, og fremfor alt ikke noe som river og sliter i deres eget kjød. Disse som forkynner sannheten vil de stemple, som loviske, fariseere, ukjærlige og dømmende.

² *Forkynn ordet! Vær rede i tide og utide! Overbevis, irettesett, forman med all langmodighet og undervisning.*

³ *For den tid kommer da de ikke skal holde ut den sunne lære, men etter sine egne lyster hoper de seg opp lærere, og det etter hva som klør dem i øret.*

⁴ *De skal vende ørene sine bort fra å høre sannheten, og de skal vende seg til eventyr.*

⁵ *Men vær du på vakt i alle ting, lid ondt, gjør en evangelists gjerning og fullfør din tjeneste! (2. Tim. 4,2-5)*

På grunn av denne lovløsheten som vil være fremtredene i den frafallende menigheten vil vi i denne finne de samme tidens tegn, som Paulus sier at vi vil finne i samfunnet i stort.

3 *Men vit dette, at i de siste dager skal det komme harde tider.*

² *For da skal menneskene være slike som elsker seg selv, elsker penger, skryter, er stolte, spotter, er ulydige mot foreldre, er utakknemlige, vanhellige,*

³ *uten naturlig kjærlighet, utilgivende, baktalere, slike som er uten selvtukt, brutale, slike som er uten kjærlighet til det gode,*

⁴ *forrhædere, framfusende, oppblåste og slike som elsker lysten høyere enn de elsker Gud.*

⁵ *De har en ytre form for gudsfrykt, men fornekter dens kraft. Og slike skal du vende deg bort fra! (2. Tim. 3,1-5)*

Et skinn av Gudsfrykt, men fornekter dets kraft

Den frafallende menighet vil ha en ytre form for Gudsfrykt, men den vil fornekte dens kraft.

⁵ *De har en ytre form for gudsfrykt, men fornekter dens kraft. Og slike skal du vende deg bort fra! (2. Tim. 3,5)*

Denne menigheten vil med andre ord ha sin religiøse maske i perfekt stand. Den vil kunne alle de rette ordene og vise frem en mengde fromme religiøse gjerninger, men det kommer ikke til å finnes noe sant liv der. Åndens liv kommer til å tørke helt ut i denne typen menighet. Dette kommer til å gi seg utslag på to forskjellige måter.

Det kommer enten til å bli som for menigheten i Sardes, hvor livet i synd har ført til åndelig død i menigheten. For her har de fleste flekket til klærne sine, og ved denne synden opplevd hvordan livet i Gud har tørket inn.

3 *Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Dette sier Han som har de sju Guds ånder og de sju stjernene: Jeg vet om gjerningene dine, at du har navn av å leve, men du er død.*

² *Våk opp og styrk det som ennå er igjen, det som er i ferd med å dø, for Jeg har ikke funnet gjerningene dine fullkomne for Gud.*

³ *Husk derfor på hvordan du tok imot og hørte! Hold fast på det og omvend deg! Derfor, hvis du ikke vil våke, skal Jeg komme over deg som en tyv, og du skal ikke vite i hvilken time Jeg kommer over deg.*

⁴ *Du har noen få navn også i Sardes, som ikke har flekket til klærne sine. Og de skal vandre omkring med Meg i hvite klær, for de er verdige til det.*

⁵ *Den som seirer, han skal bli kledd i hvite klær, og Jeg skal slett ikke stryke navnet hans ut av Livets Bok. Men Jeg skal bekjenne hans navn for Min Far og for Hans engler.*

⁶ *Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!*

(Åp. 3,1-6)

Det andre settet på hvordan menigheter vil miste det åndelige livet i de siste dager, er som ved menigheten i Tyatira. Der hadde profetinnen Jesabel fått operere fritt. Dette er den samme åndsmakt som var over dronning Jesabel, som stod i mot Elia i det gamle testamentet.

²⁵ *Men det var ingen som Akab, han som solgte seg til å gjøre det som var ondt i Herrens øyne, fordi hans hustru Jesabel egget ham til det.*

(1. Kong. 21,25)

Dette er en ånd som gjennom falske profetier, manipulasjon, heksekraft og ved å tilrane seg maktposisjoner i menigheten angriper det åndelige livet i menigheten. Denne Jesabel ånden, som vil operere gjennom personer, som både kan være uvitende og godtroende i sin tjeneste, men som har åpnet seg opp for denne åndens innflytelse, vil først og fremst angripe den sanne profetiske salvelsen. Dette på grunn av at den sanne profetiske tjenesten har i seg kraft til å konfrontere, avsløre og beseire Jesabel ånden, på sammen måte som Elia beseiret den opprinnelige

Jesabel og hennes Ba'al profeter. Denne åndsmakten står for sterk kontroll og ønsker å legge lokk på Den Hellige Ånds sanne og spontane manifestasjoner i en menighet.

19 Akab fortalte Jesabel alt det Elia hadde gjort, også hvordan han hadde drept alle profetene med sverd.

² Da sendte Jesabel en budbærer til Elia og sa: «Må gudene ramme meg både nå og siden, om jeg ikke i morgen på denne tiden gjør med ditt liv som det gikk med livet til hver av dem.»

³ Da ble han redd, han brøt opp og sprang for livet. Han drog til Be'er-Sjeba som tilhører Juda, og han lot tjeneren sin bli der.

⁴ Men selv drog han en dagsreise ut i ødemarken, og han kom ut dit og satte seg under en gyvelbusk. Han bad om at han måtte dø og sa: «Det er nok! Ta nå mitt liv, Herre, for jeg er ikke bedre enn mine fedre!»

⁵ Mens han lå og sov under en gyvelbusk, var det plutselig en engel som rørte ved ham og sa til ham: «Stå opp og spis!»

⁶ Han så etter, og se, der ved hodet hans lå det en kake stekt på varme steiner, og en krukke med vann. Så spiste og drakk han, og la seg ned igjen.

⁷ Herrens engel kom tilbake for andre gang, rørte ved ham og sa: «Stå opp og spis, ellers blir reisen for lang for deg.»

⁸ Så stod han opp og spiste og drakk, og styrket ved denne maten gikk han i førti dager og førti netter helt til Guds fjell Horeb.

⁹ Der gikk han inn i hulen og var på det stedet natten over. Og se, Herrens ord kom til ham, og Han sa til ham: «Hvorfor er du her, Elia?»

¹⁰ Da sa han: «Jeg har vært meget nidkjær for Herren, hærskarenes Gud. For Israels barn har sviktet Din pakt, revet ned alterne Dine og drept profetene Dine med sverdet. Jeg er alene igjen, og de prøver å ta mitt liv.»

(1. Kong. 19,1-10)

Jeg har selv fått oppleve hvordan denne åndsmakten kan dra livet ut av en menighet der den får komme inn og operere fritt ut fra en maktposisjon. Den aktuelle menigheten var full av liv, og en oase i

nærmiljøet. Men etter at denne personen som Jesabel ånden operer gjennom, selv om denne personen neppe har intensjon om å ødelegge menigheten, kom inn i menigheten, har menigheten skritt for skritt gått inn i en tilstand av total uttørking. Alt åndelig liv i menigheten blir holdt stramt i tøylene. De profetiske tjenestene som fungerte i menigheten flyter ikke lenger i møtene og all spontanitet er borte, og en har planlagt ned til minste detalj alt som skal skje de neste to årene. Derfor om denne ånden får operere fritt gjennom mennesker i en menighet vil dette dra ut livet av den aktuelle menigheten.

18 Og skriv til engelen for menigheten i Tyatira:

Dette sier Guds Sønn, som har øyne som luende ild, og føttene Hans er som fint kobber:

19 Jeg vet om gjerningene dine, kjærligheten din, tjenesten din, troen din og tålmodigheten din. Og når det gjelder gjerningene dine, er de siste flere enn de første.

20 Likevel har Jeg noen få ting imot deg, for du tillater kvinnen Jesabel, hun som kaller seg selv profetinne, å lære og forføre tjenerne Mine til å leve i hor og spise av kjøtt som er ofret til avguder.

21 Og Jeg gav henne tid til å omvende seg fra sitt horeliv, men hun omvendte seg ikke.

22 Se, Jeg kaster henne på sykeseng, og dem som lever i utuktig samliv med henne, kaster Jeg ut i stor trengsel, hvis ikke de omvender seg fra gjerningene sine.

23 Jeg vil utrydde barna hennes ved død, og alle menighetene skal kjenne at Jeg er Den som ransaker sinn og hjerter. Og Jeg vil gi enhver av dere etter deres gjerninger.

24 Men nå sier Jeg til dere og til de andre i Tyatira, så mange som ikke har denne læren, som ikke har kjent Satans dybder, som de sier: Jeg skal ikke legge noen annen byrde på dere.

25 Bare hold fast på det dere har inntil Jeg kommer!

26 Og den som seirer og holder fast på Mine gjerninger inntil enden, ham vil Jeg gi makt over folkeslagene,

27 Han skal herske over dem med jernstav. Som pottemakerens kar skal de bli slått i stykker, slik Jeg også har fått det overgitt av Min Far.

²⁸ *Og Jeg vil gi ham morgenstjernen.*

²⁹ *Den som har øre, han høre hva Ånden sier til menighetene!*

(Åp. 2,18-29)

Dette er altså to måter på å dra ut det åndelige livet fra en menighet som vi kommer til å se i menigheter i tiden før Jesus kommer igjen. Men uansett hvordan det kommer til å skje, vil resultatet bli det samme. Menigheten vil ha et ytre skinn av gudsfrykt, men den vil fornekte, og i alle fall ikke fungere i Guds kraft.

En menighet full av gjerninger men uten samfunn med Gud

²¹ *Ikke alle som sier til Meg: «Herre, Herre», skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør Min himmelske Fars vilje.*

²² *Mange skal si til Meg på den dag: «Herre, Herre, har vi ikke profetert i Ditt navn, drevet ut demoner i Ditt navn og gjort mange kraftige gjerninger i Ditt navn?»*

²³ *Men da skal Jeg bekjenne for dem: «Jeg har aldri kjent dere. Gå bort fra Meg, dere som driver med lovløshet!»*

(Matt. 7,21-23)

Blant den frafallende menighet finnes det menigheter som vil være meget aktive med sine "kristne" aktiviteter. Dette vil oftest være aktiviteter av menneskelig natur, som diverse sosiale tilbud til menighetsmedlemmene eller forskjellig service til lokalsamfunnet rundt menigheten. Men Jesus sier her at disse gjerningene også vil inneholde gjerninger av åndelig natur, som profetering, utkastning av demoner og mange kraftige gjerninger, alt gjort i Jesu navn. Men Jesus sier til disse på tross av alle deres gjerninger at de ikke får komme inn i himelens rike. "Ikke alle som sier til Meg: "Herre, Herre," skal få komme inn i himlenes rike, men den som gjør Min himmelske Fars vilje."

Hvorfor fikk ikke disse som hadde både profetert, kastet ut demoner og gjort kraftige gjerninger i Jesu navn komme inn i himmelen? Fordi Jesus aldri hadde kjent dem. Disse hadde kun en gjerningsreligion, kanskje en karismatisk form for gjerningsreligion, men like fullt en gjerningsreligion. Det kristne livet er ingen gjerningsreligion, men en levende og pulserende relasjon til vår Herre og Frelser Jesus Kristus, Guds levende Sønn. Denne relasjonen er alt hva det å være en kristen handler om. Uten denne relasjonen finnes det ikke noe liv i kristenlivet ditt, da blir det kun døde gjerninger som blir stående tilbake, og da vil du få høre Jesus si disse forferdelige ordene til deg: "Jeg har aldri kjent deg." Derfor er det så viktig i din iver etter å tjene Herren at du setter deg ned med Jesu føtter og bare er sammen med han, slik at du lærer han å kjenne, og han lærer deg å kjenne.

Ofte i menigheter ledet av evangelistiske gaver kan dette bli et problem, ettersom en har en slik lengsel etter å gjøre en mengde gjerninger for Gud og lengter etter å få se mennesker frelst, at en ikke har tid til å virkelig sette seg ned og ha samfunn med Den Hellige Ånd. Ofte om en ikke alt flyter i Den Hellige Ånds salvelse, og i stede begynner å prøve å produsere menighetsvekst ved naturlige og menneskelige metoder, vil en bli så opptatt med disse aktivitetene at samfunnet med Jesus forsvinner og den første kjærligheten slukner helt. Tilbake står en pervertert form for kristendom, hvor en ikke har tid til å være sammen med Gud for vi er altfor opptatte med å være ute og tjene han med våre egne aktiviteter. Nå sier jeg ikke at vi ikke skal være ute og evangelisere og profetere, kaste ut demoner og gjøre kraftige gjerninger. Nei, dette sier Guds ord helt klart at vi skal gjøre, og vi skulle gjort det mye mer enn det vi gjør, men disse gjerningene kommer som en naturlig konsekvens av det å bruke tid i samfunn med Jesus. Vi er først og fremst kalt til samfunn med Jesus, og derfra vil alle disse gjerningene flyte fram, som en elv av levende vann fra våre indre. Men da vil de være fulle av Guds kraft, og har en helt annen virkning enn når vi gikk i egen kraft. Ofte har det her vært uenighet om hvilke fokus en menighet bør ha mellom de som har et evangelistisk kall og tjeneste og de som er hva vi kaller profetiske personer i en menighet. Hvor evangelistene

mener at profetene har snødd helt inne, og kun driver og duller med hverandre og ikke tenker på at verden må bli frelst. Men det som er sannheten er at for at en skal få sann evangelisering og sann framgang for Guds rike, må en hente kraften fra der den er å finne, og det er utelukkende i det dype samfunnet med Gud.

⁸ *Dyp kaller på dyp ved lyden av Dine brenninger. Alle Dine bølger og brottsjøer har skylt over meg. (Sal. 42,8)*

Gud kaller oss alle inn i en dyp til dyp relasjon med seg, hvor vi kjenner hverandres hjerteslag, slik en mann kjenner sin kone etter et livslangt lykkelig ekteskap, og kjenner alle hennes tanker og følelser bare ved å se på henne. Når vi som kristne og som menigheter får komme inn i et slikt dypt samfunn med Den Hellige Ånd, vil vi få oppleve hvordan Gud leder oss frem slik at vi hele tiden er der hvor hans strøm av salvelse og kraft flyter. Dr. Lester Samural er et eksempel på hvordan dette er ment å være. Han stivnet aldri fast i et samfunn, men lot Gud lede seg hele livet og var alltid med i det som Gud gjorde akkurat nå. Han var med i Pinsevekkelsen under kjemper som Smith Wigglesworth, han stod i sterk vekkelse hele livet og lot alle Guds bølger og brottsjøer komme over seg, fordi han lot seg lede av Den Hellige Ånd, og han ble en åndelig far for mange sterke tjenestegaver før han døde og gikk inn i herligheten. Et slikt liv er det enhver evangelist og enhver profet lengter etter, men det kommer kun gjennom et nært samfunn med Den Hellige Ånd.

²³ *Men da skal Jeg bekjenne for dem: «Jeg har aldri kjent dere. Gå bort fra Meg, dere som driver med lovløshet!»*
(Matt. 7,23)

Men dessverre er det mange menigheter i den siste tiden som ikke kommer til å leve i noen slik nær relasjon til Jesus. Vi ser her hvordan Jesus knytter det manglende samfunnet til lovløshet. Det er nemlig slik at et utebliende samfunn med Jesus ofte er en naturlig konsekvens av det å leve i lovløshet. Det er slik at når en har samfunn med Jesus blir en kjent med hans personlighet, som består av kjærlighet og godhet, men

også hellighet og rettferdighet. Gud er tre ganger hellig og kan ikke ha samfunn med synd, slik at om en lever i lovløshet og i synd, vil det å ha samfunn med Jesus alltid gjøre at en blir trukket mot omvendelse. Om en da ikke ønsker å omvende seg fra sin synd vil dette samfunnet med Jesus bli veldig vanskelig. Og den som ikke ønsker å leve i lydighet til Jesus og omvende seg fra sin synd vil etter en tid mer og mer holde seg borte fra samfunnet med Jesus, inntil det ikke lenger er noe samfunn i det hele tatt. Det finnes mange som har det slik rundt om i menighetene, men hva vi kommer til å se mer og mer ettersom frafallet brer om seg er at hele menigheter vil ha det slik.

En selvgod og stolt menighet, helt uten Guds nærvær

En annen form frafallet i menigheter vil ta, er hvilken innstilling og lengsel menigheten har etter Guds nærvær. Gud har talt til flere sterke tjenestegaver, der i blant Benny Hinn, den siste tiden om at det skjer et skille i menigheten nå. At geitene blir skilt fra sauene og agnene fra kornene. Dette skillet ville da tydeligst vise seg i hvordan menighetene og spesielt menighetslederne søker Guds nærvær.

*¹⁷ Fordi du sier: «Jeg er rik, har fått overflod og har ikke behov for noe,» og ikke vet at du er elendig, ynkelig, fattig, blind og naken,
¹⁸ så råder Jeg deg til å kjøpe gull av Meg, gull rensset i ild, så du kan bli rik, og hvite klær, så du kan være påkledt, så din nakenhets skam ikke skal bli avslørt, og øyensalve til å salve øynene dine med, så du kan se.*

¹⁹ Alle dem Jeg elsker, dem refser og tukter Jeg. Vær derfor nidkjær og omvend deg!

²⁰ Se, Jeg står for døren og banker. Om noen hører Min røst og åpner døren, da vil Jeg gå inn til ham og holde måltid med ham, og han med Meg. (Åp. 3,17-20)

I Laodikea menigheten ser vi et eksempel på en slik menighet som ikke lenger har Guds nærvær i blant seg, ettersom Jesus her sier at han står utenfor døren til menigheten, og ønsker å komme inn for å ha samfunn

med dem. Gud er med andre ord ikke inne i menigheten med sitt nærvær. Hva er den viktigste årsaken til at slike menigheter ikke lenger opplever Guds nærvær i blant seg? Vi ser her at Laodikea menigheten levde i en vrangforestilling om at de var rike, hadde overflod og manglet ingenting. Her ligger det store problemet, som feller mange menigheter og ledere i denne tiden. De har latt stoltheten over egen fortreffelighet få komme inn og forblinde dem, slik at de ikke ser hvordan situasjonen virkelig er.

Disse lederne og menighetene har latt sin egen makt og kraft bli det som de setter sin lit til. De er fornøyde og søker ikke Gud etter å få noe mer, for de ser ikke at de er i et skrikende behov av Gud, for de mener og tror at de fikser dette selv. De lengter ikke lenger etter Guds nærvær, og søker han derfor ikke lenger. Deres egen stolthet og selvgode holdning har berøvet menigheten for noe av det viktigste vi som kristne har, nemlig Guds herlighet og Guds nærvær.

En tid av å skille klinten fra veten, og geitene fra sauene.

³¹ *Herren sa: «Simon, Simon! Se, Satan har gjort krav på dere, for at han skulle få sikte dere som hvete.*

³² *Men Jeg har bedt for deg at din tro ikke måtte svikte. Når du en gang vender tilbake, da styrk dine brødre.»*

³³ *Men Peter sa til Ham: «Herre, jeg er klar til å gå både i fengsel og i døden sammen med Deg.»*

³⁴ *Da sa Han: «Jeg sier deg, Peter, at hanen skal ikke gale i dag før du tre ganger har nektet at du kjenner Meg.»*

(Luk. 22,31-34)

Tiden vi som menighet går inn i vil bli en tid av skille mellom de menigheter som lengter etter og søker Guds nærvær og Guds kraft i alt de gjør, og de menigheter som ikke lenger søker etter Guds nærvær, men i stedet skalerer ned på alt som har med den overnaturlige dimensjonen i Guds menighet. Dette gjøres ofte under påskuddet om å være en "seeker-friendly" menighet. En har da den misforståtte

oppfatningen at Guds nærvær og Guds kraft var noe som skulle være til hinder for at nye mennesker skulle bli frelst.

Resultatet av dette skillet som kommer vil være en menighet uten lengsel etter Guds nærvær, og som dermed vil tørke inn mer og mer. Mens den andre typen menighet som vi nå skal se nærmere på, vil oppleve det motsatte hvordan Gud på en ny og frisk måte lar sitt liv flyte inn i menigheten som aldri før.

Dette er derfor en tid av livsviktige valg for menighetsledere. Lederskapet vil være de som staker ut kursen for den enkelte menighet, gjennom enten å kontrollere og begrense det som Den Hellige Ånd ønsker å gjøre i ens menighet, eller i lydighet åpne opp for den strømmen av liv som Gud vil la komme over sin menighet. Det er også en tid av livsviktige valg for det enkelte menighets medlem, ettersom en fra sendebrevene i åpenbaringsboken kan se at Jesus dømmes eller belønner en menighet som et kollektiv. Skulle en derfor oppleve at den menigheten en nå går i velger å gå inn på frafallest vei, er det livsviktig at en finner en ny menighet, som ønsker å gå med Gud i denne avgjørende tiden.

For noen år siden opplevde jeg hvordan Gud la på meg et budskap til en annen forkynner som jeg kjente, som hadde gått ut av den sammenhengen som han tidligere stod i, og startet en ny menighet. Generelt tror jeg at det er Guds vilje og ønske at det startes nye menigheter, slik at flere kan nås, men motivene må være de rette og viktigst av alt så må en ha hørt fra Gud at en skal plante en ny menighet. I alle fall opplevde jeg hvordan Den Hellige Ånd kom over meg med et veldig alvor og ba meg si til denne andre forkynneren at Gud holdt han ansvarlig for alle de som hadde gått med han inn i den nye menigheten.

Det samme opplever jeg at Gud sier til deg som menighetsleder inn for den kommende tiden. Du kommer til å bli holdt ansvarlig for de valg du tar for din menighet og for hvordan du fører og leder dine betrodde lam.

Den gjenopprettede menighet

¹⁹ Derfor, få et nytt sinn og vend om, så deres synder kan bli utslettet, og fornyelsens tider kan komme fra Herrens åsyn,

²⁰ og Han kan sende Jesus Kristus, Han som på forhånd ble forkynt for dere.

²¹ Ham som himmelen skal ta imot, inntil de tider kommer da alt skal gjenopprettes, det som Herren deres Gud har talt om ved alle Sine hellige profeters munn, siden begynnelsen på denne tidsalder. (Apg. 3,19-21)

Heldigvis er ikke alt helsvart i Guds menighet i endens tid. Nei, det finnes en annen strøm, som går i den helt motsatte retningen av hva den frafallende menigheten gjør. Jeg kaller denne strømmen for den gjenopprettede menighet. Vi skal nå de på hva Guds ord sier om denne strømmen og på hva Gud har talt til meg om angående den menigheten som kommer til å stå i den største innhøstningen som denne verden har opplevd.

En "ny" type lederskap

²⁵ Sammensvergelsen av hennes profeter i hennes midte er som en brølende løve som river byttet i stykker. De fortærer menneskeliv. De tar skatter og kostbare ting. De gjør mange til enker midt i henne.

²⁶ Hennes prester gjør vold på Min lov, og de vanhelliger Mine helligdommer. De skiller ikke mellom hellig og vanhellig, og de lærer ikke å skjelne mellom det urene og det rene. De har lukket sine øyne for Mine sabbater, slik at Jeg blir vanhelliget iblant dem.

²⁷ Hennes ledere midt i henne er som ulver som river i byttet så de kan utøse blod, så de kan ødelegge sjeler, og for at de kan skaffe seg urett vinning.

²⁸ Hennes profeter pusser over dem med kalk, de ser falske syner og spår løgn for dem. De sier: «Så sier Herren Gud», enda Herren ikke hadde talt. (Esek. 22,25-28)

² *Menneskesønn, profetér mot Israels hyrder, profetér og si til dem: Så sier Herren Gud til hyrdene: Ve Israels hyrder, de som røkter seg selv. Er det ikke flokken hyrdene skulle røkte?*

³ *Dere eter fett og kler dere med ullen. Dere slakter gjøfeet, men dere røkter ikke flokken.*

⁴ *De svake har dere ikke styrket, den syke har dere ikke lagt, den sønderbrutte har dere ikke forbundet, det bortdrevne har dere ikke ført tilbake, og den fortapte har dere ikke søkt etter. Men med makt og råskap har dere hersket over dem.*

⁵ *Slik ble de spredt fordi de var uten hyrde. De ble til føde for alle markens ville dyr da de ble spredt utover. (Esek. 34,2-5)*

Selv om dette er to profetier til datidens lederskap i Israel, stemmer de like godt til lederskapet i den frafallende menigheten i tiden før Jesus komme tilbake. De er mest opptatt av sin egen framgang og prestisje. De er ikke opptatt med å bygge Guds rike, men de er opptatt med å bygge monumenter over sin egen fortreffelighet. Men halleluja! Noe nytt er på gang!

Gud er i ferd med å reise opp en ny type pastorer og ledere. Han reiser opp et lederskap som har sin lengsel etter å glede Herren Jesus mer enn mennesker. De kommer til å tale sannheten om et hellig liv og omvendelse fra synd, selv om de blir kalt for mørkemenn. De taler ikke budskap for å glede de som sitter i salen. Nei, de kaster seg på Herren for å få et ord i fra Himmelen, som kan bringe liv, selv om ordet kan opprøre de religiøse.

De lengter ikke etter store bygg i det naturlige, som kan stå som monumenter over hva de har klart å bygge. Nei, de legger all sin energi ned i å bygge et tempel for Gud i Ånden, av de menneskene som Gud har betrodd dem. Et tempel hvor Gud kan bo med sitt nærvær og med sin herlighet.

²⁶ *For se på deres kall, brødre, at ikke mange vise etter kjødet, ikke mange mektige, ikke mange av høy ætt ble kalt.*

²⁷ *Men Gud har utvalgt det dåraktige i verden, for å gjøre det vise til skamme. Og Gud har utvalgt det svake i verden, for å gjøre det som er mektig til skamme.*

²⁸ *Og det som står lavt i verden, og det som blir foraktet, har Gud utvalgt, og det som ikke er noe, for å gjøre det som er noe til ingenting,*

²⁹ *for at intet kjød skulle rose seg for Ham. (1.Kor. 1,26-29)*

Vi kommer til å bli forundret over hvem Gud utvelger seg til å tjene ham, i den kommende vekkelsen. Det vil ikke lenger bety noe hvilket navn en har, hvilke skoler en har tatt, eller om ens far er forstander eller pastor. Gud kommer ikke til å utvelge de tjenestegavene han kommer til å bruke i den gjenopprettede menighet etter kjødet eller det ytre. Nei, de kommer til å bli utvalgt etter hva Gud har lagt ned i dem, og etter hvordan de flyter i Den Hellige Ånds salvelse. Vi kommer ikke lenger til å kjenne hverandre etter kjødet, men etter ånden.

På grunn av dette kommer ikke tjenestegavene som Gud bruker i den siste tiden til å kunne la seg bli stolt. De kommer til å se at i seg selv ville de ikke kunne gjøre noe, men Gud som virker i dem, skal ha all ære. Tjenestegavene kommer heller ikke til å bygge opp enmannsshow rundt seg, men i stedet konsentrere seg om å gjøre de hellige i stand til tjenestegjering.

De kommer ikke til å la sin lengsel etter større inntekter til sin menighet i form av statsstøtte lenger pervertere deres lengsel etter å se mennesker frelst. Dette blant annet for at den gjenopprettede menigheten kommer tidlig til å miste sin statsstøtte på grunn av deres kompromissløse forkynnelse. Dette talte Den Hellige Ånd til meg om en kveld jeg kjørte hjem fra jobb. Han sa: "Si til min menighet at den må gjøre seg uavhengig av statsstøtten. For det kommer en tid når det vil bli stilt betingelser for å motta statsstøtten." Deres lengsel etter å se mennesker frelst grunner i stedet på deres medynk til mennesker på vei mot

fortapelse. De kommer til å lengte etter å kunne fremstille en hellig og ulastelig brud for Herren når han kommer.

En dyp lengsel etter samfunn med Jesus

21 Ikke alle som sier til Meg: «Herre, Herre», skal komme inn i himlenes rike, men den som gjør Min himmelske Fars vilje.

22 Mange skal si til Meg på den dag: «Herre, Herre, har vi ikke profetert i Ditt navn, drevet ut demoner i Ditt navn og gjort mange kraftige gjerninger i Ditt navn?»

23 Men da skal Jeg bekjenne for dem: «Jeg har aldri kjent dere. Gå bort fra Meg, dere som driver med lovløshet!»

Noe som vil karakterisere den gjenopprettede menighet er deres dype lengsel etter å ha samfunn med Jesus deres frelser og Herre. De er ikke fornøyd med å ha kunnskap om Herren. Nei, de ønsker å ha en daglig relasjon med Han som har kjøpt dem fri. Selv om de vet at det er fra samfunnet med Gud at salvelsen flyter, så er ikke dette deres motivasjon for å søke hans nærvær. Nei, de søker han fordi de har en dyp kjærlighet til han som ga sitt liv for dem.

De vil være som Josva som ønsket å bo i Tabernakelet, for å kunne være i Guds nærhet så mye som mulig.

1 Til sangmesteren. Etter Gittit. En salme av Korahs sønner.

2 Hvor kjært er Ditt tabernakel, hærskaenes Herre!

3 Min sjel lengter, ja, tæres av lengsel etter Herrens forgårder. Mitt hjerte og mitt kjød roper etter Den levende Gud.

4 Selv spurven har funnet et hjem, og svalen et rede, der den kan legge sine unger, Dine altere, hærskaenes Herre, min Konge og min Gud.

5 Salige er de som bor i Ditt hus. De skal alltid prise Deg. Sela

6 Salig er det menneske som har sin styrke i Deg, som har fått pilegrimsveien lagt ned i sitt hjerte.

7 Når de går gjennom Baka-dalen, gjør de den til en kilde. Selv tidligregn dekker den med velsignelser.

- ⁸ *De går fra kraft til kraft. Hver og en stiller seg fram for Gud på Sion.*
- ⁹ *Herre, hærskares Gud, hør min bønn! Jakobs Gud, legg øret til!*
Sela
- ¹⁰ *Se, Gud, vårt skjold, se på Din salvedes åsyn!*
- ¹¹ *For én dag i Dine forgårder er bedre enn tusen andre. Jeg har valgt å stå ved døren i min Guds hus framfor å ha bolig i ugudelighets telt.*
- ¹² *For Herren Gud er sol og skjold. Herren gir nåde og herlighet. Intet godt vil Han spare for dem som vandrer oppriktig.*
- ¹³ *Hærskares Herre, salig er det menneske som stoler på Deg.*
- (Sal. 84,1-13)**

Dette som Korahs sønner her synger i denne salmen er hva de som hører til den gjenopprettede menighet har fått erfare som sant, når de har søkt inn i Herrens nærhet, for å ha samfunn med han. De har funnet at all deres styrke, salvelse og kraft kommer fra deres samfunn med Jesus.

Det er nettopp på dette området som skillet mellom den frafallende menighet og den gjenopprettede menighet kommer til å være størst og tydeligst. Den frafallende menighet kommer i stadig mindre grad til å søke Guds nærvær, inntil de er helt blottet for Guds nærvær, mens den gjenopprettede menighet kommer til å søke mer og mer av Guds nærvær og Guds herlighet, for de vet at de er totalt avhengig av Gud.

Her finnes det største ankepunktet mot den nye trenden som har sveipt over menighetene i Norge og i vesten, den såkalte "Seeker-friendly church". Her ønsker en å bygge ned terskelen for ikke frelste for å komme inn på kristne møter. En har da kuttet ned på de tradisjonelle innslagene i en gudstjeneste, så som preken, lovsang, bønn og ettermøte. Dette for å gjøre møtene mindre farlige å ta med seg ikke frelse personer til. Her opplever jeg at en går feil. Vi er Guds overnaturlige menighet på jord. Om vi fjerner alt som kan minne om Guds herlighet, kraft og nærvær i fra våre menigheter, og i stedet satser på å tilby et fint sosialt møtested, har vi lurt oss selv og tatt bort vårt beste våpen. Mennesker lengter ikke etter enda et sosialt tilbud blant mange andre foreninger og lag. Nei, de lengter etter å få oppleve at Gud finnes og virker i dag og at han rører med dem. Derfor er disse

lavterskeltilbudene, som en prøver å gjøre så ufarlige som mulig, et av de største bedragene menigheten i dag står overfor. Den virkelige "seeker-friendly church" er den menigheten hvor Guds kraft, herlighet og nærvær er så sterkt til stede at mennesker ikke er i tvil om at Gud er der og vil røre ved dem. Da vil mennesker strømme til menighetene våre for å få møte Gud.

Seier tross sterk forfølgelse

³⁵ *Hvem kan skille oss fra Kristi kjærlighet? Trengsel, angst, forfølgelse, hungersnød, nakenhet, fare eller sverd?*

³⁶ *Som det står skrevet: For Din skyld blir vi drept hele dagen lang. Vi blir regnet som slaktesauer.*

³⁷ *Men i alt dette skal vi mer enn seire ved Ham som elsket oss.*

(Rom. 8,35-37)

Samtidig med at den gjenopprettede menighet kommer til å få oppleve den største fremgang for Guds rike, i den største innhøstningen noensinne, vil den oppleve et større press og trykk fra verden enn noen gang tidligere. Den sanne menigheten som lengter etter å leve med Gud, kommer i den siste tiden til å få oppleve sterk forfølgelse fra tre forskjellige hold. For det første kommer det Antikristelige systemet som kommer til å bli reist opp etter at Antikrist har trådd inn på senen, til å forfølge Guds menighet. Den andre fienden er den som Guds ord kaller for Babylon den store skjøge. Det er det religiøse systemet som har gått i en uhellig allianse med Antikrists system. Her vil en trolig finne mye av den katolske kirke, og mye av den frafallende menigheten, vil finne det mest behagelig å få den beskyttelsen fra forfølgelse, som det å stå i ledtog med dette religiøse systemet gir. Den tredje gruppen som kommer til å forfølge den gjenopprettede menighet, vil være tidligere medlemmer av menigheter som har latt Gud fornye og forvandle seg i tiden som kommer. Disse tidligere medlemmene vil være de som Guds ord sier vil ta anstøt av den steke forkynnelsen, det hellige livet, den totale overgivelsen og det sterke Guds nærværet, som vil rive og slite i deres uomvendte kjød. Disse vil bli blant de verste angivere og

forfølgere i de sju årene med trengsler som menigheten kommer til å gå gjennom.

Men alt nå er den antikristelige ånden virksom i verden. Dette betyr at vi i tiden som leder opp mot de sju siste årene, vil komme til å oppleve stadig større press, og da spesielt fra myndighetshold. Polariseringen mellom verden som går inn i et stadig større mørke og Guds gjenopprettede menighet som går inn i et stadig sterkere lys fra Guds herlighet, kommer bare til å bli større og større. Med dette kommer det til å følge sterkere og sterkere konfrontasjoner.

I april i 2005 mens jeg var i bønn hjemme i leiligheten vi eide da, opplevde jeg hvordan Den Hellige Ånd la på meg med tyngde at jeg skulle ta fram en shofar som vi har og blåse høyt i den. I det jeg blåste, slo et ord fra Herren ned i meg. Det varte kanskje ikke lenger enn ti sekunder, men det var som om det ordet jeg hørte mettet meg med informasjon, og jeg opplevde virkelig hvordan Den Hellige Ånds nærvær rystet meg på dypet. Ordet jeg fikk, hørte jeg på engelsk. Det var fra Jesaja kapittel 59 og vers 19:

When the enemy comes in like a flood, The Spirit of the Lord will lift up a standard against him. (Jes. 59,19)

Hva jeg opplevde at Den Hellige Ånd la ned i meg mens jeg hørte dette verset, var at nå, og da i tiden rett etter stortingsvalget i september 2005 ville fienden starte en offensiv mot Guds menighet. Jeg opplevde at dette spesielt gjaldt for Norge, men ettersom ordet ble lest på engelsk er det mulig at det også gjaldt for mer enn Norge. Dette er høyst trolig ettersom Guds ord ikke har noe spesielt løfte til Norge om å få noe spesial behandling verken den ene eller den andre veien fra fienden. Offensiven ville gå på to plan, hvor det ene ville komme fra myndighetshold, hvor menigheten i tiden framover vil få stadig verre rammebetingelser fra staten, og stadig flere ugudelige lover vil komme. Det andre området fienden vil komme er innad i menigheter, med forvirring, strid og konflikter. Fiendens angrep vil bli som en flod som

veller fram på en bred front. Det vil ikke først og fremst være intensiteten i hvert angrep vi vil komme til å legge merke til, men at det blir angrepet på så mange områder samtidig eller med kort mellomrom. Angrepet vil derfor komme til å føles overveldende for de enkelte menighetene. Noe av dette har vi alt fått se komme både fra myndighetenes side og innad i menigheter, men dette kommer til å øke i intensitet og styrke.

Men halleluja! Verset sluttet ikke med at fienden kommer inn som en flod. Nei, det slutter med at Herrens Ånd vil reise en standard opp i mot fiendens angrep. Ordet standard i verset er først og fremst ment som et militært banner, som tjener som et samlingspunkt før slag og under slag. Men hva jeg opplevde at Gud la ned i meg er at han kommer til å reise opp en ny standard, eller ny kvalitet, i sin menighet, som et gjensvar mot Satans angrep. Cirka et år etter satt jeg på jobb, og hadde en liten pause, som jeg brukte til å lovsynge Gud. Da begynte Den Hellige Ånd å tale om den siste delen av verset i Jesaja kapittel 59. Han sa: Har du sett hvordan fienden har prøvd å ødelegge? Det er bare en begynnelse. Men jeg vil ikke møte han på den samme banen som han spiller på. Jeg vil ikke svare de politikerne som i sin stolthet løfter fingeren mot meg og mine veier. Nei, jeg kommer ikke til å gå i ordskifte med fienden. Jeg vil i stedet reise opp en helt ny standard av liv i min menighet. Jo hardere angrepene blir, jo mer overstrømmende vil mitt liv flyte fram blant dem som søker meg. Fienden ønsker å presse min menighet tilbake, men i stedet vil det komme en strøm av liv fra himmelen inn i min menighet, som aldri vil la seg stoppe.

Dette er nettopp hva vi kommer til å stå i som Guds gjenopprettede menighet i tiden før Jesus kommer og henter sin dyrt kjøpte brud. Vi kommer til å oppleve en forfølgelse som vi aldri før har opplevd, men samtidig med at forfølgelsen øker, øker også strømmen av liv, salvelse og kraft fra himmelen også. Samtidig som at mange blir fengslet og mange må lide martyrdøden, vil en vekkelse som verden aldri før har opplevd maken til velle fram over jorden, for nå er høsttiden kommet og høsten skal i hus.

Menigheten kommer til å reise seg i Guds stråleglans.

60 *Stå opp, bli lys! For ditt lys kommer! Herrens herlighet stiger opp over deg.*

2 For se, mørket dekker jorden, og dypt mørke er over folkene. Men Herren stiger opp over deg, Hans herlighet åpenbares over deg.

3 Hedningefolkene skal komme til ditt lys, og konger til glansen som er steget opp over deg.

4 Løft dine øyne og se deg omkring: De samler seg alle sammen; de kommer til deg. Dine sønner skal komme langt borte fra, og dine døtre skal hvile på hoften.

5 Da skal du se det og stråle av fryd. Ditt hjerte skal skjelve og utvide seg. For havets rikdom skal bringes til deg, hedningefolkenes rikdom skal komme til deg. (Jes. 60,1-5)

I august i 1995 mens jeg var ungdomsleder i Pinsemenigheten Klippen i Sandnes opplevde jeg en gang jeg var reist opp på et fjell hvor en kan se det meste av Sandnes. Jeg pleide å reise opp dit når at jeg reiste hjem for kvelden etter ungdomsmøtene, for å samle tankene og be. Det er ofte herlig å sitte slikt høyt oppe og se utover den byen en skal tjene i og be. Mens jeg satt slik, opplevde jeg hvordan Gud talte til meg. Jeg hørte han høyt og tydelig lese dette avsnittet men fra 1978 oversettelsen. Jeg opplevde hvordan Gud la dette avsnittet tungt ned på meg, som hans strategi for vekking.

Ofte er det slik at vi som Guds folk leter etter alle mulige måter og metoder for å få kirkevekst. Det er skrevet en mengde bøker om emnet og det holdes kirkevekstkongresser både her og der. Straks det er en pastor som får litt over gjennomsnittet vekst i sin menighet, skal alle kopiere det som han har gjort av aktiviteter og hvordan han har organisert sin menighet. Men feilen som vi da ofte gjør er at vi ser på det menneskelige aspektet og prøver å kopiere det så godt vi kan. Men da bedrar vi oss selv. Guds ord sier: "Ikke med makt eller kraft, men ved min Ånd, sier Herren." Vi stoler altfor mye på vår makt og kraft,

mens det som har med Guds herlighet og Den Hellige Ånd, ligger ikke under vår kontroll, så dermed tør vi ikke sette vår lit til dette.

Men det er nettopp dette som kommer til å være den store seiersfaktoren til den gjenopprettede menigheten. Den kommer til å sette sin lit til Gud og til Hans kraft, og ikke sin egen evne til å organisere, eller sine egne fantastiske aktiviteter. Den kommer frimodig til å sette foten ut på vannet, og ta steget ut av den trygge båten, hvor en selv har kontrollen, og stole på at Gud står bak sitt ord.

Vi kommer til å få se hvordan lyset fra Guds herlighet bare blir sterkere og sterkere, etter hvert som mørket i verden blir mørkere og mørkere. Og stråleglansen fra Guds menighet kommer til å bli sterkere og sterkere ettersom menigheten lærer seg å legge ned sine egne gjerninger og i stede stolet på Gud, og slippe han til med sin herlighet. Dette kommer igjen til å dra mennesker til Guds hus i mengder. De kommer til å se at Gud lever og virker i sin menighet, midt i en verden hvor den ene katastrofen avløser den andre. Menigheten kommer til å skinne som et fyrtårn på en stormfull natt.

Den gjenopprettede menighet kommer til å stå i den største innhøstning noen sinne.

12 *På den tiden skal Mikael stå fram, den store fyrsten som står vakt over ditt folks barn. Det skal bli en trengselstid, som det aldri har vært fra noe folkeslag ble til, og helt til den tiden. Men på den tiden skal ditt folk bli utfridd, hver den som blir funnet innskrevet i boken.*

² *Mange som sover i jordens støv, skal våkne, noen til evig liv, noen til skam og evig avsky.*

³ *De kloke skal skinne som hvelvingens glans. De som har ført de mange til rettferdighet, skal være lik stjernene for evig og alltid.*

⁴ *Men du, Daniel, gjem disse ordene og sett segl for boken inntil endetiden. Mange skal fare omkring, og kunnskapen skal øke. (Dan. 12,1-4)*

⁹ *Han sa: «Gå nå, Daniel, for ordene skal være skjult og forseglet inntil endetiden.*

¹⁰ *Mange skal bli rensset, gjort hvite og lutres, men de ugudelige skal gjøre ugudelighet. Ingen av de ugudelige skal forstå, men de kloke skal forstå. (Dan. 12,9-10)*

Her i Daniel kapittel 12 står det to ganger at det i trengselstiden vil bli mange frelst, eller ført til rettferdighet, rensset, gjort hvite og lutres som det står. Spørsmålet er jo da hva som ligger i begrepet mange. Her må en som jeg tidligere har skrevet, se dette i et verdensperspektiv. Da vil mange dreie seg om mange millioner mennesker som kommer til å bli frelst i denne mørkeste av alle tider på jorden.

Denne innhøstningen kommer den gjenopprettede menigheten til å stå i. Jesus sa at ordet som han hadde sådd ut ville få en moden høst ved denne tidens ende. Den menigheten som går med Gud i den tiden, vil da bli bønnesvaret på de mange bønnene om at Gud må sende arbeidere ut til sin høst. I denne tiden vil både høsten være moden og arbeiderne vil ha fått oppleve at alt det som Gud har talt om sin menighet er blitt gjenopprettet. Dette vil da føre til en innhøstning som aldri før.

Den siste tids vekkelse - som vekkelsen i Kina

⁹ *For en vid dør er åpnet for meg, med rik virksomhet, og det er mange motstandere. (1. Kor. 16,9)*

Den kommende vekkelsen som vi kommer til å stå i, i tiden like før Jesus kommer tilbake, vil være som vekkelsen som har bredt om seg i Kina etter at kommunistene kastet alle misjonærer ut. Etter at misjonærene ble kastet ut og de kristne i Kina ble sterkt forfulgt av de ateistiske myndighetene, fryktet og trodde de kristne i Vesten at menigheten i Kina ville bli utslettet. Sjokket var derfor stort når endelig noen kristne igjen kom seg inn i Kina etter mange år for å lete etter restene av menigheten, og fant en kjempe menighet. En menighet som

riktig nok led under massiv forfølgelse, men som på ingen måte var utslettet. Den hadde gått under jorden, og der vokst med en eksplosjonsartet fart.

På samme måten kommer den gjenopprettede menigheten til å oppleve en sterk forfølgelse og på samme måte som menigheten i Kina vil den da gå under jorden. De gamle strukturene vil da ikke lenger fungere, men i stedet vil nye husmenigheter vokse fram over alt. Dette vil forløse mange nye ut i tjeneste, og hvert medlem vil på en helt ny måte føle ansvar for innhøstningen. Pompene og praktene fra flotte menighetsbygg vil brått bli revet vekk, i det forfølgelsen setter inn fra myndighetenes side. Men herligheten og kraften vil bare øke og øke ettersom trykket fra myndighetene øker. Den samme djerne frimodigheten som Stefanus hadde, vil gjennomsyre alle de kristne, som velger å gå med Gud i denne tiden.

På samme måten som i Kina hvor myndighetene startet sin egen godkjente og registrerte menighet, som et middel til å stoppe den ukontrollerte vekkelsen blant de kristne, vil Den frafallende menigheten få være i fred fra forfølgelsen. Den vil i stedet samarbeide eller slutte seg til det religiøse systemet som Babylon - den store skjøgen, representerer. Men denne menigheten vil være tørr og livløs, og vil ikke få del i den kommende vekkelsen. Den vil i stedet bli en av den sanne menighetens, sterkeste motstandere.

I 1941 profeterte den da aldrende troskjempen Smith Wigglesworth over da unge Dr. Lester Samual, som var i England og besøkte Smith Wigglesworth. Profetien som denne giganten i Guds rike talte ut var om, alle de kommende vekkelsene som skulle komme over jorden før Herren Jesus skulle komme tilbake. Pinsevekkelsen fra 1906 hadde da lagt seg noe. Han profeterte at den neste vekkelsen ville bli en vekkelse karakterisert av uvanlige og sterke helbredelser, den kom med helbredelsesvekkelsen i 1947. Der etter skulle den dempe seg, hvor på Den Hellige Ånd skulle gjøre en sving inn i alle de kirkesamfunnene som inntil da hadde forkastet pinsevekkelsen. Dette skjedde i 1967 og

frem over, da den karismatiske vekkelsen brøt fram fra to Katolske universitet i USA og spredde seg over hele verden inn i de kirkesamfunnene som inntil da ikke hadde åpnet opp for Åndens dåp og nådegavene. Deretter skulle det komme mengder av lærere inn i menigheten, for å balansere opp Åndens liv med en sunn lære full av tro. Dette kom med trosbevegelsen fra slutten av syttiårene. Etter dette ville den siste store vekkelsen komme over jorden, med en ny friskhet i Den Hellige Ånd og med en sunn lære. Dette ville bli den store innhøstningen før enden. Videre sa Smith Wigglesworth at han ikke kom til å få oppleve dette, men at derimot Lester Sumrall skulle få se dem alle. Dette gjorde at Lester Sumrall den siste tiden han levde fartet mye rundt, og så etter den siste vekkelsen. Helt til han besøkte Kina for siste gang noen måneder før han døde. Da opplevde han at Gud talte til han om at dette var begynnelsen på den siste store vekkelsen, som skulle bre seg over jorden.

Når denne vekkelsen kommer til å bryte for alvor løs i Vesten, vet jeg ikke, men at den kommer er jeg helt sikker på. Men når den kommer vil den ha med seg både mange menneskers frelse og en sterk Ånds utgytelse, men også trigge en forfølgelse som Vestens kristne aldri har opplevd maken til.

Dommen starter med Guds hus

¹⁷ For tiden er kommet da dommen skal begynne med Guds hus. Men hvis den begynner med oss først, hva blir da avslutningen for dem som er ulydige mot Guds evangelium?

(1. Pet. 4,17)

Selv om endens tid ikke bare er en tid av dom over synden, Antikrist og de ugudelige, men i minst like stor grad en tid av seier for Guds menighet og innhøstning av mengder av mennesker, så er det definitivt en tid av dom. Gjennom disse siste sju årene med trengsel dømmer Gud Babylon den store skjøge, han dømmer Antikrist og den falske profet, han dømmer kongene og folkene som går i Satans ledtog mot Israel og sist men ikke minst skjer det en dom over nasjonene. Denne avsluttende dommen hvor alle til slutt må bøye sine knær foran Jesus Kristus og bekjenne at han er Herren, og at det finnes ingen andre som han, den sier Peter her er alt startet med Guds hus. Det betyr at det finnes en kontinuerlig domsprosess i Guds hus. Denne vil øke i styrke jo nærmere vi kommer enden. Vi går inn i den mest avgjørende tiden i menighetens historie, så om Gud ikke tillot løgnen til Annanias og Safira i begynnelsen av menighetens tid, så vil vi i tiden som kommer få se enda sterkere eksempler på Guds dom over sitt eget hus.

⁵ Husk derfor hvor du er falt fra! Omvend deg og gjør de første gjerningene, ellers skal Jeg brått komme over deg og flytte lysestaken din fra sitt sted, hvis du ikke omvender deg.

(Åp. 2,5)

¹⁶ Omvend deg, ellers kommer Jeg brått over deg, og Jeg vil kjempe mot dem med sverdet fra min munn. (Åp. 2,16)

²¹ Og Jeg gav henne tid til å omvende seg fra sitt horeliv, men hun omvendte seg ikke.

²² *Se, Jeg kaster henne på sykeseng, og dem som lever i utuktig samliv med henne, kaster Jeg ut i stor trengsel, hvis ikke de omvender seg fra gjerningene sine.*

²³ *Jeg vil utrydde barna hennes ved død, og alle menighetene skal kjenne at Jeg er Den som ransaker sinn og hjerter. Og Jeg vil gi enhver av dere etter deres gjerninger.*

(Åp. 2,21-23)

³ *Husk derfor på hvordan du tok imot og hørte! Hold fast på det og omvend deg! Derfor, hvis du ikke vil våke, skal Jeg komme over deg som en tyv, og du skal ikke vite i hvilken time Jeg kommer over deg.*

(Åp. 3,3)

¹⁵ *Jeg vet om gjerningene dine, at du verken er kald eller varm. Om du enda var kald eller varm!*

¹⁶ *Derfor, fordi du er lunken og verken kald eller varm, vil Jeg spy deg ut av Min munn. (Åp. 3,15-16)*

Her er fem helt klare advarsler om dom over menighetstyper som vi vil finne i den siste tid. Jesus sier her klart og tydelig at om de ikke omvender seg vil han komme over dem med dom.

³¹ *Herren sa: «Simon, Simon! Se, Satan har gjort krav på dere, for at han skulle få sikte dere som hvete.*

³² *Men Jeg har bedt for deg at din tro ikke måtte svikte. Når du en gang vender tilbake, da styrk dine brødre.»*

³³ *Men Peter sa til Ham: «Herre, jeg er klar til å gå både i fengsel og i døden sammen med Deg.»*

³⁴ *Da sa Han: «Jeg sier deg, Peter, at hanen skal ikke gale i dag før du tre ganger har nektet at du kjenner Meg.»*

(Luk. 22,31-34)

Dommen over Guds hus vil starte med en slik sikting av hveten, hvor de forskjellige menighetene og den enkelte kristne vil bli siktet, for at den sanne kvaliteten i deres liv med Gud skal bli synlig. Hvorfor tillater Gud

denne siktingen og denne dommen over Guds hus å skje? Fordi han ønsker å danne seg en hellig og ulastelig brud. En brud uten flekk eller lyte. Og fordi han trenger kar som er brukbare i den kommende tiden.

7 Men Israels barn handlet troløst med det som var lyst i bann, for Akan, som var sønn av Karmi, sønn av Sabdi, Serahs sønn, av Juda stamme, tok noe av det som var lyst i bann. Derfor ble Herrens vrede opptendt mot Israels barn.

² Josva sendte noen menn fra Jeriko til Ai, som ligger ved siden av Bet-Aven, på østsiden av Betel. Han talte til dem og sa: «Dra opp og speid på landet!» Så drog mennene opp og speidet på Ai.

³ De vendte tilbake til Josva og sa til ham: «La ikke hele folket dra opp, men la omkring to eller tre tusen menn dra opp og slå til mot Ai. Slit ikke ut hele folket med å dra dit, for det er få folk i Ai.»

⁴ Så drog omkring tre tusen menn av folket dit opp, men de flyktet for mennene fra Ai.

⁵ Mennene fra Ai slo ned omkring trettiseks menn, for de jaget dem bort fra porten og til Sjebarim. De slo dem ned i skråningen. Derfor mistet folket motet, og hjertene deres ble som vann.

⁶ Da flerret Josva klærne sine og falt til jorden på sitt ansikt foran Herrens ark og ble liggende helt til kvelden, både han og Israels eldste. Og de strødde støv på hodene sine.

⁷ Josva sa: «Herre Gud, hvorfor har Du da ført dette folket over Jordan, for å overgi oss i amorittenes hånd, så de kan utrydde oss? Hadde vi bare vært fornøyde med å bosette oss på den andre siden av Jordan!

⁸ Å, Herre, hva skal jeg si når Israel har flyktet for fiendene sine?

⁹ For kanaaneerne og alle som bor i landet får høre det. Og de kommer til å omringe oss og la vårt navn bli utslettet fra jorden. Hva vil Du da gjøre for Ditt store navn?»

¹⁰ Så sa Herren til Josva: «Stå opp! Hvorfor ligger du slik på ditt ansikt?

¹¹ Israel har syndet, og de har også overtrådt Min pakt som Jeg bød dem. For de har også tatt noe av det som var lyst i bann. De har både stjålet og bedratt. Og de har gjemt det blant det de selv eier.

¹² Derfor kunne ikke Israels barn stå seg imot fiendene sine, men de måtte flykte for fiendene sine, fordi de selv er lyst i bann. Jeg vil ikke lenger være med dere, hvis dere ikke får det bannlyste fullstendig bort fra deres midte.

¹³ Stå opp! Hellige folket og si: Hellige dere til i morgen, for så sier Herren, Israels Gud: Det som er lyst i bann er i din midte, Israel. Du kan ikke stå deg mot fiendene dine før dere tar det som er lyst i bann bort fra deres midte. **(Jos. 7,1-13)**

Gud ønsker å rense sin menighet innfor den siste tiden, for å gjøre den i stand til å leve i den seieren han har for den. Uten at Gud får renset sitt hus vil vi ikke kunne utføre det verket som vi er kalt til i denne tiden av forferdelig forfølgelse og fantastisk stor vekkelse.

En brud uten flekk eller lyte

²⁵ Dere ektemenn, elsk deres hustruer, slik også Kristus elsket menigheten og gav Seg Selv for den,

²⁶ for at Han skulle hellige den, idet Han renset den ved vannbadet i ordet,

²⁷ for at Han kunne føre den fram for Seg Selv som en herlig menighet som ikke har flekk eller rynke eller noe slikt, men at den skulle være hellig og uten lyte. **(Ef. 5,25-27)**

Jesus vil i tiden som kommer danne menigheten sin om til å bli denne fullkomne bruden som han lengter etter. Vi er selvfølgelig frelst og rettferdiggjort av bare nåde gjennom tro, og vi kan ikke legge noe til på vår frelse ved prektige gjerninger. Men samtidig finnes det klare forventninger fra Herren om at vi som kristne skal leve i en stadig helliggjørelse.

¹⁴ Jag etter fred med alle, og etter helliggjørelse. For uten helliggjørelse skal ingen se Herren. **(Heb. 12,14)** (1988 oversettelsen)

Vi kommer derfor i tiden som ligger foran til å oppleve hvordan Gud kaller oss som hans folk inn i et stadig mer hellig liv, midt i en verden som går lenger og lenger inn i synd og lovløshet. Her vil et av de store skillene mellom den gjenopprettede menighet og den frafallende menighet gå. Den gjenopprettede menigheten vil lengte etter å stadig bli mer og mer lik Jesus, og leve mer og mer hellig. Mens den frafallende menighet vil være full av synd, og den vil gjennom sin egen hjemmesnekrede teologi, prøve å rettferdiggjøre sitt eget uomvendte liv.

Gud vil stille fremfor seg en hellig og ulastelig brud, uten flekk eller lyte. Dette vil komme til å skje både på det personlige planet, men også i menigheten i stort. Det vil komme til å skje en helliggjørelse av selve menigheten, ved en utrensning i lederskapet og i selve forsamlingen.

Alt som kan brenne vil brenne

²³ alt som kan tåle ild, skal dere la gå gjennom ilden, og det skal bli rent. Det skal også renses med rensesvannet. Men alt som ikke tåler ild, skal dere la gå gjennom vann.

²⁴ På den sjuende dagen skal dere vaske klærne deres og bli rene, og etter det kan dere komme inn i leiren.»

(4. Mos. 31,23-24)

Gud er ikke fornøyd med å få hellige bare en liten del, eller halve deg. Nei, han ønsker å fullføre det gode verk han har startet i deg. Alt i deg som kan brenne, vil han brenne. Og det vil brenne, enten her i tiden eller ved Kristi domstol. Du kan enten slippe til Gud nå, og la han brenne bort det som kan brenne i ditt liv, eller du vil se det brenne når ditt verk skal testes i himmelen.

¹⁰ Etter den Guds nåde som ble gitt meg, har jeg lagt grunnvollen som en vis byggmester, og en annen bygger på den. Men hver enkelt må passe på hvordan han bygger videre på den.

¹¹ For ingen kan legge en annen grunnvoll enn den som er lagt, det er Jesus Kristus.

¹² Men om noen bygger på denne grunnvollen med gull, sølv, kostelige steiner, tre, høy eller halm,

¹³ skal den enkeltes arbeid bli åpenbart, for Dagen skal vise det, for den skal bli åpenbart med ild. Og ilden skal prøve den enkeltes arbeid og finne ut hvilken kvalitet det er av.

¹⁴ Hvis det verk han har bygd opp blir stående, skal han få lønn.

¹⁵ Hvis hans verk brenner opp, skal han lide tap. Men selv skal han bli frelst, men da som gjennom ild.

(1. Kor. 3,10-15)

Det er bedre for deg om ditt tre, høy og halm, brenner opp her i tiden, slik at du vil få lønn når ditt verk blir prøvd i himmelen. Gud vil ta tak i ting etter ting i ditt liv og brenne bort det som ikke behager ham, hvis du slipper han til. Hvorfor gjør han det?

²⁹ For dem som Han kjente på forhånd, dem har Han også forutbestemt til å bli likedannet med Sin Sønnns bilde, for at Han skulle være den førstefødte blant mange brødre.

³⁰ Og dem som Han forut har bestemt, dem har Han også kalt. Og dem Han har kalt, dem har Han også rettferdiggjort. Og dem Han har rettferdiggjort, dem har Han også herliggjort. (Rom. 8,29-30)

Han helliggjør deg på grunn av at han har forutbestemt deg til å bli likedannet med Jesu bilde. Gud har kalt deg ut av synden og gitt deg sin rettferdighet. Han har også lagt sin herlighet på deg, men for at du skal få leve i denne herligheten, må du leve i hellighet. Jo mer helliggjort du blir, jo mer herlighet vil du oppleve at Gud legger på ditt liv. Hans mål med din helliggjørelse er at du skal bli lik Jesus Kristus i ett og alt. Derfor vil det ikke være en stein i ditt liv som Gud ikke vil løfte på, for å se om det er noe brennbart under den. Dette er din vandring på Den Hellige Veien. Veien vil bare bli smalere og smalere etter hvert som du går framover og Gud får brenne bort slagget i ditt liv. Slipp Gud til, og ta skrittene på Den Hellige Veien i lydighet. Da vil du få oppleve at ditt liv blir mer og mer likt Jesu bilde, og ditt verk vil ikke brenne opp når det testes med ild. Denne dommen i ditt eget liv vil intensiveres i den

tiden vi går inn i. Jo nærmere enden vi kommer, jo mer ønsker Gud å lutre deg, slik at du skal bli stående under presset i trengselstiden.

Forfølgelse vil rens menigheten

⁹ *Da skal de utsette dere for trengsel og drepe dere, og dere skal bli hatet av alle folkeslag for Mitt navns skyld.*

¹⁰ *Og da skal mange ta anstøt, og de skal angi hverandre og hate hverandre. (Matt. 24,9-10)*

Selv om forfølgelse ikke er noe vi står i tro for å få, kan den ha noen positive effekter. En slik positiv effekt, selv om det er mye smerte og indre kvaler forbundet til det er, at menigheten vil bli rens under en forfølgelse. Jesus sier at slik vil det også være under trengselstiden. Når forfølgelsen setter inn, vil mange av de som kun har vært kristne i navnet, men som aldri egentlig har blitt født på ny, eller aldri har hatt noe ønske om at Jesus skal være deres egentlige Herre, ta anstøt og forlate menigheten.

Selv om dette kan være en smertefull prosess i den enkelte menighet og i de familier dette skjer, vil det ha en lutrende effekt på menigheten. Disse har inntil da vært som en mengde Akaner i menighetene rundt om. Når disse forlater menigheten vil den fullt ut bli det redskapet til seier, som Gud har bestemt at menigheten skal være.

Kom ut av Babylon mitt folk

Når du nå har lest om de to forskjellige strømmene som alt finnes, men som vil bli enda mer tydelig i tiden som ligger foran, har du kanskje gjenkjent en del forfallstrekk i din egen menighet. Det store spørsmålet vil da være hva du skal gjøre i en slik situasjon.

3 *Og skriv til engelen for menigheten i Sardes: Dette sier Han som har de sju Guds ånder og de sju stjernene: Jeg vet om gjerningene dine, at du har navn av å leve, men du er død.*

² *Våk opp og styrk det som ennå er igjen, det som er i ferd med å dø, for Jeg har ikke funnet gjerningene dine fullkomne for Gud.*

³ *Husk derfor på hvordan du tok imot og hørte! Hold fast på det og omvend deg! Derfor, hvis du ikke vil våke, skal Jeg komme over deg som en tyv, og du skal ikke vite i hvilken time Jeg kommer over deg.*

⁴ *Du har noen få navn også i Sardes, som ikke har flekket til klærne sine. Og de skal vandre omkring med Meg i hvite klær, for de er verdige til det. (Åp. 3,1-4)*

Menigheten i Sardes som Jesus sier er åndelig død er et godt eksempel på hvordan flere av de mest frafalne menighetene i endens tid vil være. De fleste i denne menigheten har mistet livet i Ånden, men Jesus sier at det finnes noen få som fortsatt er i live. Disse sier Jesus må prøve å styrke livet, slik at det livet de fortsatt har skal bre seg til resten av menigheten. Derfor om du i dag befinner deg i en menighet som du opplever har gått flere skritt inn på frafallens vei, søk da Gud slik at det livet du har kan bli styrket og kan spre seg til andre i din menighet. Be for ditt lederskap og for resten av menigheten om at de skal omvende seg fra sitt frafall og igjen søke Gud.

⁴ *Og jeg hørte en annen røst fra himmelen, som sa: «Kom ut fra henne, mitt folk, for at dere ikke skal bli delaktige i hennes synder, og for at dere ikke skal få noen av hennes plager.*

⁵ *For syndene hennes har nådd helt til himmelen, og Gud har husket hennes gjerninger. (Åp. 18,4-5)*

Skulle derimot menigheten du tilhører ikke ønske å omvende seg fra sitt frafall og i stedet fortsette enda lenger inn i det, har du ingen forpliktelse å forbli på det synkende skipet. Gud sier her til sitt folk at de skal komme ut av Babylon, slik at de ikke skal bli en del av den dommen som kommer over henne. Her er det ikke bare snakk om den byen på de

sju fjell som i åpenbaringen kalles for Babylon. Nei, det er snakk om det religiøse systemet som inntil da har ridd på dyret, eller som med andre ord har innordnet seg og hatt fordeler av Antikrists politiske system. Den frafallende menigheten kan mye vel være en del av, eller samarbeide med dette Babylon. Kom ut av henne, mitt folk. Opplever du at din menighet ikke ønsker å leve i det som Gud har for sin menighet i den siste tiden, men i stedet lever i frafall og kompromiss, er Guds ord til deg: "Kom ut av henne!"

Vi ser i de sju sendebrevene i åpenbaringen at Jesus belønner eller dømmes menighetene som et kollektiv, ut fra hvordan lederskapet og majoriteten av menigheten lever med han. Skulle du derfor være ensom i ditt ønske om å leve sterkt for Gud i din menighet, bør du se deg om etter en av de menighetene som lever i fornyelsen fra Gud. Kun slik kan du få være en del av det sterke Gud er i ferd med å gjøre, og kun slik slipper du å ta del i den dommen som vil komme over den frafallende menighet.

Kapittel XIV:

... se da opp og løft deres hoder, ...

²⁸ *Når alt dette begynner å skje, se da opp og løft deres hoder, for deres forløsning nærmer seg.» (Luk. 21,28)*

Budskapet om endens tid kan ofte virke skremmende, og kan skape frykt hos de som hører det. Jeg husker selv hvordan det var når vi som unge tenåringer hadde vært på møte i Pinsemenigheten Klippen i Sandnes og hørt forkynnelse om endetiden. Hvordan vi i guttegjengene stod på trappen etter møtet og spekulerte på hvordan alt skulle bli. En kunne da nesten skjære i uhyggestemningen som da bredde seg ut over oss, med en kniv.

Men da er hele budskapet helt misforstått. Dette er ikke et budskap som trenger skape frykt, men i stedet glede og forventning. Det er som med en kvinne som får vite at hun er gravid. Det er klart at hun ikke ser fram til selve fødselen og fødselsveene i forkant, men når hun tenker på det litt barnet hun skal få sette til verden, blir hun fylt av glede og forventning. Det er klart at trengselstiden vil bli en tøff tid, men vi vil komme til å være så opptatt med å få inn høsten under de sju årene, at vi kommer med glede til å utstå de prøvelsene vi blir utsatt for. Det vil bli med oss, som de første kristne, som så på det å bli utsatt for forfølgelse, som en ære og en glede.

¹¹ *Og de har seiret over ham i kraft av Lammets blod og i kraft av sitt vitnesbyrds ord, og de hadde ikke sitt liv kjært, like til døden. (Åp. 12,11)*

Først og fremst er budskapet om de siste dager, et herlig budskap om seier. Det er som vi ser de siste og endelige virkningene av den herlige seieren Jesus vant på Golgata når han ropte ut at det var fullbrakt. Det er

som med et islagt vann hvor korset ble slått ned mitt i isen for 2000 år siden, med vallsom kraft, som en jernskile. Straks begynte sprekkene å gå ut over isen i alle retninger fra hvor korset ble slått ned i den. Og endelig i slutten av trengselstiden har sprekkene nådd inn til vannkanten over alt, og hele isen sprekker opp med et brak. Endelig skal det isdekket som har kommet over Guds skaperverk, etter syndefallet bli sprengt bort. Derfor er dette ikke en tid å frykte men en tid å se fram mot og lengte etter. Derfor sier vi som åpenbaringsboken:

²⁰ *Den som vitner om alt dette, sier: «Ja, Jeg kommer snart.» Amen. Ja, kom, Herre Jesus! (Åp. 22,20)*

Amen. Ja, kom, Herre Jesus!